

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ

“การพัฒนาแพชุมชน กรณีศึกษาของชาวประมงพื้นบ้าน จังหวัดสตูล”

โดย ผศ.ดร. จารุณี เชี่ยววารีสังจะ และคณะ

พฤษภาคม 2554

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ “การพัฒนาชุมชน กรณีศึกษาของชาวประมงพื้นบ้าน จังหวัดสตูล”

คณะผู้วิจัย

สังกัด

ที่ปรึกษาโครงการวิจัย

นายมานะ ศรีพิทักษ์

กรรมการผู้จัดการ บริษัท แมนเอพีเซเชอร์ จำกัด

ประธานกรรมการบริหารสมาคมการประมงแห่งประเทศไทย

หัวหน้าโครงการวิจัย

ผศ.ดร. จารุณี เชื้อวารีสังจะ

ภาควิชาวาริชศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ผู้ร่วมโครงการวิจัย

รศ.ดร.เรียงชัย ต้นสกุล

-

รศ.ดร.สมหมาย เชื้อวารีสังจะ

ภาควิชาวาริชศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

นายมนตรี สุมนธา

สถานีประมงทะเลจังหวัดระนอง กรมประมง

ผศ.กัลยาณี พรพิเนตพงศ์

คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

นางสาวเสาวรักษ์ แซ่ฟ้อ

-

นายยุทธาด มาลาสัย

ชมรมประมงพื้นบ้าน จังหวัดสตูล

นายประเสริฐ โชติวรกุล

ชมรมประมงพื้นบ้าน จังหวัดสตูล

นายหมัด ม่าหมุด

ชมรมประมงพื้นบ้าน จังหวัดสตูล

นายอารีย์ ดิงหวัง

ชมรมประมงพื้นบ้าน จังหวัดสตูล

นายสวาท หมาดตาหลา

ชมรมประมงพื้นบ้าน จังหวัดสตูล

นายค๊ะเ็ม แลหมัน

ชมรมประมงพื้นบ้าน จังหวัดสตูล

นางสาวนิ ลำลี

ชมรมประมงพื้นบ้าน จังหวัดสตูล

นายประวิทย์ ลัดเลีย

ชมรมประมงพื้นบ้าน จังหวัดสตูล

นายชัยรัตน์ แซ่มศรี

ชมรมประมงพื้นบ้าน จังหวัดสตูล

ชุดโครงการ “การวิจัยและพัฒนาเชิงพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้”

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

บทสรุปผู้บริหาร

ประเทศไทยมีพื้นที่ติดชายฝั่งทะเลครอบคลุมพื้นที่ 24 จังหวัด ทั้งสองด้าน คือ ด้านทะเลฝั่งอ่าวไทย และด้านทะเลฝั่งอันดามัน โดยมีความยาวทั้งสิ้น 2,614 กิโลเมตร การประกอบอาชีพการทำประมงของชาวประมงไทยนั้น จะพบกระจุกกระจายอยู่ตามบริเวณชายฝั่งในจังหวัดต่างๆ โดยเฉพาะชาวประมงพื้นบ้าน

มูลค่าการจับสัตว์น้ำจากเครื่องมือประมงพื้นบ้านแต่ละปีแม้จะสูงนับพันล้านบาท แต่สภาวะทางสังคมและเศรษฐกิจของชาวประมงพื้นบ้าน ร้อยละ 90 ยังมีฐานะยากจน โดยทั่วไปชาวประมงพื้นบ้านมีภาระหนี้สินผูกพันอยู่กับพ่อค้าคนกลาง สัตว์น้ำที่จับได้จะต้องขายให้พ่อค้าคนกลางเท่านั้น โดยชาวประมงไม่สามารถต่อรองราคาสัตว์น้ำได้

ในปี พ.ศ. 2545 มีกลุ่มชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล บางส่วนได้จัดตั้ง “แพชุมชน” ขึ้นมาในแต่ละหมู่บ้าน เพื่อให้ชาวประมงสามารถขายสัตว์น้ำได้ในราคาที่สูงขึ้น เพื่อแก้ไขปัญหาราคาสัตว์น้ำที่ตกต่ำ และการถูกกดคั้นจากนายทุน การดำเนินการแพชุมชน บางส่วนสามารถดำเนินการได้ แต่บางส่วนไม่สามารถดำเนินการธุรกิจแพปลาได้ เนื่องจากการขาดความรู้ในการบริหารสินค้าสัตว์น้ำ และการบริหารเรื่องระบบบัญชี การดำเนินการแพชุมชนในระยะแรกนี้ จึงเป็นเพียงการรวมกลุ่มของชาวประมงในการขายสินค้าเท่านั้น

ปี พ.ศ. 2549 มีการดำเนินการรวมกลุ่มขึ้นเป็น แพชุมชน ในเครือข่ายชมรมชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล ที่อยู่ในระดับที่สามารถต่อรองราคาสัตว์น้ำกับพ่อค้าคนกลางได้ในระดับหนึ่ง ได้แก่

1. กลุ่มแพปลาขอนแก่น หมู่ที่ 3 ตำบลขอนแก่น อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล
2. กลุ่มแพชุมชนคนละ 2,000 หมู่ที่ 3 ตำบลขอนแก่น อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล
3. กลุ่มแพคลองคูกัง ราไวย์ หมู่ที่ 2 ตำบลขอนแก่น อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล
4. กลุ่มแพปลาชุมชนกองทุนชาวเรือ หมู่ที่ 3 ตำบลขอนแก่น อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล
5. บ้านต้นหยงกลิง หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะสาหร่าย อำเภอเมือง จังหวัดสตูล

และมีกลุ่มอยู่ระหว่างการดำเนินการจัดตั้งแพชุมชน อีก 2 กลุ่มคือ

1. ร้านค้าชุมชนปากบารา หมู่ที่ 2 ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล
2. บ้านหลอมป็น หมู่ที่ 14 ตำบลละงู อำเภอละงู จังหวัดสตูล

อย่างไรก็ตาม การดำเนินกิจการแพชุมชนที่ผ่านมาเป็นไปด้วยความยากลำบากเนื่องจาก สาเหตุหลายประการได้แก่ (1) ชาวประมงขาดความรู้ในเรื่องการจัดการกับสัตว์น้ำ ตั้งแต่การรักษาความสดของสัตว์น้ำ การแยกประเภทและขนาดของสัตว์น้ำให้ตรงกับความต้องการของตลาด อีกทั้งยังไม่สามารถประมาณการปริมาณผลจับสัตว์น้ำได้เนื่องจาก ชาวประมงไม่มีการจดบันทึกข้อมูล (2) การเปลี่ยนแปลงราคาสัตว์น้ำที่มีการขึ้นลงในแต่ละฤดูกาล และยังขาดข้อมูลเรื่องความต้องการสัตว์น้ำของผู้บริโภค (3) การถูกกดราคาสินค้าจากพ่อค้าคนกลาง เนื่องจากการรวมกลุ่มเพียงไม่สามารถหาตลาดสินค้าสัตว์น้ำได้ เพราะ

ยังขาดข้อมูลเรื่องช่องทางการตลาดของสัตว์น้ำ พ่อค้าคนกลางจึงเป็นคนกำหนดราคาสัตว์น้ำ และ (4) ความไม่เข้าใจของสมาชิกแพชุมชนในเรื่องการบริหารจัดการแพชุมชน

สำหรับกระบวนการหาคำตอบ เรื่องปริมาณการจับ ส่วนเหลือการตลาด และวิธีการตลาดสัตว์น้ำของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล นั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ส่วนหลักของผู้วิจัยจะต้องเป็นชาวประมงพื้นบ้านในชุมชนนั้นๆ เพื่อให้การทำวิจัยเป็นไปอย่างโปร่งใสและได้ข้อมูลที่ต้องการชัดเจน ซึ่งเป็นการศึกษาหาองค์ความรู้ต่างๆ เพื่อให้ชาวประมงพื้นบ้านมีข้อมูลในการนำไปบริหารจัดการแพที่จัดตั้งโดยชุมชน เป็นการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจให้กับชาวประมงพื้นบ้าน และสามารถทำให้ชาวประมงพื้นบ้าน ผู้ประกอบการธุรกิจสัตว์น้ำ โรงงานอุตสาหกรรมได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนปัญหา ทำให้ผู้ที่ทำธุรกิจอาหารทะเลมีความเข้าใจในระบบเศรษฐกิจประมงมากขึ้น และร่วมกันหาแนวทางในการทำธุรกิจสัตว์น้ำที่จับได้จากชาวประมงพื้นบ้านอย่างเหมาะสม

โครงการ “การพัฒนาแพชุมชน กรณีศึกษาของชาวประมงพื้นบ้าน จังหวัดสตูล” จึงมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปริมาณการลงแรงการทำประมง และปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล
2. เพื่อศึกษาส่วนเหลือการตลาดของสัตว์น้ำจากชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูลจนถึงผู้บริโภค
3. เพื่อศึกษาช่องทางการตลาดสัตว์น้ำของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล
4. เพื่อศึกษาปริมาณความต้องการสัตว์น้ำของผู้บริโภค และโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง
5. เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการบริหารแพชุมชน และแพกลาง ของชาวประมงพื้นบ้าน จังหวัดสตูล

ผลการดำเนินงานวิจัย สรุปได้ดังนี้

จังหวัดสตูลมีพื้นที่ ที่มีการทำประมงพื้นบ้าน รวม 77 หมู่บ้าน และ 6 ชุมชน จำนวนครัวเรือนประมงพื้นบ้าน 7,937 ครัวเรือน การรวบรวมข้อมูลผลการจับสัตว์น้ำของสมาชิกแพชุมชน และแพเอกชนในพื้นที่ศึกษา (71 คน) ในช่วงการเก็บข้อมูล 60 วัน (ตุลาคม – พฤศจิกายน 2553) โดยการบันทึกรายวัน พบว่า สัตว์น้ำที่จับเพื่อขายได้รวม 15,807.25 กิโลกรัม (มูลค่า 823,837.67 บาท) มีปลาหูเป็นสัตว์น้ำหลักที่จับได้ รองลงมาคือกุ้งแชบ๊วย การขายผลผลิตที่จับได้มีทั้งขายให้กับแพชุมชน แพเอกชน กลุ่มแปรรูปขนาดเล็ก รวมทั้งขายให้กับผู้บริโภคโดยตรง โดยมีส่วนเหลือการตลาด และวิธีการตลาดแตกต่างกันไปตามชนิดของสัตว์น้ำ

จากการสำรวจ เครื่องมือประมงที่ใช้ในแต่ละพื้นที่ที่ทำประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูล พบว่า ในแต่ละครัวเรือนที่ทำประมงมีการใช้เครื่องมือหลายชนิดในช่วงเวลาเดียวกัน บางครัวเรือนอาจมีการใช้เครื่องมือถึง 4 ชนิด โดยมีการหมุนเวียนเปลี่ยนชนิดของเครื่องมือประมงให้เหมาะสมกับชนิดของทรัพยากรสัตว์น้ำในแต่ละฤดูกาล

สำหรับการสำรวจผู้ประกอบการธุรกิจสัตว์น้ำ (เฉพาะพ่อค้า-แม่ค้าในตลาด) ในจังหวัดสตูล พบว่ามีผู้ประกอบการธุรกิจสัตว์น้ำกระจายอยู่ในตลาดทั้งตลาดสด 5 ตลาด และตลาดนัด ไม่น้อยกว่า 100 ตลาด

ปัญหาของชาวประมงในการทำประมงและการจัดการสัตว์น้ำที่จับมาได้ พบว่า สภาพความแปรปรวนทางทะเลและภูมิอากาศ เป็นปัญหาสำคัญ เนื่องจากช่วงเวลาที่เก็บข้อมูลเป็นช่วงฤดูมรสุม และธรรมชาติของทะเลฝั่งอันดามันมีคลื่นลมแรง ฝนตก ทำให้การออกทะเลไปจับสัตว์น้ำยากลำบากมากขึ้น บางครั้งต้องเสียเที่ยวหรือไม่สามารถจับสัตว์น้ำได้เลยและต้องเพิ่มชั่วโมงการทำงานประมงโดยทำการวางเครื่องมือประมงไว้เพื่อดักจับสัตว์น้ำนานขึ้น ปัญหาสำคัญรองลงมาคือสัตว์น้ำมีน้อย เป็นปัญหาที่ชาวประมงต้องเผชิญควบคู่กับปัญหาอื่นๆ ในขณะที่สภาพปัญหาของแพชุมชนที่ทำการเก็บข้อมูล พบว่า ปัญหาสภาพทางทะเลและภูมิอากาศเช่น ฝนตกหนัก คลื่นลมแรง ทำให้ไม่สามารถออกเรือไปทำการประมงได้นั้นเป็นปัญหาหลัก รองลงมาคือคุณภาพสัตว์น้ำ ราคาสัตว์น้ำ การขนส่ง ปริมาณสัตว์น้ำมีน้อย รวมไปถึงการบริหารจัดการแพ

ปัญหาของพ่อค้าแม่ค้าในการซื้อขายสัตว์น้ำพบว่า สภาพภูมิอากาศเป็นปัญหาหลัก เนื่องจากสถานที่ที่มีการซื้อขายสัตว์น้ำ ส่วนใหญ่ใช้บริเวณตลาดสดที่ต้องมีพื้นที่โล่งจึงทำให้เมื่อมีฝนตกจะเกิดความลำบากมากขึ้นในการขนถ่ายสินค้า รองลงมาได้แก่สัตว์น้ำมีน้อยเนื่องจากการที่ชาวประมงจับสัตว์น้ำได้น้อยไม่พอต่อความต้องการ เป็นต้น

จากการทบทวนผลการประกอบการของแพชุมชนพบว่า ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินการของแพชุมชนประกอบด้วย 1) ปัจจัยภายใน ได้แก่ ระบบการบริหารแพชุมชนไม่ชัดเจน การขาดประสิทธิภาพในการทำธุรกิจของสมาชิก และกฎเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นไม่ยืดหยุ่น 2) ปัจจัยภายนอก ได้แก่ สัตว์น้ำมีปริมาณน้อย ปัจจัยด้านราคาตลาด และการไม่มีเครือข่ายทางการตลาด อย่างไรก็ตามกิจการแพชุมชนยังพอมีสักยภาพโดยเฉพาะแพขนาดเล็กที่ไม่มีภาระต้นทุนคงที่มากนัก ส่วนของการบริหารจัดการแพชุมชน การบริหารงานบุคคลของชาวประมงเองที่ขาดประสิทธิภาพในการรวมกลุ่ม และการซื้อขายสัตว์น้ำยังเป็นอุปสรรคที่ต้องได้รับการพัฒนาต่อไปเพื่อให้ธุรกิจแพชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ และสามารถอยู่ร่วมกับระบบธุรกิจชุมชนโดยปราศจากความขัดแย้งได้

Executive Summary

The coast of Thailand is 2,614 km long and located in 24 provinces, both in the Gulf of Thailand and Andaman Sea. Therefore, fisheries is an important career and operated by fishermen scattering along the coastal provinces, especially the small-scale fisheries that cannot be operated far from the coast.

The annual fish catch by small-scale fishing gears worth more than thousand million Baht. However, the socio-economic status of 90% of fisherfolk is poor. In general, the fisherfolks are in debt to the middle man. They must sell their catch to the middle man only, without price bargaining.

In 2002, some groups of fisherfolks in Satun Province established “community fish market (CFM)” in each village for helping the fisherfolks to get a higher fish price (to resolve the problem of depressed fish price and pressure from the fish market entrepreneur). Some community fish markets were able to operate this business while the others were failed due to lack of knowledge in management of fish commodity and accounting system. Therefore, the initial activity of community fish markets was selling fish by the grouped of fisherfolks only.

In 2006, there were 5 CFMs (four CFMs located in Ampur Thungwah and one located in Ampur Muang) established under the network of Satun fisherfolk club. They were able to negotiate for fish price with the middle man in some extents. Moreover, there were 2 more CFMs in Ampur La-ngu on the forming process.

However, running of fish market was difficult for the fisherfolks because (1) they were lack of knowledge on fish handling such as storage of fresh fish, classification of fish types and size to serve the market demand, including lack of ability to estimate the fish supply due to no fish record, (2) seasonal fluctuation of fish price and no data of fish consumer demand, (3) the fish prices were depressed and assigned by the middle man because CFM was a new business and the operators hadn’t know the fish market channel yet, and (4) the CFM members were lack of knowledge in CFM administration.

In order to do a research on the amount of fish catch, fish market margin and fish market channel for fisherfolks in Satun Province, therefore, the fisherfolks in each community must be a part of the core researchers for making a transparent research and obtaining correct data. The findings of this study can be beneficial to the fisherfolks to gain knowledge for running the CFM and leading to strengthen their economy. Furthermore, it will provide an opportunity for the fisherfolks, the entrepreneur of fish business and fish processing industry to share their problems, to gain a better understanding of fisheries economic

system and to make a brainstorm on an appropriate guideline for doing business with the fishes caught by fisherfolks.

The project “Development of Community Fish Market: A Case Study of Fisherfolks in Satun Province” was undertaken with the following objectives:

1. study on the amount of fishing effort and aquatic animal caught by the fisherfolks in Satun Province,
2. study on marketing margin of aquatic animal – from fisherfolks to consumers,
3. study on marketing channel of aquatic animal caught by fisherfolks in Satun Province,
4. study on fish demand of consumers and related industries,
5. provide a guideline for an appropriate administration/management of community fish markets by the fisherfolks in Satun Province.

The primary data were collected by using questionnaires and interviewing the source persons comprising of fisherfolks, wholesalers, fish processing factories and retail traders in some important fish markets in Satun and Songkhla provinces during November 2009 to November 2010. Moreover, the secondary data were also collected by literature review.

It was found that :

- The fishing grounds of small-scale fisheries in Satun were located in 77 villages/Muban and 6 communities. Moreover, there were 7,937 families of fisherfolk. The daily records of fish catch by the members of community fish markets and private fish market (wholesaler) (71 people) for 60 days (October – November 2010) reveal that the total catch sold is 15,807.25kg (valued 823,837.67 Baht) and the main catch is mackerel and banana shrimp is the next. Fish catch were sold to community fish market, private fish market, small fish processing plant and direct to consumers. The marketing channels and marketing margin of fish catch are varied by fish species.
- Each fisherfolk family used various types of fishing gears based on availability of fisheries resource in each season.
- The retail traders of fresh fishes operated in 5 fresh fish markets and over 100 occasional markets in Satun Province.

- The severe problem for fishermen in fishing and handling of fish catch was adverse climate condition. In monsoon season, a big storm and heavy rain can obstruct fishing and sometime drive the fishermen to put more fishing effort. The next problem was decrease of fish stock.
- The severe problem for community fish markets was adverse climate condition too. The other problems were fish quality, fish price, transportation, small amount of fish and fish market administration.
- The main problem for fish retail traders was climate condition especially rain that made fish moving or transportation difficult. The next problem was low fish supply.

Based on reviewing the outcome of operation of community fish markets, it was found that factors obstructing the operation of community fish markets are (1) internal factors such as unclear administration system, lack of experience of the member in doing such business and the rules are not flexible, (2) external factors such as scarcity of aquatic animals, market price and lack of marketing networks. However, the CFM has a potential to carry on, especially the small CFM with low fixed cost. The burden of unexperienced fisherfolks on management system and personnel administration is an obstacle that needed to be developed for success of community fish market business.

Moreover, this research project organized a meeting and exhibition on “Coastal Resources and Small-Scale Fisheries” at Tumbon Kumpang Municipal Office, Ampur La-ngu on 27 October 2010 and there were 269 participants (scientists, fisherfolks, fish wholesalers, consumer protection network, government agency, non-government organization, teachers and students). The research findings were presented to the public and made a brain storm for giving a guideline for development of CFM by fisherfolks in Satun Province.

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปริมาณการลงแรงทำการประมง ปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ ส่วนเหลือการตลาด และวิธีการตลาดสัตว์น้ำของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล รวมทั้งศึกษาปริมาณความต้องการสัตว์น้ำของผู้บริโภค และโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการบริหารแพชุมชน ของชาวประมงพื้นบ้าน ที่เป็นสมาชิกกลุ่มแพชุมชน 4 กลุ่มแพ ได้แก่ กลุ่มแพปลาชอนคลานกลุ่มแพชุมชนคนละ 2,000 กลุ่มแพคลองคูกัง และกลุ่มบ้านตันหยกกลิง จังหวัดสตูล โดยมีชาวประมงพื้นบ้านในชุมชนเป็นส่วนหลักของทีมวิจัย การดำเนินการวิจัยทำการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ และการรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์/สอบถามผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีทั้งชาวประมงพื้นบ้านผู้ประกอบการธุรกิจสัตว์น้ำ (พ่อค้า แม่ค้า แพปลา) โรงงานอุตสาหกรรม และผู้ค้าปลีกในแหล่งตลาดสัตว์น้ำสำคัญในจังหวัดสตูล และจังหวัดสงขลา ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2552 ถึงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2553

ผลการวิจัยพบว่า จังหวัดสตูลมีพื้นที่ ที่มีการทำประมงพื้นบ้าน รวม 77 หมู่บ้าน และ 6 ชุมชน จำนวนครัวเรือนประมงพื้นบ้าน 7,937 ครัวเรือน การรวบรวมข้อมูลผลการจับสัตว์น้ำของสมาชิกแพชุมชน และแพเอกชนในพื้นที่ศึกษา (5 กลุ่มแพ 71 คน) ในช่วงการเก็บข้อมูล 60 วัน (ตุลาคม – พฤศจิกายน พ.ศ. 2553) โดยการบันทึกรายวัน พบว่าสัตว์น้ำที่จับเพื่อขายได้รวม 15,807.25 กิโลกรัม (มูลค่า 823,837.67 บาท) มีปลาทุเป็นสัตว์น้ำหลักที่จับได้ รองลงมาคือกุ้งแชบ๊วย การขายผลผลิตที่จับได้มีทั้งขายให้กับแพชุมชน แพเอกชนกลุ่มแปรรูปขนาดเล็ก รวมทั้งขายให้กับผู้บริโภคโดยตรงวิธีการตลาดและส่วนเหลือการตลาดของสัตว์น้ำเหล่านี้ได้แสดงไว้ในรายงาน

เครื่องมือประมงที่ใช้ในแต่ละพื้นที่ที่ทำประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูล แต่ละครัวเรือนที่ทำประมงมีการใช้เครื่องมือหลายชนิด โดยมีการหมุนเวียนเปลี่ยนชนิดของเครื่องมือประมงให้เหมาะสมกับชนิดของทรัพยากรสัตว์น้ำในแต่ละฤดูกาล

จากการทบทวนผลการประกอบการของแพชุมชนพบว่า ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินการของแพชุมชนประกอบด้วย 1) ปัจจัยภายใน ได้แก่ ระบบการบริหารแพชุมชนไม่ชัดเจน การขาดประสบการณ์ในการทำธุรกิจของสมาชิก และกฎเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นไม่ยืดหยุ่น 2) ปัจจัยภายนอก ได้แก่ สัตว์น้ำมีปริมาณน้อย ปัจจัยด้านราคาตลาด และการไม่มีเครือข่ายทางการตลาด อย่างไรก็ตามกิจการแพชุมชนยังพอมีสักยภาพโดยเฉพาะแพขนาดเล็กที่ไม่มีภาระต้นทุนคงที่มากนัก โดยภาระในการบริหารจัดการแพชุมชน การบริหารงานบุคคลของชาวประมงเองที่ขาดประสบการณ์ยังเป็นอุปสรรคที่ต้องได้รับการพัฒนาต่อไปเพื่อความสำเร็จของธุรกิจแพชุมชน

Abstract

The objectives of this research are study the amount of fishing effort, aquatic animal catch, marketing margin and marketing channel of aquatic animal caught by fisherfolks in Satun Province, including study on demand of fish consumers and related industries for providing the appropriate guideline to manage community fish markets four community fish market (CFMs) in Satun Province. Some fisherfolks in the community are core of research team in collecting secondary data and primary data by using questionnaires and interviewing the source persons comprising of fisherfolks, wholesalers, fish processing factories and retail traders in some important fish markets in Satun and Songkhla provinces during November 2009 to November 2010.

It was found that the fishing grounds of small- scale fisheries in Satun were located in 77 villages/ Muban and 6 communities. Moreover, there were 7,937 families of fisherfolk. The daily records of fish catch by the members of community fish markets and private fish market (wholesaler) (71 people) for 60 days (October – November 2010) reveal that the total catch sold is 15,807.25kg (valued 823,837.67 Baht) and the main catch is mackerel and banana shrimp is the next. Fish catch were sold to community fish market, private fish market, small fish processing plant and direct to consumers. Marketing channels and marketing margin of fish catch are also included in the report.

Each fisherfolk family used various types of fishing gears based on availability of fisheries resource in each season.

Based on reviewing the outcome of operation of community fish markets, it was found that the factors obstructing the operation of community fish markets are (1) internal factors such as unclear administration system, lack of experience of the member in doing such business and the rules are not flexible, (2) external factors such as scarcity of aquatic animals, market price and lack of marketing networks. The burden of unexperienced fisherfolks on management system and personnel administration is an obstacle that needed to be developed for success of community fish market business.

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	(1)
Executive Summary	(4)
บทคัดย่อ	(7)
Abstract	(8)
สารบัญ	ก
สารบัญตาราง	ง
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1 : บทนำ	1
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ (Outcome)	3
1.4 แนวทางในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์	3
บทที่ 2 : ระเบียบวิธีวิจัย	4
2.1 วิธีการวิจัย	4
2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	7
2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	7
2.4 ขอบเขตการวิจัย	10
บทที่ 3 : การศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
3.1 ความหมายของการทำประมงพื้นบ้าน	12
3.2 โครงสร้างของครัวเรือนประมงพื้นบ้านและเรือประมงพื้นบ้าน	14
3.3 พื้นที่ที่มีการทำประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูล	15
3.4 สภาพวิถีชีวิต สังคม และสภาพทางเศรษฐกิจ ของชาวประมงพื้นบ้าน	17
3.5 เครื่องมือประมงพื้นบ้าน	22
3.6 ต้นทุนในการทำประมงพื้นบ้าน	28
3.7 ปัญหาและแนวทางการแก้ไขในการทำประมงพื้นบ้าน	29
3.8 การตั้งแพชุมชน แพกลาง และการบริหารจัดการแพ	36
3.9 ลักษณะการขายสินค้าสดวัน	44
3.10 ราคาสินค้าสดวัน	46

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
3.11 รูปแบบของสินค้าสัตว์น้ำในตลาด	48
3.12 วิธีการตลาดและส่วนเหลือของการตลาดของสัตว์น้ำ	49
บทที่ 4 ผลการศึกษาการลงพื้นที่เก็บข้อมูล	53
4.1 พื้นที่ที่มีการทำประมงพื้นบ้าน	53
4.2 แพชุมชน แพเอกชน สะพานปลา และท่าเทียบเรือ ในจังหวัดสตูล	60
4.3 ผู้ประกอบการธุรกิจสัตว์น้ำ (เฉพาะพ่อค้า-แม่ค้า ในตลาด) และโรงงาน อุตสาหกรรมสัตว์น้ำในจังหวัดสตูล	66
4.4 เครื่องมือประมงพื้นบ้านที่ใช้ในการทำประมงพื้นบ้านของจังหวัดสตูล	71
4.5 ปัญหาภาพรวมของการทำประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูล	72
4.6 ข้อมูลสภาพสังคมและเศรษฐกิจของพ่อค้า-แม่ค้าสัตว์น้ำในจังหวัดสตูล	72
4.7 ข้อมูลพื้นฐานโรงงานอุตสาหกรรมสัตว์น้ำและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง	73
4.8 ข้อมูลสภาพสังคมและเศรษฐกิจของชาวประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูล	74
4.9 สรุปข้อมูลของชุมชนชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)	75
4.10 สภาพเศรษฐกิจและสังคมของพ่อค้า-แม่ค้าสัตว์น้ำ ในจังหวัดสตูล (กลุ่ม ตัวอย่าง)	81
4.11 ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)	82
4.12 ปริมาณและมูลค่าการรับซื้อและขายสัตว์น้ำของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)	87
4.13 การซื้อขายสัตว์น้ำในตลาด จังหวัดสงขลา	95
4.14 แหล่งที่มาของสัตว์น้ำในตลาดจังหวัดสงขลา	98
4.15 วิธีการตลาดสัตว์น้ำของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูลถึงผู้บริโภค	104
4.16 ส่วนเหลือของการตลาดของสัตว์น้ำจากชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูลจนถึง ผู้บริโภค	116
4.17 ความต้องการสัตว์น้ำของโรงแรมต่างๆ ในจังหวัดสงขลา	117
4.18 ความต้องการสัตว์น้ำของโรงงานอุตสาหกรรม	121
4.19 ผลการประเมินการดำเนินงานของแพชุมชน	122
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย	131
5.1 ความเป็นมาของแพชุมชนในจังหวัดสตูล	131

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
5.2 ข้อสังเกตเบื้องต้นต่อพหุชุมชนจังหวัดสตูล	133
5.3 ข้อเสนอแนะ	134
บรรณานุกรม	135
ภาคผนวก	143
ภาคผนวก ก	(ก1)
ภาคผนวก ข	(ข21)
ภาคผนวก ค	(ค57)

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนครัวเรือนประมงทะเลของไทย แบ่งตามขนาดของการดำเนินการ	14
2 จำนวนเรือประมงของไทย แบ่งตามขนาดของการดำเนินการ	15
3 ตำบล และหมู่บ้านที่มีการทำประมง ในจังหวัดสตูล จากการสำรวจของ เพิ่มศักดิ์ เฝิง มาก และคณะ (2544) ในระหว่างปี พ.ศ. 2539 – พ.ศ. 2540	16
4 สภาพวิถีชีวิต และสังคมของชาวประมงพื้นบ้านในประเทศไทย	19
5 สภาพทางเศรษฐกิจของชาวประมงพื้นบ้านในประเทศไทย	21
6 เครื่องมือประมงพื้นบ้านที่นิยมใช้กันในแต่ละพื้นที่ของประเทศไทย	23
7 ชนิดและจำนวน หน่วยเครื่องมือประมงทะเลพื้นบ้าน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล	24
8 ปัญหาและอุปสรรคของการทำประมงพื้นบ้านในประเทศไทย	29
9 ความขัดแย้งระหว่างการทำประมงพื้นบ้านและการทำประมงพาณิชย์ในจังหวัดสตูล	32
10 ความขัดแย้งระหว่างการทำประมงพื้นบ้านและการทำประมงพาณิชย์ในจังหวัดสตูล	33
11 ส่วนเหลือการตลาดของสัตว์น้ำในจังหวัดสตูลและจังหวัดปัตตานี	52
12 จำนวนประชากร จำนวนครัวเรือน และร้อยละของครัวเรือนประมงพื้นบ้านต่อ ครัวเรือนทั้งหมดในอำเภอที่มีการทำประมงพื้นบ้านของจังหวัดสตูล	53
13 พื้นที่ที่มีการทำประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูล	54
14 จำนวนประชากร จำนวนครัวเรือนทั้งหมด จำนวนครัวเรือนประมงพื้นบ้าน และร้อยละ ของ ครัวเรือนประมงพื้นบ้าน ต่อครัวเรือนทั้งหมดในแต่ละหมู่บ้าน หรือแต่ละชุมชน ของแต่ละอบต. หรือแต่ละเทศบาลตำบล ที่มีการทำประมงพื้นบ้าน	56
15 จำนวนแพชุมชน แพเอกชน สะพานปลา และท่าเทียบเรือ ในแต่ละพื้นที่ของจังหวัด สตูล	61
16 แพชุมชน แพเอกชน สะพานปลา และท่าเทียบเรือ ในจังหวัดสตูล แยกตามเขตการ ปกครองส่วนท้องถิ่น	62
17 ตลาดสดและตลาดนัดในเขตอำเภอท่าแพ	66
18 ตลาดสดและตลาดนัดในเขตอำเภอละงู	67
19 ตลาดสดและตลาดนัดในเขตอำเภอทุ่งหว้า	67
20 ตลาดสดและตลาดนัดในเขตอำเภอเมืองสตูล	68
21 ตลาดสดและตลาดนัดในเขตอำเภอควนกาหลง	68
22 ตลาดสดและตลาดนัดในเขตอำเภอมะนัง	69

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
23 ตลาดสดและตลาดนัดในเขตอำเภอควนโดน	69
24 จำนวนตลาดนัดที่มีในแต่ละช่วงเวลา ในแต่ละวัน ในจังหวัดสตูล	69
25 โรงงานอุตสาหกรรมสัตว์น้ำในจังหวัดสตูล แยกตามเขตการปกครองส่วนท้องถิ่น	70
26 แหล่งทำการประมงของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล (กลุ่มตัวอย่าง) ตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2553 ถึง เดือนตุลาคม พ.ศ. 2553	77
27 รายได้และค่าใช้จ่ายในของแพชุมชนตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2553 ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2553	79
28 ปัญหาของชาวประมงในแต่ละพื้นที่ศึกษา	80
29 สภาพปัญหาการจัดการของแพชุมชนและแพเอกชน (กลุ่มตัวอย่าง)	81
30 ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)	82
31 ปริมาณและมูลค่าปลาที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)	83
32 ปริมาณและมูลค่ากุ้งที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้านในพื้นที่ศึกษา	84
33 ปริมาณและมูลค่าปูที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)	85
34 ปริมาณและมูลค่ากุ้งที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูล	85
35 ปริมาณและมูลค่าหมึกที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)	86
36 ปริมาณและมูลค่าการรับซื้อสัตว์น้ำของพ่อค้า-แม่ค้าในจังหวัดสตูล (กลุ่มตัวอย่าง)	87
37 ปริมาณและมูลค่าการรับซื้อปลาแต่ละชนิดของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)	88
38 ปริมาณและมูลค่าการรับซื้อกุ้งแต่ละชนิดของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)	89
39 ปริมาณและมูลค่าการรับซื้อหมึกแต่ละชนิดของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)	89
40 ปริมาณและมูลค่าการรับซื้อหอยแต่ละชนิดของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)	90
41 ปริมาณและมูลค่าการรับซื้อปูแต่ละชนิดของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)	90
42 ปริมาณและมูลค่าการขายสัตว์น้ำของพ่อค้าแม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)	91
43 ปริมาณและมูลค่าการขายปลาแต่ละชนิดของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)	92
44 ปริมาณและมูลค่าการขายของกุ้งแต่ละชนิดที่พ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)	93
45 ปริมาณและมูลค่าการขายหมึกแต่ละชนิดของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)	93
46 ปริมาณและมูลค่าการขายหอยแต่ละชนิดของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)	94
47 ปริมาณและมูลค่าการขายปูแต่ละชนิดของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)	95

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
48	กลุ่มชนิดสัตว์น้ำในตลาดจังหวัดสงขลา	95
49	ชนิดปลาในตลาดจังหวัดสงขลา	96
50	ชนิดกุ้งในตลาดจังหวัดสงขลา	97
51	ชนิดหมึกในตลาดจังหวัดสงขลา	97
52	ชนิดปูในตลาดจังหวัดสงขลา	98
53	ชนิดหอยในตลาดจังหวัดสงขลา	98
54	แหล่งที่มาของสัตว์น้ำในตลาดจังหวัดสงขลา	99
55	ชนิดสัตว์น้ำจากจังหวัดสงขลา	100
56	ชนิดสัตว์น้ำจากจังหวัดสตูล	101
57	ชนิดสัตว์น้ำจากจังหวัดนครศรีธรรมราช	101
58	ชนิดสัตว์น้ำจากจังหวัดระนอง	102
59	ชนิดสัตว์น้ำจากจังหวัดปัตตานี	103
60	ชนิดสัตว์น้ำจากจังหวัดสมุทรปราการ	103
61	ชนิดสัตว์น้ำจากจังหวัดพัทลุง	104
62	ส่วนเหลือของการตลาดของสัตว์น้ำจากชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูลจนถึงผู้บริโภค	116
63	ความต้องการสัตว์น้ำของโรงแรมต่างๆ ในจังหวัดสงขลา	117
64	ความต้องการสัตว์น้ำของโรงงานอุตสาหกรรม	121
65	ข้อมูลเบื้องต้นและแหล่งเงินทุนของแต่ละแพชุมชน	123
66	รูปแบบการบริหารจัดการแพชุมชน	124
67	รูปแบบการตลาดของแพชุมชน	125
68	รายการต้นทุนและประโยชน์จากแพชุมชนข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแพ พ.ศ. 2553	126
69	ปัญหาของแพชุมชน	127
70	ผลการประกอบการแพชุมชน	129

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 วิธีการตลาดกึ่งจากการประมงขนาดเล็กบริเวณอ่าวปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช	50
2 วิธีการตลาดปลากระบอกจากการประมงขนาดเล็กบริเวณอ่าวปากพนัง จังหวัด นครศรีธรรมราช	51
3 วิธีการตลาดปลาทุเรียนขนาดเล็กของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล	105
4 วิธีการตลาดปลาทุเรียนขนาดกลางของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล	106
5 วิธีการตลาดปลาทุเรียนใหญ่ของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล	107
6 วิธีการตลาดปลาทรายของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล	108
7 วิธีการตลาดกึ่งชาวขนาดเล็กของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล	109
8 วิธีการตลาดกึ่งชาวขนาดกลางและขนาดใหญ่ของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล	110
9 วิธีการตลาดปูม้าเป็นขนาดเล็กและขนาดกลางของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล	111
10 วิธีการตลาดปูม้าเป็นขนาดใหญ่ของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล	112
11 วิธีการตลาดปูม้าตามขนาดเล็กและขนาดกลางของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล	113
12 วิธีการตลาดปูม้าตามขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัด สตูล	114
13 วิธีการตลาดกึ่งของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล	115

บทที่ 1 บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยมีพื้นที่ติดชายฝั่งทะเลครอบคลุมพื้นที่ 24 จังหวัด คือ ด้านทะเลฝั่งอ่าวไทย และด้านทะเลฝั่งอันดามันโดยมีความยาวทั้งสิ้น 2,614 กิโลเมตร การประกอบอาชีพการทำประมงของชาวประมงไทยนั้น จะพบกระจายอยู่ตามบริเวณชายฝั่งในจังหวัดต่างๆ ซึ่งแบ่งได้ 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ กลุ่มชาวประมงพาณิชย์และกลุ่มชาวประมงพื้นบ้าน (กังวาลย์ จันทรโชติ, 2539)

ปริมาณการจับสัตว์น้ำจากเครื่องมือประมงพื้นบ้าน (รวมการเก็บหอย แมงกระพรุน ปลิงทะเล และสาหร่ายทะเล) ปี พ.ศ. 2548 มีปริมาณรวมทั้งสิ้น 176,225 ตัน คิดเป็นมูลค่า 7,375 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2547 ร้อยละ 13.91 ปลาเป็นสัตว์น้ำที่จับได้มากที่สุดเมื่อเทียบกับสัตว์น้ำชนิดอื่น มีปริมาณถึง 52,297 ตัน มูลค่า 2,128.8 ล้านบาท เป็นปลาเศรษฐกิจมีราคา 50,717 ตัน หรือร้อยละ 96.98 ของปริมาณปลาทั้งหมดที่เหลือเป็นปลาเบ็ดจำนวน 1,580 ตัน หรือร้อยละ 3.02 ของปริมาณปลาทั้งหมด รองลงมาเป็นแมงกระพรุน จับได้ 33,406 ตัน มูลค่าทั้งสิ้น 35.8 ล้านบาท (กรมประมง, 2550) แม้ว่าสัตว์น้ำที่ชาวประมงพื้นบ้านจับได้มีมูลค่าสูงนับพันล้านบาท แต่สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจของชาวประมงพื้นบ้าน ร้อยละ 90 ยังมีฐานะยากจน มีหนี้สินต่อพ่อค้าคนกลางซึ่งเป็นผู้ผูกขาดในการรับซื้อสัตว์น้ำ (จันทร์เพ็ญ ชิดเชื้อ, 2543) ประกอบกับพื้นที่ทำการประมงมีจำกัด เนื่องจากชาวประมงพื้นบ้านใช้เรือขนาดเล็ก จึงไม่สามารถออกไปทำการประมงไกลฝั่งได้ ขาดบริการด้านสาธารณสุขไปไกลจากการที่ชุมชนชาวประมงพื้นบ้านอยู่ไกลความเจริญการให้บริการของรัฐไม่ทั่วถึง (กังวาลย์ จันทรโชติ, 2539) และต้นทุนที่ทำการประมงสูงขึ้นโดยเฉพาะราคาน้ำมัน โดยทั่วไปชาวประมงพื้นบ้านมีภาระหนี้สินผูกพันอยู่กับพ่อค้าคนกลาง สัตว์น้ำที่จับได้จะต้องขายให้พ่อค้าคนกลางเท่านั้น โดยชาวประมงไม่สามารถต่อรองราคาสัตว์น้ำได้

ในปี พ.ศ. 2545 กลุ่มชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล บางส่วนได้จัดตั้ง “แพชุมชน” ขึ้นมาในแต่ละหมู่บ้าน เพื่อให้ชาวประมงสามารถขายสัตว์น้ำได้ในราคาที่สูงขึ้น เพื่อแก้ไขปัญหาราคาสัตว์น้ำที่ตกต่ำ และการถูกกดคั้นจากนายทุน การดำเนินการแพชุมชน บางส่วนสามารถดำเนินการได้ แต่บางส่วนไม่สามารถดำเนินธุรกิจแพปลาได้ เนื่องจากการขาดความรู้ในการบริหารสินค้าสัตว์น้ำ และการบริหารเรื่องระบบบัญชี การดำเนินการแพชุมชนในระยะแรกนี้ จึงเป็นการรวมกลุ่มของชาวประมงในการขายสินค้าเท่านั้น ในปี พ.ศ. 2547 จังหวัดสตูลเป็นจังหวัดหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากธรณีพิบัติภัยสึนามิ ซึ่งส่วนใหญ่ผู้ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดคือ ชาวประมงพื้นบ้านโดยมีการเสียหายของเครื่องมือประมง เรือ กระชังในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (มูลนิธิเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน, 2548) มีหน่วยงานต่างๆ ได้เข้ามาให้ความช่วยเหลือพี่น้องชาวประมง โดยทางเครือข่ายฟื้นฟูชุมชนชายฝั่งอันดามัน (Save Andaman Network : SAN) จากการสนับสนุนเงินทุนของมูลนิธิเครือข่ายมิตรไทย ได้ให้ความสำคัญกับการยกระดับแพชุมชนของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล เป็น “แพกลาง” เพื่อการรวบรวมสัตว์น้ำ และการขายสัตว์น้ำ โดยพัฒนากลุ่มแพปลา

ขอนแก่น หมู่ที่ 3 ตำบลขอนแก่น อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล ขึ้นเป็นแพกลาง มีสมาชิกแพปลาในชมรมชาวประมงพื้นบ้านของจังหวัดสตูล เป็นแพในเครือข่าย โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2549 และหยุดดำเนินการใน เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2550 เนื่องจากประสบกับภาวะขาดทุนมาตลอด การดำเนินการในช่วง 8 เดือนดังกล่าว ได้รับทุนสนับสนุนจากเครือข่ายฟื้นฟูชุมชนชายฝั่งอันดามัน จังหวัดสตูล สาเหตุที่ทำให้แพกลางไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ คือ (1) ชาวประมงขาดความรู้ในเรื่องการจัดการกับสัตว์น้ำ ตั้งแต่การรักษาความสดของสัตว์น้ำ การแยกประเภทและขนาดของสัตว์น้ำให้ตรงกับความต้องการของตลาดอีกทั้งยังไม่สามารถประมาณการปริมาณผลจับสัตว์น้ำได้เนื่องจากชาวประมงไม่มีการจดบันทึกข้อมูล (2) การเปลี่ยนแปลงราคาสัตว์น้ำที่มีการขึ้นลงในแต่ละฤดูกาล และยังขาดข้อมูลเรื่องความต้องการสัตว์น้ำของผู้บริโภค (3) การถูกกดราคาราคาสินค้าจากพ่อค้าคนกลาง เนื่องจากการรวมกลุ่มแพกลางยังไม่สามารถหาตลาดสินค้าสัตว์น้ำได้ เพราะยังขาดข้อมูลเรื่องช่องทางการตลาดของสัตว์น้ำ พ่อค้าคนกลางจึงเป็นคนกำหนดราคาสัตว์น้ำ และ (4) ความไม่เข้าใจของสมาชิกแพชุมชนในเรื่องการบริหารจัดการแพชุมชน ทำให้การบริหารจัดการแพกลางประสบปัญหาและขาดทุน แพกลางไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ คงเหลือแต่เพียงแพชุมชน

ปัจจุบันการดำเนินการรวมกลุ่มขึ้นเป็น แพชุมชน ในเครือข่ายชมรมประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล ที่อยู่ในระดับที่สามารถต่อรองราคาสัตว์น้ำกับพ่อค้าคนกลางได้ในระดับหนึ่ง ได้แก่

1. กลุ่มแพปลาขอนแก่น หมู่ที่ 3 ตำบลขอนแก่น อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล
2. กลุ่มแพชุมชนคนละ 2,000 หมู่ที่ 3 ตำบลขอนแก่น อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล
3. กลุ่มแพคลองคู้้ง ไร่ไฉ่ หมู่ที่ 2 ตำบลขอนแก่น อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล
4. กลุ่มแพปลาชุมชนกองทุนชาวเรือ หมู่ที่ 3 ตำบลขอนแก่น อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล
5. บ้านต้นหยงกลิง หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะสาหร่าย อำเภอเมือง จังหวัดสตูล

และที่กำลังอยู่ระหว่างการดำเนินการจัดตั้งแพชุมชน อีก 2 กลุ่มคือ

1. ร้านค้าชุมชนปากบารา หมู่ที่ 2 ตำบลปากน้ำ อำเภอละกู จังหวัดสตูล
2. บ้านหลอมป็น หมู่ที่ 14 ตำบลละกู อำเภอละกู จังหวัดสตูล

สำหรับกระบวนการหาคำตอบ เรื่องปริมาณการจับ ส่วนเหลือการตลาด และช่องทางการตลาด สัตว์น้ำ ของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ส่วนหลักของผู้วิจัยจะต้องเป็นชาวประมงพื้นบ้านในชุมชนนั้นๆ เพื่อให้การทำวิจัยเป็นไปอย่างโปร่งใสและได้ข้อมูลที่ถูกต้องชัดเจน ซึ่งเป็นการศึกษาหาองค์ความรู้ต่างๆ เพื่อให้ชาวประมงพื้นบ้านมีข้อมูลในการนำไปบริหารจัดการแพที่จัดตั้งโดยชุมชน เป็นการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจให้กับชาวประมงพื้นบ้านและสามารถทำให้ชาวประมงพื้นบ้าน ผู้ประกอบการธุรกิจสัตว์น้ำ โรงงานอุตสาหกรรมได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนปัญหา ทำให้ผู้ที่ทำธุรกิจอาหารทะเลมีความเข้าใจในระบบเศรษฐกิจประมงมากขึ้น และร่วมกันหาแนวทางในการทำธุรกิจสัตว์น้ำที่จับได้จากชาวประมงพื้นบ้านอย่างเหมาะสม

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. 2.1 เพื่อศึกษาปริมาณการลงแรงการทำประมง และปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ของชาวประมงพื้นบ้าน จังหวัดสตูล
- 1.2.2 เพื่อศึกษาส่วนเหลือการค้าของสัตว์น้ำจากชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูลจนถึงผู้บริโภค
- 1.2.3 เพื่อศึกษาช่องทางการตลาดสัตว์น้ำของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล
- 1.2.4 เพื่อศึกษาปริมาณความต้องการสัตว์น้ำของผู้บริโภค และโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง
- 1.2.5 เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการบริหารแพชุมชน ของชาวประมงพื้นบ้าน จังหวัดสตูล

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ (Outcome)

ชาวประมงพื้นบ้านได้แนวทางในการบริหารจัดการแพชุมชนได้โดยอิสระ และมีสภาพเศรษฐกิจของชุมชนประมงพื้นบ้านที่ดีขึ้น เป็นการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจให้กับชาวประมงพื้นบ้านและสามารถทำให้ชาวประมงพื้นบ้าน ผู้ประกอบการธุรกิจสัตว์น้ำ โรงงานอุตสาหกรรมได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนปัญหา ทำให้ผู้ที่ทำธุรกิจอาหารทะเลมีความเข้าใจในระบบเศรษฐกิจประมงมากขึ้น และร่วมกันหาแนวทางในการทำธุรกิจสัตว์น้ำที่จับได้จากการทำประมงของชาวประมงพื้นบ้านอย่างเหมาะสม

1.4 แนวทางในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

จัดประชุมสัมมนาเผยแพร่งานวิจัยให้กับชุมชนประมงพื้นบ้าน และผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งหน่วยงานราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการสัตว์น้ำที่จับได้โดยชาวประมงพื้นบ้านได้

บทที่ 2 ระเบียบวิธีวิจัย

2.1 วิธีการวิจัย

ดำเนินการเก็บข้อมูลจำนวนชาวประมงพื้นบ้าน ผู้ประกอบการธุรกิจสัตว์น้ำ (พ่อค้า แม่ค้า แพปลา) โรงงานอุตสาหกรรม และแหล่งตลาดสัตว์น้ำสำคัญในจังหวัดสตูลและจังหวัดใกล้เคียงตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2552 ถึงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2553 ดังนี้

1. ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้ ตลอดจนข้อมูลทางด้านสถิติต่างๆ ที่หน่วยงานราชการได้รวบรวมไว้ เช่น กรมประมง สำนักงานสถิติแห่งชาติ องค์การสะพานปลา เป็นต้น
2. ข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์/สอบถามผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยเก็บข้อมูลแบบมีส่วนร่วม ระหว่างทีมวิจัยและชาวบ้าน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลที่เกี่ยวกับชาวประมงพื้นบ้าน และผู้ประกอบการธุรกิจสัตว์น้ำ ของจังหวัดสตูล

2.1.1 ข้อมูลจำนวนชาวประมงพื้นบ้าน ผู้ประกอบการธุรกิจสัตว์น้ำ (พ่อค้า-แม่ค้า แพปลา) โรงงานอุตสาหกรรม และแหล่งตลาดสัตว์น้ำที่สำคัญในจังหวัดสตูลและใกล้เคียง โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก องค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลตำบลในจังหวัดสตูล จำนวน 42 หน่วยงาน (ภาคผนวก ก-1) โดยใช้แบบสอบถาม (ภาคผนวก ข-1) ทำการเก็บข้อมูลในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2552

2.1.2 ข้อมูลครัวเรือนประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูล โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารชุมชนในหมู่บ้านที่มีการทำประมง จำนวน 77 หมู่บ้าน และ 6 ชุมชน ใน 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง (25 หมู่บ้าน และ 4 ชุมชน) อำเภอละงู (24 หมู่บ้าน และ 2 ชุมชน) อำเภอทุ่งหว้า (15 หมู่บ้าน) และอำเภอท่าแพ (13 หมู่บ้าน) โดยใช้แบบสอบถาม (ภาคผนวก ข-2) จำนวน 83 ชุด ทำการเก็บข้อมูลในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2552

2.1.3 ข้อมูลสภาพทั่วไปทางเศรษฐกิจ สังคม และสภาพการทำประมงของชาวประมงพื้นบ้าน ในจังหวัดสตูล โดยใช้แบบสอบถามและสัมภาษณ์เชิงลึกกับชาวประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูล โดยใช้แบบสอบถาม (ภาคผนวก ข-3) จำนวน 442 ชุด ทำการเก็บข้อมูลในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553 ถึง เดือนมีนาคม พ.ศ. 2553

2.1.4 ข้อมูลสภาพทั่วไปทางเศรษฐกิจ สังคม และสภาพการทำธุรกิจการค้าสัตว์น้ำ ของผู้ประกอบการธุรกิจสัตว์น้ำในจังหวัดสตูล โดยใช้แบบสอบถามและสัมภาษณ์เชิงลึกกับพ่อค้า-แม่ค้า แพ

ปลาที่ดำเนินการธุรกิจการค้าสัตว์น้ำในจังหวัดสตูล โดยใช้แบบสอบถาม (ภาคผนวกที่ ข-4) จำนวน 90 ชุด ทำการเก็บข้อมูลในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553 ถึง เดือนมีนาคม พ.ศ. 2553

2.1.5 ข้อมูลที่เกี่ยวกับธุรกิจการแปรรูปสัตว์น้ำ สำหรับโรงงานอุตสาหกรรมสัตว์น้ำและภาคส่วนการผลิตสัตว์น้ำที่เกี่ยวข้องในจังหวัดสตูลและพื้นที่ใกล้เคียง โดยทำการสอบถามโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับสัตว์น้ำ โดยใช้แบบสอบถาม (ภาคผนวก ข-5) จำนวน 98 ชุด ทำการเก็บข้อมูลในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553 ถึง เดือนมีนาคม พ.ศ. 2553

ส่วนที่ 2 ข้อมูลสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประชากรในพื้นที่ศึกษา

2.1.6 ข้อมูลพื้นฐานในด้านสภาพทั่วไปทางเศรษฐกิจ สังคม และการทำประมง สำหรับชาวประมงพื้นบ้านในพื้นที่ศึกษา โดยเก็บข้อมูลพื้นฐาน สภาพเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของประชากรในชุมชนประมง ระหว่างเดือนธันวาคม พ.ศ. 2552 ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2553 โดยใช้แบบสอบถาม (ภาคผนวก ข-6) จำนวน 841 ชุด ในพื้นที่ชุมชนประมง 7 กลุ่มแพ และอีก 1 กลุ่มเลี้ยงปูม้าในคอก ซึ่งต่อไปนี้จะเรียก “พื้นที่ศึกษา” คือ

1. กลุ่มแพปลาชอนคลาน หมู่ที่ 3 ตำบลชอนคลาน อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล
2. กลุ่มแพชุมชนคนละ 2,000 หมู่ที่ 3 ตำบลชอนคลาน อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล
3. กลุ่มแพคลองคู้กง ไร่ไฉ่ หมู่ที่ 2 ตำบลชอนคลาน อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล
4. กลุ่มแพปลาชุมชนกองทุนชาวเรือ หมู่ที่ 3 ตำบลชอนคลาน อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล
5. บ้านต้นหยงกลิง หมู่ที่ 3 ตำบลเกาะสาหร่าย อำเภอเมือง จังหวัดสตูล
6. ชุมชนปากบารา หมู่ที่ 2 ตำบลปากน้ำ อำเภอละงู จังหวัดสตูล
7. บ้านหลอมป็น หมู่ที่ 14 ตำบลละงู อำเภอละงู จังหวัดสตูล
8. กลุ่มเลี้ยงปูม้าในคอก หมู่ที่ 1 ตำบลละงู อำเภอละงู จังหวัดสตูล

ทั้งนี้ในขณะที่ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลพบว่า **แพปลากองทุนชาวเรือและกลุ่มเลี้ยงปูม้าในคอกได้ยกเลิกกิจการไปแล้ว**

ส่วนที่ 3 ปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้จากการทำประมงพื้นบ้าน

2.1.7 ปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้จากการทำประมงพื้นบ้าน โดยใช้แบบสอบถาม (ภาคผนวก ข-7) ทำการเก็บข้อมูลจากชาวประมงพื้นบ้านที่เป็นสมาชิกของแพชุมชนในพื้นที่ศึกษาจำนวน 71 คน โดยทำการติดตามข้อมูลการทำประมงแบบต่อเนื่องทุกวัน (logbook) ตั้งแต่เดือนสิงหาคมถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2553 เป็นเวลา 60 วัน จำนวน 568 ชุด (บันทึกชุดละ 7 วัน)

ส่วนที่ 4 ส่วนเหลื่อมการตลาดและวิถีตลาดสัตว์น้ำของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล

2.1.8 ส่วนเหลื่อมการตลาดและวิถีตลาดสัตว์น้ำของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล

ทำการสอบถามผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง 5 กลุ่ม ในเขตจังหวัดสตูลและจังหวัดสงขลาที่คาดว่าเป็นแหล่งตลาดสำคัญของสัตว์น้ำที่จับโดยชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล โดยสุ่มจากผู้ประกอบการธุรกิจสัตว์น้ำในข้อมูลส่วนที่ 1 ดังนี้

กลุ่มที่ 1 แพชุมชน จำนวน 4 แพ (เก็บข้อมูลจากทุกแพชุมชนในพื้นที่ศึกษา) โดยใช้แบบสอบถามแบบต่อเนื่อง (ภาคผนวก ข-8) จำนวน 32 ชุด เก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2553 ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2553

กลุ่มที่ 2 แพปลาเอกชน (เล็ก กลาง ใหญ่) ในจังหวัดสตูล จำนวน 13 แพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยใช้แบบสอบถาม (ภาคผนวกที่ ข-9) จำนวน 13 ชุด ทำการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2553 ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2553 ทั้งนี้มีแพเอกชน 1 แพ (แพหยังระ) ยินดีให้ความร่วมมือในการเก็บแบบสอบถามแบบต่อเนื่องเช่นเดียวกับแพชุมชน

กลุ่มที่ 3 พ่อค้า-แม่ค้า ที่ขายสัตว์น้ำในจังหวัดสตูล จำนวน 44 คน โดยใช้แบบสอบถาม (ภาคผนวก ข-10) และจัดเก็บแบบสอบถามแบบต่อเนื่อง (ภาคผนวก ข-11) จำนวน 176 ชุด ทำการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2553 ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2553

กลุ่มที่ 4 พ่อค้าแม่ค้า ที่ขายสัตว์น้ำในจังหวัดสงขลา จำนวน 292 ชุด โดยการสอบถามราคาขายสัตว์น้ำ จำนวน 14 ตัวอย่าง แบ่งเป็นตลาดสดจำนวน 9 แห่ง และห้างสรรพสินค้าจำนวน 5 แห่ง โดยทำการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2553 ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2553 (ภาคผนวก ข-12)

กลุ่มที่ 5 โรงงานอุตสาหกรรมหรือร้านอาหารทะเล จำนวน 10 ตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลโรงงานสัตว์น้ำ (ภาคผนวก ข-13) ทำการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2553 ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2553 จำนวน 10 ชุด

ส่วนที่ 5 ชนิด และปริมาณความต้องการสัตว์น้ำของผู้บริโภค

ทำการเก็บตัวอย่างจากกลุ่มตัวอย่างเดียวกับ ส่วนที่ 4 จำนวน 118 ชุด โดยแบ่งเป็นความต้องการของโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 98 ชุด และเพิ่มเติมส่วนของความต้องการชนิดสัตว์น้ำของโรงแรมและร้านอาหารทะเลในจังหวัดสงขลา จำนวน 20 ชุด ทำการเก็บข้อมูลในเดือนกันยายน พ.ศ. 2553 ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2553

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เก็บข้อมูลโดยวิธีสัมภาษณ์ และใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึก เป็นเครื่องมือหาคำตอบซึ่งมีประเด็นดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลจำนวนครัวเรือนชาวประมงพื้นบ้าน ผู้ประกอบการธุรกิจสัตว์น้ำ (พ่อค้า แม่ค้า แพปลา) และโรงงานอุตสาหกรรม แหล่งซื้อขายสัตว์น้ำ ในจังหวัดสตูล ต้นทุน เงินทุนหมุนเวียน สถานที่ประกอบการ ปัญหาอุปสรรคต่างๆ (จำนวน 755 ชุด)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานของชุมชนประมง ได้แก่ เศรษฐกิจชุมชน สภาพสังคม และวัฒนธรรม ประชากร การประกอบอาชีพ สาธารณูปโภคพื้นฐาน การสนับสนุนเงินทุนจากโครงการของรัฐและเอกชนในชุมชนประมงตัวอย่างทั้ง 7 ในพื้นที่ศึกษา (จำนวน 841 ชุด)

ส่วนที่ 3 ข้อมูลการทำประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูล ได้แก่ ชนิดและจำนวนของผลจับสัตว์น้ำ เครื่องมือประมง แหล่งทำการประมง การลงแรงประมง ต้นทุนการทำประมง และสภาพเศรษฐกิจของชาวประมงพื้นบ้าน (Stamatopoulos, 2002 ; Stamatopoulos, 2004; Villareal, et al., 2004) (จำนวน 568 ชุด)

ส่วนที่ 4 ส่วนเหลือการค้าและวิถีตลาดสัตว์น้ำของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูลติดตามช่องทางการซื้อขายสัตว์น้ำ ส่วนเหลือราคาสัตว์น้ำที่เพิ่มขึ้นจากแหล่งทำการประมงพื้นบ้านจนถึงผู้บริโภค แบ่งเป็น 3 ส่วนคือ ตลาดสัตว์น้ำภายในจังหวัดสตูล ตลาดสัตว์น้ำจังหวัดสงขลา และตลาดส่งออกสัตว์น้ำ จากพ่อค้า และนักธุรกิจ ระดับต่างๆ (จำนวน 523 ชุด)

ส่วนที่ 5 ชนิด และปริมาณความต้องการสัตว์น้ำของผู้บริโภค โดยแบ่งเป็น 3 ส่วนคือ โรงแรม ร้านอาหาร และโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาหารทะเล เช่น โรงงานแปรรูปอาหารทะเล โดยเน้นพื้นที่ในเขตจังหวัดสตูลและจังหวัดสงขลาที่เป็นตลาดสำคัญของสัตว์น้ำจากชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล (จำนวน 118 ชุด)

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ข้อมูลจำนวนครัวเรือนชาวประมงพื้นบ้าน ผู้ประกอบการธุรกิจสัตว์น้ำ (พ่อค้า-แม่ค้า แพปลา) และโรงงานอุตสาหกรรม แหล่งซื้อขายสัตว์น้ำในจังหวัดสตูล จำแนกตามลักษณะการประกอบอาชีพ และสถานที่ประกอบการ ใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive analysis) โดยใช้สถิติอย่างง่าย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และร้อยละ

วิเคราะห์ข้อมูลผลการจับสัตว์น้ำจากการทำประมง ต้นทุนการทำประมง ตามกลุ่มของ Stamatopoulos (2002), Stamatopoulos (2004) และ Villareal et al. (2004)

ส่วนเหลือการค้าและวิถีการค้าของสัตว์น้ำ ชนิด และปริมาณความต้องการสัตว์น้ำของผู้บริโภค และโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนาและการวิเคราะห์ทางการตลาด โดยนำข้อมูลทุติยภูมิและปฐมภูมิที่ได้ รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรม SPSS เพื่อศึกษาดัชนี

การตลาด มูลค่าสัตว์น้ำที่เพิ่มขึ้นจากแหล่งทำการประมง (ส่วนเหลือจากการตลาด) ตามคู่มือของเทียนฉาย กิระนันท์ (2530) และประสิทธิ์ ตงยั้งศิริ (2545)

แนวคิดในการวิเคราะห์(ประเมิน)โครงการ

การประเมินผลประโยชน์การแพะชุมชนในการศึกษานี้ ได้ประเมินโดยประยุกต์จากขั้นตอนในการวิเคราะห์ต้นทุนและประโยชน์ (cost-benefit analysis) ของโครงการ ซึ่งขั้นตอนในการวิเคราะห์ต้นทุนและประโยชน์นี้เป็นเครื่องมือมาตรฐานที่ช่วยให้ได้ทราบผลประโยชน์ที่ผ่านมาของโครงการโดยเปรียบเทียบกับต้นทุนซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำข้อเสนอเพื่อการตัดสินใจดำเนินการในระยะต่อไป ขั้นตอนโดยสรุปในการวิเคราะห์ต้นทุนและประโยชน์ (Boardman et al., 2006) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1. การกำหนดทางเลือกในการศึกษา

เริ่มด้วยการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดของโครงการ เพื่อกำหนดแนวทางที่เป็นไปได้ในการกำหนดทางเลือกของโครงการว่ามีกี่แนวทาง (dimensions: n) และความเป็นไปได้ของมูลค่าขององค์ประกอบหลักที่เกี่ยวข้อง (possible values: k) เพื่อกำหนดจำนวนทางเลือกที่เป็นไปได้ (k^n) ในการวิเคราะห์ โดยทั่วไปแล้วจะเป็นการวิเคราะห์ประโยชน์สุทธิที่สังคมได้รับเปรียบเทียบระหว่างทางเลือกที่สนใจ(hypothetical alternatives) กับสถานการณ์เดิมที่ไม่มีสิ่งใดเปลี่ยนแปลง(status quo) หากประโยชน์สุทธิของทางเลือกใดเป็นบวก ก็จัดว่าเป็นทางเลือกที่ดี และทางเลือกที่มีมูลค่าประโยชน์สุทธิต่ำกว่าก็จะ เป็นทางเลือกที่ต่ำกว่า ผลการวิเคราะห์จึงเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพื่อการตัดสินใจจะทำโครงการหรือไม่

ในส่วนของการดำเนินการไปแล้ว การวิเคราะห์จะปรับบทบาทเป็นการประเมินโครงการ ดังเช่นการวิเคราะห์ผลประโยชน์การแพะชุมชนที่มีการดำเนินการมาแล้วระยะหนึ่ง

ขั้นตอนที่ 2. การพิจารณาว่าต้นทุนและประโยชน์จะตกอยู่กับผู้ใดบ้าง

ต้นทุนและประโยชน์จะตกอยู่กับผู้ใดบ้างนั้น ขึ้นอยู่กับสถานะของโครงการที่วิเคราะห์ว่าจะพิจารณาในระดับใด โดยทั่วไปโครงการสาธารณะจะพิจารณาในระดับชาติ อาจจะพิจารณาในระดับจังหวัด หรือท้องถิ่นตามความเหมาะสม หากเป็นโครงการของเอกชนสถานะในการวิเคราะห์ก็จะอยู่ในระดับองค์กร นั้นๆ

ขั้นตอนที่ 3. การกำหนดผลกระทบและตัวชี้วัด

การทำรายการผลกระทบทางกายภาพของโครงการเป็นหน่วยวัดในรูปต้นทุนและประโยชน์ที่เกิดขึ้น ซึ่งจะรวมถึงปัจจัยการผลิตที่ใช้ไปและผลผลิตที่ได้รับ ในการวิเคราะห์ต้นทุนและประโยชน์ของโครงการหรือนโยบายนั้น จะพิจารณาผลกระทบที่มีผลต่ออรรถประโยชน์ของบุคคลเท่านั้น และจะต้องพิจารณาภายใต้ความเชื่อมโยงระหว่างผลลัพธ์ของโครงการและอรรถประโยชน์ของบุคคล ข้อควรระวังคือ

ผลกระทบในรายการที่มีผู้มีความเห็นต่างกัน (เช่น กลุ่มหนึ่งเห็นว่าเป็นต้นทุน ในขณะที่อีกกลุ่มหนึ่งเห็นว่าเป็นประโยชน์) วิธีที่เหมาะสมในกรณีเช่นนี้คือการกำหนดไว้เป็นสองรายการแยกจากกัน

ขั้นตอนที่ 4. การทำนายผลกระทบในช่วงอายุของโครงการ

เริ่มด้วยการกำหนดอายุโครงการที่เหมาะสมขึ้นภายใต้ข้อมูลประกอบการพิจารณาอย่างสมเหตุสมผล จากนั้นจึงทำนายผลกระทบในช่วงอายุของโครงการ ซึ่งการทำนายผลกระทบนี้เป็นสิ่งที่ทำได้ยาก เพราะโครงการมักจะเกี่ยวข้องกับตัวแปรต่างๆ ที่ไม่ทราบค่า การวิเคราะห์จึงยึดหยุ่นตามลักษณะเฉพาะในแต่ละกรณีอย่างสมเหตุสมผล

ขั้นตอนที่ 5. การประเมินค่าผลกระทบเป็นตัวเงิน

การวิเคราะห์ต้นทุนและประโยชน์นั้น มูลค่าผลกระทบจะประเมินเป็นตัวเงินจากค่าความยินดีจ่าย (willingness to pay) ในตลาดสินค้าหรือตลาดปัจจัยการผลิต กรณีที่โครงการมีรายการผลกระทบที่ไม่ผ่านระบบตลาดก็จำเป็นจะต้องใช้เทคนิคการประเมินที่ซับซ้อนขึ้น หรืออาจจะทำการวิเคราะห์ภายใต้ข้อจำกัดว่ายังไม่รวมมูลค่าในรายการดังกล่าว

ขั้นตอนที่ 6. การวิเคราะห์มูลค่าปัจจุบันของต้นทุนและประโยชน์ของโครงการ

กำหนดอัตราคิดลดที่เหมาะสมเพื่อคำนวณค่าปัจจุบันของประโยชน์สุทธิของโครงการ (net present value: NPV) ดังนี้

$$NPV = PV(B) - PV(C)$$

เมื่อ $PV(B)$ = ค่าปัจจุบันของประโยชน์ของโครงการ (present value benefit)

$PV(C)$ = ค่าปัจจุบันของต้นทุนของโครงการ (present value cost)

ทางเลือกที่มีค่าปัจจุบันของประโยชน์สุทธิของโครงการเป็นบวกเมื่อเทียบกับการไม่มีโครงการจะจัดว่าเป็นทางเลือกที่ดี และทางเลือกที่มีค่าปัจจุบันของประโยชน์สุทธิของโครงการสูงกว่าจะจัดว่าเป็นทางเลือกที่ดีกว่า หรือมีการจัดสรรทรัพยากรที่ดีกว่า

ขั้นตอนที่ 7. การวิเคราะห์สภาพไว (sensitivity analysis)

ประเด็นสำคัญที่มักเผชิญคือความไม่แน่นอน (uncertainty) ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในการคาดการณ์ผลกระทบ รวมถึงความไม่แน่นอนที่อาจจะเกิดขึ้นในขั้นตอนการประเมินค่า ดังนั้นการวิเคราะห์สภาพไวจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้มีข้อมูลประกอบการตัดสินใจที่ครบถ้วนขึ้น การวิเคราะห์สภาพไวทำให้ทราบว่าความไม่แน่นอนที่พบหรือที่พิจารณานั้นมีผลต่อผลลัพธ์ของโครงการอย่างไรบ้าง

ขั้นตอนที่ 8. การจัดทำข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจะพิจารณาจากทางเลือกที่มีค่าปัจจุบันของประโยชน์สุทธิสูงที่สุด โดยพิจารณา
ร่วมกับผลการวิเคราะห์สภาพไว

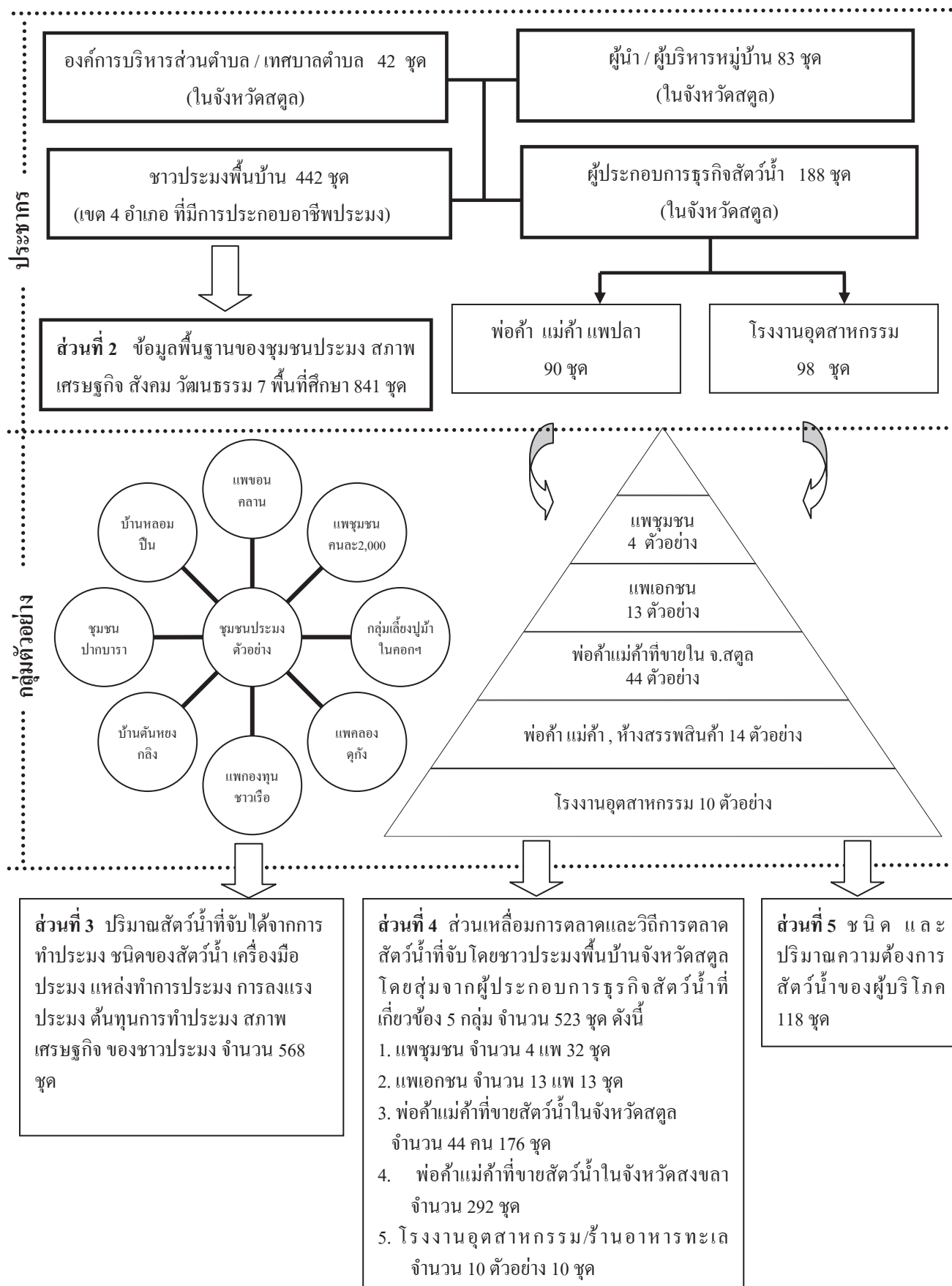
2.4 ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยครอบคลุม ปริมาณสัตว์น้ำจากการจับและการตลาดสัตว์น้ำของชาวประมงพื้นบ้านใน
จังหวัดสตูล โดยเน้นพื้นที่ในจังหวัดสตูล และจังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นแหล่งตลาดสำคัญของสัตว์น้ำจาก
ชาวประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูล

แผนภาพกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลจำนวนชาวประมงพื้นบ้าน ผู้ประกอบการธุรกิจสัตว์น้ำ (แบบสอบถามจำนวน 755 ชุด)

ภาพรวมของจังหวัดสตูล

บทที่ 3 การศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 ความหมายของการทำประมงพื้นบ้าน

การทำประมงพื้นบ้านอาจมีความหมายและขอบเขตแตกต่างกันจากหมู่บ้านหนึ่งไปยังอีกหมู่บ้านหนึ่ง จากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่ง ตามสภาพท้องถิ่นหรือปัจจัยพื้นฐานในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิต เช่น อาจเป็นแบบพื้นบ้าน (Artisanal) แบบขนาดเล็ก (Small-scale) แบบดั้งเดิม (Traditional) หรือแบบยังชีพ (Subsistence) เป็นต้น (บุญเลิศ ผาสุก, 2530)

เมอร์ดอค (2519 อ้างโดย บุญเลิศ ผาสุก, 2530) ได้ให้คำจำกัดความของการประมงพื้นบ้านว่า “เป็นการประมงขนาดเล็กที่ใช้เครื่องมือประมงต่างๆ ซึ่งผิดแปลกไปจากประมงพาณิชย์ เครื่องมือบางชนิดเป็นเครื่องมือจับสัตว์น้ำบางประเภทโดยเฉพาะ เช่น ใช้วนตาห่างเพื่อจับปลาขนาดใหญ่จำพวกปลาอินทรีและปลาจะละเม็ด ใช้วนตาถี่เพื่อจับปลากระดูกและปลาหลังเขียว และได้จำแนกเครื่องมือของการทำประมงทะเลพื้นบ้านออกเป็นพวก คือ เรือวนลากขนาดเล็กกว่า 14 เมตร วนลากคานถ่าง วนปลากระดูก วนติด วนรุน เครื่องมือประจำที่ต่างๆ เช่น เบ็ด เบ็ดราวลอบ ฯลฯ” และจากคำบรรยายของ ดร.วิระวัฒน์ หงสกุล ในวันอาหารโลก เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ.2529 ณ สำนักงานองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก บ้านมะลิวัลย์ กรุงเทพมหานคร ในหัวข้อ ‘ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีต่อทรัพยากรประมงและชาวประมงพื้นบ้าน’ ได้อธิบายถึงชาวประมงทะเลพื้นบ้านว่า “เป็นชาวประมงที่อาศัยและทำการประมงด้วยเครื่องมือง่ายๆ แบบดั้งเดิม เช่น วนติด วนจม เบ็ด วน ทับตลิ่ง ลอบ ฯลฯ เรือก็ใช้เรือเล็กๆ และส่วนใหญ่ไม่มีเครื่อง การทำประมงก็ทำอยู่ในบริเวณชายฝั่งรอบหมู่บ้าน” จากความหมายของการประมงทะเลพื้นบ้านตามคำจำกัดความของเมอร์ดอค จะทำให้มองเห็นภาพของชาวประมงพื้นบ้านมีขอบเขตกว้างกว่าคำจำกัดความของ ดร.วิระวัฒน์ หงสกุล คือ เมื่อพิจารณาถึงชนิดของเครื่องมือทำประมงทะเลพื้นบ้านตามคำจำกัดความของเมอร์ดอค ในส่วนที่เป็นวนลากคานถ่าง วนลากขนาดเล็กกว่า 14 เมตร วนรุนซึ่งเป็นเครื่องมือที่จับกุ้ง ได้มากกว่าร้อยละ 50 และจับหมึกได้มากกว่าร้อยละ 15 ของปริมาณการจับทั้งหมด และสัตว์น้ำที่จับได้จากเครื่องมือเหล่านี้จะมีราคาสูงกว่าที่จับได้จากเรือวนลากพาณิชย์ เพราะได้ปลาเบ็ดน้อยกว่า (ยกเว้นเรือวนลากขนาดเล็ก) (กองประมงทะเล, 2521 อ้างโดย บุญเลิศ ผาสุก, 2530) ซึ่งเครื่องมือเหล่านี้ฝ่ายสถิติการประมง กรมประมง ได้จัดไว้เป็นเครื่องมือประมงพาณิชย์ นอกจากนี้การทำประมงด้วยวนปลากระดูกในบางท้องที่ได้มีการพัฒนาไปจากเดิม จนในปัจจุบันได้มีการพัฒนาผลผลิตจนเป็นอุตสาหกรรมส่งออกขนาดเล็กไปแล้ว ดังนั้นจึงทำให้มองเห็นภาพการประมงทะเลพื้นบ้านในส่วนนี้มีฐานะทางเศรษฐกิจดีกว่าประมงทะเลพื้นบ้านที่ใช้เครื่องมือจำพวกแห และเครื่องมืออื่นๆ เช่น เบ็ด เบ็ดราว และลอบ ในความหมายของ ดร.วิระวัฒน์ หงสกุล ส่วนคำจำกัดความของการประมงพื้นบ้านของกรมประมงที่ได้จากการประชุมระหว่างวันที่ 16-17 ตุลาคม พ.ศ. 2523 ณ สถาบันประมงน้ำจืดแห่งชาติ ซึ่งได้ให้คำจำกัดความไว้กว้างๆ เพื่อใช้ในการกำหนดนโยบายและเป้าหมายในการดำเนินงาน หมายถึง “การทำประมงโดยใช้เครื่องมือขนาดเล็ก ไม่ทันสมัย ในบริเวณห่างจากฝั่งไม่เกิน 3 กิโลเมตร โดยอาศัยแรงงานส่วนใหญ่ในครอบครัว ซึ่งรวมทั้งการประมงในเขตน้ำจืด และการเพาะเลี้ยงชายฝั่ง ซึ่ง

ต่อมาศูนย์ประสานการพัฒนาชนบทแห่งชาติ (คปช.) ได้นำคำจำกัดความนี้ไปใช้และกำหนดขนาดความยาวของเรือ และเครื่องยนต์เรือที่ใช้ในการประมงทะเลพื้นบ้าน หรือการประมงขนาดเล็ก โดยมีคำจำกัดความใหม่นี้ “การประมงทะเลพื้นบ้าน หมายถึง ผู้ประกอบอาชีพประมงที่ใช้แรงงานในครอบครัวเป็นหลัก ใช้เรือขนาดยาวไม่เกิน 10 เมตร ขนาดเครื่องยนต์ไม่เกิน 30 แรงม้า ทำการประมงไม่ไกลจากฝั่งมากนัก และเฉลี่ยห่างจากฝั่ง 5 กิโลเมตร” (บุญ บุญเรือง, 2527 อ้างโดย บุญเลิศ ผาสุก, 2530) จากคำจำกัดความนี้จะทำให้เห็นภาพและขอบเขตของการประมงทะเลพื้นบ้านได้ชัดเจนขึ้นและมีขอบเขตแคบเข้า โดยยึดถือแรงงานที่ใช้ในการประมงต้องเป็นแรงงานในครอบครัว ขนาดของเรือและเครื่องยนต์รวมทั้งประสิทธิภาพในการออกไปทำการประมงเป็นตัวกำหนดว่าจะเป็นการประมงทะเลพื้นบ้านหรือการประมงทะเลพาณิชย์

บุญเลิศ ผาสุก (2530) ได้ให้คำนิยามของการทำประมงพื้นบ้านโดยทั่วไปว่า หมายถึง “การทำประมงแบบดั้งเดิมที่ยังไม่ได้มีการพัฒนาทางด้านการผลิต การขนส่ง การเก็บรักษาคุณภาพสัตว์น้ำ การใช้ประโยชน์และการตลาด”

สุวิมล พิริยธนาลัย (2541 อ้างโดยสำนักงานประมงจังหวัดปัตตานี, ม.ป.ป.; จินตนา เกื้อหนุน, 2544) ได้ให้คำจำกัดความของการทำประมงพื้นบ้านหรือการทำประมงขนาดเล็กกว่า เป็นการทำการประมงที่มีทั้งใช้เรือและไม่ใช้เรือ ทำประมงตามแนวชายฝั่งทะเลโดยเฉลี่ยห่างจากฝั่งไม่เกิน 3 กิโลเมตร หากใช้เรือก็จะเป็นเรือหางยาวหรือเรือกอและ เรือท้ายตัดตั้งแต่ไม่มีเครื่องยนต์จนถึงมีเครื่องยนต์ขนาด 1-7 แรงม้า และใช้เครื่องมือประมงแบบพื้นบ้านที่มีลักษณะเรียบง่ายไม่ซับซ้อนสามารถเลือกจับสัตว์น้ำได้เฉพาะชนิด เฉพาะขนาด เช่น อวนลอยปลา อวนลอยกุ้ง อวนจมปู แห เบ็ด ลอบ ไซ ฯลฯ จะมีการทำประมงโดยจับสัตว์น้ำเป็นอาชีพหลักและอาจมีรายได้เสริมจากการทำอาชีพอื่นที่ไม่ใช่จากการทำประมง ทั้งนี้การทำประมงพื้นบ้านสามารถจำแนกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. การทำประมงที่ไม่ใช้เรือและเครื่องยนต์ การทำประมงประเภทนี้จะใช้ความสามารถที่ตัวเองมีอยู่และใช้เครื่องมือแบบง่ายๆ ทำประมงอยู่ตามริมฝั่งทะเลหรือริมคลอง
2. การทำประมงที่ใช้เรือแต่ไม่มีเครื่องยนต์ จะทำประมงอยู่ตามแนวป่าชายเลน ใช้เครื่องมือแบบง่ายๆ เช่น ไซแรว์จับปู
3. การทำประมงที่ใช้เรือและเครื่องยนต์ มีขนาดความยาวเรือไม่เกิน 10 เมตร เครื่องยนต์ที่ใช้มีกำลังไม่เกิน 30 แรงม้า ทำประมงห่างจากฝั่งไม่เกิน 7 กิโลเมตร เรือที่ใช้จะมีความแตกต่างกันออกไปตามพื้นที่ เช่น ฝั่งทะเลอันดามันใช้เรือหัวโทง ฝั่งอ่าวไทยใช้เรือหัวโทงและเรือท้ายตัด

ส่วนสมัชชาสมานพันธ์ประมงพื้นบ้าน (สุจารี ไชยบุญ, 2551) ได้ให้คำจำกัดความของการทำประมงพื้นบ้านว่า คือ การทำประมงโดยใช้เครื่องมือแบบง่ายๆ ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยสืบทอดวิถีชีวิตจากบรรพบุรุษ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง มีสิทธิในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประมงพื้นบ้าน ตามคำจำกัดความของ กังวาลย์ จันทร โชติ (2539) คือ การประมงซึ่งใช้แรงงานจำนวนมาก ซึ่งกระทำโดยชาวบ้านรายได้ต่ำ สมรรถภาพของเครื่องมืออ่อน ได้ผลผลิตต่ำ ทำประมงในเขตใกล้เคียง ไม่มีอิทธิพลทางการเมือง การตลาด การว่าจ้างแรงงาน การมีฐานะทางสังคมและการเงินจะขึ้นอยู่กับผู้รับซื้อผลิตผลของตนเป็นส่วนใหญ่

3.2 โครงสร้างของครัวเรือนประมงพื้นบ้านและเรือประมงพื้นบ้าน

ประมงพื้นบ้านเป็นอาชีพดั้งเดิมที่สืบทอดกันมาช้านาน และเป็นอาชีพสำคัญของประชาชนทางภาคใต้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2502 ถึงปี พ.ศ. 2527 การประมงทะเลของไทยได้รับการพัฒนาอย่างมากมีเรือที่ใช้ในการประมงทะเลทั้งหมด 2,577 ลำ โดยเรือร้อยละ 87.14 ที่ใช้ในการประมงทะเลพื้นบ้านนั้นเป็นเรือที่พัฒนาจากเรือใบและเรือแจวมาเป็นเรือที่ใช้เครื่องยนต์ แต่ทั้งนี้เครื่องยนต์ของเรือเหล่านั้นก็ยังคงใช้เครื่องรถยนต์เก่าๆ มาดัดแปลงเป็นเครื่องเรือ (บุญเลิศ ผาสุก, 2530)

จากการสำรวจของโครงการจัดการทรัพยากรชายฝั่งภาคใต้ในปี พ.ศ. 2540 พบว่า ในภาคใต้มีผู้ประกอบการอาชีพประมงพื้นบ้านกระจายอยู่ใน 71 อำเภอ 261 ตำบล 1,146 หมู่บ้าน 46,930 ครัวเรือน มีประชากรในอาชีพนี้ประมาณ 250,000 คน (สมาพันธ์ชาวประมงพื้นบ้านภาคใต้, 2541 อ้างโดย จินตนา เกื้อหนู, 2544) จากการศึกษาของพงศ์พัฒน์ บุญชูวงศ์ (2539) พบว่าการที่ครัวเรือนประมงขนาดเล็กมีจำนวนลดลง จาก 46,005 ครัวเรือน เหลือ 42,880 ครัวเรือน ในปี พ.ศ. 2533 มีสาเหตุมาจากสภาวะทรัพยากรชายฝั่งในช่วงเวลาดังกล่าวมีแนวโน้มลดลง และมีความขัดแย้งในการทำการประมงระหว่างเรือประมงขนาดเล็กกับเรือประมงพาณิชย์ที่บุกรุกเข้ามาทำการประมงในบริเวณชายฝั่งค่อนข้างมาก แต่อย่างไรก็ตามการที่จำนวนครัวเรือนประมงขนาดเล็กเพิ่มขึ้นมาเป็น 46,940 ครัวเรือน ในปี พ.ศ. 2538 (ตารางที่ 1) น่าจะมาจากสาเหตุ 3 ประการ คือ 1) จำนวนประชากรในชุมชนประมงชายฝั่งเพิ่มขึ้น 2) ทรัพยากรประมงชายฝั่งฟื้นตัวขึ้นระดับหนึ่ง อันเป็นผลมาจากนโยบายการจัดการด้วยการวางแผนการรังเทียม ซึ่งกลายเป็นแหล่งประมงและป้องกันการเข้ามาทำประมงของอวนลากชายฝั่ง 3) ชุมชนประมงมีความตื่นตัวในการจัดการเพื่อรักษาแหล่งประมงด้วยตนเองมากขึ้น เมื่อพิจารณาจากสถิติเรือประมงของไทยพบว่าจำนวนเรือประมงไทยโดยรวมนั้นมีแนวโน้มที่ลดลงจาก 53,427 ลำ ในปี พ.ศ. 2528 เหลือ 15,945 ลำ ในปี พ.ศ. 2544 (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 1 จำนวนครัวเรือนประมงทะเลของไทย แบ่งตามขนาดของการดำเนินการ

ปี	ประมงขนาดเล็ก			ประมงพาณิชย์			รวม			ที่มา
	จำนวน		% การเปลี่ยนแปลง	จำนวน		% การเปลี่ยนแปลง	จำนวน		% การเปลี่ยนแปลง	
	ครัวเรือน	%		ครัวเรือน	%		ครัวเรือน	%		
2528	46,005	89.8		5,240	10.2		51,245	100		สำมะโนประมงทะเล (2538 อ้างโดย พงศ์พัฒน์ บุญชูวงศ์, 2539)
2533	42,880	88.6	-6.8	5,528	11.4	5.5	48,408	100	-5.5	
2538	46,940	88.0	9.5	6,373	12.0	15.3	53,313	100	10.1	
2543	52,310	92		4,549	8.0		56,859	100		กรมประมง (2546 อ้างโดย สมาพันธ์ชาวประมงพื้นบ้านภาคใต้, 2550ข)

ตารางที่ 2 จำนวนเรือประมงของไทย แบ่งตามขนาดของการดำเนินการ

ปี	ประมงขนาดเล็ก			ประมงพาณิชย์			รวม			ที่มา
	จำนวน		% การเปลี่ยนแปลง	จำนวน		% การเปลี่ยนแปลง	จำนวน		% การเปลี่ยนแปลง	
	ลำ	%		ลำ	%		ลำ	%		
2528	46,053	82.2		7,374	13.8		53,427	100		สำมะโนประมงทะเล (2538 อ้างโดย พงศ์พัฒน์ บุญชูวงศ์, 2539) สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2529 อ้างโดย บุญเลิศ ผาสุก, 2530) สำมะโนประมงทะเล (2538 อ้างโดย พงศ์พัฒน์ บุญชูวงศ์, 2539)
2528	46,000	87.02		6,859	12.98		52,859	100		
2533	44,487	84.9	-3.4	7,887	15.1	7.0	52,374	100	-2.0	
2538	47,423	86.7	6.6	7,292	13.3	-7.5	54,715	100	4.5	
2543							15,713			
2544							15,945			กรมประมง (2546 อ้างโดย สมาพันธ์ชาวประมงพื้นบ้านภาคใต้, 2550ข)

3.3 พื้นที่ที่มีการทำประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูล

เพิ่มศักดิ์ เฟิงมาก และคณะ (2544) ได้ทำการสำรวจพื้นที่ที่มีการทำประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูล พบว่ามีหมู่บ้านประมงพื้นบ้านทั้งสิ้น 72 หมู่บ้าน จาก 17 ตำบล 4 อำเภอ ดังนี้ (ตารางที่ 3)

อำเภอเมือง พบหมู่บ้านประมงทั้งสิ้น 25 หมู่บ้าน ใน 7 ตำบล

อำเภอละงู พบหมู่บ้านประมงทั้งสิ้น 22 หมู่บ้าน ใน 4 ตำบล

อำเภอทุ่งหว้า พบหมู่บ้านประมงทั้งสิ้น 10 หมู่บ้าน ใน 3 ตำบล

อำเภอท่าแพ พบหมู่บ้านประมงทั้งสิ้น 15 หมู่บ้าน ใน 3 ตำบล

ตารางที่ 3 ตำบล และหมู่บ้านที่มีการทำประมง ในจังหวัดสตูล จากการสำรวจของ เพิ่มศักดิ์ เฟิงมาก และคณะ (2544) ในระหว่างปี พ.ศ. 2539 – พ.ศ. 2540

อ.เมือง													
ต.ปูลู		ต.ควนขัน		ต.ตันหยงโป		อบต.ตำมะลัง		ต.คลองขุด		ต.เกาะสาหร่าย		ต.เจ๊ะบิลัง	
หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน
1	เกาะยาว	4	ไทรงาม (คลองเกาะ)	1	ตันหยงโป	2	ตำมะลังเหนือ	2	เขาจีน	1	ตันหยงอูมา	1	คลอง
2	ตันหยง กะโบย	5	แร็กอค	2	หาดทรายขาว	3	ตำมะลังใต้	3	ศาลากันตง/เกานก	2	ปากันใหญ่	2	เจ๊ะบิลัง
3	ปูลู	6	ท่าหิน	3	ปากันเคย			5	นาแด	3	ตันหยงกลิง	3	ป่าเต๊ะ
										4	ยะระโตคน้อย	4	บันนังปูเลา
										5	ยะระโตใหญ่		
										6	ท่าเล		
										7	เกาะอาดัง		
อ.ละงู													
ต.ละงู			ต.ปากน้ำ			ต.กำแพง			ต.แหลมสน				
หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน		หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน		หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน		หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน			
1	ท่าชะมวง/หัวหิน		1	บ่อเจ็ดลูก		2	ท่าแลหลา		1	เกาะตันหยกลาน้อย			
2	ปากละงู		2	ปากบารา		5	ปีใหญ่		2	กาแบง			
7	ปากันโตะทิด		3	เกาะบุโหลน		8	อุไร		3	บูโบย			
8	หัวมะพร้าว		4	ตะโล๊ะไฮ		10	ท่ายาง		4	สนกลาง			
			5	ท่ายาง		12	คูแดหร่า		5	สุไหงมูไซ๊ะ			
			6	ท่ามาลัย					6	ลาหงา			
			7	ท่าพะยอม									
อ.ทุ่งหว้า													
ต.ทุ่งหว้า			ต.ขอนคลาน			ต.ทุ่งบุหลัง							
หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน		หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน		หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน						
1	ท่าอ้อย		1	ขอนคลาน		1	มะหัง						
2	คลองทุ่งหว้า		2	ทุ่งราไว		2	ทุ่งสะปิ๊ะ						
3	บ้านใน		3	ขอนคลานตะวันตก		4	ทุ่งบุหลัง						
			4	ราไวนเหนือ									
อ.ท่าแพ													
ต.ท่าแพ			ต.ท่าเรือ			ต.สาคร							
หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน		หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน		หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน						
5	ควนโต๊ะเจ๊ะ		2	ป่าเสม็ด		1	ทุ่งรีน						
6	ควนมัสยิดใต้		3	ไร่ทอน		2	ทุ่งสาคร						
8	ท่าแพ		5	บ้านทุ่ง		3	คลองลิติ						
			6	แปะ-ระ ใต้		4	สาครเหนือ						
			7	วังปริง		5	คลองสองปาก						
						6	คลองบัน						
						7	ทางยาง						

3.4 สภาพวิถีชีวิต สังคม และสภาพทางเศรษฐกิจ ของชาวประมงพื้นบ้าน

ลักษณะการประกอบอาชีพของชาวประมงขนาดเล็กโดยทั่วไปนอกจากทำการประมงโดยจับสัตว์น้ำเป็นอาชีพหลักแล้ว สมาชิกในครัวเรือนบางส่วนยังมีรายได้จากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่การประมง ซึ่งมีโอกาสนาน้อยเกินไป ขึ้นอยู่กับลักษณะของงานและลักษณะที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนประมง อาชีพที่สำคัญนอกจากการทำประมง ได้แก่ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การแปรรูปสัตว์น้ำ ลูกจ้างแรงงาน (ลูกเรือประมง ลูกจ้างแปรรูปสัตว์น้ำ และลูกจ้างนากุ้ง) การทำการเกษตร (ทำนา ทำสวน ทำไร่ และเลี้ยงสัตว์) ช่างฝีมือ ค้าขายและธุรกิจขนาดย่อม (ร้านค้า และผู้รับซื้อสัตว์น้ำ) เป็นต้น จุดมุ่งหมายในการที่ชาวประมงขนาดเล็กจำเป็นต้องมีอาชีพเสริมนอกเหนือจากการประมงที่สำคัญ มี 4 ประการ ดังนี้ 1) เพื่อมีรายได้เพิ่ม นอกเหนือการประมงที่มีรายได้ต่ำ 2) เพื่อเป็นหลักประกันรายได้อันเนื่องมาจากความไม่แน่นอนในการทำประมง 3) เพื่อให้สมาชิกในครัวเรือนที่ไม่ได้ทำการประมงมีงานทำ 4) เพื่อรองรับแรงงานนอกฤดูกาลประมง

จากการสำรวจของ พงศ์พัฒน์ บุญชูวงศ์ (2539) ในปี พ.ศ.2533 พบว่ารายได้เฉลี่ยของชาวประมงขนาดเล็กทั่วประเทศน้อยกว่ารายได้เฉลี่ยของประชากรทั่วประเทศอยู่เท่ากับ 5,776 บาทต่อคนต่อปี ในขณะที่รายได้เฉลี่ยของชาวประมงขนาดเล็กฝั่งอ่าวไทยและฝั่งอันดามันน้อยกว่ารายได้เฉลี่ยของประชากรในภาคใต้เท่ากับ 2,131 และ 4,218 บาท ต่อคนต่อปี ตามลำดับ และจากสถิติของสำมะโนประมงทะเล (2534 อ้างโดย พงศ์พัฒน์ บุญชูวงศ์, 2539) พบว่ามูลค่าสัตว์น้ำที่จับได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนทั้งประเทศในปี พ.ศ. 2533 เท่ากับ 71,166 บาทต่อปี โดยการจับสัตว์น้ำฝั่งอ่าวไทยมีมูลค่าเฉลี่ยครัวเรือนละ 79,422 บาทต่อปี ในขณะที่ฝั่งอันดามันจับสัตว์น้ำได้มูลค่าน้อยกว่าฝั่งอ่าวไทย คือ มีมูลค่าเฉลี่ยครัวเรือนละ 60,630 บาทต่อปี สัตว์น้ำที่จับได้โดยชาวประมงขนาดเล็กส่วนใหญ่มักจะเป็นสัตว์น้ำชนิดที่มีราคาสูง ดังนั้นสัตว์น้ำส่วนใหญ่หรือร้อยละ 90 ของมูลค่าที่จับได้จะขายมากกว่าบริเวณในครัวเรือน

จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2533 (2535 อ้างโดย พงศ์พัฒน์ บุญชูวงศ์, 2539) พบว่าขนาดของครัวเรือนหรือจำนวนสมาชิกในครัวเรือนประมงขนาดเล็กเฉลี่ยครัวเรือนละ 5.5 คน โดยครัวเรือนที่ทำการประมงบริเวณอ่าวไทยตอนล่างมีขนาดครัวเรือนใหญ่ที่สุด คือครัวเรือนละ 5.7 คน รองลงมาได้แก่บริเวณฝั่งอันดามัน บริเวณอ่าวไทยตอนใน บริเวณอ่าวไทยฝั่งตะวันออก และบริเวณอ่าวไทยตอนบนเฉลี่ยครัวเรือนละ 5.5 5.3 5.1 และ 5.1 คน ตามลำดับ และพบว่าชนบทธรรมนิยม ประเพณี และการนับถือศาสนา มีผลต่อขนาดของครัวเรือนประมงขนาดเล็ก

Aksornkoae et al. (1985 อ้างโดย ณิชฐารัตน์ ปภาวสิทธิ์, 2534) ได้ศึกษาสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของชาวบ้านใน 2 หมู่บ้าน คือ หมู่บ้านเกาะหลาว และหมู่บ้านหาดทรายขาว ที่อาศัยอยู่บริเวณป่าชายเลน จังหวัดระนอง พบว่า ชาวบ้านทั้ง 2 หมู่บ้าน ประกอบอาชีพประมงพื้นบ้านเป็นอาชีพหลัก โดยจับกุ้งและเคยเพื่อผลิตกะปิขายเป็นสินค้าซึ่งมีชื่อเสียงมากของระนอง คิดเป็นร้อยละ 80 ส่วนชาวประมงพื้นบ้านหาดทรายขาวร้อยละ 90 จะจับปลา ปู และกุ้ง โดยการจับปูทะเลขายเป็นรายได้ที่สำคัญของคนหมู่บ้านนี้ แต่เมื่อ ณิชฐารัตน์ ปภาวสิทธิ์ (2534) ทำการสำรวจพื้นที่ใน 2 หมู่บ้าน นี้อีกครั้ง ในปี พ.ศ. 2534 พบว่า ชาวประมงพื้นบ้านเกือบทั้งหมู่บ้านได้อพยพย้ายถิ่นฐานไปเป็นจำนวนมากแล้ว เนื่องจากความอุดมสมบูรณ์ของกุ้ง เคย ปู

และ ปลา ลดลงอย่างมาก ทำให้การทำมาหากินเป็นไปอย่างฝืดเคือง ไม่สามารถจับขายได้มากพอที่จะทำเป็นกะปีได้เหมือนเมื่อก่อน สำหรับรายได้สุทธินั้นเป็นรายได้ที่เกิดจากการนำเอาต้นทุนในการทำประมง (รวมทั้งค่าเสื่อมราคาของเรือและอุปกรณ์) หักออกจากรายได้รวมทั้งหมด รายได้นี้เป็นค่าที่ชี้ให้เห็นถึงความสามารถของชาวประมงที่จะดำเนินการทำประมงต่อไปในระยะยาวได้หรือไม่

สนอง คีประดิษฐ์ และคณะ (2550) พบว่า ชาวประมงพื้นบ้านในตำบลคลองโคนอำเภอมือ จังหวัดสมุทรสงคราม จะนำรายได้ที่ได้จากการขายสัตว์น้ำมาเป็นค่าใช้จ่ายใน 2 ส่วนหลักด้วยกัน คือ ใช้จ่ายในครัวเรือนและใช้ในการประกอบอาชีพ เช่น นำมาซื้ออุปกรณ์ทำประมง เช่น อวน สวิง เบ็ด ไซ หรือ เรือที่มีเครื่องยนต์ขนาดเล็ก ซึ่งชาวประมงพื้นบ้านนั้นไม่ค่อยขาดแคลนด้านอาหารการกิน แต่ก็ไม่ได้มีเงินเหลือเก็บหรืออาจจะเป็นหนี้ เพราะรายได้ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับการทำประมงเป็นหลัก หนี้ของชาวประมงส่วนใหญ่เป็นหนี้ที่เกิดขึ้นมาด้วยเหตุผล 2 ประการ คือ 1) หนี้ที่เกิดจากการทำประมงที่ประสบปัญหาการขาดทุน และ 2) หนี้ที่เกิดจากการรักษาโรครักไข้เจ็บ ในด้านการใช้เวลาของชาวประมงพื้นบ้าน ส่วนใหญ่จะใช้เวลาในการทำประมง ซ่อมแซมอุปกรณ์ทำประมง เวลาที่เหลือจะใช้ในการพักผ่อน และทำกิจกรรมนันทนาการในครัวเรือน เช่น ดูทีวี หรือออกกำลังกาย เป็นต้น ส่วนการประกอบอาชีพนั้นมักจะเป็นผู้ชายที่ออกไปหาปลา ส่วนผู้หญิงจะเป็นแม่บ้านเลี้ยงลูก บางครั้งก็ช่วยซ่อมแซมอุปกรณ์ที่ชำรุด

ชุกรี หะยีสาน และคณะ (2542) ศึกษาลักษณะเรือที่ใช้ทำประมงของชาวประมงพื้นบ้าน จังหวัดปัตตานี พบว่าส่วนใหญ่จะใช้เรือหางยาวขนาดใหญ่ ความยาว 6-12 เมตร เครื่องยนต์เรือมีขนาด 6-10 แรงม้า ทั้งนี้ราคาของเรือจะมีความแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ เรือบางลำมีเครื่องมือช่วยในการเดินเรือ เช่น เข็มทิศ และวิทยุสื่อสาร เป็นต้น เรือบางลำจะใช้เครื่องมือประมงเพียงชนิดเดียว แต่บางลำจะใช้หลายๆ ชนิดด้วยกัน โดยมีการใช้อวนจมปูมากที่สุด จำนวนวัน-งาน ในการทำงาน of ชาวประมงมีความแตกต่างกันในแต่ละอำเภอ โดยพบว่าชาวประมงที่อำเภอสาขามูรีมีจำนวนวัน-งานสูงที่สุด ส่วนทางด้านเศรษฐกิจ พบว่า ครัวเรือนประมงพื้นบ้านมีรายได้ที่ต่ำมาก และพบว่าบางครั้งครัวเรือนจะมีสมาชิกไปทำงานยังประเทศมาเลเซีย

ภาคภูมิ เนติโพธิ์ (2542) ได้ศึกษาสภาพการทำประมงและการจัดการทรัพยากรประมงของชาวประมงพื้นบ้านในชุมชนประมงบ้านทุ่งรีน ตำบลสาคร อำเภอบางแพ จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ชาวประมงพื้นบ้านมีสภาพวิถีชีวิต และสังคม และมีสภาพทางเศรษฐกิจ ดังแสดงในตารางที่ 4 ซึ่งชาวประมงพื้นบ้านมีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพประมงมาแล้วเฉลี่ย 26 ปี และส่วนใหญ่ใช้เรือหางยาวในการทำประมง โดยมีการทำประมงตลอดทั้งปี และจะงดออกทำประมงในช่วงที่มีมรสุม ในการทำประมงแต่ละครั้งจะใช้เวลาประมาณ 5 ชั่วโมง และมีรายได้เฉลี่ยต่อครั้ง 283 บาท ผลผลิตสัตว์น้ำส่วนใหญ่จะจำหน่ายให้แก่พ่อค้าคนกลางในหมู่บ้าน

จิรพรรณ อัญญะโพธิ์ (2551) ได้สัมภาษณ์ชาวบ้านแพชุมชนคลองคูกัง อำเภอบางแพ จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งมีอยู่กว่า 70 ครัวเรือน มีเพียง 8-9 ครัวเรือน ที่ปลดหนี้จากแพปลาได้ ครัวเรือนส่วนใหญ่ยังคงติดหนี้แพปลาหรือเจ้าเก่าอยู่ และจากการสัมภาษณ์ บังหยาและภรรยา พบว่า ครัวเรือนของบังหยา มีเรือประมง 3 ลำ ซึ่งถ้าเขาจับปลาได้ 50,000 กิโลกรัม เจ้าเก่าจะซื้อจากเขากิโลกรัมละ 7 บาท และขายในตลาดกิโลกรัมละ 12 บาท เจ้าเก่าได้กำไร 250,000 บาท บังหยาเล่าให้ฟังเพิ่มเติมว่า เมื่อไม่นานมานี้เจ้าเก่าซึ่งเป็นเจ้านี้ของบังหยาซื้อรถเก๋งคันใหม่และได้นำมาอวดแก่บังหยาและภรรยาว่ารถเก๋งที่ซื้อมานี้เป็นเงินกำไรที่ได้มาจากปลาของบังหยา

นั่นเอง ปัญหาการเป็นหนี้เป็นเรื่องที่เกิดก่อนสึนามิ แต่ภายหลังเกิดสึนามิขึ้นมาแล้ว ปัญหาหนี้ก็ตามมาเป็นคลื่นใหญ่ โดยเฉพาะความเสียหายด้านทรัพย์สิน เรือ และเงินทุนเพื่อการซ่อมแซมเรือและทำมาหากิน

จากการสำรวจของฐิติรัชต์ ไผ่เรียง (2547) พบว่า ชาวประมงในอำเภอเมือง จังหวัดสตูล มีสภาพวิถีชีวิต และสังคม ดังแสดงในตารางที่ 4 และมีสภาพทางเศรษฐกิจ ดังแสดงในตารางที่ 5 ชาวประมงทั้งหมดจับปลาได้ในช่วงฤดูกลางปลามากเฉลี่ย 469.13 กิโลกรัมต่อเดือน โดยราคาของปลาที่ชาวประมงได้รับ เฉลี่ย กิโลกรัมละ 12.28 บาท และปริมาณการรับซื้อปลาของพ่อค้าคนกลางในช่วงฤดูกลางที่มีปลามากเฉลี่ย 1,984.62 กิโลกรัมต่อเดือน

ตารางที่ 4 สภาพวิถีชีวิต และสังคมของชาวประมงพื้นบ้านในประเทศไทย

พื้นที่	สภาพวิถีชีวิตและสังคม ของชาวประมงพื้นบ้านในประเทศไทย																		ที่มา		
	ความ เรียบง่าย โดยการ พึ่งพา ทรัพยากร ธรรมชาติ เป็นหลัก	มี อัตรา การ เกิด สูง	มีระดับ การศึกษา ค่อนข้างต่ำ	ขาด ความ คิด ริเริ่ม	ศาสนา		ถูก จำกัด ด้าน ศาสนา และ ประเพณี	ขนาดของครัวเรือน			ขาด แคลน สารอาหาร และ การ คมนาคม	ยากจน	ไม่มี ความ มั่นคง ใน ชีวิต และ การ ทำงาน	มีหนี้สิน	ถูกเอา เปรียบ จาก นายทุน หรือผู้ มี อิทธิพล	ประกอบ อาชีพ ประมง อยู่ใน ละแวก ที่อยู่ อาศัย	ใช้ เครื่องมือ ต่างๆ ในการ ประกอบ อาชีพ	อาชีพ		ไม่มี ที่ดิน เป็น ของ ตนเอง	
					อิสลาม	พุทธ		เล็ก (1-4 คน)	กลาง (5-10 คน)	ใหญ่ (>10 คน)								อาชีพ หลัก			มีอาชีพ รอง
เกาะบูโหลนคอน จ.สตูล	✓		✓		✓				✓		✓	✓		✓		✓					กัปตัน ลอยขึ้น และ เพิ่มศักดิ์ เพ็งมาก (2548)
ไม่ระบุพื้นที่												✓		✓							มูลนิธิเพื่อการ พัฒนาที่ยั่งยืน (2548)
ด.คลองโคน อ.เมือง จ.สมุทรสงคราม	✓					✓						✓		✓		✓					สนอง ดี ประดิษฐ์ และ คณะ (2550)
อ.ทุ่งหว้า และ อ.ละงู จ.สตูล												✓ (90%)		✓			✓				พีระ อ่าว สมบูรณ์ และ คณะ (2527 อ้าง โดย ภาณุภูมิ เนติโพธิ์, 2542)
พื้นที่ 4 หมู่บ้าน ของ จ.สตูล			✓		✓				✓			✓				✓					พงศ์พัฒน์ บุญชู วงศ์ (2531 อ้าง โดย ภาณุภูมิ เนติโพธิ์, 2542)
ชุมชนประมงบ้านทุ่งวัน ด.สาคร อ.ท่าแพ จ.สตูล					✓			✓											✓ (50%)	✓ (78.1 %)	ภาณุภูมิ เนติโพธิ์ (2542)
จ.ปัตตานี			✓		✓				✓		✓		✓ (75.6 %)		✓		✓		✓		ซูกรี หะยีสาแม และคณะ (2542)
ชุมชนบ้านคลองคูกั้ง อ.ทุ่งหว้า จ.สตูล													✓ (11.43 %)								จิรพรพร อัญญาโพธิ์ (2551)
อ.เมือง จ.สตูล			✓		✓			✓						✓							ฐิติรัชต์ ไผ่เรียง (2547)
หมู่บ้านเกาะท้าว และ หมู่บ้านหาดทรายขาว จ.ระนอง												✓									Aksornkoe et al. (1985 อ้าง โดย นิธิรัฐรัตน์ ปภาวสิทธิ์, 2534)

ตารางที่ 4 สภาพวิถีชีวิต และสังคมของชาวประมงพื้นบ้านในประเทศไทย (ต่อ)

พื้นที่	สภาพวิถีชีวิตและสังคม ของชาวประมงพื้นบ้านในประเทศไทย																	ที่มา			
	วิถีชีวิตมีความ เรียบง่าย โดยการทำ ทรัพยากร ธรรมชาติ เป็นหลัก	มี อัตรา การ เกิด สูง	มีระดับ การศึกษา ค่อนข้างต่ำ	ขาด ความ คิด ริเริ่ม	ศาสนา		ถูก จำกัด ด้าน ศาสนา และ ประเพณี	ขนาดของครัวเรือน			ขาด แคลน สาธารณูป โภค และการ คมนาคม	ยากจน ใน ชีวิต และ การ ทำงาน	ไม่มี มั่นคง ใน ชีวิต	มีหนี้สิน	ถูกเอารัดเอา เปรียบ จาก นายทุน หรือผู้ มี อิทธิพล	ประกอบ อาชีพ ประมง อยู่ใน ละแวก ที่อยู่ อาศัย	ใช้ เครื่องมือ ง่าย ในการ ประกอบ อาชีพ		อาชีพ		ไม่มี ที่ดิน เป็น ของ ตนเอง
					อิสลาม	พุทธ		เล็ก (1-4 คน)	กลาง (5-10 คน)	ใหญ่ (>10 คน)									มีอาชีพ หลัก อย่าง เดียว	มีอาชีพ รอง	
บริเวณอ่าวไทย ตอนล่าง ได้แก่ นครศรีธรรมราช สงขลา ปัตตานี และ นราธิวาส และ บริเวณฝั่งทะเลอัน ดามัน ได้แก่ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล					✓ (ส่วนใหญ่)				✓												สำนักงานสถิติ แห่งชาติ ปี 2533 (2535 อ้างโดย พงศ์ พัฒน์ บุญชูวงศ์, 2539)
ไม่ระบุพื้นที่											✓	✓								✓	ข่าวสด (2551ค)
ไม่ระบุพื้นที่		✓	✓	✓			✓						✓	✓	✓						บุญเลิศ ศาสตร (2530)
ไม่ระบุพื้นที่	✓																			✓	สมาพันธ์
ชุมชนชาวมอแกน และอุรักลาไย	✓														✓					✓	ชาวประมงพื้นบ้าน ภาคใต้ (2550ข)
บ้านแหลมทวด อ.ดอนสัก จ.สุราษฎร์ธานี	✓											✓	✓	✓ (ชำระ ค่า ประกัน ตัว จาก การ รุกราน พื้นที่)							สยามรัฐ (2551ค)
ด.เกาะลิบง อ.กันตัง จ.ตรัง			✓																✓ ทำ สวน ยางพาร า	✓	ศุภัญญา ประเสริฐ (2550)
จ.ปัตตานี					✓ (เกือบ 100%)											✓					สำนักงานประมง จังหวัดปัตตานี (น.ป.ป.)
อ่าวปากน้ำ จ.นครศรีธรรมราช			✓ (70% จบ ป.1-4)		✓ (10%)	✓ (90 %)									✓					✓	พงศ์พัฒน์ บุญชูวงศ์ และกุลภา ขวัญมิ่ง (2535)

ตารางที่ 5 สภาพทางเศรษฐกิจของชาวประมงพื้นบ้านในประเทศไทย

พื้นที่	รายได้ (บาท/ครัวเรือน/ปี)			รายจ่าย (บาท/ครัวเรือน/ปี)	รายได้ต่อหัว (บาท/คน/ปี)	หนี้สิน (บาท/ครัวเรือน)	การออม	ที่มา
	รวม	สุทธิ	เงินสดสุทธิ					
พื้นที่ทั่วไปของไทย					ส่วนใหญ่ > 5,378			บุญเลิศ ผาสุก (2530)
เฉลี่ยทั่วประเทศ	65,040 (มาจากการ ทำประมง)	59,483	37,591		10,687			พงศ์พัฒน์ บุญชู วงศ์ (2539)
พื้นที่ฝั่งอ่าวไทย	72,892 (มาจากการ ทำประมง)	42,095	40,650		11,923			
พื้นที่ฝั่งอันดามัน	55,146 (มาจากการ ทำประมง)	35,977	33,765		9,836			
เฉลี่ยทั้ง จ.ปัตตานี	65,264	37,159			11,368			ชุกรี หะยีสาแม และคณะ (2542)
อ.ไม้แก่น จ.ปัตตานี	38,836							
ชุมชนประมงบ้านทุ่งรีน ต.สาคร อ.ท่าแพ จ.สตูล	112,680 (102,180 บ. มาจากการ ทำประมง)			77,100 (43,776 บ. เป็น ค่าใช้จ่ายในการ ทำประมง)		7,636 (คิดเป็น 34.4%)	21,375 (คิดเป็น 25%)	ภาณุภูมิ เนติโพธิ์ (2542)
อ.เมือง จ.สตูล	57,390 (46,190.04 บ. มาจากการ ทำประมง)							จิตรีชต์ ไม่เรียง (2547)
จ.ระนอง	101,186.47 (92,982 บ. มาจากการ ทำประมง)			75,369.84 (39,469.44 บ. ใช้ ในการทำประมง)				พีระ อ่าวสมบุรณ์ และคณะ (2547)
ต.เกาะลิบง อ.กันตัง จ.ตรัง	> 120,000 (> 96,000 บ. มาจากการ ทำประมง)							สุกัญญา ประเสริฐ (2550)
ชุมชนบ้านคลองคู้กั้ง อ.ทุ่งหว้า จ.สตูล (จาก การสัมภาษณ์ บัณฑิต)	200,000							จิรพรรณ อัญญา โพธิ์ (2551)
อ.เมือง และ อ.ปะนาเระ จ.ปัตตานี					> 3,000 (ปี 2542)			สำนักงาน ประมงจังหวัด ปัตตานี (ม.ป.ป.)

3.5 เครื่องมือประมงพื้นบ้าน

การทำประมงขนาดเล็กของไทยมักทำประมงโดยใช้เครื่องมือประมงหลายชนิดด้วยกันขึ้นอยู่กับฤดูกาลในรอบปี (ตารางที่ 6) แต่ชาวประมงส่วนใหญ่จะเลือกเอาเครื่องมือประมงที่สามารถทำการประมงได้ยาวนานที่สุดและทำรายได้จากการจับสัตว์น้ำมากที่สุดในรอบปีเป็นหลัก (พงศ์พัฒน์ บุญชูวงศ์, 2539)

เพิ่มศักดิ์ เฟิงมาก และคณะ (2544) ศึกษาเครื่องมือประมงพื้นบ้านที่ใช้ในจังหวัดสตูล พบว่า จำนวนเครื่องมือประมงทะเลพื้นบ้านที่พบทั้งสิ้น เท่ากับ 8,875 หน่วยเครื่องมือประมง กระจายอยู่ตามพื้นที่ต่างๆ (ตารางที่ 7)

โสภณ อ่อนคง และคณะ (2530 อ้างโดย ณิชฐารัตน์ ปภาวสิทธิ์, 2534) ได้รายงานว่าชาวประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูลที่จับปูทะเลขาย สามารถจับปูทะเลได้ประมาณ 454 ตันต่อปี โดยขนาดของปูทะเลที่จับขึ้นมาบริโภคหรือจำหน่ายนั้นมีความกว้างของกระดองตั้งแต่ 6.0 – 15.3 เซนติเมตร ซึ่งปูที่มีไขในกระดองจะจับได้ในช่วงเดือนมิถุนายนถึงเดือนมกราคม ส่วนปูทะเลที่มีไขนอกกระดองจับได้ในช่วงเดือนธันวาคมถึงกุมภาพันธ์ โดยเครื่องมือที่ใช้เป็นแร้ว ไซ และอวนลอย แต่แร้วจะเป็นเครื่องมือที่นิยมใช้แพร่หลายมากที่สุด

สภาพวิถีชีวิตและสังคมของชาวประมงพื้นบ้านเกาะบุโหลนดอน จังหวัดสตูล มีการทำประมงของโดยใช้เรือเครื่องหางยาวทั้งหมด มีแหล่งทำการประมงอยู่บริเวณรอบเกาะบุโหลนดอนหรือห่างออกไปไม่กี่ไกลมากนัก โดยสามารถทำการประมงได้ตลอดทั้งปีและใช้เครื่องมือประมงหลายชนิดด้วยกัน การเลือกใช้เครื่องมือชนิดใดขึ้นกับฤดูกาลในรอบปี โดยมีลอบหมึกและอวนจมปู เป็นเครื่องมือประมงหลัก ลอบหมึกมีอัตราการจับสัตว์น้ำเฉลี่ย 2.6 กิโลกรัม/10 ลอบ สำหรับเครื่องมืออวนจมปู มีอัตราการจับสัตว์น้ำเฉลี่ย 1.7 กก./100 เมตร (กำพล ลอยชื่น และเพิ่มศักดิ์ เฟิงมาก, 2548)

ตารางที่ 6 เครื่องมือประมงพื้นบ้านที่นิยมใช้กันในแต่ละพื้นที่ของประเทศไทย

พื้นที่	ชนิดของเครื่องมือประมงพื้นบ้าน	ที่มา
ทั่วๆ ไป	อวนลอยกุ้ง, อวนลอยปู, อวนลอยปลา, ลอบปลา, ลอบปู, อวนล้อมจับปลาขนาดเล็ก และเครื่องมือเคลื่อนที่ขนาดเล็กต่างๆ เช่น รัวระรูนเคย	พงศ์พัฒน์ บุญชูวงศ์ (2539)
จ.ปัตตานี	อวนจมปู, ไชปู, อวนลอยปู, อวนลอยปลา	ชุกรี หะยีสาแม และคณะ (2542)
หมู่บ้านเกาะหลาว และหมู่บ้านหาดทรายขาว จ.ระนอง	อวนล้อม, อวนกัน, อวนรูน, อวนคักปู	Aksornkoae et al. (1985 อ้างโดย ณีฐารัตน์ ปภาวสิทธิ์, 2534)
จ.สตูล	แรวปู (นิยมใช้กันมากที่สุด), ไชปู, อวนลอยปู	โสภณ อ่อนคง และคณะ (2530 อ้างโดย ณีฐารัตน์ ปภาวสิทธิ์, 2534)
คลองหวาง จ.ระนอง	แรวปู	ณีฐารัตน์ ปภาวสิทธิ์ และคณะ (2534)
ชุมชนประมงบ้านทุ่งรีน ต.สาคร อ.ท่าแพ จ.สตูล	ไชปู, อวนลอยปู, และอวนลอยปลา	ภาณุภูมิ เนติโพธิ์ (2542)
จ.ระนอง	อวนติดตา (อวนจมกุ้ง อวนจมปลาเห็ดโคน อวนลอยปลากระบอก และอวนจมปู) 38%, ลอบ 31.8%, อวนรูน 13.6% และโพงพาง 5.2%	พีระ อ่าวสมบุรณ์ และคณะ (2547)
อ่าวปากพนัง จ.นครศรีธรรมราช	อวนลากคานถ่าง, อวนรูน, อวนลอยกุ้ง, อวนปลากระบอก, ขอปีก, แรวปู, เบ็ดราว และ เบ็ด	พงศ์พัฒน์ บุญชูวงศ์ และกุลภา ขวัญมิ่ง (2535)
เกาะบุโหลนดอน จ.สตูล	ลอบหมึก และอวนจมปู	กำพล ลอยขึ้น และ เพ็ญศักดิ์ เพ็ญมาก (2548)
จ.สตูล	แรวปู, อวนจมปู, อวนจมกุ้ง, อวนลอยปลากระบอก, ลอบลูกปลากระริง และโพงพาง	กรมประมง (ม.ป.ป.ช)

ตารางที่ 7 ชนิดและจำนวน หน่วยเครื่องมือประมงทะเลพื้นบ้าน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล

ชนิดเครื่องมือ		ต.ตำมะลัง		ต. เจ๊ะบิลัง			ต. คลองพุด			ต.ตันหยงโป			ต.เกาะสาหร่าย							ต.ปูยู			ต.ควนขัน			รวม	
		ม.2	ม.3	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	ม.1	ม.3	ม.5	ม.1	ม.2	ม.3	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	ม.5	ม.6	ม.7	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	ม.5		ม.6
1	ประเภทอวนลาก	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	6	0	0	0	35	0	57
	อวนลากแคะ	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	6	0	0	0	35	0	57
2	ประเภทคราด	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
	คราดหอยขาว	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
3	ประเภทอวนครอบ	0	0	10	0	0	0	6	5	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3	0	5	0	30
	แห	0	0	10	0	0	0	6	5	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3	0	5	0	30
4	ประเภทอวนติดตา	22	6	1	35	22	7	86	20	0	85	67	8	85	85	152	131	204	214	4	50	77	54	19	1	7	1,442
	อวนล้อมติดปลาทุ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	4	0	0	0	0	0	0	9	
	อวนลอยปลาทุ	0	0	0	0	0	0	20	0	0	10	0	0	0	0	30	0	0	10	4	28	1	8	0	0	0	112
	อวนลอยปลาอินทรี	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
	อวนลอยปลากะละเม็ด	20	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3	40	0	0	0	0	0	0	0	0	0	63
	อวนลอยปลากะระบอก	1	0	0	0	15	0	9	10	0	0	0	0	0	0	3	1	4	0	0	0	7	10	17	1	1	144
	อวนลอยปลากุเร	0	6	0	0	0	7	0	0	0	0	0	0	0	0	4	9	0	0	0	0	6	7	0	0	0	49
	อวนลอยปลากะพงขาว	0	0	1	0	0	0	57	10	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	0	2	0	3	68
	อวนลอยปลาสิ่เขียด	0	0	0	0	6	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	17	0	0	0	33
	อวนจมปู	0	0	0	30	0	0	0	0	0	5	60	4	40	20	70	70	50	30	0	12	50	1	0	0	3	418
	อวนจมกุ้ง	1	0	0	3	1	0	0	0	0	70	7	4	40	0	40	10	140	150	0	10	5	11	0	0	0	519
	อวนจมปลาทราย	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	2	0	5	10	0	0	3	0	0	0	0	27
5	ประเภทโป๊ะ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	โป๊ะน้ำคั้น	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
6	ประเภทโพงพาง	30	9	1	1	0	0	0	0	30	1	12	1	0	0	0	0	0	0	0	0	20	0	0	0	0	105
	โพงพางหลัก	30	9	1	1	0	0	0	0	30	1	12	1	0	0	0	0	0	0	0	0	20	0	0	0	0	105
7	ประเภทลอบ	0	5	15	17	20	8	40	0	24	18	0	1	20	25	9	0	0	3	40	0	17	3	13	0	3	281
	ลอบปลา	0	4	15	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	0	0	0	15	0	10	0	0	0	3	66
	ลอบลูกปลากะรัง	0	0	0	2	20	8	40	0	24	3	0	0	0	25	4	0	0	3	25	0	1	3	0	0	0	158
	ลอบปูน้ำพัดได้	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	13	0	0	14	
	ลอบหมึก	0	0	0	0	0	0	0	0	0	15	0	1	20	0	1	0	0	0	0	0	6	0	0	0	0	43
8	ประเภทอวนชั้ว อวนยก	8	50	0	120	20	9	158	50	15	0	0	1	0	3	0	0	0	0	0	0	300	50	0	5	35	824
	แรวปู	8	50	0	120	20	9	158	50	15	0	0	1	0	3	0	0	0	0	0	0	300	50	0	5	35	824
9	ประเภทเบ็ด	0	0	8	11	5	1	15	6	0	15	4	5	0	20	3	0	0	0	15	30	10	3	0	7	1	159
	เบ็ด	0	0	0	1	1	0	0	2	0	15	4	5	0	20	2	0	0	0	15	0	0	0	0	7	1	73
	เบ็ดลูกปลากะรัง	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	เบ็ดร่าวปลากะเบน	0	0	8	10	4	1	15	4	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	30	10	3	0	0	0	86
10	ประเภทอวนรุน	1	50	10	60	4	0	6	40	0	0	0	12	0	0	0	0	0	0	0	0	8	29	40	0	5	265
	อวนรุน	0	10	10	50	4	0	6	40	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	14	40	0	0	276
	ระวะ	1	40	0	10	0	0	0	0	0	0	0	12	0	0	0	0	0	0	0	0	6	15	0	0	5	89
11	ประเภทเบ็ดเตล็ด	0	0	3	0	0	0	11	40	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	54
	อวนบิดอ่าว	0	0	3	0	0	0	11	40	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	54
	รวม	76	120	48	244	71	25	322	161	70	119	83	29	105	133	164	131	204	217	59	86	432	142	72	53	51	3,217

ที่มา : เพิ่มศักดิ์ เฝิงมาก และคณะ (2544)

ตารางที่ 7 ชนิดและจำนวน หน่วยเครื่องมือประมงทะเลพื้นบ้าน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล (ต่อ)

ชนิดเครื่องมือ		ด.ปากน้ำ						ด. กำแพง					ด. แหลมสน						ด. ละงู				รวม
		ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	ม.6	ม.7	ม.2	ม.5	ม.8	ม.10	ม.12	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	ม.5	ม.6	ม.1	ม.2	ม.7	ม.8	
1	ประเภทอวนลาก	0	30	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	30	2	1	2	0	0	0	0	65
	อวนลากแกระ	0	30	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	30	2	1	2	0	0	0	0	65
2	ประเภทคราด	0	0	0	0	0	0	0	0	0	10	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	10
	คราดหอยขาว	0	0	0	0	0	0	0	0	0	10	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	10
3	ประเภทอวนครอบ	0	0	0	7	10	3	0	5	5	5	5	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	43
	แห	0	0	0	7	10	3	0	5	5	5	5	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	43
4	ประเภทอวนติดตา	78	179	18	125	25	23	10	23	8	26	1	168	23	148	44	7	65	80	22	19	14	1,106
	อวนล้อมติดปลาทุ	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3	0	0	0	0	0	0	0	6
	อวนลอยปลาทุ	0	80	5	20	0	0	0	1	0	0	0	20	2	20	4	0	0	0	12	0	0	164
	อวนลอยปลาอินทรี	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	
	อวนลอยปลาจะละเม็ด	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	60	0	15	0	0	0	0	0	0	0	75
	อวนลอยปลากะพงขาว	0	0	2	0	0	3	5	20	5	5	1	2	3	0	0	0	0	3	2	10	61	
	อวนลอยปลากุเร	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	7
	อวนลอยปลากะพงขาว	0	1	8	3	0	3	0	0	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	18
	อวนลอยปลาสิเสียด	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	อวนจมปู	18	40	3	2	5	0	5	2	3	18	0	1	0	30	4	2	10	20	1	5	0	169
	อวนจมกุ้ง	30	15	0	50	20	14	0	0	0	0	0	60	13	50	30	5	50	20	2	2	0	361
	อวนจมปลาทู	30	40	0	50	0	1	0	0	0	0	0	20	5	30	6	0	5	40	3	10	4	244
5	ประเภทโป๊ะ	2	3	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	5	37	0	0	10	0	4	3	0	65
	โป๊ะน้ำคั้น	2	3	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	5	37	0	0	10	0	4	3	0	65
6	ประเภทโพงพาง	0	0	0	0	0	3	0	0	0	0	0	1	4	0	0	0	0	4	3	30	2	47
	โพงพางหลัก	0	0	0	0	0	3	0	0	0	0	0	1	4	0	0	0	0	4	3	30	2	47
7	ประเภทลอบ	6	25	25	45	9	21	28	40	0	0	150	40	93	25	110	35	80	118	65	70	56	1,041
	ลอบปลา	6	0	15	10	4	7	20	20	0	0	100	0	30	5	0	15	0	30	0	0	20	282
	ลอบลูกปลากะรัง	0	10	0	20	0	8	8	20	0	0	50	40	9	0	0	20	0	30	0	50	30	295
	ลอบปูน้ำพันได้	0	0	10	0	0	0	0	0	0	0	0	0	50	20	100	0	30	8	15	0	0	233
	ลอบหมึก	0	15	0	15	5	6	0	0	0	0	0	0	4	0	10	0	50	50	50	20	6	231
8	ประเภทอวนซั้ว อวนยก	2	0	5	0	0	16	10	20	1	2	10	0	50	7	30	10	40	30	0	5	5	243
	แรวปู	2	0	5	0	0	16	10	20	1	2	10	0	50	7	30	10	40	30	0	5	5	243
9	ประเภทเบ็ด	35	3	13	60	75	25	30	0	3	0	52	10	11	14	0	0	0	0	0	130	100	561
	เบ็ด	30	3	0	60	75	25	30	0	3	0	50	10	6	4	0	0	0	0	0	130	100	526
	เบ็ดลูกปลากะรัง	5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	10	0	0	0	0	0	0	0	15
	เบ็ดราวปลากะเบน	0	0	13	0	0	0	0	0	0	0	2	0	5	0	0	0	0	0	0	0	0	20
10	ประเภทอวนรุน	0	0	5	7	4	2	55	0	4	1	23	1	4	0	0	15	4	7	20	10	0	162
	อวนรุน	0	0	5	4	4	2	55	0	1	1	3	0	0	0	0	15	0	3	0	6	0	99
	ระวะ	0	0	0	3	0	0	0	0	3	0	20	1	4	0	0	0	4	4	20	4	0	63
11	ประเภทเบ็ดเตล็ด	0	0	0	0	0	0	3	1	7	0	30	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	43
	อวนปีดอ่าว	0	0	0	0	0	0	3	1	7	0	30	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	43
	รวม	123	240	66	245	123	93	136	89	28	44	271	220	193	261	186	68	201	239	114	267	179	3,386

ที่มา : เพิ่มศักดิ์ เฟิงมาก และคณะ (2544)

ตารางที่ 7 ชนิดและจำนวน หน่วยเครื่องมือประมงทะเลพื้นบ้าน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล (ต่อ)

ชนิดเครื่องมือ		ต.ทุ่งหว้า			ต.ทุ่งบุหลั้ง			ต. ขอนคลาน				รวม
		ม.1	ม.2	ม.3	ม.1	ม.2	ม.3	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	
1	ประเภทอวนลาก	0	0	0	0	0	0	0	0	6	0	6
	อวนลากแกระ	0	0	0	0	0	0	0	0	6	0	6
2	ประเภทคราด	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	คราดหอยขาว	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3	ประเภทอวนครอบ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	แห	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4	ประเภทอวนติดตา	30	11	3	14	69	7	44	39	100	135	452
	อวนลอยปลาทุ	0	10	0	8	0	0	0	0	0	0	18
	อวนลอยปลาอินทรี	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	อวนลอยปลาจะละเม็ด	0	0	0	0	8	0	0	0	0	5	13
	อวนลอยปลากระบอก	30	0	3	0	1	1	0	0	0	0	35
	อวนจมปู	0	0	0	6	20	0	30	30	0	60	146
	อวนจมกุ้ง	0	0	0	0	40	6	14	9	80	40	189
	อวนจมปลาทราย	0	1	0	0	0	0	0	0	0	30	51
5	ประเภทโป๊ะ	0	40	0	1	0	0	0	0	0	0	41
	โป๊ะน้ำตื้น	0	40	0	1	0	0	0	0	0	0	41
6	ประเภทโพงพาง	0	0	0	45	0	0	0	0	0	0	45
	โพงพางหลัก	0	0	0	45	0	0	0	0	0	0	45
7	ประเภทลอบ	0	2	0	40	40	0	7	0	110	65	264
	ลอบปลา	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	2
	ลอบลูกปลากะรัง	0	0	0	40	0	0	1	0	60	0	101
	ลอบปูม้าพับได้	0	0	0	0	40	0	3	0	0	30	73
	ลอบหมึก	0	0	0	0	0	0	3	0	50	35	88
8	ประเภทอวนชั้ว อวนยก	0	0	0	15	0	1	0	0	50	0	66
	เร้วปู	0	0	0	15	0	1	0	0	50	0	66
9	ประเภทเบ็ด	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	เบ็ด	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	เบ็ดลูกปลากะรัง	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	เบ็ดราวปลากะเบน	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
10	ประเภทอวนรุน	1	75	15	6	20	10	5	0	0	0	132
	อวนรุน	0	75	0	6	0	10	0	0	0	0	91
	ระวะ	1	0	15	0	20	0	5	0	0	0	41
11	ประเภทเบ็ดเตล็ด	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3
	อวนปอดอ่าว	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	-3
	รวม	34	128	18	121	129	18	56	39	266	200	1,009

ที่มา : เพิ่มศักดิ์ เฟิงมาก และคณะ (2544)

ตารางที่ 7 ชนิดและจำนวน หน่วยเครื่องมือประมงทะเลพื้นบ้าน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล (ต่อ)

ชนิดเครื่องมือ		ต.ท่าแพ			ต. สากกร							ต. ท่าเรือ					รวม
		ม.5	ม.6	ม.8	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	ม.5	ม.6	ม.7	ม.2	ม.3	ม.5	ม.6	ม.7	
1	ประเภทอวนลาก	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	2
	อวนลากแคระ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	2
2	ประเภทคราด	0	0	0	0	5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5
	คราดหอยขาว	0	0	0	0	5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5
3	ประเภทอวนครอบ	0	0	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	15
	แห	0	0	15	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	15
4	ประเภทอวนติดตา	0	1	36	77	122	28	33	10	19	4	1	18	0	2	20	371
	อวนลอยปลาทุ	0	0	11	9	20	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	43
	อวนลอยปลาอินทรี	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	อวนลอยปลาจะละเม็ด	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	อวนลอยปลากระบอก	0	0	15	0	20	4	1	0	6	2	0	3	0	0	0	51
	อวนลอยปลากูรา	0	0	0	46	80	20	12	10	13	2	1	15	0	0	20	219
	อวนลอยปลากระพงขาว	0	1	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3
	อวนลอยปลาสิ่เสียด	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2
	อวนจมนปู	0	0	0	20	0	0	20	0	0	0	0	0	0	0	0	40
	อวนจมนกุ้ง	0	0	10	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	12
	อวนจมนปลาทูราย	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1
5	ประเภทโป๊ะ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	โป๊ะน้ำคั้น	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
6	ประเภทโพงพาง	0	0	0	7	60	20	3	0	2	0	0	0	0	0	0	92
	โพงพางหลัก	0	0	0	7	60	20	3	0	2	0	0	0	0	0	0	92
7	ประเภทลอบ	4	0	60	46	100	70	32	20	13	2	4	30	4	4	20	409
	ลอบปลา	0	0	60	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	61
	ลอบลูกปลากะรัง	4	0	0	46	80	20	12	10	13	2	1	15	0	0	20	223
	ลอบปูม้าพับได้	0	0	0	0	20	50	20	10	0	0	3	15	4	3	0	125
	ลอบหมึก	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
8	ประเภทอวนชั้ว อวนยก	7	10	60	20	0	0	0	0	16	3	0	0	0	0	0	116
	แรวปู	7	10	60	20	0	0	0	0	16	3	0	0	0	0	0	116
9	ประเภทเบ็ด	0	0	25	2	0	60	0	5	0	0	1	0	10	5	15	123
	เบ็ด	0	0	20	2	0	60	0	5	0	0	0	0	0	0	15	102
	เบ็ดลูกปลากะรัง	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	เบ็ดราวปลากะเบน	0	0	5	0	0	0	0	0	0	0	1	0	10	5	0	21
10	ประเภทอวนรุน	0	0	0	5	0	3	6	25	0	0	0	7	0	0	0	46
	อวนรุน	0	0	0	5	0	3	6	25	0	0	0	7	0	0	0	46
	ระวะ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
11	ประเภทเบ็ดเตล็ด	6	5	0	0	0	0	0	0	3	0	0	70	0	0	0	84
	อวนปอดอ่าว	6	5	0	0	0	0	0	0	3	0	0	70	0	0	0	84
	รวม	17	16	196	157	287	181	74	60	53	9	6	125	14	13	55	1,263

ที่มา : เพิ่มศักดิ์ เฟิงมาก และคณะ (2544)

3.6 ต้นทุนในการทำประมงพื้นบ้าน

การทำประมงขนาดเล็กส่วนใหญ่เป็นการจับสัตว์น้ำใกล้ฝั่ง และทำประมงวันต่อวัน โดยค่าใช้จ่ายที่สำคัญในการจับสัตว์น้ำได้แก่ น้ำมันเชื้อเพลิง ค่าแรงงานลูกเรือ และค่าอุปกรณ์ โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 35.9 20.6 และ 13.6 ของต้นทุนทั้งหมดตามลำดับ การทำประมงขนาดเล็กฝั่งอ่าวไทยและฝั่งอันดามันมีสัดส่วนค่าใช้จ่ายดังกล่าวไม่แตกต่างกัน ต้นทุนการทำประมงของเรือประมงขนาดเล็กในรอบปี พ.ศ. 2533 ทั้งประเทศเฉลี่ยครัวเรือนละ 31,683 บาทต่อปี โดยการทำประมงฝั่งอ่าวไทยและฝั่งอันดามันเฉลี่ยครัวเรือนละ 37,327 และ 21,381 บาทต่อปี ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่าค่าใช้จ่ายในการทำประมงขนาดเล็กฝั่งทะเลอันดามัน มีต้นทุนต่ำกว่าฝั่งอ่าวไทย แสดงว่าเป็นการทำประมงด้วยเครื่องมือพื้นบ้านมากกว่า (พงศ์พัฒน์ บุญชูวงศ์, 2539)

พงศ์พัฒน์ บุญชูวงศ์ และกุลภา ขวัญมิ่ง (2535) ได้ให้คำจำกัดความ “ทุนในการทำประมง” ว่า หมายถึง มูลค่าทรัพย์สินในปัจจุบัน (current fishing capital) ซึ่งรวมทั้งเรือและเครื่องยนต์ทำประมง และจากการศึกษาเศรษฐกิจการทำประมงพื้นบ้านบริเวณอ่าวปากพนัง พบว่าหมู่บ้านที่มีการพัฒนาด้านการประมงมากกว่าจะมีมูลค่าทรัพย์สินประมงสูงกว่า โดยกลุ่มเครื่องมือประมงที่มีมูลค่าทรัพย์สินสูงสุดที่สุด คือ กลุ่มที่ทำประมงด้วยอวนลอยกึ่งร่วมกับอวนลากคานถ่างและอวนรุน (95,000 บาท) และกลุ่มเครื่องมือประมงที่มีมูลค่าทรัพย์สินต่ำที่สุด คือ กลุ่มที่ทำประมงด้วยลอบปูเพียงอย่างเดียว (3,875 บาท) ในการลงทุนทำประมงนอกจากชาวประมงจะใช้เงินทุนในการซื้อเครื่องมือและอุปกรณ์จากเงินของตนเองแล้ว ส่วนใหญ่ชาวประมงจะต้องกู้ยืมจากแหล่งเงินกู้ต่างๆ ด้วย ยกเว้นกลุ่มที่ทำประมงด้วยอวนลอยกึ่งร่วมกับบามปลากระบอก กลุ่มที่ทำประมงด้วยลอบปู และข่อยปึก ซึ่งเงินลงทุนที่ใช้ทั้งหมดจะเป็นของตนเอง ส่วนปัจจัยที่ใช้ในการทำประมงที่สำคัญ ได้แก่ แรงงาน อวน และน้ำมันเชื้อเพลิง แรงงานในการทำประมงส่วนใหญ่จะใช้แรงงานในครัวเรือนเป็นหลัก มีบางส่วนต้องอาศัยแรงงานจ้าง ซึ่งเป็นแรงงานในท้องถิ่น การจับสัตว์น้ำด้วยเครื่องมือแบบง่ายๆ เช่น ลอบปู และข่อยปึก ไม่มีความจำเป็นต้องใช้แรงงานจำนวนมาก การใช้แรงงานในครัวเรือนเฉลี่ยอยู่ที่ 1.6-2.0 คนต่อหน่วยการประมง สำหรับจำนวนวันในการทำงาน (Man-day) มีความแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ ขึ้นอยู่กับชนิดของเครื่องมือประมงที่ใช้ โดยหากมีการใช้เครื่องมือประมงร่วมกันหลายชนิดก็จะมีจำนวนวันทำงานมากกว่าการใช้เครื่องมือประมงน้อยชนิดกว่า สำหรับโครงสร้างต้นทุนในการทำประมงนั้นแบ่งได้เป็นต้นทุนคงที่และต้นทุนผันแปร โดยต้นทุนคงที่คือ มูลค่าทรัพย์สินที่ลงทุนไปในการทำประมง ส่วนต้นทุนผันแปรคือ ค่าใช้จ่ายในการทำประมงที่ขึ้นอยู่กับหรือเปลี่ยนแปลงตามระดับการดำเนินงานหรือการลงแรงประมง (fishing efforts)

ภาณุภูมิ เนติโพธิ์ (2542) ได้ศึกษาสภาพการทำประมงและการจัดการทรัพยากรประมงของชาวประมงพื้นบ้านในชุมชนประมงบ้านทุ่งรีน ตำบลสาคร อำเภอบางแพ จังหวัดสมุทร พบว่าในการออกเรือแต่ละครั้งมีต้นทุนการทำประมงเฉลี่ย 123 บาท

ตารางที่ 8 ปัญหาและอุปสรรคของการทำประมงพื้นบ้านในประเทศไทย (ต่อ)

ปัญหา	พื้นที่ ทำ การ ประมง มีจำกัด	การ ปิด น่านน้ำ ของ ประเทศ กัมพูชา	การ แก่งแย่ง พื้นที่ ทำ กัน	ปัญหา ด้าน กฎหมาย การทำ ประมง	ถูกบุกรุก โดย เรือประมง พาณิชย์/ อวนลาก/ อวนรุน/ ใช้ เครื่องมือ ผิดคลอง/ เรือปั่น ไฟปลา กะตัก	ปัญหา ความ ขัดแย้ง ระหว่าง ชาวประมง พื้นบ้านที่ ใช้ เครื่องมือ ในการ ทำ ประมง ต่างถิ่น	ความ เสื่อม โทรมของ ทรัพยากร ชายฝั่งทำ ให้ ปริมาณ หรือ ความ หลากหลาย ของสัตว์ น้ำลดลง	การทำ ประมงผิด กฎหมาย อื่นๆ	การพัฒนาพื้นที่ ชายฝั่ง เช่น น้ำลึก ขุดลอก ร่องน้ำเพื่อการ เดินเรือขนาดใหญ่ ทำเทียมเรือ เพื่อการท่องเที่ยว เขื่อนกั้นคลอง และกั้นคลื่น ทำ ให้เกิดตะกอน แหล่งน้ำตื้นเขิน	ผลกระทบ จาก ตะกอน สิ่ง ปลูก ของ เสีย จาก การ ทำ การ ขุด ทำ นํ้ามัน	ผลกระทบ จากการ ปล่อย น้ำเสีย จาก ชุมชน หรือ โรงงาน ลงสู่ แหล่งน้ำ	มีการ ปล่อย น้ำเสีย จาก ชุมชน หรือ โรงงาน ลงสู่ แหล่งน้ำ	ขาด การ ทำ ประมง สูงชัน	ขาด แคลน รายได้ จาก แหล่ง อื่นๆ	ขาด บริการ สาธารณสุข จาก ศูนย์ บริการ สุขภาพ โลก	การ ถูกเอา เปรียบ จาก อำนาจ การ ต่อรอง กลาง	การใช้ เครื่องมือ ทำ ประมง ไม่ เหมาะสม เพื่อ ประ โยชน์ ให้อีกฝ่าย	เจ้าหน้าที่ ไม่มีความ จริงจังเอา ใจกับการ จัดการกับ ผู้กระทำ ผิด หรือมี การรับ สินบนเพื่อ เอื้อ ประโยชน์ ให้อีกฝ่าย	เสี่ยงกับ การถูก จับ เนื่องจาก ต้อง ลักลอบ เข้าไป ทำ ประมง ใน ประเทศ มาเลเซีย	ที่มา
จ.ระยอง														✓						บ้านเมือง (2551)
ไม่ระบุพื้นที่							✓	✓	✓			✓								วิจัย เทียนน้อย (2523) อ้างโดย ภาคภูมิ เนติโพธิ์, (2542)
ไม่ระบุพื้นที่								✓												สำนักงาน คณะกรรมการ กฎหมาย, ม.ป.ป.
ชายฝั่งทะเล จ.กระบี่ และ จ.ตรัง				✓	✓	✓			✓		✓									สุนันทา นิลพชร (2543)
ชุมชนแหลมโพธิ์ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา				✓	✓	✓			✓		✓									สุพันธ์ บุญกำเนิด (2541)
อ่าวปากพนัง จ.นครศรีธรรมราช				✓	✓	✓			✓		✓									พงศ์พัฒน์ บุญชูวงศ์ และกุลภา ขวัญมิ่ง (2535)
ด.ทรายทอง อ.บางสะพานน้อย จ.ประจวบคีรีขันธ์						✓		✓	✓											สยามรัฐ (2551ข)
ไม่ระบุพื้นที่				✓	✓	✓														อัมพร แก้วหนู (2545)
ภาคใต้ตอนล่าง				✓							✓							✓		นิรมาน (2543)
อ.ทุ่งหว้า อ.ละงู อ.ท่าแพ และ อ.เมือง จ.สตูล				✓																สมาพันธ์ ชาวประมง พื้นบ้านภาคใต้ (2550ข)
จ.สงขลา				✓																ประสาท มีเต็ม (ม.ป.ป.)
ไม่ระบุพื้นที่				✓		✓	✓													วิชาญ ศิริชัย เอกวัฒน์ (2539) อ้างโดย ภาคภูมิ เนติโพธิ์, (2542)
จ.ตรัง			✓		✓															สำนักงานนโยบาย และแผนพัฒนา (2553)
จ.ตราด		✓	✓	✓	✓															ASTV ผู้จัดการ ออนไลน์ (2552ข)

ตารางที่ 9 ความขัดแย้งระหว่างการทำประมงพื้นบ้านและการทำประมงพาณิชย์ในจังหวัดสตูล

เครื่องมือประมง	จำนวน (ลำ)	แหล่งทำการประมง	อัตราการจับ	ปัญหาความขัดแย้ง
เครื่องมือประมงพาณิชย์				
อวนล้อมจับ	126	- เกาะตะรุเตา เกาะตะง่าห์ อาดัง - ราวี - เกาะบุญโหลน เกาะรอก - บริเวณแนวเขตแดนไทย - มาเลเซีย	1,914 - 3,558 กก./วัน	เรืออวนล้อมซึ่ง มีความขัดแย้งกับเรืออวนลากคู่ ในเรื่องแหล่งวางซึ่งที่เข้าไปจับจองพื้นที่แล้ว เรือประมงอื่นๆ เช่นเรืออวนลากคู่เข้าไปทำการประมงใกล้เขตที่วางซึ่ง
อวนลากแคะ	50	- เกาะตะรุเตา เกาะตะง่าห์ อาดัง - ราวี - เกาะบุญโหลน เกาะสาม - บริเวณแนวเขตแดนไทย - มาเลเซีย	13.52 - 24.57 กก./ชม.	อวนลากแคะ มีความขัดแย้งกับเครื่องมือประมงพื้นบ้าน เช่น อวนจมปู ลอบปู และ อวนลอยกุ้ง 3 ชั้น เนื่องจากมีแหล่งทำการประมงทับซ้อนกัน
อวนลากคู่	15	- เกาะตะรุเตา เกาะตะง่าห์ อาดัง - ราวี - เกาะบุญโหลน เกาะรอก - บริเวณแนวเขตแดนไทย - มาเลเซีย	144.74 - 157.75 กก./ชม.	มีความขัดแย้งกับเครื่องมือประมงพื้นบ้าน เช่น ลอบหมึก ลอบปู เนื่องจากการทำลอบจะวางลอบไม่เป็นระเบียบ ไม่มีการเก็บขึ้นเปรียบเหมือนการจองพื้นที่ ทำให้เวลาลากอวนจะไปทำให้ลอบเสียหายต้องชดใช้ค่าเสียหาย และ เกิดความขัดแย้งขึ้น ส่วนความขัดแย้งกับเครื่องมือพาณิชย์ คือ อวนล้อมซึ่ง ที่จุดวางซึ่งเพิ่มมากขึ้นและบริเวณวางซึ่งห้ามเรืออวนลากคู่เข้าทำการประมง
อวนครอบปลา กะตักปั่นไฟ	110	- เกาะตะรุเตา เกาะตะง่าห์ อาดัง - ราวี - เกาะบุญโหลน เกาะสาม และเกาะใหญ่	1,232 - 2,467 กก./วัน	มีความขัดแย้งกับเครื่องมือประมงพื้นบ้าน เกือบทุกเครื่องมือ เนื่องจากการชาวประมงพื้นบ้านมองว่าการใช้แสงไฟล่อสัตว์น้ำเป็นสาเหตุที่ชาวบ้านจับสัตว์น้ำได้ลดลง อีกทั้งชาวประมงบางส่วนเข้าใจว่าการทำประมงปลากะตักยังใช้สารพิษ หรือแก๊ส เป็นการทำลายพันธุ์สัตว์น้ำ
เครื่องมือประมงพื้นบ้าน				
อวนลอยกุ้ง 3 ชั้น	1,081	- เกาะตะรุเตา เกาะตะง่าห์ - เกาะสาหร่าย เกาะบุญโหลน เกาะสาม และเกาะเขาใหญ่	-	มีความขัดแย้งกับเครื่องมือประมงพาณิชย์ เช่น อวนลาก และอวนครอบปลากะตักปั่นไฟ เนื่องจากมีแหล่งทำการประมงที่ทับซ้อนกัน และมองว่าเครื่องมือประมงพาณิชย์ดังกล่าวเป็นเครื่องมือทำลายพันธุ์สัตว์น้ำ
อวนจมปู	773	- เกาะตะรุเตา เกาะตะง่าห์ - เกาะสาหร่าย เกาะบุญโหลน เกาะสาม และเกาะใหญ่	9.26 กก./เที่ยว	มีความขัดแย้งกับเครื่องมือประมงพาณิชย์ เช่น อวนลาก และอวนครอบปลากะตักปั่นไฟ เนื่องจากมีแหล่งทำการประมงที่ทับซ้อนกัน และมองว่าเครื่องมือประมงพาณิชย์ดังกล่าวเป็นเครื่องมือทำลายพันธุ์สัตว์น้ำ และในบางพื้นที่ขัดแย้งกับลอบปู โดยมองว่าลอบปูเป็นเครื่องมือประมงที่จับปูขนาดเล็กมาใช้ บางพื้นที่กำหนดไม่ให้มีลอบปูทำการประมง
ลอบปู	445	- เกาะตะรุเตา เกาะตะง่าห์ - เกาะสาหร่าย เกาะบุญโหลน เกาะสาม และ เกาะใหญ่ และเกาะใหญ่	2.16 - 6.26 กก./เที่ยว	มีความขัดแย้งกับเครื่องมือประมงพาณิชย์ เช่น อวนลาก และอวนครอบปลากะตักปั่นไฟ เนื่องจากมีแหล่งทำการประมงที่ทับซ้อนกัน และมองว่าเครื่องมือประมงพาณิชย์ดังกล่าวเป็นเครื่องมือทำลายพันธุ์สัตว์น้ำ และในบางพื้นที่ขัดแย้งกับอวนจมปูที่ไม่ยอมให้ทำการประมงในบางแหล่ง
ลอบหมึก	362	- เกาะตะรุเตา เกาะตะง่าห์ - เกาะสาหร่าย เกาะบุญโหลน เกาะสาม และเกาะใหญ่	2.6 กก./ 10 ลอบ	มีความขัดแย้งกับเครื่องมือประมงพาณิชย์ เช่น อวนลากคู่ และอวนครอบปลากะตักปั่นไฟ เนื่องจากมีแหล่งทำการประมงที่ทับซ้อนกัน โดยเครื่องมือลอบได้รับความเสียหายจากอวนลากและมองว่าอวนครอบปลากะตักเป็นเครื่องมือทำลายพันธุ์สัตว์น้ำ
อวนจมปลาทราย	323	- เกาะบุญโหลน เกาะสาม และเกาะใหญ่	-	มีความขัดแย้งกับเครื่องมือประมงพาณิชย์ เช่น อวนลาก และอวนครอบปลากะตักปั่นไฟ เนื่องจากมีแหล่งทำการประมงที่ทับซ้อนกัน และมองว่าเครื่องมือประมงพาณิชย์ดังกล่าวเป็นเครื่องมือทำลายพันธุ์สัตว์น้ำ

ที่มา : สถานีประมงทะเลจังหวัดสตูล (ม.ป.ป.)

ตารางที่ 10 แนวทางการแก้ไขปัญหาการทำประมงพื้นบ้านในแต่ละพื้นที่ของประเทศไทย

พื้นที่	แนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับการทำประมงพื้นบ้าน	ที่มา
แนวทางการแก้ไขปัญหาทรัพยากรประมงเสื่อมโทรม		
บ้านทุ่งรีน ด.สาคร อ.ท่าแพ จ.สตูล	- ผู้นำในแต่ละชุมชนประมงพื้นบ้านต้องมีความเข้มแข็ง - ชาวประมงพื้นบ้านในชุมชนประมงพื้นบ้านต้องรวมกลุ่มกันเพื่อจัดการการทำประมงและจัดการทรัพยากรประมง - ชุมชนประมงพื้นบ้านแต่ละชุมชนที่ใช้แหล่งทำประมงเดียวกันต้องมีความร่วมมือและประสานกันอย่างทั่วถึง - ภาครัฐต้องสนับสนุนให้ชาวประมงพื้นบ้านรวมกลุ่มกันเพื่อจัดการการทำประมงและจัดการทรัพยากรประมงอย่างจริงจัง - ภาครัฐต้องให้ชาวประมงพื้นบ้านเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการการทำประมงและการจัดการทรัพยากรประมงทุกขั้นตอน - หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับงานการทำประมง และการจัดการทรัพยากรประมงต้องประสานความร่วมมือและดำเนินกิจกรรมไปในทิศทางเดียวกัน	ภาคภูมิ เนติโพธิ์ (2542)
จ.สตูล	จังหวัดสตูลและกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ขอความร่วมมือจากเครือข่ายประชาชน ที่เรียกว่า "เครือข่ายของชุมชนชายฝั่ง" ที่ได้ฝึกอบรมและจัดตั้งเป็นอาสาสมัคร รสทช. หรือราษฎรอาสาพิทักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ซึ่งจะทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ทั้งกลางวันและกลางคืนเพื่อดูแลการลักลอบทำประมงที่ผิดกฎหมาย โดยทางจังหวัดให้การสนับสนุนเรือตรวจการณ์ขนาดใหญ่และขนาดเล็ก	เดลินิวส์ (2551)
อ.โคกเคียน จ.นราธิวาส	มีการรวมกลุ่มกันจัดตั้ง “เครือข่ายชาวประมงพื้นบ้าน” และสร้างภาคีประสานการทำงานกับเจ้าหน้าที่รัฐ โดยมีการจัดชุดลาดตระเวนปราบปรามเครื่องมือประมงผิดกฎหมาย การจัดตั้งเขตอนุรักษ์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิต	ผู้จัดการรายวัน (2552)
หมู่บ้านแหลม มะขาม จ.ตรัง	มูลนิธิหยดฝนส่งเสริมให้ชาวประมงพื้นบ้านนำปลาและปูขนาดเล็กที่จับได้มาเลี้ยงในกระชัง โดยให้การสนับสนุนด้านเงินทุนและอุปกรณ์	นิญฐารัตน์ ปภาวสิทธิ์ (2534)
หาดแม่รำพึง จ.ระยอง	ศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์ทางทะเลและเทคโนโลยีแห่งโตเกียว ร่วมกันทดลองใช้โป๊ะเชือกในการทำประมงชายฝั่ง พบว่ามีทรัพยากรสัตว์น้ำทั้งหน้าดินและผิวน้ำเพิ่มมากขึ้น และพื้นที่ดังกล่าวถูกรบกวนโดยการทำประมงชนิดอื่นๆ น้อยลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครื่องมือประมงพาณิชย์ เช่น อวนลาก อวนล้อม เรือประมงใช้แสงไฟล่อ เป็นต้น	อัสนีย์ มั่นประสิทธิ์ และคณะ (2549)
ไม่ระบุพื้นที่	- การฟื้นฟูและปลูกป่าชายเลน - การทำธนาคารปู - การสร้างปะการังเทียมเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยให้สัตว์น้ำ - การสร้างแหล่งอาหารในธรรมชาติให้สัตว์น้ำ โดยใช้ระเบิดน้ำชีวภาพ (EM Ball : Effective Microorganisms ball) - การผลักดันนโยบายของการประมงชายฝั่ง	เครือข่ายพื้นที่ตำบลท่าศาลา (2551) ; ASTV ผู้จัดการออนไลน์ (2552ข); ภูเก็ตนิวส์ (2552)

ตารางที่ 10 แนวทางการแก้ไขปัญหาการทำประมงพื้นบ้านในแต่ละพื้นที่ของประเทศไทย (ต่อ)

พื้นที่	แนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับการทำประมงพื้นบ้าน	ที่มา
ไม่ระบุพื้นที่	1. จำกัดพื้นที่การทำประมง 2. กำหนดขนาดและจำนวนเครื่องมือในการทำประมง 3. ประกาศห้ามทำประมงในพื้นที่กำหนดฤดูห้ามทำประมง 4. เพิ่มบทลงโทษผู้ฝ่าฝืนให้รุนแรงกว่าเดิม 5. กำหนดมาตรการในการให้สิทธิการทำประมงกับชาวประมงพื้นบ้าน	สัญญา ทอกรักษ์ (2541 อ้าง โดย ภาคภูมิ เนติโพธิ์, 2542)
ไม่ระบุพื้นที่	สมาพันธ์ชาวประมงพื้นบ้านร่วมกับองค์กรพัฒนาเอกชนได้เสนอแนวทางการแก้ปัญหาทรัพยากรประมงเสื่อมโทรมดังนี้ 1. ให้ยกเลิกการใช้เครื่องมืออวนรุน เพราะตามกฎหมายปัจจุบันเรืออวนรุนยังทำประมงนอกเขต 3,000 เมตร ได้ แต่ในความเป็นจริงได้มีการลักลอบและบุกรุกเข้ามาทำในเขต 3,000 เมตร ซึ่งเป็นพื้นที่ทำมาหากินของชาวประมงพื้นบ้าน ทำให้เกิดความขัดแย้งกันบ่อยครั้ง และเจ้าหน้าที่ก็ไม่สามารถปราบปรามได้ โดยอวนรุนจับปลาได้ 100 คิว เป็นปลาที่ได้ขนาดเพียง 40-50 คิว เท่านั้น ที่เหลือก็กวาดทิ้งทะเลหรือเอาไปเป็นอาหารสัตว์ซึ่งทำให้สัตว์เล็กสัตว์น้อยอดตายโดยไม่จำเป็น 2. ให้ทางราชการจัดทำแนวเขต 3,000 เมตรให้ชัดเจนด้วยการวางทุ่นและจัดให้มีหน่วยปราบปรามเรืออวนลาก อวนรุน อย่างพร้อมเพรียง และต้องให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการปราบปรามดังกล่าวด้วย 3. ให้มีการวางปะการังเทียมเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ โดยชุมชนมีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่มวางแผนเพื่อไม่ให้กระทบกระเทือนกับพื้นที่ทำกินในทะเล 4. ให้มีการยกเลิกสัมปทานป่าชายเลน และให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการในรูปแบบชุมชน 5. ให้ทางราชการยกเลิกกฎหมายจำกัดพื้นที่ทำกินหรือเครื่องมือประมง เพราะชาวประมงไม่สามารถจับสัตว์น้ำได้ เนื่องจากสัตว์น้ำต่างๆ จะแปรเปลี่ยนไปตามฤดูกาลและพื้นที่	สำนักข่าวแลได้ (2541)
แนวทางการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนเงินทุนในการทำประมง		
อ. โกลิเกียน จ. นราธิวาส	จัดตั้งกองทุนออมทรัพย์สำหรับชาวประมงเพื่อใช้เป็นทุนหมุนเวียน ซึ่งชาวประมงสามารถกู้ยืมเงินไปทำทุนได้โดยไม่ติดดอกเบี้ย และไม่จำกัดเวลา	ผู้จัดการรายวัน (2552)
แนวทางการแก้ปัญหาน้ำมันเชื้อเพลิงเรือราคาแพง		
ฝั่งอันดามัน	ปรับเปลี่ยนรูปแบบของเรือที่ใช้ในการทำประมง จากเดิมใช้เรือที่มีเครื่องยนต์ซึ่งต้องใช้น้ำมัน	กรมประมง (ม.ป.ป.ก)
จ. นครศรีธรรมราช	เปลี่ยนเป็นใช้เรือใบแทน	กรุงเทพธุรกิจ (2551ข)
จ. ระนอง	ปรับเปลี่ยนเครื่องมือจับปลาจากการใช้เครื่องมือประเภทอวนรุน และอวนดำ มาเป็นเครื่องมือประเภทอวนครอบ ซึ่งเดิมเรือต้องใช้น้ำมันในการลากอวนต่อครั้งกว่า 30,000 ลิตร หรือคิดเป็นเงินราว 780,000 บาท แต่เครื่องมือประเภทอวนครอบไม่ต้องลากอวน ทำให้ลดต้นทุนค่าน้ำมันเหลือเพียง 10,000 ลิตร หรือประมาณ 260,000 บาท	ฐานเศรษฐกิจ (2551)
ไม่ระบุพื้นที่	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีแนวทางในการแก้ปัญหา 2 ข้อ ดังนี้ 1. ตั้งจุดให้บริการน้ำมันม่วงบนฝั่งทั้ง 24 จังหวัด ที่มีการทำประมงชายฝั่ง 2. ส่งเสริมการใช้ก๊าซธรรมชาติ LNG (LIQUIFIED NATURAL GAS) สำหรับเรือประมงซึ่งมีราคาที่ถูกกว่า ทดแทนการใช้น้ำมันม่วง	กรุงเทพธุรกิจ (2551ค) ; แนว หน้า (2551)
ไม่ระบุพื้นที่	ประกอบอาชีพการเลี้ยงปลาในกระชังเป็นอาชีพเสริม	ข่าวสด (2551ก)

ตารางที่ 10 แนวทางการแก้ไขปัญหาการทำประมงพื้นบ้านในแต่ละพื้นที่ของประเทศไทย (ต่อ)

พื้นที่	แนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการทำประมงพื้นบ้าน	ที่มา
แนวทางการแก้ไขปัญหาผลผลิตสัตว์น้ำราคาต่ำ		
อ.เมือง จ.สงขลา	จัดงานเทศกาลอาหาร 2 ทะเล เพื่อเพิ่มตลาดในการจำหน่ายอาหารทะเลสด ของชาวประมงแก่ผู้ประกอบการที่มาออกร้านจำหน่ายเป็นการเพิ่มมูลค่าสัตว์น้ำในเรื่องของความสด	สยามรัฐ (2551ก)
ด.รัชฎา จ.ภูเก็ต	ให้ชาวประมงนำสัตว์น้ำที่จับได้มาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ภายใต้การใช้เทคโนโลยีและการจัดการแบบเครือข่าย	กรุงเทพธุรกิจ (2551ก)
แนวทางการแก้ไขปัญหาความยากจนของชาวประมงพื้นบ้าน		
อ.เมือง จ.สงขลา	1. มีโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางน้ำอย่างต่อเนื่อง โดยส่งเสริมให้ชาวประมงรวมตัวกันเป็นกลุ่มประมงพื้นบ้านเพื่อการท่องเที่ยว และมีการอบรมให้ความรู้แก่กลุ่มในการนำเที่ยวและการบริการดูแลนักท่องเที่ยว 2. มีการฝึกอบรมให้ชาวประมงพื้นบ้าน ไม่ว่าจะเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม	สยามรัฐ (2551ก)
แนวทางการแก้ไขปัญหาในการให้สัมปทานขุดเจาะปิโตรเลียม		
ไม่ระบุพื้นที่	1. ให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบในการอนุมัติสัมปทานรับฟังความเห็นและเปิดเผยข้อมูลทุกด้านต่อประชาชน เพื่อร่วมตัดสินใจในการกำหนดมาตรการ รวมทั้งให้ออกกฎที่กำหนดให้บริษัทต้องผูกพันที่จะดำเนินการตามเงื่อนไข โดยต้องกำหนดในสัญญาสัมปทาน 2. ให้ประชาชนสามารถตรวจสอบควบคุมการทำงานของบริษัทให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ หากฝ่าฝืนชาวประมงพื้นบ้านมีสิทธิเรียกร้องขอให้บริษัทยุติการดำเนินงานทันที 3. ในการดำเนินโครงการขุดเจาะ ทางบริษัทจะต้องทำข้อตกลงเจรจาร่วมกันระหว่างชาวประมงพื้นบ้าน โดยวางข้อกำหนดที่จะแก้ไขสัญญาสัมปทานให้เรียบร้อย และระหว่างการเจรจาจะต้องยุติการทำงานใดๆ ที่จะเป็นการก่อสร้างโครงการในท้องทะเลโดยเด็ดขาด 4. รัฐบาลจะต้องมีเงื่อนไขให้บริษัทสัมปทานรับผิดชอบค่าชดเชยหรือค่าเสียหายที่สอดคล้องกับความเป็นจริงอันเกิดจากผลกระทบระหว่างการขุดเจาะน้ำมัน รวมถึงรับผิดชอบฟื้นฟูทรัพยากรท้องถิ่นที่จะเกิดขึ้นภายหลังโดยให้องค์กรท้องถิ่นเข้ามาบริหารจัดการ	ข่าวสด (2551ข)

3.8 การตั้งแพชุมชน แพกลาง และการบริหารจัดการแพ

แพชุมชนบ้านขอนแก่น แพชุมชนคนละ 2,000 แพชุมชนคลองคูกึ่ง แพกลุ่มออมทรัพย์ชาวประมงพื้นบ้าน และแพกลาง อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล

ตั้งแต่อดีตชุมชนบ้านขอนแก่นเป็นชุมชนชายฝั่งที่ดำเนินชีวิตด้วยการพึ่งพิงทรัพยากรธรรมชาติ เนื่องจากมีทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์ โดยยึดอาชีพประมงทำหลุมถ่าน การเผาถ่านเป็นอาชีพหลักในการดำรงชีวิต ยังไม่คำนึงถึงการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรให้อยู่อย่างยั่งยืน มีระบบอุปถัมภ์โดยเจ้าแก้วเกิดขึ้นในชุมชน กล่าวคือขณะที่คนในชุมชนไปรับจ้างตัดไม้เผาถ่าน เจ้าแก้วจะดูแลเรื่องอาหาร หรือเมื่อเจ็บป่วยก็จะได้ได้รับความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ ในรูปแบบของการอุปถัมภ์ แม้มีการยกเลิกสัมปทานการตัดไม้เผาถ่านไปแล้ว แต่ระบบอุปถัมภ์ก็ยังคงผูกพันต่อมา ประกอบกับทรัพยากรธรรมชาติเริ่มลดน้อยลง รายได้เริ่มไม่พอเพียงกับรายจ่ายที่ใช้ในการดำรงชีพแต่ละวัน การดำเนินชีวิตของคนในชุมชนต้องปรับเปลี่ยนมาทำการประมงเป็นอาชีพหลัก และจำเป็นต้องกู้ยืมเงินจากนายทุนเพื่อจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการทำประมง จึงทำให้คนในชุมชนต้องพึ่งพิงนายทุนเป็นหลักและยังคงตกอยู่ภายใต้การควบคุมของนายทุน ทำให้เกิดแนวคิดการจัดตั้งกลุ่มแพชุมชนเพื่อแก้ปัญหาและปลดแอกตัวเองของชาวประมงพื้นบ้าน (อาร์อน ปะดุกา, 2551)

วันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2545 เป็นวันแรกที่ “แพชุมชนบ้านขอนแก่น” หมู่ 3 เริ่มดำเนินการโดยมีการกำหนดกฎระเบียบการบริหารจัดการแพชุมชนขึ้น พร้อมๆกับการสร้างโรงเรียนของแพ ซึ่งแล้วเสร็จภายใน 3 เดือน การดำเนินงานของแพชุมชนคือ

- 1) รับซื้อผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำจากสมาชิกชาวประมงพื้นบ้านและนำผลผลิตสัตว์น้ำส่งไปยังตลาดหรือเจ้าแก้ววันต่อวัน
- 2) ขายน้ำมัน (เบนซินและดีเซล) เพื่อใช้ในการทำประมงให้กับสมาชิก
- 3) จัดซื้อเครื่องมือประมงเช่นอวน ฯลฯ ให้กับสมาชิกที่เป็นชาวประมง

กลางปี พ.ศ. 2546 ชุมชนชาวประมงพื้นบ้าน จังหวัดสตูล มาร่วมลงหุ้นกับแพชุมชนบ้านขอนแก่น จำนวน 10,000 บาท และได้มีการปรับเปลี่ยนหุ้นจากคนละ 20,000 บาท/หุ้น เป็น 1,000 บาท/หุ้น เนื่องจากคณะกรรมการแพชุมชนฯ เห็นว่าน่าจะเปิดโอกาสให้กับชาวประมงพื้นบ้านในชุมชนที่ยังไม่เป็นสมาชิกได้เข้าร่วมลงหุ้นเป็นสมาชิกกับแพชุมชนแต่สมาชิกในชุมชนไม่มีเงินทุนมากพอจึงลดเงินค่าหุ้นลง

สำหรับการบริหารแพชุมชนบ้านขอนแก่นในช่วงปี พ.ศ. 2547 ได้มีการปรับหุ้นใหม่อีกครั้งเป็น 100 บาท/หุ้น เพื่อให้บุคคลทั่วไปที่ไม่ใช่ชาวประมงที่ต้องการเป็นสมาชิกแต่มีเงินไม่มาก เช่น กลุ่มเด็กผู้หญิงสามารถเข้าร่วมเป็นสมาชิกได้

จากการดำเนินงานของแพชุมชนบ้านขอนแก่นที่เติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องทำให้ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 3 ซึ่งเดิมเป็นผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับการจัดตั้งแพชุมชนเห็นว่าการทำแพชุมชน สามารถสร้างรายได้และมีประโยชน์ จึงรวบรวมสมาชิกในหมู่บ้านที่มีเรือประมงและไม่มีหนี้สินกับนายทุน 7 คน มาลงหุ้นคนละ 2,000 บาท

โดยใช้เงินส่วนตัว ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2545 ได้เกิด “แพชุมชนคนละ 2,000” อีก 1 แพในบ้านขอนแก่น

กลางปี พ.ศ. 2547 เกิด “แพกลุ่มออมทรัพย์ชาวประมงพื้นบ้าน” ขึ้นในบ้านขอนแก่นหมู่ 3 อีกหนึ่งกลุ่มซึ่งพัฒนามาจากกลุ่มออมทรัพย์ชาวประมงพื้นบ้านในชุมชนที่เล็งเห็นว่าสามารถเป็นแหล่งรายได้ของกลุ่มออมทรัพย์ได้อีกแหล่งหนึ่งนอกจากการออมเงินและกู้เงินของสมาชิก และเพื่อรับซื้อผลผลิตจากชาวประมงพื้นบ้านที่เป็นสมาชิกกลุ่มออมทรัพย์อยู่ในขณะนั้น

วันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2547 ชาวประมงพื้นบ้านได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ “สึนามิ” ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ (ธกส.) จึงพักการชำระหนี้ให้แพชุมชนเป็นเวลา 3 ปี (จนถึงเดือนพฤษภาคม 2551) ในขณะเดียวกันเจ้าหน้าที่เครือข่ายฟื้นฟูชุมชนชายฝั่งอันดามัน (Save Andaman Network : SAN) ภายใต้การสนับสนุนจากเครือข่ายซิเมนต์ไทยได้เข้ามาช่วยเหลือสนับสนุนการฟื้นฟูทรัพยากรชายฝั่งกับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ

ปี พ.ศ. 2548 หลังจากเครือข่ายฟื้นฟูชุมชนชายฝั่งอันดามันเข้ามาสนับสนุนการฟื้นฟูทรัพยากรชายฝั่ง ได้ทำการขยายพื้นที่การทำงานไปยังบ้านราไวย์ได้ หมู่ 2 ตำบลขอนแก่น อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล กลางปี พ.ศ. 2548 (พฤษภาคม) มีการจัดตั้งกลุ่ม “แพคลองคูกึ่ง” หมู่ 2 ตำบลขอนแก่น อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล โดยมีวัตถุประสงค์เดียวกันกับแพชุมชนบ้านขอนแก่น

ในช่วงกลางปี พ.ศ. 2548 มีการประชุมเพื่อกำหนดทิศทางและวางแผนการทำงานในระยะยาวของชมรมชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูลได้กำหนดแผนงานไว้ 3 ประการคือ

- 1) ต้องมีแพกลางเพื่อรองรับผลผลิตของชาวประมงพื้นบ้าน
- 2) เพื่อช่วยเหลือในด้านอุปกรณ์การประมงและเป็นแม่ข่ายในด้านร้านค้าสวัสดิการของชาวประมงพื้นบ้าน
- 3) การวางแผนระยะยาวให้ชาวประมงพื้นบ้านสามารถยืนหยัดได้ด้วยตนเอง แนวคิดการจัดตั้งแพกลางเริ่มขึ้น และมีการวางแผนการดำเนินงานในเวลาต่อมา

แนวคิดการจัดตั้ง “แพกลาง” ครั้งแรกกำหนดสถานที่ทำการแพกลางไว้ที่บ้านหัวหิน อำเภอละงู จังหวัดสตูล แต่เนื่องจากแพชุมชนทั้งหมดเกิดขึ้นที่บ้านขอนแก่นจึงเปลี่ยนสถานที่โดยกำหนดให้แพกลางตั้งอยู่บ้านขอนแก่นโดยให้แพชุมชนบ้านขอนแก่น หมู่ 3 เป็นศูนย์กลางในการดูแลแพกลาง สมาชิกแพชุมชนบ้านขอนแก่นได้ติดต่อซื้อที่ดินซึ่งเป็นบ่อกึ่งร้างมีหลักฐานถูกต้องตั้งอยู่ห่างโรงเรียนแพชุมชนบ้านขอนแก่น 50 เมตร ต้นปี พ.ศ. 2549 เริ่มสร้างโรงเรียนแพกลางจนกระทั่งแล้วเสร็จในเดือนตุลาคมใช้งบประมาณทั้งสิ้น 245,000 บาท โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากเครือข่ายฟื้นฟูชุมชนชายฝั่งอันดามัน

แพกลาง

เดือนตุลาคมปี พ.ศ. 2549 แพกลางเริ่มดำเนินการ โดยมีแพชุมชนจำนวน 4 แพ รวมตัวเป็นแพกลางคือ

- 1) แพชุมชนบ้านขอนแก่น (เป็นศูนย์กลางในการรับซื้อผลผลิต)
- 2) แพชุมชนคนละ 2,000
- 3) แพชุมชนคลองคูกัง
- 4) แพกลุ่มออมทรัพย์ชาวประมงพื้นบ้าน

แต่เมื่อแพกลางเริ่มการดำเนินงานนั้น เครือข่ายแพชุมชนเหลือเพียง 3 แพ คือ แพชุมชนคลองคูกัง แพชุมชนบ้านขอนแก่น และแพชุมชนคนละ 2,000 เท่านั้น เนื่องจากแพกลุ่มออมทรัพย์ชาวประมงพื้นบ้านไม่มีคณะกรรมการเข้าร่วมบริหารแพกลางด้วย

รูปแบบการบริหารจะมีตัวแทนจากแพชุมชนแต่ละ 3 คน เข้ามาเป็นคณะกรรมการ โดยมี นายยูหุราด มาลาสัย เป็นผู้จัดการแพกลางและใช้กฎระเบียบแพกลางเป็นแบบเดียวกันกับกฎระเบียบของแพชุมชนบ้านขอนแก่น

สำหรับการรับซื้อผลผลิตของแพกลาง แพชุมชนแต่ละแพจะรับซื้อผลผลิตจากสมาชิกของตนเอง แล้วนำผลผลิตมารวมที่แพกลางเนื่องจากศักยภาพของแต่ละแพมีทุนของตนเองอยู่แล้วแพกลางจึงเป็นเพียงศูนย์กลางรวมผลผลิตโดยแต่ละกลุ่มแพไม่ได้ร่วมลงทุนเป็นสมาชิกด้วยกัน

ผลผลิตสัตว์น้ำของแพกลางที่ได้มาจากเครือข่ายแพชุมชนจะนำไปส่งที่ตลาดสัตว์น้ำภายนอกชุมชน เช่นในตัวเมืองจังหวัดสตูล จังหวัดตรัง จังหวัดสงขลา และบางครั้งไปถึงประเทศมาเลเซีย โดยการเช่ารถของแพชุมชนบ้านขอนแก่น หมู่ 3 เป็นพาหนะในการขนส่งในวันถัดไปของการรับสัตว์น้ำจากสมาชิกกลุ่มแพชุมชน

รูปแบบการบริหาร (โดยคิดจากกำไรหลังหักค่าใช้จ่ายทั้งหมดแล้ว) การจัดสรรกำไรจากการขายผลผลิตแยกเป็นส่วนๆ โดยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ดังนี้

1. ร้านค้าแพกลาง 60% สำหรับให้ชมรมชาวประมงพื้นบ้าน จังหวัดสตูล ใช้บริหารเพื่อดำเนินการต่อเป็นทุนหมุนเวียนกองทุนเครื่องมือประมงเนื่องจากกลุ่มแพชุมชนที่เป็นสมาชิกแพกลาง ไปส่งอุปกรณ์ประมงที่นั่นทั้งหมด

2. บำรุงแพกลาง 10% เพื่อเป็นทุนสำรองสำหรับจัดอุปกรณ์ในการรับซื้อขายผลผลิต ตาซังหรืออุปกรณ์หมดสภาพ หรือประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องโดยแยกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

2.1 แบ่งปันผลคืนให้กับแพชุมชนที่เป็นสมาชิกแพกลาง 8% เพื่อสมทบในกำไรของทุกเดือนหรือทั้งปี เพื่อใช้ทำเป็นสวัสดิการของแพกลางเพื่อแบ่งปันผลกลับตอนสิ้นปี

2.2 แบ่งให้แพชุมชนอื่นๆ ที่อยู่นอกเครือข่ายที่นำผลผลิตมาขายให้กับแพกลาง 2% รวมทั้งค่าเช่ารถ ค่าน้ำมัน

3. แพหุมนชนที่เป็นสมาชิคแพกลาง 10% เพื่อให้อแต่ละกลุ่มนแพหุมนชนที่เป็นสมาชิคแพกลาง แข่งขันเรื่องผลผลิตที่ได้มากกว่าเป็นแรงจูงใจ จะให้อทุกเดือนตามขอคขายของอแต่ละกลุ่มน

4. แพบุคคล (แพอื่นที่ไม้อได้เป็นสมาชิค) 2% เพื่อกระตุ้นให้อคนนอกเห็นคุณค่าของแพกลางโดยมีกำไรให้อสิ้นปีและรับซื้อผลผลิตในราคาที่มีกำไรอยู่แล้วเพียงแ่ก่มารว่มขายให้อกับแพกลางก็จะทำให้อได้เงินปันผล 2%

5. กรรมกร 8% เพื่อเป็นค่าตอบแทนในการบริหารจัดการ ทั้งหมด 9 คน

6. สวัสดิการ 5% ซึ่งอแต่ละกลุ่มนแพหุมนชนที่เป็นสมาชิคแพกลางจะมีสวัสดิการของแพอยู่แล้วแต่แพกลางจะสมทบให้อแต่ละกลุ่มนแพหุมนชนที่เป็นสมาชิคแพกลางออีกด้วย

7. รักษาทะเล 5% เพื่อใช้ฟื้นฟูทรัพยากร เช่น กิจกรรมชมรมชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล การปลูกป่าชายเลน การปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ การขนส่งพันธุ์สัตว์น้ำในการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ หรือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ฟื้นฟู

การจ่ายค่าตอบแทนสำหรับผู้บริหารแพกลาง

การดำเนินงานในอแต่ละเดือนถ้ามีกำไรเกิน 12,000 บาท จะแบ่งค่าตอบแทนให้อกับผู้จัดการแพเดือนละ 7,000 บาท และพนักงาน 5,000 บาท (จะมีพนักงานกี่คนก็ได้) เพื่อกระตุ้นให้อคณะทำงานมีแรงกระตุ้นในการบริหารจัดการ หากกำไรหลังหักค่าใช้จ่ายต่อเดือนได้อไม่ถึง 12,000 บาท จะให้อค่าตอบแทนกับผู้จัดการและพนักงานเพียง 30% ของกำไรที่ได้อ

การดำเนินงานของแพหุมนชน

การขยายแนวคิดของแพหุมนชนสู่การสร้างเครือข่ายจนกลายเป็น “แพกลาง” เพื่อสร้างความเข้มแข็ง แต่ยังไม่ประสบผลสำเร็จจากการบริหารจัดการทั้งจากทางด้านการผลิต การตลาด และราคา ที่บริหารโดยองค์กรหุมนชน เนื่องจากความไม่พร้อม และยังขาดประสบการณ์ในการบริหารจัดการแพในระยะเริ่มต้น การไม้อเข้าใจถึงเป้าหมายที่แท้จริงของสมาชิคทั้งหมดที่เกิดจากการรวมกันหลายๆ กลุ่มนมาทำงานร่วมกัน รวมทั้งการหวังเพียงผลกำไรเป็นส่วนใหญ่ และหวังพึ่งแหล่งทุนจากภายนอกเพียงอย่างเดียวเพื่อประคองแพให้อสามารถดำเนินต่อไปได้ แต่ก็ไม้อยั่งยืน จึงไม้อสามารถที่จะนำไปสู่การจัดการและฟื้นฟูทรัพยากรที่แท้จริงได้

การดำเนินงานของแพกลาง

ช่วงเดือนแรกของการบริหารแพกลาง ได้รับความักงานบัญชีที่เพิ่งจบมาใหม่ ยังไม้อมีประสบการณ์โดยคิดแ่ก่เพียงต้องการให้อคนในหุมนชนมีงานทำ ทำให้เกิดปัญหาดังแต่เดือนแรก เช่น การสรุปบัญชีจากการดำเนินงานไม่ลงตัว (ปิดบัญชีไม่ลง) ทำให้ไม้อสามารถระบุได้ว่า แพได้กำไรหรือขาดทุน เมื่อแพกลางดำเนินการไปได้อเพียง 5 เดือน (มีนาคม พ.ศ. 2550) การประชุมสรุปผลการดำเนินงานของแพกลางสรุปได้ว่าแพกลางยังพอดำเนินงานได้ แต่ไม้ออยู่ในสถานะที่น่าพอใจทำอย่างไรก็เสมอตัว จึงมีการตกลงที่จะยุตแพกลาง

ซึ่งเกิดจากการหารือกับแต่ละแพชุมชนว่าถ้าเปิดดำเนินการต่อไม่ได้ ควรจะไปขายที่อื่นก่อนเนื่องจากแพชุมชนแต่ละแพที่ไม่พอใจในราคาที่แพกลางเสนอให้ ซึ่งจากเดิมที่สมาชิกแพชุมชนส่งผลผลิตสัตว์น้ำให้กับแพกลางแต่ยังคงได้ราคาต่ำทำให้แพชุมชนที่เป็นสมาชิกแพกลางแต่ละกลุ่มนำสัตว์น้ำไปส่งแหล่งรับซื้อเดิมที่เคยส่งก่อนจะมาส่งให้แพกลางแพกลางจึงต้องหาตลาดใหม่เพื่อไปเสนอราคาให้กับแพชุมชนแต่ในเมื่อแพชุมชนไม่พอใจ และต้องการราคาที่ดีกว่านั้นจึงทำให้แพกลางต้องยุติลง

สำหรับแพชุมชนบ้านขอนคลานยังคงดำเนินงานตามปกติและรับซื้อผลผลิตจากสมาชิกชาวประมงพื้นบ้านในพื้นที่แล้วส่งขายต่อให้กับเจ้าแก้มในชุมชนภายในวันเดียวกัน สามารถต่อรองราคากับเจ้าแก้มในชุมชนได้มากกว่าการขายผลผลิตสัตว์น้ำแบบไม่มีการรวมกลุ่ม อีกทั้งสามารถปลดหนี้ของชาวประมงพื้นบ้านจากนายทุนได้ทั้งหมด แพชุมชนบ้านขอนคลานยังคงดำเนินงานอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบันซึ่งเกิดขึ้นจากการบริหารจัดการ การปรึกษาหารือร่วมกันอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มต้นทำให้เกิดความเข้าใจกัน การแลกเปลี่ยนทางด้านความคิดความรู้สึกลำไปสู่การบริหารจัดการที่ดีขึ้น ในด้านผลผลิตสัตว์น้ำ การขนส่ง การตลาด อีกทั้งยังสามารถนำไปช่วยพัฒนาสังคมในด้านการฟื้นฟูทรัพยากรในพื้นที่ให้อุดมสมบูรณ์เพื่อความยั่งยืนและยังสามารถช่วยเหลือคนในชุมชนได้อีกด้วย เช่น การสร้างสวัสดิการและช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในชุมชน

ปัญหาและอุปสรรค ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการแพชุมชนและแพกลาง

1. เป้าหมายในการรวมกลุ่มเป็นเครือข่ายแพกลางของแพชุมชนแต่ละพื้นที่ไม่ชัดเจนและไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน
2. ขาดความรู้ในด้านการเก็บรักษาคุณภาพสัตว์น้ำในช่วงระหว่างการรับซื้อจนถึงเวลาส่งขาย โดยเฉพาะน้ำหนักรสัตว์น้ำที่เปลี่ยนไปในช่วงเวลาดังกล่าว
3. ไม่สามารถเจาะตลาดภายนอกชุมชนได้ เนื่องจากไม่สามารถรักษามาตรฐานและขนาดของผลผลิตสัตว์น้ำของแพชุมชนเครือข่ายได้
4. สมาชิกทุกคนตั้งความหวังไว้ว่า แพกลางต้องมีกำไรเพียงอย่างเดียว แต่ในขณะเดียวกันแพกลางก็ไม่มีความสัมพันธ์จากกลุ่มภายนอกเลย
5. การต่อรองราคาสัตว์น้ำของแพชุมชนเดิม ก่อนที่จะมาเป็นสมาชิกแพกลางกับเจ้าแก้มมีอยู่แล้ว การแทรกแซงทางด้านตลาดจึงทำได้ยาก
6. แต่ละกลุ่มแปมิสัตว์น้ำหลายชนิด เช่น กุ้ง ปูม้า ปลา แพกลางต้องรับซื้อทั้งหมดทำให้ต้องหาตลาดหลายที่
7. สมาชิกไม่เคารพการตัดสินใจ ไม่ไว้วางใจการคัดเลือกผลผลิตสัตว์น้ำของพนักงาน

แพปลาชุมชนของชาวชุมชนบ้านหัวหิน อำเภอละงู จังหวัดสตูล

ศิริวรรณ วังเทพินทร์ (กรุงเทพมหานคร, 2550) ผู้ทำหน้าที่เป็นเสมือนผู้จัดการกลุ่มแพปลาบ้านหัวหิน อำเภอละงู จังหวัดสตูล เล่าว่า แนวคิดเริ่มต้นของแกนนำอันเป็นที่มาของการก่อตั้งแพปลาชุมชนบ้านหัวหิน อำเภอละงู จังหวัดสตูล ในปี พ.ศ. 2549 คือ “ชาวประมงเวลาจะซื้อเครื่องมือประมง ต้องมากู้เงินออมทรัพย์แต่เมื่อออกทะเลได้สัตว์น้ำมาเอาไปขายให้เจ้าแก่ ก็เจอปัญหาถูกกดราคาบ้างถูกเอาเปรียบบ้าง กลุ่มจึงคิดว่า ทำไมเราไม่รับซื้อเอง”

กลุ่มแพปลาชุมชนนี้ มีเงินกองทุนเริ่มต้น 44,000 บาท ซึ่งมาจากการระดมหุ้นจากสมาชิก จำนวน 36 ราย โดยในจำนวนนี้มีกลุ่มออมทรัพย์เป็นสมาชิกผู้ลงทุนใหญ่ ทั้งนี้เนื่องจากในระยะหลังกลุ่มฯ มีเงินออมที่เหลือจากการยืมของสมาชิกมากขึ้นเรื่อยๆ โดยทางกลุ่มได้นำเงินไปฝากไว้ที่ธนาคาร จึงเกิดแนวคิดว่าจะนำเงินก้อนนี้มาใช้ให้เกิดประโยชน์กับชุมชนด้วยการลงทุนทำธุรกิจแพปลาชุมชน

เป้าหมายของแพปลาชุมชน คือ ประโยชน์ของสมาชิกทุกคนและชาวบ้าน ประเด็นหลัก คือ การช่วยแก้ปัญหาหนี้สิน ซึ่งที่มาของหนี้สินที่สำคัญประการหนึ่ง คือหนี้สินที่เกิดจากการซื้อเครื่องมือประมง โดยเฉพาะอวน ซึ่งมีราคาแพง ที่ผ่านมาชาวบ้านมักจะให้เจ้าแก่ซื้อมาให้ก่อนเพราะไม่มีเงิน แล้วจึงหักเงินจากสัตว์น้ำที่นำไปขายให้ ปัญหาคือ บางครั้งเจ้าแก่ซื้อมาให้ช้า ฤดูกาลเปลี่ยน อวนชนิดนั้นก็ใช้ไม่ได้ กลายเป็นค่าใช้จ่ายที่สูงเปล่า อีกทั้งยังมักจะถูกกดราคาสัตว์น้ำโดยเมื่อซื้อก็จะให้ราคาต่ำ และใช้วิธีการคดขนาดไม่ตรงกับขนาดที่แท้จริง เป็นต้น

ดังนั้น กิจกรรมหลักของกลุ่มแพปลาจึงมี 2 ส่วน คือ การรับซื้อสัตว์น้ำจากสมาชิกกลุ่มและชาวบ้านทั่วไป โดยการรับซื้อสัตว์น้ำของแพปลาชุมชนของชาวชุมชนบ้านหัวหิน เปิดโอกาสให้สมาชิกร่วมกันกำหนดขนาดสัตว์น้ำแต่ละเกรด ส่วนราคารับซื้อจะต่ำกว่าราคาตลาด กิโลกรัมละ 2 บาท อีกส่วนหนึ่งคือ การที่สมาชิกยืมเงินเพื่อนำไปซื้อเครื่องมือประมงและผ่อนใช้ให้กับทางกลุ่ม โดยทางกลุ่มจะหักเงินจากยอดขาย 10% จนกว่าจะครบ สำหรับผลกำไรนั้นจะถูกจัดสรรออกเป็น 4 ส่วน คือ

- 1.ปันผลให้กับสมาชิกผู้ถือหุ้น 40%
2. เหลือคืนให้กับผู้นำสัตว์น้ำมาขายให้กับทางกลุ่มทั้งที่เป็นสมาชิกและไม่ได้เป็น ตามสัดส่วนของยอดขาย 35%
3. ก้นไว้เป็นทุนสำรอง 20%
4. บริจาคเพื่อทำกิจกรรมพัฒนาชุมชน และการฟื้นฟูทรัพยากร 5%

หลังจากดำเนินการไป 6 เดือน พบว่า ทั้งชาวบ้านและสมาชิกต่างได้รับประโยชน์จากแพปลาชุมชนอย่างมาก เพราะชาวบ้านสามารถขายสัตว์น้ำได้ในราคาที่เป็นธรรม อีกทั้งยังได้รับประโยชน์จากผลกำไรอีกทางหนึ่ง จากเดิมที่ชาวบ้านไม่ได้รับประโยชน์จากผลกำไรที่เกิดขึ้นเลย และที่สำคัญ คือการแก้ไขปัญหาหนี้สิน ที่พบว่าสมาชิกที่ยืมเงินไปซื้อเครื่องมือประมงบางราย สามารถชำระหนี้คืนได้ ภายใน 3 เดือน

เท่านั้น ในส่วนของกลุ่มออมทรัพย์ ก็เห็นผลชัดเจน เพราะกำไรที่ได้รับปันผลสูงถึง 10% ในขณะที่ถ้าฝากธนาคารได้ดอกเบี้ยเพียง 2% ซึ่งผลกำไรที่ได้นี้จะถูกนำไปเฉลี่ยเป็นเงินปันผลให้กับสมาชิกกลุ่มออมทรัพย์

จากความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจดังกล่าวนำไปสู่การก่อตั้งกลุ่มร้านค้าชุมชนขึ้นมาอีกกลุ่มหนึ่ง เนื่องจากแกนนำชุมชนเห็นว่า ปัจจุบันชาวบ้านต้องซื้อของอุปโภค บริโภค อยู่แล้วรวมถึงเครื่องมือประมง โดยมีหลักในการบริหารจัดการเดียวกัน โดยหลักการคือ เงินจะหมุนอยู่ในชุมชน แทนการไหลออก เป็นการยับยั้งการออกไปสู่การทำธุรกิจชุมชน และเงินที่หมุนอยู่ในชุมชนจะย้อนกลับมาสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนมากขึ้นเรื่อยๆ ทั้งช่วยยกระดับเศรษฐกิจครัวเรือน สร้างสวัสดิการให้กับผู้ด้อยโอกาสในชุมชนรวมถึงการมีกองทุนเพื่อการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรชายฝั่ง ซึ่งเป็นฐานอาชีพของชุมชน

แฟปลาชุมชนของชาวชุมชนตำบลคูขุด อำเภอสังขละบุรี จังหวัดสงขลา

กลุ่มแฟปลาชุมชนคูขุด มีแนวคิดจากสมาชิกกลุ่มออมทรัพย์ชาวประมงและประมงอาสา ซึ่งเล็งเห็นว่าถูกเอาเปรียบเรื่องราคาสัตว์น้ำจากพ่อค้าและนายทุน จึงรวมตัวกันตั้งกลุ่มแฟปลาขึ้น เพื่อรับซื้อสัตว์น้ำจากสมาชิกและชาวประมง แล้วนำไปขายส่งที่ตลาด โดยเป็นพ่อค้าเอง ทำให้สามารถได้ราคาที่ยุติธรรมขึ้น และมีการระดมทุนกันโดยให้ชาวประมงถือหุ้นคนละ 100 บาท ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ชาวประมงที่ได้รับผลกระทบตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น จึงมีการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากร ซึ่งในขณะนั้นทางกลุ่มยังไม่มีโรงเรือนที่จะรับซื้อสัตว์น้ำ จึงใช้บ้านของสมาชิกเป็นที่ดำเนินการรับซื้อชั่วคราว มีสมาชิกเริ่มต้น 17 คน และในปี พ.ศ. 2549 ได้ทำโครงการขอเงินทุนสนับสนุนสร้างโรงเรือนต่อองค์กรพัฒนาชุมชน จำนวน 60,000 บาท

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความสามัคคี และสร้างจิตสำนึกให้คนในชุมชนเข้าใจในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรประมง ห่วงเห่นและเข้าใจการใช้ประโยชน์ทรัพยากรร่วมกัน
2. เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้ และมีความเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจ
3. ชุมชนมีการพบปะแลกเปลี่ยนความรู้ และทำกิจกรรมในชุมชนร่วมกัน

แผนการทำงาน

การขยายเครือข่ายแฟปลาชุมชนไปยังหมู่บ้านใกล้เคียง โดยเอาแฟปลาชุมชนคูขุด เป็นแฟปลาจรับซื้อและส่งสินค้าเอง และจะขายน้ำมันเรือประมง/เครื่องมือทำการประมง และขายของใช้ในครัวเรือนให้กับสมาชิก พร้อมทั้งมีการแปรรูปสัตว์น้ำ โดยกลุ่มสตรีมีงานทำควบคู่ไปกับกิจกรรมที่มีอยู่แล้วอย่างต่อเนื่อง การจัดสวัสดิการให้สมาชิกมีความเห็นว่าจะสมทบทุนให้คนละ 1 บาท ในทุกๆ วันที่มีการขายสัตว์น้ำที่แฟปลา และจะจัดสรรเป็นสวัสดิการให้สมาชิก ซึ่งจะต้องปรับเปลี่ยนและพัฒนาต่อไป ราคาซื้อขายสัตว์น้ำแสดงในภาคผนวก ก-2

กิจกรรม

1. รับซื้อสัตว์น้ำจากสมาชิกและบุคคลทั่วไปทุกวัน
2. ปั่นผลกำไรให้สมาชิกและร่วมปรึกษาหารือวันที่ 13 ของทุกเดือน

การแบ่งปันผลประโยชน์

1. ปั่นผลกำไรคืนสมาชิก 70%
2. พัฒนากลุ่มแปปลาชุมชน 5%
3. พื้นฟูทะเลสาบ/สังคม 10%
4. ค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่รับซื้อ/ทำบัญชี 15%

ตลาดกลางสัตว์น้ำ (แพกลาง) ของชาวชุมชนตำบลคลองเคียน อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา

ปัญหาที่เกิดขึ้นกับชาวประมงพื้นบ้านในตำบลคลองเคียนในด้านผลผลิตสัตว์น้ำลดลงและราคาสัตว์น้ำที่ตกต่ำ อันเนื่องมาจากการที่มีเรืออวนรุนและอวนลากของนายทุนเข้ามาทำประมงในพื้นที่ของชาวประมงพื้นบ้าน ทำให้ทรัพยากรทางทะเล เช่น ปะการัง และลูกปลาวัยอ่อน ถูกทำลาย นอกจากนี้ยังประสบปัญหาการถูกพ่อค้าคนกลางกดราคาสัตว์น้ำ ทำให้ชาวประมงพื้นบ้านในพื้นที่มีการรวมกลุ่มกันเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว โดยมีแนวทางดังนี้

1. ร่วมกันรักษาทรัพยากรทางน้ำอย่างจริงจัง
2. สร้างธนาคารปูและปลา
3. ปูปลาชายเลนทดแทน
4. ก่อตั้งตลาดกลางสัตว์น้ำชุมชน

การก่อตั้งตลาดกลางสัตว์น้ำ (แพกลาง) มีวิธีการดำเนินการและการจัดการดังนี้

1. เปิดรับอาสาสมัครชาวบ้านเพื่อติดต่อประสานงานกับเรือประมงพื้นบ้าน
2. เปิดรับอาสาสมัครการป้องกันและตรวจตราเรืออวนลากไม่ให้เข้ามาทำประมงในเขตประมงพื้นบ้าน
3. เปิดรับสมัครสมาชิกตลาดกลางสัตว์น้ำซึ่งเป็นคนในชุมชนที่ประกอบอาชีพประมงพื้นบ้าน
4. ให้สมาชิกรวบรวมสัตว์น้ำที่จับได้ในแต่ละวันมาส่งที่ตลาดกลางสัตว์น้ำเพื่อทำการชั่งน้ำหนัก แยกชนิด และขนาดของสัตว์น้ำ
5. ทำการจดบันทึกข้อมูลสัตว์น้ำที่จับได้ในแต่ละวันของสมาชิกที่ตลาดกลางสัตว์น้ำ
6. เปิดให้พ่อค้าสามารถเข้ามาประมูลที่ตลาดกลางสัตว์น้ำ โดยมีการเปิดซองแล้วจดขึ้นกระดานอย่างเปิดเผย
7. สัตว์น้ำที่ไม่ได้ขนาดหรือมีไขนอกกระดอง (ปู) ก็จะนำมาเก็บไว้ที่ธนาคารปูและธนาคารปลา เพื่อทำการขยายพันธุ์สัตว์น้ำต่อไป

8. สัตว์น้ำที่ไม่มีใครประมูลทางกลุ่มจะนำไปขายให้กับแม่บ้านในพื้นที่เพื่อทำการแปรรูปขายเป็นรายได้เสริมให้กับชาวบ้าน
 9. ทางคณะกรรมการกลุ่มช่วยกันหาตลาดใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีนายทุนมาประมูลกันมากขึ้น ส่งผลทำให้ได้ราคาขายสูงขึ้น
 10. ชาวบ้านที่ยืมหนี้จากพ่อค้าคนกลางมาลงทุน ทางคณะกรรมการจะพยายามช่วยเหลือโดยวิธีผ่อนหนี้ให้เพื่อให้เขาจะได้มีโอกาสได้เข้าร่วมกับตลาดกลางสัตว์น้ำ
- ผลที่ได้จากการดำเนินการก่อตั้งตลาดกลางสัตว์น้ำของชาวชุมชนตำบลคลองเคียนในช่วงหนึ่งปีมีดังนี้

1. ชาวประมงสามารถขายสัตว์น้ำได้ในราคาที่สูงขึ้น
2. มีการขายกลุ่มไปยังหมู่บ้านที่มีการทำประมงและเป็นเครือข่ายร่วมกันทั้งหมด จนครอบคลุมทั้งตำบล โดยใช้ราคาตลาดกลางเป็นเกณฑ์ทั้งหมด
3. สามารถสร้างอาชีพเสริมให้กับชาวบ้านเพิ่มขึ้น
4. ชาวประมงมีวิถีชีวิตที่ดีขึ้น
5. ชาวประมงเห็นคุณค่าของการจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

จากการดำเนินการของตลาดกลางสัตว์น้ำชุมชนมีมาอย่างต่อเนื่อง 6-7 ปี ทำให้มีการเพิ่มจำนวนสมาชิกอย่างสม่ำเสมอและยังได้ขยายเครือข่ายตลาดกลางสัตว์น้ำออกไปอีก 2 ตำบล คือ ตำบลห่อฮุงและตำบลกระโหลกเพื่อให้เกิดตลาดกลางชุมชนอย่างแพร่หลาย (ประพันธ์ สีดำ, 2548)

3.9 ลักษณะการขายสินค้าสัตว์น้ำ

การขายสินค้าสัตว์น้ำท้องถื่นการสะพานปลาในประเทศไทย (สะพานปลากรุงเทพฯ, สะพานปลาสมุทรปราการ, สะพานปลาสมุทรสาคร, สะพานปลานครศรีธรรมราช, ท่าเทียบเรือประมงหัวหิน, ท่าเทียบเรือประมงชุมพร, ท่าเทียบเรือประมงสุราษฎร์ธานี, ท่าเทียบเรือประมงสตูล, ท่าเทียบเรือประมงภูเก็ต, ท่าเทียบเรือประมงระนอง, ท่าเทียบเรือประมงปัตตานี, ท่าเทียบเรือประมงสงขลา, ท่าเทียบเรือประมงนราธิวาส, ท่าเทียบเรือประมงหลังสวน, ท่าเทียบเรือประมงตรังและท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา) มีรูปแบบคือ แพปลาจะเป็นผู้ดำเนินการขายทอดตลาดแก่ผู้ซื้อโดยวิธีประมูลหรือวิธีตกลงราคา แล้วแต่ชนิดของสินค้าสัตว์น้ำและความต้องการของผู้ซื้อแต่ละราย ทั้งนี้ผู้ประกอบการแพปลาจะคิดค่านายหน้าไม่เกินร้อยละ 6 ของราคาซื้อขายกันในวันนั้นๆ (องค์การสะพานปลา, ม.ป.ป.ก)

จากเดิมระบบการขายสินค้าสัตว์น้ำของจังหวัดสงขลาเป็นระบบผูกขาดที่ต้องมีการซื้อขายผ่านพ่อค้าคนกลางเพียงอย่างเดียวโดยพ่อค้าคนกลางจะนำสัตว์น้ำไปส่งขายให้กับโรงงานต่างๆ สินค้าสัตว์น้ำที่จับมาได้โดยเฉพาะปลาโรงงานจึงถูกพ่อค้าคนกลางกดราคาให้ตกต่ำมาตลอด ทำให้เจ้าของเรือประมงในจังหวัดสงขลา แก้ปัญหาการราคาสัตว์น้ำตกต่ำ และต้นทุนน้ำมันที่สูงขึ้นโดยการเปิดประมูลสัตว์น้ำที่ท่าเทียบ

เรือประมงใหม่ อำเภอเมืองสงขลา โดยในครั้งแรกมีการนำปลาโรงงาน เช่น ปลาแดงเล็ก ปลาแดงใหญ่ ปลาตาหวาน และปลาอื่นๆ อีกจำนวน 2 หมื่นกิโลกรัม ให้กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรมยื่นราคาประมูล ซึ่งในการประมูลราคาสินค้าสัตว์น้ำนี้ สร้างความไม่พอใจให้กับกลุ่มพ่อค้าแม่ค้าคนกลางที่เสียผลประโยชน์จากการที่ทางโรงงานมารับซื้อตรงโดยไม่ผ่านคนกลางทำให้แม่ค้าเหล่านั้นสูญเสียเงินเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้พบว่าจังหวัดชายทะเลทางภาคใต้หลายจังหวัดได้มีการใช้การประมูลราคาสินค้าสัตว์น้ำกันแล้ว ทำให้เป็นการขายตรงระหว่างเจ้าของเรือและโรงงานโดยไม่ผ่านคนกลาง ทำให้ราคาสินค้าสัตว์น้ำสูงขึ้นเนื่องจากมีการแข่งขันตามความต้องการของตลาด (ASTVผู้จัดการออนไลน์, 2551)

ที่ตำบลคลองเคียน อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ตั้งแต่วันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2542 ชาวชุมชนประมงจะขายสัตว์น้ำที่ “ตลาดกลางสัตว์น้ำ” โดยจะมีพ่อค้าคนกลางเข้ามาประมูลถึงตลาดเมื่อมีการเปิดช่องแล้วจะจดขึ้นกระดานอย่างเปิดเผยหากพ่อค้าคนใดให้ราคาสูงก็จะได้สินค้าน้ำนั้นไป (ประพันธ์ สีดำ, 2548)

จิตริษฐ์ ไม้เรียง (2547) ได้ทำการวิเคราะห์ระบบการตลาดสัตว์น้ำโดยเฉพาะปลาหู ในอำเภอเมืองจังหวัดสตูล พบว่าเป็นตลาดปลาหูที่มีผู้ซื้อ ผู้ขายน้อยราย (Oligopoly Oligopsony) เนื่องจากมีจำนวนผู้ประกอบการด้านการตลาดประมงทะเลไม่มากนัก และในตลาดแต่ละระดับจะถูกครอบครองโดยผู้ประกอบการด้านการตลาดประมงทะเลเพียงไม่กี่ราย ปลาหูมีความแตกต่างกันในความรู้สึกรสของผู้บริโภคทั้งด้านขนาดและความสด นอกจากนี้ยังมีอุปสรรคในเรื่องของประสบการณ์ในการทำธุรกิจที่พ่อค้าทุกระดับจำเป็นต้องมีความรู้ในการเลือกซื้อปลาหูประกอบด้วยจึงจะประสบความสำเร็จในการประกอบธุรกิจการค้าปลาหู

สินค้าน้ำที่มาจากการทำประมงพื้นบ้านในบริเวณอ่าวปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่สำคัญได้แก่ กุ้งแชบ๊วย กุ้งอื่นๆ และปลากระบอก โดยมีผู้รับซื้อทั้งในท้องที่และนอกท้องที่ โดยที่ผู้ค้าในตลาดส่วนใหญ่จะมีข้อผูกพันกันทั้งในรูปของเงินและสิ่งของ ตลอดจนความผูกพันในรูปของเครือญาติ ทำให้เป็นการยากที่ผู้ค้ารายใหม่จะเข้ามาดำเนินธุรกิจดังกล่าว ทำให้ลักษณะตลาดส่วนใหญ่เป็นแบบผู้ซื้อผู้ขายน้อยราย จนถึงตลาดแข่งขันถึงผูกขาด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิดของสินค้าและตลาดสินค้าน้ำที่ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร (อำพร เสาวพงษ์, 2535)

3.10 ราคาสินค้าสัตว์น้ำ

ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดราคาซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำของชาวประมงพื้นบ้านในแต่ละพื้นที่ของประเทศไทยมีหลายอย่างด้วยกัน โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

1) วัฒนธรรมทางการตลาด

ชาวประมงพื้นบ้านที่ตำบลคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม เมื่อจับสัตว์น้ำมาได้ก็จะขายตรงให้กับพ่อค้าในราคาตลาดรายวัน ซึ่งเป็นราคาที่ชาวประมงพื้นบ้านรู้อยู่แล้วว่าเป็นราคาเท่าใดในวันนั้น ทั้งนี้บรรดาพ่อค้าแม่ค้าจะไม่มีการฮั้วราคา หรือกดราคาแก่ชาวประมงแต่อย่างใด ซึ่งนับได้ว่าเป็นสิ่งที่ดีของชาวตำบลคลองโคน ที่มีลักษณะของตลาดและการซื้อขายตรงไปตรงมา ทั้งนี้ก็ด้วยวัฒนธรรมทางการตลาดที่ถูกสร้างมาจากพ่อแม่มาสู่รุ่นลูกหลานในปัจจุบัน (สนอง ดิประดิษฐ์ และคณะ, 2550)

2) ฤดูกาล

ในช่วงฤดูลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างกลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ส่งผลให้ภาคตะวันออกเฉียงเหนืออากาศที่ค่อนข้างเย็น มีคลื่นลมแรง และมีหมอกลงจัด ทำให้ชาวประมงส่วนใหญ่ในอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี หยุดทำการประมงและนำเรือเข้าเทียบท่าสะพานปลา โดยเฉพาะกลุ่มเรือประมงพาณิชย์ขนาดใหญ่ ส่วนเรือประมงขนาดเล็กและขนาดกลางที่ทำการประมงชายฝั่งทะเลอ่าวไทยแบบเข้าไปเย็นกลับหยุดเกือบทั้งหมด เพราะไม่กล้าเสี่ยงกับคลื่นที่สูง 2-3 เมตร และมีฝนตกหนักในช่วงเย็นและกลางคืนทุกวัน ส่งผลให้ปริมาณสัตว์น้ำที่ออกสู่ตลาดขาดแคลนและมีราคาแพงขึ้น ขณะที่ชาวประมงบางคนไม่หันต่อสภาพอากาศนำเรือออกทะเลจับสัตว์น้ำมาขาย แต่ได้เรียกร้องให้พ่อค้าแม่ค้าขึ้นราคาสัตว์น้ำเป็นค่าเสี่ยงภัยในการออกทะเล ซึ่งทางพ่อค้าแม่ค้าก็รับซื้อไว้ แต่ก็ไม่ได้กล้าเอากำไรกับผู้บริโภคมากเพราะกลัวจะจำหน่ายไม่ได้ และปลาบางชนิดมีขนาดเล็ก และจากการที่มีน้ำจืดไหลสู่ทะเลทำให้สัตว์น้ำในทะเลน้อยลงทำให้ราคาอาหารทะเลมีการปรับตัวตามสภาพ เช่น ปูมีราคาเพิ่มเป็นกิโลกรัมละ 250 บาท จากเดิม 190 -200 บาท ปลาทุากิโลกรัมละ 80 -90 บาท จากเดิม 60 บาท หมึกกิโลกรัมละ 120-140 บาท จากเดิม 100-100 บาท และปลาเก๋กิโลกรัมละ 160 บาท จากเดิม 120 บาท (สุรัตน์ อัดตะ, 2552)

จากการศึกษาตลาดปลาของจุติรัชต์ ไม่เรียง (2547) ในอำเภอเมือง จังหวัดสตูล พบว่าในฤดูกาลที่มีปลามาก ราคาที่ชาวประมงขายได้เฉลี่ยกิโลกรัมละ 12.28 บาท ซึ่งเป็นราคาที่ตรงกับราคาเฉลี่ยที่พ่อค้าผู้รวบรวมในหมู่บ้านรับซื้อ โดยที่พ่อค้าผู้รวบรวมขายเฉลี่ยกิโลกรัมละ 17.90 บาท ส่วนพ่อค้าส่งหรือแปปลาเอกชนจะมีราคารับซื้อเฉลี่ย 17.89 บาทต่อกิโลกรัม และมีราคาขายเฉลี่ย 25.20 บาทต่อกิโลกรัม พ่อค้าปลีกรับซื้อปลาที่มีราคารับซื้อเฉลี่ย 25.20 บาทต่อกิโลกรัม และมีราคาขายเฉลี่ย 22.78 บาทต่อกิโลกรัม แต่จากการพิจารณาของวิจัยผู้วิจัย พบว่า ราคาขายเฉลี่ยของพ่อค้าปลีกปลาทุ กวอยู่ที่ 33.70 บาทต่อกิโลกรัม เนื่องจากพ่อค้าปลีกมีส่วนเหลือการตลาด 8.50 บาทต่อกิโลกรัม

3) มาตรฐานในการจัดการสินค้าสัตว์น้ำ

ราคาสัตว์น้ำที่จำหน่ายผ่านหน่วยงานขององค์การสะพานปลามีราคาสูงขึ้นปีละ 10% หรือคิดเป็นปีละประมาณ 1,900 ล้านบาท (ตัวเลขปี พ.ศ. 2549) เนื่องจากหน่วยงานขององค์การสะพานปลา มีมาตรฐานในการจัดการการขนถ่ายสัตว์น้ำให้มีคุณภาพอยู่ในระดับดี ทำให้สามารถลดการสูญเสียจากการขนถ่ายสัตว์น้ำหลังการจับ (post harvest handling) เป็นการสร้างมูลค่าเพิ่ม (value added) ให้กับสินค้าสัตว์น้ำ (องค์การสะพานปลา, ม.ป.ป.ก)

4) ระบบการขายสินค้าสัตว์น้ำ

จากการที่เรือประมงจังหวัดสงขลาได้เริ่มเปลี่ยนระบบการขายสัตว์น้ำจากระบบผูกขาดโดยพ่อค้าคนกลางมาเป็นการเปิดประมูลสัตว์น้ำที่ท่าเทียบเรือประมงใหม่ อ.เมืองสงขลา พบว่าผลจากการขายสัตว์น้ำด้วยวิธีการประมูลทำให้ได้ราคาสูงขึ้นกว่าการส่งจำหน่ายให้กับแพปลาซึ่งเป็นพ่อค้าคนกลาง ถึง กิโลกรัมละประมาณ 2 บาท โดยปลาตาหวาน ประมูลได้ราคา กิโลกรัมละ 26.75 บาท จากเดิม 25.25 บาท เพิ่มขึ้น กิโลกรัมละ 1.50 บาท ปลาแดงใหญ่ ประมูลได้ราคา กิโลกรัมละ 34.50 บาท จากเดิม 31 บาท เพิ่มขึ้น กิโลกรัมละ 3.50 บาท และปลาแดงเล็กประมูลได้ราคา กิโลกรัมละ 27.25 บาท จากเดิม 25.25 บาท เพิ่มขึ้น กิโลกรัมละ 2 บาท ส่วนปลาชนิดอื่นๆ ก็มีการเปิดประมูลเช่นกันและทำให้มีราคาดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้เนื่องจากการขายส่งให้กับกลุ่มโรงงานโดยตรง และไม่ถูกกดราคาซึ่งเจ้าของเรือประมงใน จังหวัดสงขลาที่ยังขายโดยใช้ระบบผูกขาดจากพ่อค้าคนกลางเตรียมหันมาใช้วิธีประมูลเพราะได้ราคาที่สูงกว่าแต่ต้องปรับวิธีการประมูลให้เป็นระบบมากขึ้น (ASTV ผู้จัดการออนไลน์, 2551)

หมายเหตุ

สถิติราคาสัตว์น้ำ ณ สะพานปลากรุงเทพ, สะพานปลาสมุทรปราการ, สะพานปลานครศรีธรรมราช, ท่าเทียบเรือประมงภูเก็ต, ท่าเทียบเรือประมงปัตตานี ตั้งแต่ 1 สิงหาคม พ.ศ 2551 ถึงปัจจุบัน สามารถหาข้อมูลได้ที่เว็บไซต์ขององค์การสะพานปลา http://www.fishmarket.co.th/stat/product_fmo_d.php?address_id=all&choose=choose_type&stat_type=all&stat_name=&date_begin=2009-09-01&date_end=2009-09-18

3.11 รูปแบบของสินค้าสัตว์น้ำในตลาด

รูปแบบของสินค้าสัตว์น้ำที่มีจำหน่ายในท้องตลาดของประเทศไทยมีหลายลักษณะด้วยกัน เช่น สด แช่เย็น แช่แข็ง และแปรรูป

สัตว์น้ำแช่เย็น/แช่แข็ง

บริษัท พรานทะเล มาร์เก็ตติ้ง จำกัด ผู้ผลิตและจัดจำหน่ายอาหารทะเลแช่แข็ง ซึ่งเป็นผู้นำตลาดและครองส่วนแบ่ง 60% จากมูลค่าตลาด 500 ล้านบาท ได้เพิ่มสายการผลิตอาหารแช่เย็นพร้อมปรุงภายใต้แบรนด์ “พรานทะเล” เนื่องจากจากการสำรวจพบว่า กลุ่มแม่บ้านส่วนใหญ่จะไม่นิยมซื้ออาหารทะเลแช่แข็ง ทั้งนี้บริษัทได้พัฒนาสินค้าให้มีอายุการเก็บรักษานานขึ้นจาก 6 วัน เป็น 10 วัน และได้้นำผักมาพัฒนาเป็นอาหารปรุงคู่กับเนื้อสัตว์ทะเลอีกด้วย (ASTV ผู้จัดการออนไลน์, 2552ง)

สัตว์น้ำแปรรูป

สำหรับชาวชุมชนประมงตำบลคลองเคียน อำเภอดะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา มีการนำสัตว์น้ำที่เหลือจากการประมูลในตลาดกลางสัตว์น้ำมาขายในราคาถูกให้ทางกลุ่มแม่บ้านนำไปแปรรูปเป็นปลาเค็ม ปลาหวาน และกะปิ เพื่อเป็นรายได้เสริมให้กับครอบครัว โดยมีพ่อค้าคนกลางมารับซื้อถึงที่ ซึ่งรายได้ขึ้นอยู่กับราคาทางด้านตลาด(ประพันธ์ สีดำ, 2548) เช่นเดียวกับชาวประมงพื้นบ้านในบริเวณอ่าวปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีการนำสัตว์น้ำมาแปรรูปอย่างง่าย เป็น ปลาเค็ม ปลาแห้ง กุ้งแห้ง กะปิ และมันกุ้ง (อำพร เสาวพงษ์, 2535) นอกจากนี้พบว่า ชาวบ้านใน 2 หมู่บ้าน คือ หมู่บ้านเกาะหลาว และหมู่บ้านหาดทรายขาว ที่อาศัยอยู่บริเวณป่าชายเลน จังหวัดระนอง มีการนำสัตว์น้ำที่จับได้ โดยเฉพาะกุ้งเคย มาแปรรูปเป็นกะปิขาย ซึ่งกะปิที่ผลิตจากจังหวัดระนองเป็นสินค้าที่มีชื่อเสียงมาก (Aksornkoae et al., (1985 อ้างโดย ณีฐารัตน์ ปภาวสิทธิ์, 2534))

ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่งประจวบคีรีขันธ์ ได้มีการพัฒนาการแปรรูปปลานวลจันทร์ทะเลออกจำหน่ายในรูปแบบต่างๆ ดังนี้ ปลานวลจันทร์รมควัน ปลากุ้งนึ่ง ปลาต้มเค็ม-ต้มหวานบรรจุกระป๋อง ซึ่งได้รับการยอมรับว่ามีรสชาติดีและสะดวกในการบริโภค แต่เนื่องจากไม่สามารถหาปลานวลจันทร์ทะเลเข้าสู่กระบวนการแปรรูปได้อย่างต่อเนื่องจึงยังไม่สามารถพัฒนาผลผลิตไปสู่เชิงพาณิชย์ได้ (สุรัตน์ อัดตะ, 2552)

ห้างหุ้นส่วนจำกัด มารีนเนอร์ ผู้ผลิตอาหารทะเลแปรรูป ได้ต่อยอดธุรกิจเพื่อแก้ปัญหาคาแพงของราคาสัตว์ทะเล จากเดิมที่ทำเฉพาะธุรกิจเป็นตัวแทนขายส่งอาหารทะเลสด ได้ทำการเสริมธุรกิจแปรรูปอาหารทะเลเป็นผลิตภัณฑ์รูปแบบสแน็กกว่า 10 รายการ เช่น ปลาหมึกอบกรอบ ปูอบกรอบ กุ้งอบกรอบ ปลาเกล็ดขาวอบกรอบ น้ำพริก ปลาคุกกี้พริกขิง และน้ำพริกปลาสด เป็นต้น ทำให้ราคาขายของผลิตภัณฑ์ “ชาวเล” สูงกว่าสินค้าประเภทเดียวกันในท้องตลาดกว่า 1 เท่าตัว ทั้งนี้โดยเน้นลูกค้าเป้าหมายกลุ่ม

ตลาดบน (กลุ่มลูกค้าที่มีกำลังซื้อสูง) โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวต่างชาติ สื่อสารผ่านบรรจุภัณฑ์ที่เป็นสากล แต่มีความเป็นเอเชียสูงอีกทั้งมีกระบวนการผลิตที่ได้มาตรฐาน (ASTV ผู้จัดการออนไลน์, 2552ก)

3.12 วิธีการตลาดและส่วนเหลือการตลาดของสัตว์น้ำ

วิธีการตลาดสินค้าสัตว์น้ำในแต่ละพื้นที่ของประเทศไทยมีรูปแบบที่แตกต่างกันมาก โดยอาจขึ้นอยู่กับฐานะของชาวประมง ชนิดของสินค้าสัตว์น้ำ ความสามารถในการรวมกลุ่ม หรือระบบการขายสินค้าสัตว์น้ำ

ชาวประมงพื้นบ้านที่ตำบลคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม นำสัตว์น้ำที่หามาได้ ไม่ว่าจะเป็น กุ้ง หอย ปู ปลา หรืออื่นๆ นำไปขายให้แก่พ่อค้าในชุมชนถึงที่ โดยไม่ผ่านพ่อค้าคนกลาง เป็นการขายตรงที่ได้ทำการตกลงราคากันเอง โดยเป็นราคาที่ทั้ง 2 ฝ่ายพอใจ แต่ก็มีบางครั้งหากชาวประมงพื้นบ้านไม่พอใจในราคาก็จะไม่ขาย แต่จะนำไปขายแก่พ่อค้ารายอื่น ยกเว้นผู้ที่ทำการประมงมีฐานะหรือมีจำนวนมากก็จะนำไปขายยังพ่อค้านอกตำบลที่ให้ราคาดีกว่า (สนอง ดิประดิษฐ์ และคณะ, 2550)

ผลผลิตปูทะเลจากจังหวัดสตูล โดยเฉพาะปูไข่ จะมีพ่อค้าคนกลางมารับซื้อที่แพปูทะเล โดยตรง ส่วนปูเล็กจะถูกส่งไปขายที่ตลาดหาดใหญ่และมาเลเซีย(โสภณ อ่อนคง และคณะ, 2530 อ้างโดย ภูมิฐารัตน์ ปภาวสิทธิ์, 2534)

ผลผลิตสัตว์น้ำจากชาวประมงพื้นบ้านที่ชุมชนต้นสน ตำบลแก่ง อำเภอมือเืองระยอง จังหวัดระยอง มีพ่อค้าในตลาดมารับซื้อทุกเช้า เพื่อนำไปขายต่อในอำเภอมือเืองและนำไปประกอบอาหารขาย (สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง, 2552)

วิธีการตลาดของสะพานปลากรุงเทพฯ มีลักษณะดังนี้ ผู้ขายสินค้าสัตว์น้ำ คือผู้นำสินค้าสัตว์น้ำเข้ามาจำหน่ายในสะพานปลากรุงเทพฯ ประกอบด้วย ชาวประมงผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และผู้รวบรวมสัตว์น้ำ รวมประมาณวันละ 300 ราย ผู้ประกอบกิจการแพปลา คือผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ขายทอดตลาดสินค้าสัตว์น้ำตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 โดยให้เรียกเก็บค่านายหน้าในการขายทอดตลาดสินค้าสัตว์น้ำอัตราไม่เกินร้อยละ 6 ของราคาสินค้าสัตว์น้ำ เรียกว่า แพปลา มี 2 ประเภท คือ

1. แพปลาทะเลสด มี 14 แพ
2. แพปลาน้ำจืด มี 2 แพ

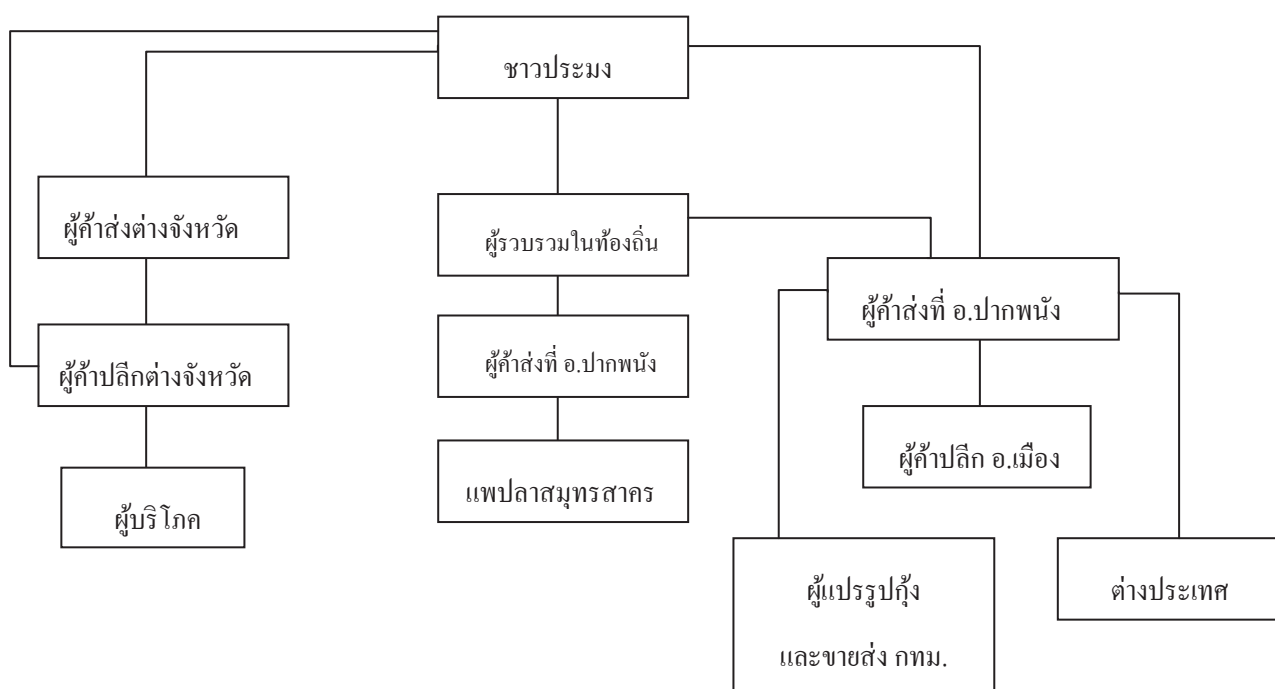
ผู้ซื้อสินค้าสัตว์น้ำได้แก่ ผู้ค้าปลีก ผู้ค้าส่ง ห้องเย็น ผู้แปรรูปสัตว์น้ำ และโรงนึ่งปลาทุเป็นต้น มีประมาณวันละ 1,500 ราย (องค์การสะพานปลา, ม.ป.ป.ช)

ในอดีตก่อนที่เรือประมง จังหวัดสงขลา จะมีการเปลี่ยนระบบการขายสัตว์น้ำจากระบบผูกขาดโดยพ่อค้าคนกลางมาเป็นการเปิดประมูลสัตว์น้ำนั้น หลายๆ ครั้ง ปลาในจังหวัดสงขลาต้องนำขึ้นไปขายถึงมหาชัยและเจ้าของโรงงานก็ต้องไปซื้อปลาตัวนั้นกลับมาส่งขลาก็ เพราะระบบผูกขาด จะต้องขายปลาผ่าน

แพปลาและแพก็มีลูกค้าประจำรองรับอยู่แล้วว่าปลาเหล่านี้จะส่งไปให้โรงงานไหนบ้าง และโรงงานหลายๆ แห่งที่ต้องการสินค้าสัตว์น้ำเหล่านี้ก็ไม่สามารถซื้อได้ เพราะสินค้าสัตว์น้ำเหล่านี้มีเจ้าของอยู่แล้ว ปลาที่จังหวัดสงขลาบางครั้งถ้าเทียบราคากับที่มหาชัยก็ยังต่ำอยู่ทางโรงงานจะต้องไปซื้อจากจังหวัดระนองหรือที่มหาชัยที่มีการประมูลราคาสินค้าสัตว์น้ำกัน (ASTV ผู้จัดการออนไลน์, 2551)

จิตริชต์ ไม้เรียง (2547) ได้ทำการวิเคราะห์ระบบการตลาดสัตว์น้ำ ในอำเภอเมือง จังหวัดสตูล พบว่าชาวประมงขายปลาให้กับพ่อค้าผู้รวบรวมในหมู่บ้าน พ่อค้าส่ง/แพปลาเอกชน พ่อค้าปลีก และผู้บริโภคโดยตรง ส่วนปลาที่พ่อค้าผู้รวบรวมในหมู่บ้านรวบรวมได้จะขายให้กับพ่อค้าส่งหรือแพปลาเอกชน พ่อค้าปลีก ผู้บริโภค และโรงงาน ส่วนปลาที่พ่อค้าส่งหรือแพปลาเอกชนรวบรวมได้จะขายให้กับพ่อค้าปลีก ผู้บริโภค และโรงงาน สำหรับปลาที่พ่อค้าปลีกรวบรวมได้จะขายให้กับผู้บริโภคและโรงงาน

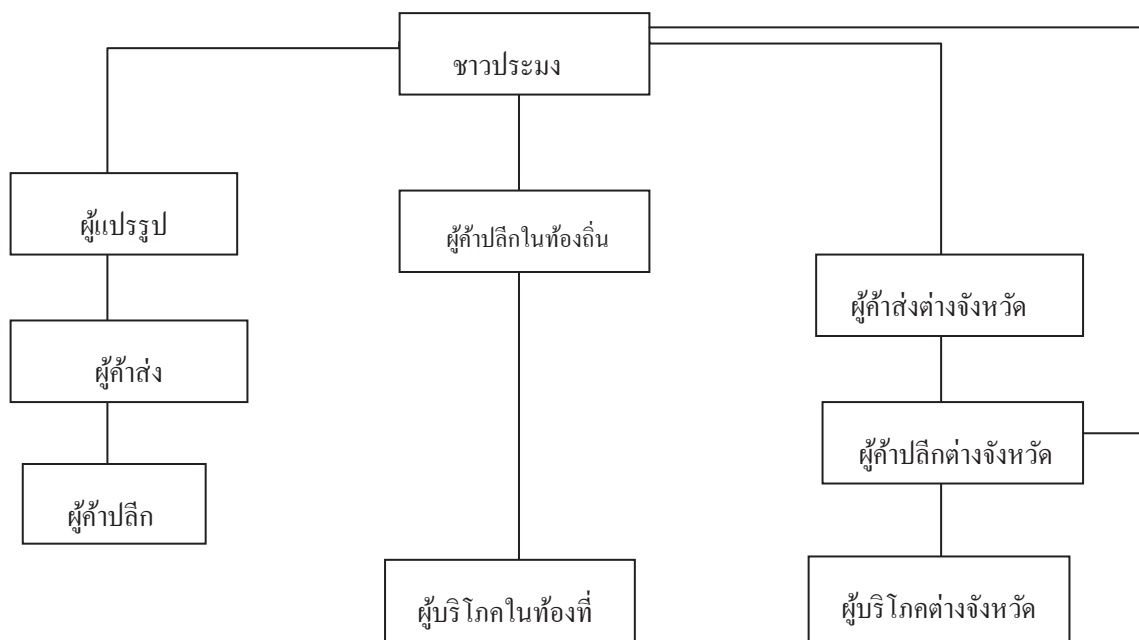
จากการศึกษาของ อำพร เสาวพงษ์ (2535) พบว่า วิธีการตลาดของกุ้งจากประมงขนาดเล็กบริเวณอ่าวปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ชาวประมงส่วนใหญ่จะขายผลผลิตให้กับผู้รวบรวมในท้องที่แล้วขายส่งให้กับผู้ค้าส่งที่อำเภอปากพนัง แล้วขายส่งให้กับแพปลาที่จังหวัดสมุทรสาคร และชาวประมงอีกส่วนหนึ่งจะขายส่งให้กับผู้ค้าส่งที่อำเภอปากพนัง โดยกุ้งแช่บ๊วยขนาดใหญ่ขายส่งไปยังต่างประเทศ สำหรับกุ้งชนิดอื่นๆ ขายให้กับผู้ค้าปลีกในตลาดอำเภอเมือง ส่วนกุ้งขนาดเล็กผู้ค้าส่งจะแปรรูปเป็นกุ้งแห้งเพื่อส่งให้ผู้ค้าส่งที่ตลาดกรุงเทพฯ (ภาพที่ 1)

ภาพที่ 1 วิธีการตลาดกุ้งจากการประมงขนาดเล็กบริเวณอ่าวปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ที่มา : อำพร เสาวพงษ์ (2535)

ส่วนวิธีการตลาดของปลากระบอกเป็นดังนี้ 1) ชาวประมงส่วนใหญ่จะนำผลผลิตไปขายที่ตลาดเทศบาลในเวลาเช้า โดยมีผู้ค้าส่งจากต่างจังหวัดและในจังหวัดเข้ามารับซื้อเพื่อนำไปขายต่อให้กับผู้ค้าปลีก 2) ส่วนชาวประมงอีกจำนวนหนึ่งก็ขายให้กับผู้ค้าปลีกหรือผู้แปรรูปในท้องถิ่น และขายส่งให้ผู้ค้าส่ง และผู้ค้าปลีก (ภาพที่ 2)

ภาพที่ 2 วิธีการตลาดปลากระบอกจากการประมงขนาดเล็กบริเวณอ่าวปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช
ที่มา : อำพร เสาวพงษ์ (2535)

สัตว์น้ำที่จับได้จากเรือประมงพื้นบ้านและเรือประมงพาณิชย์ใน จังหวัดกระบี่ เกือบทั้งหมด จะถูกส่งไปขายต่างจังหวัด โดยถ้าเรือประมงจอดที่ท่าเทียบเรือบ้านบ่อม่วง ตำบลทรายขาว อำเภอคลองท่อมก็จะส่งไปตลาดจังหวัดตรัง ถ้าจอดที่อำเภอเหนือคลอง ส่งไปตลาดจังหวัดภูเก็ต ส่วนที่ทำเรือแหลมสัก อำเภออ่าวลึก จะมีพ่อค้ามารับซื้อถึงท่าเรือ สำหรับเรือประมงที่จอดในตัวเมืองกระบี่จะส่งเข้าตลาดมหาชัย จังหวัดสมุทรสาคร (ฐานเศรษฐกิจ, 2551)

ส่วนเรื่องการตลาดสัตว์น้ำหรือค่าการตลาดสัตว์น้ำหรือโสหุ้ยการตลาดประกอบด้วยค่าใช้จ่ายต่างๆในการจัดการตั้งแต่นำสัตว์น้ำจากชาวประมงพื้นบ้านไปถึงมือผู้บริโภคซึ่งได้แก่ค่าขนส่ง ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าจ้าง ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโทรศัพท์ ค่าภาษีขนส่ง ค่าประกันภัย ค่าใช้จ่ายดำเนินงานอื่นๆ ค่าเสื่อมราคา เป็นต้น (มูลนิธิกาญจนนาคะ, ม.ป.ป.) โดยส่วนเรื่องการตลาดของสัตว์น้ำขึ้นอยู่กับชนิดของสัตว์น้ำ และเขตพื้นที่ (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 ส่วนเหลือจากการตลาดของสัตว์น้ำในจังหวัดสตูลและจังหวัดปัตตานี

ชนิดของสัตว์น้ำ พื้นที่	ปลาหู (บาท/กิโลกรัม)			ปลาหูแขก (บาท/กิโลกรัม)			ปลาข้างเหลือง (บาท/กิโลกรัม)			ปลาตาโต (บาท/กิโลกรัม)			ที่มา
	พ่อค้าผู้ รวบรวม ในหมู่บ้าน	พ่อค้าส่ง	พ่อค้าปลีก	พ่อค้าผู้ รวบรวม ในหมู่บ้าน	พ่อค้าส่ง	พ่อค้าปลีก	พ่อค้าผู้ รวบรวม ในหมู่บ้าน	พ่อค้าส่ง	พ่อค้าปลีก	พ่อค้าผู้ รวบรวม ในหมู่บ้าน	พ่อค้าส่ง	พ่อค้าปลีก	
จ.สตูล	6.70	7.50	8.50										ธุรกิจไม้เรียง (2547)
จ.ปัตตานี		3.03	5.59		1.60	0.76			0.41			2.47	ซูรีนา พรหมปลอด (2545)

บทที่ 4 ผลการศึกษาการลงพื้นที่เก็บข้อมูล

จากการดำเนินงานเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ในระหว่างวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ.2552 ถึงวันที่ 31 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553 ได้ผลการศึกษาดังนี้

4.1 พื้นที่ที่มีการทำประมงพื้นบ้าน

จังหวัดสตูลมี 7 อำเภอ โดยอำเภอที่มีการทำประมงพื้นบ้าน มี 4 อำเภอ คือ อำเภอเมือง มี 25 หมู่บ้าน และ 4 ชุมชน อำเภอละงู มี 24 หมู่บ้าน และ 2 ชุมชน อำเภอทุ่งหว้า มี 15 หมู่บ้าน อำเภอท่าแพ มี 13 หมู่บ้าน และจากการสำรวจใน 4 อำเภอ ที่มีการทำประมงพื้นบ้านพบว่า มีครัวเรือนประมงพื้นบ้านทั้งสิ้น 7,937 ครัวเรือน โดยอำเภอละงูมีจำนวนครัวเรือนประมงพื้นบ้านมากที่สุด จำนวน 3,046 ครัวเรือน รองลงมาคือ อำเภอเมือง จำนวน 3,043 ครัวเรือน อำเภอทุ่งหว้า จำนวน 1,023 ครัวเรือน และอำเภอท่าแพ จำนวน 825 ครัวเรือน เมื่อเทียบกับจำนวนประชากรในพื้นที่พบว่า อำเภอทุ่งหว้ามีสัดส่วนของครัวเรือนประมงพื้นบ้านมากที่สุดเท่ากับร้อยละ 17.58 รองลงมาคือ อำเภอละงู ร้อยละ 17.26 อำเภอท่าแพ ร้อยละ 12.96 และอำเภอเมืองร้อยละ 12.06 (ตารางที่ 12-14)

ตารางที่ 12 จำนวนประชากร จำนวนครัวเรือน และร้อยละของครัวเรือนประมงพื้นบ้านต่อครัวเรือนทั้งหมด ในอำเภอที่มีการทำประมงพื้นบ้านของจังหวัดสตูล

อำเภอ	จำนวนประชากร			ครัวเรือนทั้งหมด ในแต่ละอำเภอ	ครัวเรือนประมง พื้นบ้าน ในแต่ละอำเภอ	ร้อยละของ ครัวเรือนประมง พื้นบ้าน
	ชาย	หญิง	รวม			
เมือง	48,351	49,497	98,142	25,227	3,043	12.06
ละงู	33,715	33,381	67,168	17,637	3,046	17.27
ทุ่งหว้า	11,091	10,946	21,948	5,820	1,023	17.58
ท่าแพ	12,932	12,878	25,893	6,364	825	12.96
รวม	106,089	106,702	213,151	55,048	7,937	14.42

ตารางที่ 13 พื้นที่ที่มีการทำประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูล

อ.เมือง															
อบต.ปยุ		อบต.ควนขัน		อบต.คันหยงโป		อบต.ตำมะลัง		อบต.เกดรี		อบต.เกาะสาหร่าย		อบต.เจ๊ะบิลัง		เทศบาลตำบลเจ๊ะบิลัง	
หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชุมชนที่	ชื่อชุมชน
1	เกาะขาว	4	ไทรงาม	1	คันหยงโป	2	ตำมะลังเหนือ	2	กาเน๊ะ	1	คันหยงอูมา	1	จลุง	1	บ่อหลวงแก้วหน้า
2	คันหยงกะโบซ	6	ท่าหิน	2	หาดทรายขาว	3	ตำมะลังใต้	3	เกดรี	2	บากันใหญ่	2	เจ๊ะบิลัง	2	ประมง
3	ปยุ			3	บากันเคย			5	วังพะเนียด	3	คันหยงกลิง	3	ปาเต๊ะ	3	บนควนคอนล่าง
										4	ชะระโคดน้อย	4	บันนังปูเลา	4	บ้านนา
										5	ชะระโคดใหญ่	5	กาลันยี่ตัน		
										6	ท่าเล	6	ปาเต๊ะเหนือ		

อ.ละงู											
อบต.ละงู		อบต.ปากน้ำ		อบต.กำแพง		อบต.แหลมสน		เทศบาลตำบลกำแพง			
หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชุมชนที่	ชื่อชุมชน
1	ท่าชะมวง/หัวหิน	1	บ่อเจ็ดลูก	2	ท่าแลเหลา	1	คันหยงละไม้	1	คันหยงละไม้	1	ประชาบำรุง
2	ปากละงู	2	ปากบารา	5	ปีใหญ่	2	กาเบง	2	กาเบง	2	เทศบาล 1
7	บากันโต๊ะทิด	3	เกาะบุโหลน	8	อุไร	3	นุโบซ				
8	นาพญา	4	ตะโล๊ะไฮ	9	ป่าฝาง	4	สนกลาง				
14	หลอมปิ่น	5	ท่าขาง	10	ปากปิง	5	สุโหลงมุไซ๊ะ				
18	โลกพะยอม	6	ท่ามาลัย			6	สนใหม่				
		7	ท่าพะยอม								

อ.ทุ่งหว้า							
อบต.นาทอน		อบต.ขอนกลาน		อบต.ทุ่งนุหลัง		เทศบาลตำบลทุ่งหว้า	
หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน
4	วังดง	1	ขอนกลานตะวันออก	1	มะหัง	1	ทำอ้อย
5	ท่าศิลา	2	ราไวย์ใต้	2	ทุ่งสะโงะ	2	ท่าเรือ
7	บาราฮี	3	ขอนกลานตะวันตก	3	ทุ่งทะน่าน	3	โนบ้าน
		4	ราไวย์เหนือ	4	ท่านา		
				5	ทุ่งนุหลัง		

อ.ท่าแพ							
อบต.ท่าแพ		อบต.ท่าเรือ		อบต.สาคร			
หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน
5	ควนโต๊ะเจ๊ะ	2	ป่าเสม็ด	1	ทุ่งรีน	4	สาครเหนือ
6	ลุ่ม	3	ไร่	2	สาคร	5	ปลักแรด
7	สาขควน	4	แปะระ ใต้	3	คลองลิติ	6	คลองบัน
						8	คลองสองปาก

หมายเหตุ

- 1) หมู่ที่ 8 ของ ต.ละงู อ.ละงู จากการสำรวจของ เพิ่มศักดิ์ เฟิงมาก และคณะ (2544) คือ บ้านห้วยมะพร้าว แต่จากการสำรวจของผู้วิจัย (จากการสัมภาษณ์ อบต.ละงู) คือ บ้านนาพญา
- 2) หมู่ที่ 10 ของ ต.กำแพง อ.ละงู จากการสำรวจของ เพิ่มศักดิ์ เฟิงมาก และคณะ (2544) คือ บ้านท่ายาง แต่จากการสำรวจของผู้วิจัย (จากการสัมภาษณ์ อบต.กำแพง) คือ บ้านปากปิง

- 3) หมู่ที่ 6 ของ ต.แหลมสน อ.ละงู จากการสำรวจของ เพิ่มศักดิ์ เฟิงมาก และคณะ (2544) คือ บ้านลาหงา แต่จากการสำรวจของผู้วิจัย (จากการสัมภาษณ์ อบต.แหลมสน) คือ บ้านสนใหม่
- 4) หมู่ที่ 2 ของ ต.ทุ่งหว้า อ.ทุ่งหว้า จากการสำรวจของ เพิ่มศักดิ์ เฟิงมาก และคณะ (2544) คือ บ้านคลองทุ่งหว้า แต่จากการสำรวจของผู้วิจัย (จากการสัมภาษณ์ เทศบาลตำบลทุ่งหว้า) คือ บ้านท่าเรือ
- 5) หมู่ที่ 3 ของ ต.ทุ่งหว้า อ.ทุ่งหว้า จากการสำรวจของ เพิ่มศักดิ์ เฟิงมาก และคณะ (2544) คือ บ้านโน แต่จากการสำรวจของผู้วิจัย (จากการสัมภาษณ์ เทศบาลตำบลทุ่งหว้า) คือ บ้านโนบ้าน
- 6) หมู่ที่ 1 ของ ต.ขนคลาน อ.ทุ่งหว้า จากการสำรวจของ เพิ่มศักดิ์ เฟิงมาก และคณะ (2544) คือ บ้านขนคลาน แต่จากการสำรวจของผู้วิจัย (จากการสัมภาษณ์ อบต.ขนคลาน) คือ บ้านขนคลาน ตะวันออก
- 7) หมู่ที่ 2 ของ ต.ขนคลาน อ.ทุ่งหว้า จากการสำรวจของ เพิ่มศักดิ์ เฟิงมาก และคณะ (2544) คือ บ้านทุ่งราไว แต่จากการสำรวจของผู้วิจัย (จากการสัมภาษณ์ อบต.ขนคลาน) คือ บ้านราไวใต้
- 8) หมู่ที่ 4 ของ ต.ทุ่งบุหลัง อ.ทุ่งหว้า จากการสำรวจของ เพิ่มศักดิ์ เฟิงมาก และคณะ (2544) คือ บ้านทุ่งบุหลัง แต่จากการสำรวจของผู้วิจัย (จากการสัมภาษณ์ อบต.ทุ่งบุหลัง) คือ บ้านทানা ส่วนบ้านทุ่งบุหลัง คือหมู่ที่ 5
- 9) หมู่ที่ 6 ของ ต.ท่าแพ อ.ท่าแพ จากการสำรวจของ เพิ่มศักดิ์ เฟิงมาก และคณะ (2544) คือ บ้านควนมัธยมใต้ แต่จากการสำรวจของผู้วิจัย (จากการสัมภาษณ์ อบต.ท่าแพ) คือ บ้านลุ่ม
- 10) หมู่ที่ 3 ของ ต.ท่าเรือ อ.ท่าแพ จากการสำรวจของ เพิ่มศักดิ์ เฟิงมาก และคณะ (2544) คือ บ้านไร่ทอน แต่จากการสำรวจของผู้วิจัย (จากการสัมภาษณ์ อบต.ท่าเรือ) คือ บ้านไร่
- 11) บ้านแปะระใต้ ของ ต.ท่าเรือ อ.ท่าแพ จากการสำรวจของ เพิ่มศักดิ์ เฟิงมาก และคณะ (2544) คือ หมู่ที่ 6 แต่จากการสำรวจของผู้วิจัย (จากการสัมภาษณ์ อบต.ท่าเรือ) คือ หมู่ที่ 4
- 12) บ้านคลองสองปาก ของ ต.สาคร อ.ท่าแพ จากการสำรวจของ เพิ่มศักดิ์ เฟิงมาก และคณะ (2544) คือ หมู่ที่ 5 แต่จากการสำรวจของผู้วิจัย (จากการสัมภาษณ์ อบต.สาคร) คือ หมู่ที่ 8

ตารางที่ 14 จำนวนประชากร จำนวนครัวเรือนทั้งหมด จำนวนครัวเรือนประมงพื้นบ้าน และร้อยละของ ครัวเรือนประมงพื้นบ้าน ต่อครัวเรือนทั้งหมดในแต่ละหมู่บ้าน หรือแต่ละชุมชนของแต่ละอบต. หรือแต่ละเทศบาลตำบล ที่มีการทำประมงพื้นบ้าน

เขตการปกครอง			จำนวนประชากร			ครัวเรือน ทั้งหมด	ครัวเรือน ประมง พื้นบ้าน	ร้อยละของ ครัวเรือนประมง พื้นบ้าน
อำเภอ	อบต. / เทศบาลตำบล	หมู่บ้าน/ชุมชน	ชาย	หญิง	รวม			
เมือง	อบต.เจ๊ะบิลัง	หมู่ 1 บ้านฉลุง	1,600	1,620	3,220	460	15	3.26
		หมู่ 2 บ้านเจ๊ะบิลัง	18	5	23	5	4	80.00
		หมู่ 3 บ้านปาเต๊ะ	338	345	683	142	77	54.23
		หมู่ 4 บ้านบันนังปูเลา	600	705	1,305	312	70	22.44
		หมู่ 5 บ้านกาลันยัตัน	416	430	846	198	7	3.54
		หมู่ 6 บ้านปาเต๊ะเหนือ	362	286	648	155	101	65.16
	รวมทั้ง อบต.เจ๊ะบิลัง		3,334	3,391	6,725	1,272	274	21.54
	เทศบาลตำบลเจ๊ะบิลัง	ชุมชนบ่อหลวงแก้วหน้า	173	300	473	107	5	4.67
		ชุมชนประมง	400	330	730	150	82	54.67
		ชุมชนบนควนตอนล่าง	200	257	457	86	10	11.63
		ชุมชนบ้านนา	110	200	310	128	100	78.13
	รวมทั้งเทศบาลตำบลเจ๊ะบิลัง		883	1,087	1,970	471	197	41.83
	อบต.ปูยู	หมู่ 1 บ้านเกาะยาว	342	358	700	156	156	100.00
		หมู่ 2 บ้านตันหยงกะโบย	587	587	1,174	232	209	90.09
		หมู่ 3 บ้านปูยู	525	542	1,067	244	244	100.00
	รวมทั้ง อบต.ปูยู		1,454	1,487	2,941	632	609	96.36
	อบต.ควนขัน	หมู่ 4 บ้านไทรงาม	1,020	949	1,969	489	98	20.04
		หมู่ 6 บ้านท่าหิน	333	349	682	143	107	74.83
	รวมทั้ง อบต.ควนขัน		1,353	1,298	2,651	632	205	32.44

ตารางที่ 14 จำนวนประชากร จำนวนครัวเรือนทั้งหมด จำนวนครัวเรือนประมงพื้นบ้าน และร้อยละของ ครัวเรือนประมงพื้นบ้าน ต่อครัวเรือนทั้งหมดในแต่ละหมู่บ้าน หรือแต่ละชุมชนของแต่ละ อบต. หรือแต่ละเทศบาลตำบล ที่มีการทำประมงพื้นบ้าน (ต่อ)

เขตการปกครอง			จำนวนประชากร			ครัวเรือน ทั้งหมด	ครัวเรือน ประมงพื้นบ้าน	ร้อยละของ ครัวเรือนประมง พื้นบ้าน
อำเภอ	อบต. / เทศบาลตำบล	หมู่บ้าน/ชุมชน	ชาย	หญิง	รวม			
เมือง	อบต.ต้นหยงโป	หมู่ 1 บ้านต้นหยงโป	616	554	1,170	230	161	70.00
		หมู่ 2 บ้านหาดทรายยาว	559	586	1,145	258	205	79.46
		หมู่ 3 บ้านปากกันเคย	284	329	613	130	117	90.00
	รวมทั้ง อบต.ต้นหยงโป		1,459	1,469	2,928	618	483	78.16
	อบต.เกาะสาหร่าย	หมู่ 1 บ้านต้นหยงอูมา	207	119	326	91	40	43.96
		หมู่ 2 บ้านปากกันใหญ่	109	130	239	51	40	78.43
		หมู่ 3 บ้านต้นหยงกลิง	317	333	650	137	103	75.18
		หมู่ 4 บ้านยะระโศคนุ้ย	151	164	315	51	49	96.08
		หมู่ 5 บ้านยะระโศคใหญ่	678	822	1,500	358	319	89.11
		หมู่ 6 บ้านท่าเล	384	390	774	158	115	72.78
	รวมทั้ง อบต.เกาะสาหร่าย		1,846	1,958	3,804	846	666	78.72
	อบต.ตำมะลัง	หมู่ 2 บ้านตำมะลังเหนือ	771	798	1,569	441	309	70.07
		หมู่ 3 บ้านตำมะลังใต้	860	811	1,671	355	300	84.51
	รวมทั้ง อบต.ตำมะลัง		1,631	1,609	3,240	796	609	76.51
	รวมทั้งอำเภอเมือง		11,960	12,299	24,259	5,267	3,043	57.77
ละงู	อบต.ละงู	หมู่ 1 บ้านท่าชะมวง	850	870	1,720	380	100	26.32
		หมู่ 2 บ้านปากละงู	1,122	1,153	2,275	502	328	65.34
		หมู่ 7 บ้านปากกันใต้ทิศ	424	409	833	172	70	40.70
		หมู่ 8 บ้านนาพญา	499	449	948	198	10	5.05
		หมู่ 14 บ้านหลอมปิ่น	451	476	927	165	57	34.55
		หมู่ 18 บ้านโคกพะยอม	355	311	666	149	100	67.11
	รวมทั้ง อบต.ละงู		3,701	3,668	7,369	1,566	665	42.46
	เทศบาลตำบลกำแพง	ชุมชนประชาบำรุง	208	248	456	168	20	11.90
		ชุมชนเทศบาล 1	350	450	800	110	30	27.27
	รวมทั้งเทศบาลตำบลกำแพง		558	698	1,256	278	50	17.99

ตารางที่ 14 จำนวนประชากร จำนวนครัวเรือนทั้งหมด จำนวนครัวเรือนประมงพื้นบ้าน และร้อยละของ ครัวเรือนประมงพื้นบ้านต่อครัวเรือนทั้งหมดในแต่ละหมู่บ้าน หรือแต่ละชุมชนของแต่ละ อบต. หรือแต่ละเทศบาลตำบล ที่มีการทำประมงพื้นบ้าน (ต่อ)

เขตการปกครอง			จำนวนประชากร			ครัวเรือน ทั้งหมด	ครัวเรือน ประมง พื้นบ้าน	ร้อยละของ ครัวเรือนประมง พื้นบ้าน
อำเภอ	อบต. / เทศบาลตำบล	หมู่บ้าน/ชุมชน	ชาย	หญิง	รวม			
ละงู	อบต.กำแพง	หมู่ 2 บ้านท่าแลหลา	700	850	1,550	383	20	5.22
		หมู่ 5 บ้านปีใหญ่	510	492	1,002	220	198	90.00
		หมู่ 8 บ้านอุไร	350	450	800	150	30	20.00
		หมู่ 9 บ้านป่าฝาง	650	750	1,400	335	20	5.97
		หมู่ 10 บ้านปากปิง	428	522	950	377	10	2.65
	รวมทั้ง อบต.กำแพง		2,638	3,064	5,702	1,465	278	18.98
	อบต.ปากน้ำ	หมู่ 1 บ้านบ่อเจ็ดลูก	475	958	1,433	227	140	61.67
		หมู่ 2 บ้านปากบารา	1,989	2,001	3,990	1,172	938	80.03
		หมู่ 3 บ้านเกาะนุโหล่น	210	255	465	155	93	60.00
		หมู่ 4 บ้านตะโล๊ะไธ	1,335	1,330	2,665	567	27	4.76
		หมู่ 5 บ้านท่ายาง	257	260	517	113	107	94.69
		หมู่ 6 บ้านท่ามาลัย	549	492	1,041	233	8	3.43
		หมู่ 7 บ้านท่าพะยอม	183	190	373	90	10	11.11
	รวมทั้ง อบต.ปากน้ำ		4,998	5,486	10,484	2,557	1,323	51.74
	อบต.แหลมสน	หมู่ 1 บ้านคันหยงละไม้	242	235	477	129	120	93.02
		หมู่ 2 บ้านกาแบง	345	317	662	172	120	69.77
		หมู่ 3 บ้านนุโบช	482	610	1,092	253	220	86.96
		หมู่ 4 บ้านสนกลาง	244	249	493	131	47	35.88
		หมู่ 5 บ้านสุไหงมุไซ๊ะ	185	193	378	86	93	108.14
		หมู่ 6 บ้านสนใหม่	277	279	556	135	130	96.30
	รวมทั้ง อบต.แหลมสน		1,775	1,883	3,658	906	730	80.57
	รวมทั้งอำเภอละงู		13,670	14,799	28,469	6,772	3,046	44.98
ทุ่งหว้า	อบต.ขนคลาน	หมู่ 1 บ้านขนคลานตะวันออก	198	195	393	85	50	58.82
		หมู่ 2 บ้านราไผ่	310	327	637	142	114	80.28
		หมู่ 3 บ้านขนคลานตะวันตก	356	357	713	175	150	85.71
		หมู่ 4 บ้านราไผ่เหนือ	306	360	666	140	112	80.00
	รวมทั้ง อบต.ขนคลาน		1,170	1,239	2,409	542	426	78.60

ตารางที่ 14 จำนวนประชากร จำนวนครัวเรือนทั้งหมด จำนวนครัวเรือนประมงพื้นบ้าน และร้อยละของ ครัวเรือนประมงพื้นบ้านต่อครัวเรือนทั้งหมดในแต่ละหมู่บ้าน หรือแต่ละชุมชนของแต่ละอบต. หรือแต่ละเทศบาลตำบล ที่มีการทำประมงพื้นบ้าน (ต่อ)

เขตการปกครอง			จำนวนประชากร			ครัวเรือน ทั้งหมด	ครัวเรือน ประมง พื้นบ้าน	ร้อยละของ ครัวเรือนประมง พื้นบ้าน
อำเภอ	อบต. / เทศบาลตำบล	หมู่บ้าน/ชุมชน	ชาย	หญิง	รวม			
ทุ่งหว้า	อบต.นาทอน	หมู่ 4 บ้านวังตง	380	389	769	189	9	4.76
		หมู่ 5 บ้านท่าศิลา	328	322	650	161	30	18.63
		หมู่ 7 บ้านบารายี	354	335	689	214	60	28.04
	รวมทั้ง อบต.นาทอน		1,062	1,046	2,108	564	99	17.55
	เทศบาลตำบลทุ่งหว้า	หมู่ 1 บ้านท่าอ้อย	253	240	493	103	50	48.54
		หมู่ 2 บ้านท่าเรือ	597	593	1,190	390	120	30.77
		หมู่ 3 บ้านโนนบ้าน	231	237	468	102	50	49.02
	รวมทั้งเทศบาลตำบลทุ่งหว้า		1,081	1,070	2,151	595	220	36.97
	อบต.ทุ่งนุหลัง	หมู่ 1 บ้านมะหัง	330	309	639	147	110	74.83
		หมู่ 2 บ้านทุ่งสะโบ๊ะ	148	128	276	80	70	87.50
		หมู่ 3 บ้านทุ่งทะน่าน	146	152	298	86	35	40.70
		หมู่ 4 บ้านท่านา	139	128	267	61	13	21.31
		หมู่ 5 บ้านทุ่งนุหลัง	185	184	369	85	50	58.82
	รวมทั้ง อบต.ทุ่งนุหลัง		948	901	1,849	459	278	60.57
รวมทั้งอำเภอทุ่งหว้า			4,261	4,256	8,517	2,160	1,023	47.36
ท่าแพ	อบต.สาคร	หมู่ 1 บ้านทุ่งรีน	344	317	661	148	81	54.73
		หมู่ 2 บ้านสาคร	789	712	1,501	343	206	60.06
		หมู่ 3 บ้านคลองลิติ	403	368	771	171	120	70.18
		หมู่ 4 บ้านสาครเหนือ	600	740	1,340	291	42	14.43
		หมู่ 5 บ้านปลักแรด	260	240	500	112	17	15.18
		หมู่ 6 บ้านคลองบัน	383	382	765	166	102	61.45
		หมู่ 8 บ้านคลองสองปาก	278	265	543	108	54	50.00
	รวมทั้ง อบต.สาคร		3,057	3,024	6,081	1,339	622	46.45
	อบต.ท่าแพ	หมู่ 5 บ้านควนไต่ะเจ๊ะ	324	365	689	152	40	26.32
		หมู่ 6 บ้านลุ่ม	386	409	795	169	24	14.20
		หมู่ 7 บ้านสายควน	541	591	1,132	235	51	21.70
รวมทั้ง อบต.ท่าแพ		1,251	1,365	2,616	556	115	20.68	

ตารางที่ 14 จำนวนประชากร จำนวนครัวเรือนทั้งหมด จำนวนครัวเรือนประมงพื้นบ้าน และร้อยละของครัวเรือนประมงพื้นบ้านต่อครัวเรือนทั้งหมดในแต่ละหมู่บ้าน หรือแต่ละชุมชนของแต่ละ อบต. หรือแต่ละเทศบาลตำบล ที่มีการทำประมงพื้นบ้าน (ต่อ)

เขตการปกครอง			จำนวนประชากร			ครัวเรือน ทั้งหมด	ครัวเรือน ประมง พื้นบ้าน	ร้อยละของครัวเรือน ประมงพื้นบ้าน
อำเภอ	อบต. / เทศบาลตำบล	หมู่บ้าน/ชุมชน	ชาย	หญิง	รวม			
ท่าแพ	อบต.ท่าเรือ	หมู่ 2 บ้านป่าเสม็ด	225	210	435	109	12	11.01
		หมู่ 3 บ้านไร่	463	482	945	205	61	29.76
		หมู่ 4 บ้านแปะ-ระใต้	385	475	860	150	15	10.00
	รวมทั้ง อบต.ท่าเรือ		1,073	1,167	2,240	464	88	18.97
รวมทั้งอำเภอท่าแพ			5,381	5,556	10,937	2,359	825	34.97
รวมทั้งจังหวัดสตูล (เฉพาะจาก 4 อำเภอ ที่มีการทำประมงพื้นบ้าน)			35,272	36,910	72,182	16,558	7,937	47.93

หมายเหตุ: ครัวเรือนประมงพื้นบ้านที่แสดงในตารางคือ ครัวเรือนที่ทำประมงพื้นบ้านทั้งที่เป็นอาชีพหลักและเป็นอาชีพรอง

4.2 แพชุมชน แพเอกชน สะพานปลา และท่าเทียบเรือ ในจังหวัดสตูล

จากการสำรวจ จังหวัดสตูลมีแพชุมชนจำนวน 6 แห่ง แพเอกชนมากกว่า 163 แห่ง สะพานปลาและท่าเทียบเรือจำนวน 6 แห่ง โดยอำเภอเมือง มีแพชุมชนจำนวน 1 แห่ง แพเอกชนมากกว่า 63 แห่ง สะพานปลาและท่าเทียบเรือจำนวน 2 แห่ง อำเภอละงู มีแพชุมชนจำนวน 2 แห่ง แพเอกชน จำนวน 63 แห่ง สะพานปลาและท่าเทียบเรือจำนวน 4 แห่ง อำเภอทุ่งหว้า แพชุมชนจำนวน 3 แห่ง แพเอกชน จำนวน 18 แห่ง ไม่มีสะพานปลาและท่าเทียบเรือ และอำเภอท่าแพ ไม่มีแพชุมชน มีแพเอกชน จำนวน 19 แห่ง ไม่มีสะพานปลาและท่าเทียบเรือ (ตารางที่ 15 และ 16)

ตารางที่ 15 จำนวนแพชุมชน แพเอกชน สะพานปลา และท่าเทียบเรือ ในแต่ละพื้นที่ของจังหวัดสตูล

เขตการปกครอง		จำนวน (แห่ง)		
อำเภอ	อบต. / เทศบาลตำบล	แพชุมชน	แพเอกชน	สะพานปลา / ท่าเทียบเรือ
เมือง	อบต.ต้นหยงโป	0	12	0
	อบต.ตำมะลัง	0	9	1
	เทศบาลตำบลเจ๊ะบิลัง	0	8	0
	อบต.เจ๊ะบิลัง	0	> 8 (หมู่ 4 มีหลายแห่ง)	1
	อบต.ปู้ยู	0	14	0
	อบต.เกาะสาหร่าย	1	12	0
	รวมทั้งอำเภอเมือง	1	> 63	2
ละงู	อบต.ปากน้ำ	1	34	0
	อบต.กำแพง	0	6	0
	เทศบาลตำบลกำแพง	0	0	1
	อบต.ละงู	1	9	2
	อบต.แหลมสน	0	14	1
	รวมทั้งอำเภอละงู	2	63	4
ทุ่งหว้า	เทศบาลตำบลทุ่งหว้า	0	3	0
	อบต.ขอนคลาน	3	7	0
	อบต.นาทอน	0	3	0
	อบต.ทุ่งบุหลัง	0	5	0
	รวมทั้งอำเภอทุ่งหว้า	3	18	0
ท่าแพ	อบต.ท่าแพ	0	2	0
	อบต.สาคร	0	14	0
	อบต.ท่าเรือ	0	3	0
	รวมทั้งอำเภอท่าแพ	0	19	0
รวมทั้งจังหวัดสตูล (4 อำเภอ)		6	> 163	6

ตารางที่ 16 แพชุมชน แพเอกชน สะพานปลา และทำเทียบเรือ ในจังหวัดสตูล แยกตามเขตการปกครองส่วนท้องถิ่น

อำเภอ	อบต. / เทศบาลตำบล	แพชุมชน	แพเอกชน	สะพานปลา / ทำเทียบเรือ
เมือง	อบต.ต้นหยงโป	-	1. หมู่ 1 บ้านต้นหยงโป (แพราเซฟ) 2. หมู่ 1 บ้านต้นหยงโป (แพเก๊ะสา) 3. หมู่ 1 บ้านต้นหยงโป (แพเก๊ะมะ) 4. หมู่ 2 บ้านหาดทรายขาว (แพนายอับดุลหาหมิด) 5. หมู่ 2 บ้านหาดทรายขาว (แพนายธีรวัฒน์ อาเสี้ยน) 6. หมู่ 2 บ้านหาดทรายขาว (แพเก๊ะคม อยู่ทางทิศเหนือของหมู่บ้าน) 7. หมู่ 2 บ้านหาดทรายขาว (แพบังอาด อยู่ทางทิศใต้ของหมู่บ้าน) 8. หมู่ 3 บ้านบากันเคย(แพนายรอสาต สุวาล้า ชุมชนบากันเคย รับซื้อกุ้ง) 9. หมู่ 3 บ้านบากันเคย(แพนายคอโต๊ะ ยูเหล ชุมชนบากันเคย รับซื้อกุ้ง) 10. หมู่ 3 บ้านบากันเคย (แพราเซฟ ชุมชนบ้านกลาง รับซื้อกุ้ง) 11. หมู่ 3 บ้านบากันเคย (แพนายกาหมาน ชุมชนบ้านกลาง รับซื้อกุ้ง) 12. หมู่ 3 บ้านบากันเคย(แพนายอาซิด กรมเมือง ชุมชนบากันเคย รับซื้อกุ้ง)	-
	อบต.ตำมะลัง	-	1. หมู่ 2 บ้านตำมะลังเหนือ (แพนายคล) 2. หมู่ 3 บ้านตำมะลังใต้ (แพเก๊ะยะ รับซื้อกุ้ง, กุ้ง) 3. หมู่ 3 บ้านตำมะลังใต้ (แพคาบัน) 4. หมู่ 3 บ้านตำมะลังใต้ (มีแพเอกชน 2 ผังแม่น้ำ ผังละ 3 แห่ง)	1. ทำเทียบเรือประมงจังหวัดสตูล องค์การสะพานปลา หมู่ 3 บ้านตำมะลังใต้
	เทศบาลตำบลเจ๊ะบิลัง	-	1. แพพรชัย 2. แพโกฮวด 3. แพจวงษ์ 4. ชุมชนประมง (แพกะมะ) 5. ชุมชนประมง (แพโต๊ะยัง) 6. ชุมชนบ้านนา (แพสยามนาวิ) 7. ชุมชนบ้านนา (แพโกคำ) 8. ชุมชนบ้านนา (แพโกเกลียน (พอนโซ้ย) อวนซัง)	-
	อบต.เจ๊ะบิลัง		1. หมู่ 1 บ้านฉลุง (รับซื้อกุ้ง) 2. หมู่ 3 บ้านปาเต๊ะ (แพคลองเกาะกลาง) 3. หมู่ 3 บ้านปาเต๊ะ (แพคลองทุ่งยาง) 4. หมู่ 3 บ้านปาเต๊ะ (แพคลองท่าหรณ) 5. หมู่ 4 บ้านบันนังปูเลา (แพหลุมถานช้าง) 6. หมู่ 4 บ้านบันนังปูเลา หลายแห่ง (รับซื้อกุ้ง) 7. หมู่ 6 บ้านปาเต๊ะเหนือ (แพชอยท่าปลิง) 8. หมู่ 6 บ้านปาเต๊ะเหนือ (แพชอยท่ายาง)	1. ทำเทียบเรือ หมู่ 4

ตารางที่ 16 แพชุมชน แพเอกชน สะพานปลา และท่าเทียบเรือ ในจังหวัดสตูล แยกตามเขตการปกครองส่วนท้องถิ่น (ต่อ)

อำเภอ	อบต. / เทศบาลตำบล	แพชุมชน	แพเอกชน	สะพานปลา / ท่าเทียบเรือ
เมือง	อบต.ปยู	-	1. หมู่ 2 บ้านต้นหยงกาโบย (แพนายโมสะหมัดลิเกปุ่นยัง) 2. หมู่ 2 บ้านต้นหยงกาโบย (แพนายบาโรม โต๊ะดิน) 3. หมู่ 3 บ้านปยู (แพทสนา(ท่าแหลม)) 4. หมู่ 3 บ้านปยู (แพอี(นาย)) 5. หมู่ 3 บ้านปยู (แพนายหลั่น) 6. หมู่ 3 บ้านปยู (แพเงินอเคน) 7. หมู่ 3 บ้านปยู (แพกามะ) 8. หมู่ 3 บ้านปยู (แพนายคาออน โต๊ะดิน) 9. หมู่ 3 บ้านปยู (แพปากา (ท่าแหลม)) 10. หมู่ 3 บ้านปยู (แพนายคาละระ เตะปยู) 11. หมู่ 3 บ้านปยู (แพนายรอสสัน โต๊ะดิน) 12. หมู่ 3 บ้านปยู (แพนายอนันต์ เตะปยู) 13. หมู่ 3 บ้านปยู (แพนายบากาส เซนนิ่ง) 14. หมู่ 3 บ้านปยู (แพนายสุกรี โต๊ะดิน)	-
	อบต.เกาะสาหร่าย	1. หมู่ 3 บ้านต้นหยงกลิง	1. หมู่ 1 บ้านต้นหยงอูมา (แพ อบต.เขต อิลรอเอน) 2. หมู่ 1 บ้านต้นหยงอูมา (แพนาค) 3. หมู่ 1 บ้านต้นหยงอูมา (แพกอหรี) 4. หมู่ 2 บ้านบากันใหญ่ (แพนายอาหมาด แก้วสะหลัม) 5. หมู่ 2 บ้านบากันใหญ่ (แพนายรอสเสด โก๊ะบูเหลา (แพ อบต. โยม)) 6. หมู่ 3 บ้านต้นหยงกลิง (แพบ้านผู้ใหญ่) 7. หมู่ 3 บ้านต้นหยงกลิง (แพบ้านนายเจ้ม ชายฝั่งทิศใต้ของบ้านต้นหยงกลิง) 8. หมู่ 3 บ้านต้นหยงกลิง(แพบ้านบ่าวโรโสค ชายฝั่งทิศใต้ของบ้านต้นหยงกลิง) 9. หมู่ 3 บ้านต้นหยงกลิง(แพบ้านชูสัน ชายฝั่งทิศตะวันออกของบ้านต้นหยงกลิง) 10. หมู่ 5 บ้านชะระโคดใหญ่ 3 แห่ง	
ละงู	อบต.ปากน้ำ	1. หมู่ 2 บ้านปากบารา (แพร้านค้าชุมชนปากบารา)	1. หมู่ 1 บ้านบ่อเจ็ดลูก 5 แห่ง 2. หมู่ 2 บ้านปากบารา (แพชุมชน (ซอยโรงงานปลาป่นเก่า)) 3. หมู่ 2 บ้านปากบารา (แพโกนุ่ย (ซอยบ้านเช่ามัสยิด)) 4. หมู่ 2 บ้านปากบารา (แพโกนุ่ย (ซอยบ้านเช่ามัสยิด)) 5. หมู่ 2 บ้านปากบารา (แพวัชรินทร์ (ซอยวัดปากบารา)) 6. หมู่ 2 บ้านปากบารา (แพลูกหมี (ซอยวัดปากบารา)) 7. หมู่ 2 บ้านปากบารา (ห้องเย็นเก่า (ซอยห้องเย็น)) 8. หมู่ 2 บ้านปากบารา (ห้องเย็นเก่า (ซอยห้องเย็น)) 9. หมู่ 2 บ้านปากบารา (แพกะลี้ (ซอยคันมะขาม)) 10. หมู่ 2 บ้านปากบารา (แพบังไสย (ซอยวัด)) 11. หมู่ 2 บ้านปากบารา (แพหิเสฐ (ซอยกบี่ขาม)) 12. หมู่ 2 บ้านปากบารา (แพกำนัน (ซอยห้องเย็น))	

ตารางที่ 16 แพชุมชน แพเอกชน สะพานปลา และทำเทียบเรือ ในจังหวัดสตูล แยกตามเขตการปกครองส่วนท้องถิ่น (ต่อ)

อำเภอ	อบต. / เทศบาลตำบล	แพชุมชน	แพเอกชน	สะพานปลา / ทำเทียบเรือ
ละงู			13. หมู่ 2 บ้านปากบารา (แพไต้ถิม (ซอยวัด)) 14. หมู่ 2 บ้านปากบารา แพเอกชนอื่นๆ อีกประมาณ 10 แห่ง 15. หมู่ 4 บ้านตะโล๊ะไฮ (แพไต้ะอีมัม) 16. หมู่ 4 บ้านตะโล๊ะไฮ (แพอ่าวนุ้ม) 17. หมู่ 5 บ้านท่ายาง (แพนายเหม) 18. หมู่ 5 บ้านท่ายาง (แพบ๊ะคอด) 19. หมู่ 5 บ้านท่ายาง (แพริโบท) 20. หมู่ 7 บ้านท่าพะยอม (แพนายลีด) 21. หมู่ 7 บ้านท่าพะยอม (แพนายหรอน)	
	อบต. กำแพง		1. หมู่ 5 บ้านปิลิใหญ่ (แพรับซื้อปูดำ) 2. หมู่ 5 บ้านปิลิใหญ่ (แพรับซื้อกุ้ง) 3. หมู่ 5 บ้านปิลิใหญ่ (แพปูนาขายทอดตลาด สลหมาด และนายบัญญัติ กองบก) 4. หมู่ 10 บ้านปากปิง (แพหอยนาขาลื้อน กระจาย ซอยมัสยิด) 5. หมู่ 10 บ้านปากปิง (แพผู้ช่วยออก รับซื้อหมึก, ปลา) 6. หมู่ 12 บ้านตูดแหรา (แพเกียรติเจริญชัย)	
	เทศบาลตำบลกำแพง	-	-	1. ทำเทียบเรือชุมชนประชาบำรุง
	อบต. ละงู	1. หมู่ 14 บ้านหลอมปิ่น	1. หมู่ 1 บ้านหัวหิน (แพผู้ใหญ่บ้าน) 2. หมู่ 1 บ้านหัวหิน (แพดำ) 3. หมู่ 1 บ้านหัวหิน (แพกาเซีย) 4. หมู่ 7 บ้านบากันไต่ะทิด (แพท่าปอ (บ่าว)) 5. หมู่ 7 บ้านบากันไต่ะทิด (แพบากันไต่ะทิด (ยัน)) 6. หมู่ 8 บ้านนาพญา (แพบ๊ะบิลหมัด (ทำเทียบเรือ)) 7. หมู่ 14 บ้านหลอมปิ่น (แพนายมอหรวด ไต่ะสะเหล) 8. หมู่ 14 บ้านหลอมปิ่น (แพนายรักษ์ สงชัย) 9. หมู่ 14 บ้านหลอมปิ่น (แพนายเจด เส็มสันต์)	1. ทำเทียบเรือขนถ่ายสินค้าขนาดเล็ก หมู่ 1 บ้านท่าชะมวง 2. ทำเทียบเรือขนถ่ายสินค้าขนาดเล็ก หมู่ 7 บ้านบากันไต่ะทิด
	อบต. แหลมสน	-	1. หมู่ 1 บ้านตันหยงละไม (แพนายวิทยา) 2. หมู่ 1 บ้านตันหยงละไม (แพนายสมพร สุวรรณวงศ์ (ก้านัน)) 3. หมู่ 2 บ้านกาเบง 5 แห่ง 4. หมู่ 3 บ้านนุโบย 4 แห่ง 5. หมู่ 6 บ้านสนใหม่ (แพปลาหัวสะพานบ้านสนใหม่ (ปากอุณะ)) 6. หมู่ 6 บ้านสนใหม่ อีก 2 แห่ง	1. ทำเทียบเรือบ้านสนใหม่ หมู่ 6
ทุ่งหว้า	เทศบาลตำบลทุ่งหว้า	-	1. ชุมชนบ้านท่าเรือ (แพนายสมชาติ พฤษเกษตร (หัวท่าสุด)) 2. ชุมชนบ้านท่าเรือ (แพนาย สุจินต์ ขุนทิพย์ (พี่น้อง)) 3. ชุมชนในบ้าน (แพจะหิว (แพปูดำ))	
	อบต. นาทอน	-	1. หมู่ 4 บ้านวังคง (แพคนในพื้นที่ รับซื้อที่บ้าน) 2. หมู่ 7 บ้านบาราฮี (บ้านนายสมเดช) 3. หมู่ 7 บ้านบาราฮี อีก 1 แห่ง	

ตารางที่ 16 แพชุมชน แพเอกชน สะพานปลา และท่าเทียบเรือ ในจังหวัดสตูล แยกตามเขตการปกครองส่วนท้องถิ่น (ต่อ)

อำเภอ	อบต. / เทศบาลตำบล	แพชุมชน	แพเอกชน	สะพานปลา / ท่าเทียบเรือ
ทุ่งหว้า	อบต. ขอนกลาน	1. หมู่ 3 บ้านขอนกลานตะวันตก (แพปลาขอนกลาน) 2. หมู่ 3 บ้านขอนกลานตะวันตก (แพชุมชนคนละ 2,000) 3. หมู่ 2 บ้านราไวย์ใต้ (แพคลองกุดัง ราไวย์ใต้)	1. หมู่ 1 บ้านขอนกลานตะวันออก (แพศุภนิมิต) 2. หมู่ 3 บ้านขอนกลานตะวันตก (แพผู้ใหญ่ประเสริฐ) 3. หมู่ 3 บ้านขอนกลานตะวันตก (นายอุไร รักเงาะ) 4. หมู่ 2 บ้านราไวย์ใต้ (แพน้องดาบ) 5. หมู่ 2 บ้านราไวย์ใต้ (แพน้องผึ้ง) 6. หมู่ 4 บ้านราไวย์เหนือ 2 แพ	-
	อบต. ทุ่งนุหลัง	-	1. หมู่ 1 บ้านมะหัง 1 แห่ง 2. หมู่ 2 บ้านทุ่งสะโง๊ะ (แพบริเวณริมคลองวังวน) 3. หมู่ 2 บ้านทุ่งสะโง๊ะ (แพใกล้มัสยิด) 4. หมู่ 3 บ้านทุ่งทะนายน (แพรับซื้อกุ้ง หอย ปู ปลา เขียว) 5. หมู่ 5 บ้านทุ่งนุหลัง 1 แห่ง	-
ท่าแพ	อบต. ท่าแพ	-	1. หมู่ 7 บ้านสายควน (แพปูดำ) 2 แห่ง	-
	อบต. สาคู	-	1. หมู่ 1 บ้านทุ่งรีน (แพกะนู รับซื้อสัตว์น้ำทุกชนิด) 2. หมู่ 1 บ้านทุ่งรีน (แพน้องสาว รับซื้อสัตว์น้ำทุกชนิด แต่เน้นปูม้า) 3. หมู่ 1 บ้านทุ่งรีน (แพกะตู) 4. หมู่ 1 บ้านทุ่งรีน (แพกะตู) 5. หมู่ 1 บ้านทุ่งรีน (แพโกราย) 6. หมู่ 2 บ้านสาคู (แพรองนายก อบต. รับซื้อปูม้า) 7. หมู่ 2 บ้านสาคู (แพบังอิหร่านรับซื้อปลา กุ้ง) 8. หมู่ 2 บ้านสาคู (แพยาหยาหมัน รับซื้อปลา, กุ้ง) 9. หมู่ 2 บ้านสาคู (แพผู้ใหญ่บ้านนายหมัน ซอยประสานมิตร 2 รับซื้อปลา, กุ้ง) 10. หมู่ 2 บ้านสาคู (แพโต๊ะจิ๋ว ซอยประสานมิตร 2) 11. หมู่ 2 บ้านสาคู (แพอุหมาด ซอยประสานมิตร 2) 12. หมู่ 2 บ้านสาคู (แพนายสำ ซอยประสานมิตร 1) 13. หมู่ 3 บ้านคลองลิติ (แพนายหวี (ท่าคลองลิติ)) 14. หมู่ 3 บ้านคลองลิติ (แพเจ๊กกล (ท่าคลองลิติ))	-
	อบต. ท่าเรือ	-	1. หมู่ 3 บ้านไร่ 3 แห่ง (รับซื้อปูดำ, ปูเปี้ยว)	-

4.3 ผู้ประกอบการธุรกิจสัตว์น้ำ (เฉพาะพ่อค้า-แม่ค้าในตลาด) และโรงงานอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ ในจังหวัดสตูล

สำหรับการสำรวจผู้ประกอบการธุรกิจสัตว์น้ำ (เฉพาะพ่อค้า-แม่ค้าในตลาด) ในจังหวัดสตูล พบว่ามีผู้ประกอบการธุรกิจสัตว์น้ำกระจายอยู่ในตลาดสด 5 ตลาด และตลาดนัด 97 แห่ง โดยตลาดสดทั้ง 5 ตลาด เปิดดำเนินการทุกวัน เมื่อแบ่งตลาดสดและตลาดนัดในจังหวัดสตูลตามเขตการปกครองส่วนท้องถิ่นพบว่า อำเภอท่าแพมีตลาด 11 แห่ง (ตารางที่ 17) อำเภอละงูมีตลาด 25 แห่ง (ตารางที่ 18) อำเภอทุ่งหว้ามีตลาด 13 แห่ง (ตารางที่ 19) อำเภอเมืองมีตลาด 26 แห่ง (ตารางที่ 20) อำเภอกวนกาหลงมีตลาด 11 แห่ง (ตารางที่ 21) อำเภอมะนังมีตลาด 6 แห่ง (ตารางที่ 22) อำเภอกวนโดนมีตลาด 5 แห่ง (ตารางที่ 23) ข้อมูลจำนวนตลาดนัด เมื่อแบ่งตามวันที่เปิดทำการแสดงไว้ในตารางที่ 24 ส่วนข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดสตูล แสดงไว้ในตารางที่ 25

ตารางที่ 17 ตลาดสดและตลาดนัดในเขตอำเภอท่าแพ

อบต./เทศบาล		จันทร์		อังคาร		พุธ		พฤหัสบดี		ศุกร์		เสาร์		อาทิตย์	
		เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย
1	อบต.ท่าแพ	นัดนายเทียม ม.8 (จันทร์ : 10.00-เย็น, อังคาร : เข้า-เที่ยง)					นัด ชุมสาย ท่าแพ				นัด ชุมสาย ท่าแพ				นัดสาม แยกหมู่ 6
2	อบต.แปะระ				นัดเดิม (ข้าง มัสยิด เกาะไทร)										ข้างอนามัย แปะระ ข้าง อบต. แปะระ
3	อบต.สาคร				ควน สาคร ม.2				นัดสี่ แยก ม.5		นัด ม.7				นัดท่าเรือ สาคร ม. 2
4	อบต.ท่าเรือ												นัด ม.1 (หน้า มัสยิด โลกหิน)		

ตารางที่ 18 ตลาดสดและตลาดนัดในเขตอำเภอละงู

อบต./เทศบาล		จันทร์		อังคาร		พุธ		พฤหัสบดี		ศุกร์		เสาร์		อาทิตย์	
		เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย
1	เทศบาลตำบลกำแพง					ตลาดนัดหน้าสำนักงานเทศบาล						ตลาดนัด หมู่ 3			
		ตลาดสด หมู่ 3													
2	อบต.กำแพง		นัดท่าแลหลา	นัดปลักมาลัย ม. 6 นัดบ้านปี่ใหญ่ ม.5								นัดบ้านควน ม. 3 หน้าโลตัส			
3	อบต.ละงู			นัดบ้านคลองซุด		นัดหนองป็นหยา ม.2			นัดกลางบ้าน หมู่ 1	นัดบ้านลาหงา					
		นัดบ้านในเมือง			นัดหมู่ 8										
4	อบต.เขาขาว		นัดบ้านบ่อหิน		แยกคาหลา						บ้านบ่อหิน		แยกคาหลา		
5	อบต.ปากน้ำ		นัดใต้ต้นมะขาม ม.2 (14.00-18.00 น.)	นัด 18 ล้าน หมู่ 2 (15.00-21.00 น.)					นัดชีวัวร์ ม.4	นัดโกสุมัด หมู่ 1					เปิดท้ายตลาดปรับปรุงภูมิฯ
		เปิดท้าย ม.4 (13.00-20.00 น.)													
6	อบต.น้ำผุด		นัดนางแก้ว		นัดบ้านทุ่งไหม้ ม.1		นัดนางแก้ว		แยกหินปูนบ้านหัวควน						นัดนางแก้ว บ้านหัวควน
7	อบต.แหลมสน		แยกสนใหม่							แยกสนใหม่					

ตารางที่ 19 ตลาดสดและตลาดนัดในเขตอำเภอยะหริ่ง

อบต./เทศบาล		จันทร์		อังคาร		พุธ		พฤหัสบดี		ศุกร์		เสาร์		อาทิตย์	
		เช้า	บ่าย		บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย
1	เทศบาลตำบลทุ่งหัว							ตลาดนัด ม.2						นัด ม.2	นัดในตลาดสดชุมชนบ้านท่าเรือ
								นัดในตลาด							
								สดชุมชนบ้านท่าเรือ							
ตลาดสดเทศบาล															
2	อบต.ทุ่งหัว			นัดสะพานวา				นัดราวปลา หมู่ 9		นัดสะพานวา					
3	อบต.นาทอน						นัดวังตง ม.9	นาทอน ม.1		นัดในชุมชน ม.1				นัดวังตง ม.9	
								นัดใกล้สามแยก หมู่ 7							
4	อบต.ขอนแก่น			นัดราไว ม.4						นัด หมู่ 3					
5	อบต.ทุ่งนุหลั่ง	นัดทุ่งทะนานม.3													
6	อบต.ป่าแกบ่อหิน			นัดสะพานวา ม.5										นัดสะพานวา ม.5	

ตารางที่ 20 ตลาดสดและตลาดนัดในเขตอำเภอเมืองสตูล

อบต./เทศบาล		จันทร์		อังคาร		พุธ		พฤหัสบดี		ศุกร์		เสาร์		อาทิตย์	
		เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย
1	เทศบาลเมืองสตูล	ตลาดสดเทศบาล													
2	เทศบาลตำบลเจ๊ะบิลัง							นัด ชุมชน ประมง							
3	อบต.เจ๊ะบิลัง									นัด ม.1	นัดสามแยก ม. 3				
											นัด ม. 4				
											นัด ม. 5				
4	เทศบาลตำบลคลองขุด		ตลาดนัด BB		นัด ธานินทร์		นัดช่อง 5		นัด ธานินทร์		ตลาดนัด BB		นัดท่าจีน		
5	อบต.ควนขัน		ม.2 บ้านกะตุ				นัด ม. 2						นัด ม. 2		ม.3 นา ลาน& นาลาน หัวโค้ง
6	อบต.บ้านควน			นัด ม. 5							นัด ม. 5	ม. 6			
7	เทศบาลตำบลฉลุง	ตลาดโกสัสสหกรณ์ อิมพริเฮนซ์						ตลาด หัว สะพาน							
								ฉลุง-สะลุง							
								ตลาดโกสัสสหกรณ์ อิมพริเฮนซ์							
ตลาดสดเทศบาล															
8	อบต.ฉลุง	ไม่มีตลาด													
9	อบต.เกาะสาหร่าย	ไม่มีตลาด													
10	อบต.คันหยงโป			คันหยง โป		หาด ทรายยาว									
				นัดหน้า กสน. คามฤฎิภา											
11	อบต.ตำมะลัง									นัด องค์การ สะพาน ปลา					
12	อบต.ปูลู														
13	อบต.ควนโพธิ์		นัด ม. 5				นัด ม. 5	นัด ม. 7			นัด ม. 5		นัด ม. 2		
14	อบต.เกตุวี					นัดหมู่ 3									

ตารางที่ 21 ตลาดสดและตลาดนัดในเขตอำเภอกวนกาหลง

อบต./เทศบาล	จันทร์		อังคาร		พุธ		พฤหัสบดี		ศุกร์		เสาร์		อาทิตย์	
	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย
1 อบต.ทุ่งนุ้ย	แยกนิคม 1 ม. 1			นัด ม.2				นัด ม. 10			นัด ม.2			
2 อบต.ควนกาหลง	นัดบ้าน ซอย10 ม.2		นัดบ้าน ซอย4 ม.4		นัดบ้าน เขา ไคร ม.6		นัดบ้านห้วย น้ำคำ ม.10		นัดบ้าน กระทุง ม.9		นัดบ้าน เหนือ คลองม.8			
3 อบต.อุไคเจริญ			นัดบ้าน ฝั่ง7 ม.3					นัดบ้าน ฝั่ง 13 ม.7						นัดบ้าน ฝั่ง 7 ม.3

ตารางที่ 22 ตลาดสดและตลาดนัดในเขตอำเภอมะนัง

อบต./เทศบาล		จันทร์		อังคาร		พุธ		พฤหัสบดี		ศุกร์		เสาร์		อาทิตย์	
		เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย
1	อบต.ปาล์มพัฒนา	นัดปาล์ม 1		นัดบ้านป่าพน		นัดปาล์ม 1		นัดปาล์ม 2		นัดบ้านไพรทอง		นัดปาล์ม 1		นัดบ้านไพรทอง	
														นัดปาล์ม 2	
2	อบต.นิคมพัฒนา				นัดฝั่ง 7 ม.3				นัดฝั่ง 13 ม.7						นัดฝั่ง 7 ม.3

ตารางที่ 23 ตลาดสดและตลาดนัดในเขตอำเภอกวนโดน

อบต./เทศบาล		จันทร์		อังคาร		พุธ		พฤหัสบดี		ศุกร์		เสาร์		อาทิตย์	
		เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย	เช้า	บ่าย
1	อบต.กวนสตอ				นัด ม.10										
2	อบต.ย่านซื่อ														
3	อบต.วังประจัน											ตลาดชายแดนวังประจัน (เขตแดน)			
4	เทศบาลตำบลกวนโดน					นัดกวน โดน									
		ตลาดสดกวนโดน													
5	อบต.กวนโดน										ตลาด เปิดท้าย คูสน		ตลาด เปิดท้าย คูสน		

ตารางที่ 24 จำนวนตลาดนัดที่มีในแต่ละช่วงเวลา ในแต่ละวัน ในจังหวัดสตูล

วัน	จำนวนตลาด			
	ตลาดที่มีเฉพาะช่วงเช้า	ตลาดที่มีเฉพาะช่วงบ่าย	ตลาดที่มีตลอดวัน	รวม
วันจันทร์	0	8	6	14
วันอังคาร	5	8	10	23
วันพุธ	3	6	4	13
วันพฤหัสบดี	6	9	6	21
วันศุกร์	1	9	7	17
วันเสาร์	4	6	5	15
วันอาทิตย์	1	11	5	17

ตารางที่ 25 โรงงานอุตสาหกรรมสัตว์น้ำในจังหวัดสตูล แยกตามเขตการปกครองส่วนท้องถิ่น

อำเภอ	อบต. / เทศบาลตำบล	โรงงานอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ
เมือง	อบต.คลองขุด	1. บริษัท ผลิตภัณฑ์ปลากระป๋องสยาม จำกัด (หน้าสนามบิน) หมู่ 6 บ้านวัดหน้าเมือง 2. โรงงานถนอมสัตว์น้ำโดยวิธีอบแห้ง ปลากระดุกอบแห้ง ของนางศิริวิไล ดันดีอาภรณ์ หมู่ 6 บ้านวัดหน้าเมือง
	อบต.เจ๊ะบิลัง	1. ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงงานปลาป่นเจ๊ะบิลัง หมู่ 1 บ้านฉลุง (ท่าโค้ง)
	อบต.ตำมะลัง	1. แพ โกเล็ก ล้าง ขำแหละ แคะ ต้ม หอยลายและสัตว์น้ำ หมู่ 2 บ้านตำมะลังเหนือ
ละงู	อบต.แหลมสน	1. มีการรวมกลุ่มกันแคะหอย แคะปู เกือบทุกครัวเรือนทั้ง อบต.
	อบต.ปากน้ำ	1. โรงงานกึ่งแห้ง หมู่ 2 บ้านปากบารา ซอยก้านัน 2. โรงงานกึ่งแห้ง หมู่ 2 บ้านปากบารา ซอยวัด 3. โรงงานทำปลาเค็ม หมู่ 2 บ้านปากบารา ซอยฟ้าใส 4. โรงงานทำปลาเค็มหมู่ 2 บ้านปากบารา ซอยวัด
	อบต.กำแพง	1. โรงงานถนอมสัตว์น้ำโดยวิธีอบแห้ง ทำปลากระดุกอบแห้งหมู่ 12 บ้านตูแตหรีา ของนายสมชัย เลียงประสิทธิ์
ทุ่งหว้า	อบต.นาทอน	1. โรงงานแคะหอย แคะปู หมู่ 4 บ้านวังตง 2. โรงงานแคะหอย แคะปู หมู่ 7 บ้านบารายี
	อบต.ขอนคลาน	1. หมู่ 1 บ้านขอนคลานตะวันออก เกือบทุกครัวเรือน (เป็นการรวมกลุ่มเฉพาะกิจในช่วงที่มีสัตว์น้ำมาก) 2. หมู่ 2 บ้านราไวย์ใต้ เกือบทุกครัวเรือน (เป็นการรวมกลุ่มเฉพาะกิจในช่วงที่มีสัตว์น้ำมาก) 3. หมู่ 3 บ้านขอนคลานตะวันตก เกือบทุกครัวเรือน (เป็นการรวมกลุ่มเฉพาะกิจในช่วงที่มีสัตว์น้ำมาก) 4. หมู่ 4 บ้านราไวย์เหนือ เกือบทุกครัวเรือน (เป็นการรวมกลุ่มเฉพาะกิจในช่วงที่มีสัตว์น้ำมาก)
ท่าแพ	อบต.ท่าแพ	1. โรงงานแปรรูปปูแปะ หมู่ 3 บ้านผุด

4.4 เครื่องมือประมงพื้นบ้านที่ใช้ในการทำประมงพื้นบ้านของจังหวัดสตูล

จากการสำรวจ เครื่องมือประมงพื้นบ้านที่ใช้ในแต่ละพื้นที่ที่ทำประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูล มีทั้งหมด 59 ชนิด อวนลอยกุ้งมีมากที่สุดจำนวน 1,817 หน่วย รองลงมาคือ อวนลอยปลาทุ 1,428 หน่วย ไซปูดำ / ลอบปูดำ จำนวน 1,127 หน่วย ไซปูม้า / ลอบปูม้าจำนวน 1,037 หน่วย อวนจมปูจำนวน 774 หน่วย อวนลอยปลากะบอกจำนวน 752 หน่วย หอยงปูดำจำนวน 457 หน่วย อวนลอยปลาเกะรา(ปลานางเงิน) จำนวน 452 หน่วย อวนลอยปลาทราย(ปลามอหลอด) จำนวน 417 หน่วย โป๊ะน้ำตื้น จำนวน 407 หน่วย (ภาคผนวก ก-3)

เมื่อแยกตามอำเภอพบว่า อำเภอเมือง มีการใช้เครื่องมือประมงพื้นบ้านจำนวน 33 ชนิด โดยพบ อวนลอยกุ้งมากที่สุดจำนวน 799 หน่วย รองลงมาคืออวนจมปู จำนวน 466 หน่วย อวนลอยปลาเกะรา(ปลานางเงิน) จำนวน 443 หน่วย อวนลอยปลาทุจำนวน 381 หน่วย หอยงปูดำจำนวน 324 หน่วย อวนลอยกุ้งจำนวน 306 หน่วย อวนลอยปูจำนวน 285 หน่วย อวนลอยปลากะบอกจำนวน 229 หน่วย หอยงปูม้าจำนวน 198 หน่วย และไซปูม้า / ลอบปูม้า จำนวน 185 หน่วย (ภาคผนวก ก -4)

อำเภอละงู มีการใช้เครื่องมือประมงพื้นบ้านจำนวน 33 ชนิด โดยพบ อวนลอยกุ้งมากที่สุดจำนวน 816 หน่วย รองลงมาคือ อวนลอยปลาทุจำนวน 583 หน่วย อวนลอยปลาทราย (ปลามอหลอด) จำนวน 417 หน่วย ไซปูม้า / ลอบปูม้าจำนวน 385 หน่วย อวนลอยปลากะบอกจำนวน 291 หน่วย ไซหมึก / ลอบหมึกจำนวน 231 หน่วย สวิงตักปลา (ส่องไฟ) จำนวน 190 หน่วย ไซปูดำ / ลอบปูดำจำนวน 175 หน่วย โป๊ะน้ำตื้นจำนวน 134 หน่วย และอวนจมปูจำนวน 132 หน่วยตามลำดับ (ภาคผนวก ก -5)

อำเภอทุ่งหว้า มีการใช้เครื่องมือประมงพื้นบ้านจำนวน 30 ชนิด โดยพบ ไซปูดำ / ลอบปูดำ มากที่สุดจำนวน 436 หน่วย รองลงมาคือ ไซปูม้า / ลอบปูม้าจำนวน 387 หน่วย ลอบปลากะรัง / ไซปลากะรัง(ปลาเก๋า) จำนวน 270 หน่วย โป๊ะน้ำตื้นจำนวน 236 หน่วย อวนลอยปลาทุจำนวน 229 หน่วย อวนลอยปลากะพงจำนวน 216 หน่วย อวนลอยกุ้งจำนวน 178 หน่วย แหจำนวน 142 หน่วย เบ็ดราวจำนวน 132 หน่วย และ โพงพางจำนวน 107 หน่วย (ภาคผนวก ก -6)

อำเภอท่าแพ มีการใช้เครื่องมือประมงพื้นบ้านจำนวน 28 ชนิดโดยพบ ไซปูดำ / ลอบปูดำ มากที่สุดจำนวน 486 หน่วย รองลงมาคืออวนลอยปลาทุจำนวน 234 หน่วย โพงพางจำนวน 172 หน่วย อวนลอยปลากะบอกจำนวน 170 หน่วย ลอบปลากะรัง / ไซปลากะรัง(ปลาเก๋า) จำนวน 170 หน่วย อวนลอยปลาทรายจำนวน 100 หน่วย อวนลอยปลาจวดจำนวน 100 หน่วย คราดหอยขาว(หอยปะ/หอยกะยัม/ หอยหวาน) จำนวน 100 หน่วย อวนจมปูจำนวน 97 หน่วย และแหจำนวน 89 หน่วย (ภาคผนวก ก -7)

สำหรับครัวเรือนที่มีการใช้เครื่องมือหลายชนิดในช่วงเวลาเดียวกัน บางครัวเรือนอาจมีการใช้เครื่องมือถึง 4 ชนิด โดยมีการหมุนเวียนเปลี่ยนชนิดของเครื่องมือประมงให้เหมาะสมกับชนิดของทรัพยากรสัตว์น้ำในแต่ละฤดูกาล ดังนั้นจึงทำให้ไม่สามารถระบุสัดส่วนของเครื่องมือประมงต่อครัวเรือนที่ใช้ในแต่ละพื้นที่ได้อย่างชัดเจน

4.5 ปัญหาภาพรวมของการทำประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูล

การทำประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูลโดยภาพรวมมีปัญหาเรื่องเครื่องมือทำลายล้าง เช่น อวนลาก อวนรุน มากที่สุด 27.37% รองลงมาคือปัญหาภาวะสัตว์น้ำลดลง 19.55% ปัญหาของราคาสัตว์น้ำที่มีความแปรปรวนสูง 10.61% ปัญหาน้ำเสียจากนกกุ้ง 9.50% ปัญหาการแย่งพื้นที่ทำการประมง 6.15% ปัญหาการขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน 6.15% และปัญหาอื่นๆ 20.67% (รายละเอียดแยกตามพื้นที่แสดงในภาคผนวก ก -7)

4.6 ข้อมูลสภาพสังคมและเศรษฐกิจของพ่อค้า-แม่ค้าสัตว์น้ำในจังหวัดสตูล

สภาพสังคม

จากการสัมภาษณ์พ่อค้า-แม่ค้าสัตว์น้ำในจังหวัดสตูล จำนวน 90 คน พบว่าพ่อค้า-แม่ค้าสัตว์น้ำในจังหวัดสตูล ส่วนใหญ่เป็นหญิง คือ 73 คน (81.11%) และเป็นชาย 17 คน (18.89%) มีอายุอยู่ในช่วง 30-39 ปี มากที่สุด จำนวน 30 คน (33.33%) รองลงมา คือ ช่วงอายุ 40-49 ปี จำนวน 22 คน (24.44%) และน้อยที่สุดช่วงอายุ 70-79 ปี 1 คน (1.11%) พ่อค้า-แม่ค้าสัตว์น้ำในจังหวัดสตูล ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 48 คน (53.33%) รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 16 คน (17.78%) และเป็นส่วนน้อยที่ไม่ได้ับการศึกษา จำนวน 3 คน (3.33%) การนับถือศาสนาส่วนใหญ่ นับถือศาสนาอิสลาม จำนวน 59 คน (65.56%) รองลงมาคือ ศาสนาพุทธ จำนวน 30 คน (33.33%) และศาสนาคริสต์จำนวน 1 คน (1.11%)

ครัวเรือนของพ่อค้า-แม่ค้าสัตว์น้ำในจังหวัดสตูลส่วนใหญ่เป็นครัวเรือนขนาดเล็ก (สมาชิก 1-4 คน) ถึงขนาดกลาง (สมาชิก 5-8 คน) อย่างละ 43 ครัวเรือน (47.78%) เท่ากัน ส่วนครัวเรือนขนาดใหญ่ (สมาชิก 9-12 คน) มีเพียง 3 ครัวเรือน (3.33%) เท่านั้น

สำหรับสัดส่วนของการมีและไม่มีที่ดินเป็นของตนเองใกล้เคียงกัน คือ มีที่ดินเป็นของตนเอง จำนวน 44 ครัวเรือน (48.89%) และไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง จำนวน 43 ครัวเรือน (47.78%) การประกอบอาชีพของพ่อค้า-แม่ค้าสัตว์น้ำเหล่านี้ มีตั้งแต่ 1 ถึง 3 อาชีพร่วมกัน โดยมีการประกอบอาชีพเพียงอย่างเดียว จำนวน 42 คน (46.67%) ประกอบอาชีพ 2 อย่างร่วมกัน จำนวน 38 คน (42.22%) และประกอบอาชีพ 3 อย่างร่วมกัน จำนวน 7 คน (7.78%)

อาชีพหลักของพ่อ-ค้าแม่ค้าสัตว์น้ำที่ทำมากที่สุดคือ ค้าปลีกสัตว์น้ำ จำนวน 55 คน (61.11%) รองลงมาคือ ค้าขายทั่วไป จำนวน 13 คน (14.44%) ค้าส่งสัตว์น้ำจำนวน 12 คน (13.33%) ค้าสัตว์น้ำโดยเป็นผู้รวบรวมในหมู่บ้านและขายสัตว์น้ำแปรรูป (กะปิ) จำนวน อย่างละ 2 คน (2.22%) ส่วนพ่อค้า-แม่ค้าที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ทำสวน และค้าส่งสัตว์น้ำร่วมกับค้าปลีก เป็นอาชีพหลักมีจำนวนอย่างละ 1 คน (1.11%) การค้าขายสัตว์น้ำเป็นการขายสัตว์น้ำหลายประเภท ซึ่งจัดเป็นกลุ่มประเภทได้ 21 ประเภท โดยพบว่า มีพ่อค้า-แม่ค้าที่ขายเฉพาะปลามากที่สุดจำนวน 34 คน (37.78%) รองลงมาคือ ขายกุ้งและปลาจำนวน 12 คน (13.33%)

สภาพทางเศรษฐกิจ

รายได้ของพ่อค้า-แม่ค้าสัตว์น้ำในจังหวัดสตูล มาจากอาชีพหลักอยู่ในช่วง 5,001 – 8,000 บาท/เดือน จำนวน 26 ครั้วเรือน (16.67%) รองลงมาคือ 3,000 – 5,000 บาท/เดือน และ 8,001 – 12,000 บาท/เดือน ซึ่งมีสัดส่วนเท่ากัน จำนวนอย่างละ 15 ครั้วเรือน (16.67%) ส่วนครั้วเรือนที่มีรายได้หลัก 30,001 – 50,000 และ 70,001 – 100,000 บาท/เดือน มีจำนวนน้อย เพียงอย่างละ 2 ครั้วเรือน (2.22%) และพบว่าที่มีรายได้มาจากอาชีพรองจำนวนมากที่สุดอยู่ในช่วง 5,001 – 8,000 บาท/เดือน มี 9 ครั้วเรือน (30.00%) รองลงมาคือ 8,001 – 12,000 บาท/เดือน 6 ครั้วเรือน (20.00%) สำหรับรายจ่ายส่วนใหญ่มีรายจ่ายอยู่ในช่วง 5,001 – 8,000 บาท/เดือน จำนวน 26 ครั้วเรือน (28.89%) รองลงมาคือ 3,000 – 5,000 บาท/เดือน และ 8,001 – 12,000 บาท/เดือน มีสัดส่วนเท่ากันอย่างละ 15 ครั้วเรือน (16.67%)

ภาวะเงินออมและหนี้สิน

พ่อค้า-แม่ค้าสัตว์น้ำในจังหวัดสตูลมีภาวะการออมเงิน 58.89% และมีภาวะหนี้สิน 80.00% ทั้งนี้พบว่ามีหนี้สินรวมมากกว่าเงินออมรวม(เงินออมรวม 1,310,060 บาท หนี้สินรวม 5,522,000 บาท) แหล่งเงินออมที่สำคัญ คือ ธนาคารพาณิชย์อื่นๆ ยกเว้นธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ (ธ.ก.ส.) เป็นเงินรวม 991,500 บาท (75.68%) รองลงมาคือ การเงินแชร์ เป็นเงิน 115,700 บาท (8.83%) และไม่พบว่ามีเงินออมที่สหกรณ์ต่างๆ เลย สำหรับแหล่งหนี้สินแหล่งใหญ่ของพ่อค้า-แม่ค้าสัตว์น้ำในจังหวัดสตูล คือ ธนาคารพาณิชย์อื่นๆ ยกเว้นธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ (ธ.ก.ส.) เป็นเงิน 1,352,000 บาท (24.48%) รองลงมาคือ ธ.ก.ส. เป็นเงิน 1,325,000 บาท (23.99%)

แหล่งที่พ่อค้า-แม่ค้าสัตว์น้ำมีการกู้ยืมเงินน้อยที่สุด คือ กองทุนต่างๆ ของหมู่บ้าน เป็นเงิน 21,300 บาท (0.39%) สาเหตุของการเป็นหนี้ที่สำคัญคือ เพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบอาชีพ คิดเป็น 41.96% รองลงมา คือ ค่าการศึกษาบุตร ค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ค่าที่อยู่อาศัย ค่ารักษาพยาบาล และอื่นๆ คิดเป็น 22.32%, 16.96%, 12.50%, 3.57% และ 2.68% ตามลำดับ

4.7 ข้อมูลพื้นฐานโรงงานอุตสาหกรรมสัตว์น้ำและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

จากการทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโรงงานอุตสาหกรรมสัตว์น้ำและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง จำนวนทั้งสิ้น 98 โรงงาน มีโรงงานที่ตอบรับและให้ข้อมูลกลับมา จำนวน 15 โรงงาน รายละเอียดข้อมูลพื้นฐานโรงงานอุตสาหกรรมสัตว์น้ำและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องแสดงในภาคผนวก ก-9

4.8 ข้อมูลสภาพสังคมและเศรษฐกิจของชาวประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูล

สภาพสังคม

จากการสัมภาษณ์ชาวประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูล จำนวน 442 คน พบว่าชาวประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูล ส่วนใหญ่เป็นชาย จำนวน 380 คน (85.97%) และหญิง 62 คน (14.03%) โดยมีอายุอยู่ในช่วง 41-50 ปี จำนวน 135 คน (30.54%) และรองลงมา คือ อายุ 31-40 ปี จำนวน 122 คน (27.60%) โดยผู้มีอายุมากที่สุด คือ 75 ปี น้อยที่สุด คือ 15 ปี ชาวประมงพื้นบ้าน ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 302 คน (68.33%) รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 67 คน (15.16%) และน้อยที่สุดระดับปริญญาตรี/ปวส. 5 คน (1.13%) ชาวประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูล ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม จำนวน 432 คน (97.74%) รองลงมาคือศาสนาพุทธ 10 คน (2.26%) มีการทำประมงขนาดเล็ก(เป็นเจ้าของ) เป็นอาชีพหลักมากถึง 397 คน (89.82%) รองลงมาคือ ทำสวนจำนวน 17 คน (3.85%) รับจ้างทำประมงจำนวน 16 คน (3.62%) รับจ้างทั่วไป จำนวน 8 คน (1.81%) ทำนา จำนวน 2 คน (0.45%) เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและค้าขายอย่างละ 1 คน (0.23%) และมีชาวประมงพื้นบ้านหลายรายที่ประกอบอาชีพร่วมกัน 2 ถึง 3 ประเภท

ครัวเรือนประมงพื้นบ้านส่วนใหญ่เป็นครัวเรือนขนาดกลาง ซึ่งมีจำนวนสมาชิก 5-8 คน มีจำนวน 221 ครัวเรือน (50.00%) รองลงมาเป็นครัวเรือนขนาดเล็กมีสมาชิก 1-4 คน จำนวน 202 ครัวเรือน (45.70%) ส่วนครัวเรือนขนาดใหญ่ ที่มีสมาชิกตั้งแต่ 9 คนขึ้นไป มีจำนวนน้อยเพียง 17 ครัวเรือน (3.85%) เท่านั้น โดยพบว่าครัวเรือนที่มีสมาชิกมากที่สุด มีจำนวนสมาชิก 23 คน และครัวเรือนที่มีสมาชิกน้อยที่สุดมีจำนวนสมาชิก 1 คน ชาวประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูลส่วนใหญ่ไม่มีที่ดินเป็นของตนเองมากถึง 247 ครัวเรือน (55.88%) และมีที่ดินเป็นของตนเอง จำนวน 189 ครัวเรือน (42.76%)

สภาพทางเศรษฐกิจ

ชาวประมงพื้นบ้านส่วนใหญ่ของจังหวัดสตูลมีรายได้จากอาชีพหลักอยู่ในช่วง 5,001 – 8,000 บาท/เดือน จำนวน 158 ครัวเรือน (35.75%) รองลงมาคือ 3,000 – 5,000 บาท/เดือน 155 ครัวเรือน (35.07%) สำหรับรายได้จากอาชีพรองพบว่า ชาวประมงพื้นบ้านส่วนใหญ่มีรายได้จากอาชีพรองอยู่ในช่วง 3,000 – 5,000 บาท/เดือน มากที่สุด จำนวน 109 ครัวเรือน (43.60%) รองลงมาคือ 5,001 – 8,000 บาท/เดือน จำนวน 77 ครัวเรือน (30.80%) ในส่วนของรายจ่ายอยู่ในช่วง 5,001 – 8,000 บาท/เดือน จำนวน 158 ครัวเรือน (35.75%) รองลงมาคือ 3,000 – 5,000 บาท/เดือน จำนวน 155 ครัวเรือน (35.07%)

ภาวะเงินออมและหนี้สิน

ชาวประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูลมีสภาวะการออมเงินต่ำกว่าภาวะหนี้สิน โดยมีเงินออมรวม 1,240,565 บาท และมีหนี้สิน 13,078,532 บาท โดยแหล่งเงินออมที่สำคัญของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล คือ การเล่นแชร์ เป็นเงิน 318,710 บาท (25.69%) รองลงมาคือ ธนาคารพาณิชย์อื่นๆ ยกเว้นธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ (ธ.ก.ส.) เป็นเงิน 297,900 บาท (24.01%) แหล่งที่มีการออมเงินน้อยที่สุด คือ ธ.ก.ส. เป็นเงิน 98,600 บาท (7.95%) สำหรับแหล่งหนี้สินแหล่งใหญ่ของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล คือ ธ.ก.ส.

เป็นเงิน 4,430,500 บาท (33.88%) รองลงมาคือ เจ้าแม่แพเอกชนเป็นเงิน 1,756,360 บาท (13.43%) แหล่งที่ชาวประมงพื้นบ้านมีการกู้ยืมน้อยที่สุดคือ เพื่อน จำนวน 181,030 บาท (1.38%) และพบว่าชาวประมงพื้นบ้านไม่มีการกู้ยืมเงินจากองค์การสะพานปลา จังหวัดสตูลเลย ทั้งนี้พบว่า สาเหตุของการเป็นหนี้ที่สำคัญคือ เพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบอาชีพ 52.73% รองลงมา คือ ค่าที่อยู่อาศัย ค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ค่าการศึกษาบุตร ค่ารักษาพยาบาล และอื่นๆ คิดเป็น 20.90%, 16.63%, 7.13%, 0.95% และ 1.66% ตามลำดับ

4.9 สรุปข้อมูลของชุมชนชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

4.9.1 สภาพสังคมและเศรษฐกิจของชุมชนชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

สภาพสังคม

ผลการศึกษาพบว่า ประชากรในพื้นที่ศึกษาส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 609 คน (72.76%) รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 82 คน (9.80%) ส่วนประชากรที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีมีจำนวนน้อยที่สุด คือ 33 คน (3.94%) ประชากรในพื้นที่ศึกษาส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม จำนวน 818 คน (97.27%) รองลงมานับถือศาสนาพุทธ จำนวน 22 คน (2.62%) และศาสนาคริสต์ จำนวน 1 คน (0.12%) ตามลำดับ

ประชากรในพื้นที่ศึกษาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการทำประมงขนาดเล็กเป็นอาชีพหลัก มากถึง 410 คน (49.34%) รองลงมาคืออาชีพรับจ้าง จำนวน 32 คน (21.90%) ส่วนประชากรที่ประกอบอาชีพเลี้ยงสัตว์มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 5 คน (0.60%) อาชีพอื่นๆ (นอกเหนือจากประมง รับจ้างทำประมง รับจ้างทั่วไป เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ค้าขาย ทำนา ทำสวน และเลี้ยงสัตว์) มีจำนวน 24 คน (2.89%) สำหรับอาชีพรองของประชากรในพื้นที่ศึกษาที่พบว่ามีมากที่สุดคือ รับจ้างทั่วไป จำนวน 111 คน (13.36%) รองลงมาคือ ทำสวนจำนวน 73 คน (8.78%) ส่วนอาชีพรองที่พบน้อยที่สุดคือ รับจ้างทำการประมง 22 คน (2.65%) อาชีพอื่นๆ (นอกเหนือจากประมง รับจ้างทำประมง รับจ้างทั่วไป เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ค้าขาย ทำนา ทำสวน และเลี้ยงสัตว์) จำนวน 19 คน (2.29%)

สภาพทางเศรษฐกิจ

รายได้ของประชากรในพื้นที่ศึกษาเฉลี่ยต่อเดือนมากที่สุดที่ 5,001-8,000 บาท จำนวน 362 คน (43.35%) รองลงมาคือ 3,000-5,000 บาท จำนวน 302 คน (36.17%) ส่วนประชากรที่มีรายได้ 50,001-70,000 บาท พบน้อยที่สุด คือ 1 คน (0.12%) รายจ่ายของประชากรในพื้นที่ศึกษาต่อเดือนมากที่สุดที่ช่วง 5,001-8,000 บาท จำนวน 343 คน (41.28%) รองลงมาคือ 3,000-5,000 บาท จำนวน 295 คน (35.50%) ส่วนประชากรที่มีรายจ่าย 30,001-50,000, 50,001-70,000 และมากกว่า 100,000 บาท มีจำนวนน้อยที่สุดเท่ากัน คือ 1 คน (0.12%)

ภาวะเงินออมและหนี้สิน

สภาพทางเศรษฐกิจของประชากรในพื้นที่ศึกษา พบว่ามีภาวะเงินออมน้อยกว่าภาวะหนี้สินโดยมีหนี้รวม 45,747,345 บาท ในขณะที่มีเงินออมเพียง 3,757,330 บาท โดยมีสาเหตุของการเป็นหนี้เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการประกอบอาชีพถึง 46.47% รองลงมาคือค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน 26.21% ค่าใช้จ่ายการศึกษาบุตร 13.81% โดยแหล่งหนี้สินส่วนใหญ่กู้ยืมจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ (ธ.ก.ส.) เป็นจำนวนเงิน 16,322,200 บาท (35.68%) รองลงมาคือ จากกองทุนต่างๆ ของหมู่บ้าน เป็นจำนวนเงิน 3,589,900 บาท (14.52%) ส่วนแหล่งหนี้ที่มีการกู้ยืมน้อยที่สุดคือ องค์กรสะพานปลาจังหวัดสตูล เป็นจำนวนเงิน 6,000 บาท (0.01%)

4.9.2 แหล่งทำการประมง การลงแรงประมง รายได้ และค่าใช้จ่ายในการทำประมงของชุมชนชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

ผลจากการบันทึกข้อมูลการทำประมงของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง) ในจังหวัดสตูลแบบต่อเนื่อง ตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2553 ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2553 จำนวน 71 คน ที่เป็นสมาชิกแพชุมชนและแพเอกชนโดยทำการประมงบริเวณต่างๆ (ตารางที่ 26) ชาวประมงมีการลงแรงการทำประมง และค่าใช้จ่ายดังนี้ (ตารางที่ 27)

แพคลองคูกัง มีจำนวนสมาชิก 8 คน มีจำนวนวันที่มีการบันทึก 56 วัน สามารถทำประมงเฉลี่ย 18 วัน และหยุดทำประมงเฉลี่ย 38 วัน การทำประมงเฉลี่ยประมาณ 5 ชั่วโมง/วัน โดยชาวประมงมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวัน 159 บาท มีรายได้จากการขายสัตว์น้ำ 198,281.30 บาท และจากการขายน้ำมัน 19,380.00 บาท แต่ไม่มีค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของแพ เช่น ค่าน้ำแข็ง ค่าเกลือ น้ำมันรถ เนื่องจากมีพ่อค้ามารับซื้อสัตว์น้ำถึงแพทุกวัน

แพชุมชนคนละ 2,000 มีจำนวนสมาชิก 10 คน มีจำนวนวันที่มีการบันทึก 56 วัน สามารถทำประมงเฉลี่ย 21 วัน และหยุดทำประมงเฉลี่ย 35 วัน การทำประมงเฉลี่ย 6 ชั่วโมง/วันโดยชาวประมงมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวัน 769 บาท มีรายได้จากการขายสัตว์น้ำ 180,878.50 บาท และมีค่าใช้จ่ายรวม 2,025.00 บาท

แพขอนแก่น มีจำนวนสมาชิก 2 คน มีจำนวนวันที่มีการบันทึก 22 วัน สามารถทำประมงเฉลี่ย 11 วัน และหยุดทำประมงเฉลี่ย 11 วัน การทำประมงเฉลี่ย 6 ชั่วโมง/วัน โดยชาวประมงมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวัน 373 บาท มีรายได้จากการขายสัตว์น้ำ 20,156.00 บาท และมีค่าใช้จ่ายรวม 30 บาท

แพต้นหยงกลิง มีจำนวนสมาชิก 13 คน มีจำนวนวันที่มีการบันทึก 40 วัน สามารถทำประมงเฉลี่ย 13 วัน และหยุดทำประมงเฉลี่ย 27 วัน การทำประมงเฉลี่ย 6 ชั่วโมง/วัน โดยชาวประมงมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวัน 250 บาท มีรายได้จากการขายสัตว์น้ำ 253,292.20 บาท จากการขายน้ำมัน 27,923.00 บาท และมีค่าใช้จ่ายรวม 3,845.00 บาท

สำหรับพื้นที่ บ้านหลอมปิ่น และบ้านปากบารา ยังไม่มีจัดตั้งแพชุมชนขึ้น มีข้อมูลพื้นฐานดังนี้

บ้านหลอมปูน มีจำนวนสมาชิก 19 คน มีจำนวนวันที่มีการบันทึก 13 วัน สามารถทำประมงเฉลี่ย 10 วัน และหยุดทำประมงเฉลี่ย 3 วัน การทำประมงเฉลี่ย 7 ชั่วโมง/วัน โดยชาวประมงมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวัน 273 บาท

บ้านปากบารา มีจำนวนสมาชิก 10 คน มีจำนวนวันที่บันทึก 42 วัน สามารถทำประมงเฉลี่ย 16 วัน และหยุดทำประมงเฉลี่ย 26 วัน การทำประมงเฉลี่ย 8 ชั่วโมง/วัน โดยชาวประมงมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวัน 478 บาท

บ้านตะไละไส มีจำนวนสมาชิก 9 คน มีจำนวนวันที่บันทึก 60 วัน สามารถทำประมงเฉลี่ย 42 วัน และหยุดทำประมงเฉลี่ย 18 วัน การทำประมงเฉลี่ย 5 ชั่วโมง/วัน โดยชาวประมงมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวัน 113 บาท

ทั้งนี้ในการทำประมงโดยใช้เครื่องมือประมงแต่ละประเภทจะใช้เวลาไม่เท่ากัน เช่นอวนลอยกุ้ง เริ่มทำการประมง 05.00 น. และเสร็จสิ้นเวลา 13.00 น. ใช้เวลาทำการประมงเฉลี่ยประมาณ 8 ชั่วโมง/ครั้ง เช่น อวนลอยปลาทุ เริ่มทำการประมง 12.00 น. และเสร็จสิ้นเวลา 14.00 น. ใช้เวลาทำการประมงเฉลี่ยประมาณ 2 ชั่วโมง/ครั้ง อวนจมปูม้า เริ่มทำการประมง 05.00 น. และเสร็จสิ้นเวลา 11.00 น. ใช้เวลาทำการประมงเฉลี่ยประมาณ 6 ชั่วโมง/ครั้ง อวนลอยปลาทราย เริ่มทำการประมง 24.00 น. และเสร็จสิ้นเวลา 09.00 น. ใช้เวลาทำการประมงเฉลี่ยประมาณ 9 ชั่วโมง/ครั้ง เป็นต้น

ตารางที่ 26 แหล่งทำการประมงของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล (กลุ่มตัวอย่าง) ตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2553 ถึง เดือนตุลาคม พ.ศ. 2553

แพชุมชน	แหล่งทำการประมง	ระยะเวลาการทำประมง
แพคลองคูกัง (ราไวย์ใต้)	คลองคูกัง, เกาะสาม, บ่อเจ็ดลูก, หน้าเกาะกล้วย, หน้าเกาะเกตรา	4 ชั่วโมง
	นอกหาดสามหมื่น	8 ชั่วโมง
	เกาะเกตรา, เกาะนุโหล่น, ในร่องซอนคลาน,	12 ชั่วโมง
	ข้างเกาะกล้วย	16 ชั่วโมง
	เกาะแดง	1 วัน
	ในร่องนุโบย	1 -2 วัน
	หลังเกาะสาม	4 -5 วัน
	เกาะกล้วย	10 วัน
แพชุมชนคนละ 2,000	เกาะสาม, เกาะแดง, หินกอง, หน้าเกาะกล้วย, ระหว่างเกาะแดงกับเกาะ สุกร	3-4 ชั่วโมง
	เกาะสุกร	10 -11 ชั่วโมง
	ร่องกลาง, ระหว่างเกาะกล้วยกับเกาะแดง	1-2 วัน
	เกาะแดง, เกาะกล้วย, หาดราไวย์	3-4 วัน
	หน้าหาดราไวย์	11 วัน

ตารางที่ 26 แหล่งทำการประมงของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล (กลุ่มตัวอย่าง) ตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2553 ถึง เดือนตุลาคม พ.ศ. 2553 (ต่อ)

แพชุมชน	แหล่งทำการประมง	ระยะเวลาการทำประมง
แพขอนแก่น	เกาะกล้าย, ระหว่างเกาะกล้ายกับเกาะทะเลดู	2-3 ชั่วโมง
	ระหว่างเกาะสาม เกาะทะเลดูและเกาะกล้าย, หน้าหาดราไว	5-6 ชั่วโมง
	หลังเกาะสาม, เกาะสาม	8-12 ชั่วโมง
	เกาะทะเลดู	1 วัน
แพตันหยกกลิง	เกาะอาดัง	2-3 ชั่วโมง
	ระหว่างเกาะปลอออกและเกาะบอมะ, เกาะตะรุเตา	5-6 ชั่วโมง
	หลังเกาะปลอออก	12 ชั่วโมง
	หน้าเกาะตะรุเตา	1-2 วัน
	เกาะตะรุเตา	2-3 วัน
	เกาะปลอออก	9-10 วัน
บ้านตะโกลี	อุทยานเกตรา, แหลมหินช้างถึงหาด 18 ล้าน, แหลมเขาใหญ่ถึงอ่าวนุ่น, หน้าเกาะลิคี่, เกาะลิคี่ถึงแหลมช้าง	2-3 ชั่วโมง
	นอกแหลมช้าง, เกาะลิคี่	5 ชั่วโมง
	หาดปากบารา, หาดปากละงู, หาด 18 ล้าน, ปากอ่าวนุ่น, ระหว่างเกาะลิคี่ถึงเกาะใหญ่, ระหว่างเขาใหญ่, หน้าใต้หยา, หน้าใต้หยาถึงแหลมช้าง, แหลมหินช้างถึงเกาะเขาใหญ่, แหลมอุทยานเกตรา	7-8 ชั่วโมง
	เกาะเกียง, เกาะเขาใหญ่ถึงหาด 18 ล้าน, หน้าใต้หยาถึงหาด 18 ล้าน, อ่าวนุ่น	10-11 ชั่วโมง
	หน้าอุทยานเกาะเกตรา, แหลมหินช้าง	13-14 ชั่วโมง
	อ่าวนุ่น, หาดใต้หยา, นอกชายฝั่ง 3-5 กิโลเมตร	1-2 วัน
	แนวปะการังเทียม, เกาะลิคี่ถึงเกาะเขาใหญ่	2-3 วัน
	เกาะลิคี่, เกาะเขาใหญ่	3-4 วัน
บ้านหลอมป็น	เกาะเกียง, เกาะเขาใหญ่ถึงปากบารา, หาดปากบารา, ระหว่างเกาะใหญ่และอุทยานเกาะเกตรา, หาดบางศิลา, อ่างโลสา	1-2 ชั่วโมง
	หาดปากบารา, เกาะลิคี่, หน้าเกาะเกตรา, เกาะตะรุเตา,	2-3 ชั่วโมง
	หลังเกาะเขาใหญ่, เกาะลิคี่	6-7 ชั่วโมง
	อ่าวนุ่น, ระหว่างหาดปากบาราถึงเกาะเขาใหญ่, หน้าหอบารา	7-8 ชั่วโมง

ตารางที่ 26 แหล่งทำการประมงของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล (กลุ่มตัวอย่าง) ตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2553 ถึง เดือนตุลาคม พ.ศ. 2553 (ต่อ)

แพชุมชน	แหล่งทำการประมง	ระยะเวลาการทำประมง
บ้านปากบารา	เกาะเขาใหญ่ถึงเกาะนุโหล่น, เกาะเขาใหญ่ถึงหน้าเคเบิล, เกาะนุโหล่นถึงหน้าเกาะพร้าว, เกาะเดือน, ในร่องเขาใหญ่ ถึง เกาะเขาใหญ่, แหลมชี, เกาะเขาใหญ่	2-3 ชั่วโมง
	ในร่องแหลมเขาใหญ่, เกาะเขาใหญ่ถึงแหลม, ซาดหาดบ่อเจ็ดลูก, ระหว่างเกาะเขาใหญ่กับบ่อเจ็ดลูก, หน้าชายหาด 18 ลำน, หน้าเกาะเขาแดง, ระหว่างเกาะเขาใหญ่ถึงเกาะลิคี, หน้าหาดปากบาราถึงบ่อเจ็ดลูก	4-5 ชั่วโมง
	เกาะเขาใหญ่ถึงเกาะเกียง, เกาะเขาใหญ่ถึงเกาะลิคี, เกาะลิคี	7 ชั่วโมง
	ระหว่างเกาะม้าถึงเกาะเขาใหญ่, เกาะลิคี	9 -10 ชั่วโมง
	เกาะตะรุเตาถึงเกาะตันหยงอูมา, หน้าเกาะนุโหล่นใหญ่, เกาะเขาใหญ่	14-15 ชั่วโมง
	เกาะเขาใหญ่, เกาะตะรุเตา, หน้าเกาะใหญ่ถึงเกาะนุโหล่น, หาดปากบารา	1 วัน
	เกาะเขาใหญ่, เกาะเขาใหญ่ถึงเกาะลิคี	1 -2 วัน

ตารางที่ 27 รายได้และค่าใช้จ่ายในของแพชุมชนตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2553 ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2553

แพ	แพชุมชน ขอนแก่น	แพชุมชนคนละ 2,000	แพชุมชนคลองคู กังราไวกู้	แพตันหยกกลิง	แพหยังรีะ
จำนวนวันบันทึก	12	54	54	50	60
หยุดงาน (วัน)	0	10	17	27	18
ทำงาน (วัน)	12	44	37	23	42
ค่าใช้จ่ายรวม (บาท)	30	2,025.00	-	3,845.00	3,720.00
ค่าน้ำแข็ง (บาท)	0	2,025.00	-	2,840.00	3,720.00
ค่าน้ำมันรถ (บาท)	30	0	0	925	0
ค่าถุงบรรจุ (บาท)	0	0	0	80	0
รายได้จากการขายสัตว์น้ำ	20,156.00	180,878.50	198,281.30	253,292.20	200,946.50
รายได้จากการขายน้ำมัน	-	-	19,380.00	27,923.00	-

4.9.3 ปัญหาของการทำประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

ปัญหาของชาวประมงในการทำประมงและการจัดการสัตว์น้ำที่จับมาได้พบว่า สภาพความแปรปรวนทางทะเลและภูมิอากาศ (37%) เป็นปัญหาสำคัญ เนื่องจากช่วงเวลาที่เก็บข้อมูลเป็นช่วงฤดูมรสุม ซึ่งธรรมชาติของทะเลฝั่งอันดามันเป็นช่วงที่มีคลื่นลมแรง ฝนตก ทำให้การออกทะเลไปจับสัตว์น้ำยากลำบากมากขึ้น บางครั้งต้องเสียเที่ยวหรือไม่สามารถจับสัตว์น้ำได้เลยและต้องเพิ่มชั่วโมงการทำประมงโดยทำการวางเครื่องมือประมงไว้เพื่อดักจับสัตว์น้ำนานขึ้น ปัญหาสำคัญรองลงมาคือสัตว์น้ำมีน้อย (17%) เป็นปัญหาที่ชาวประมงต้องเผชิญคู่กับปัญหาอื่นๆ ได้แก่ ปัญหาเครื่องมือประมงเสียหาย (17%) ที่เกิดจากคลื่นลมแรงหรือบางครั้งไปวางใกล้แนวปะการังเทียมทำให้เครื่องมือประมงเสียหาย ปัญหาเครื่องมือประมงทำลายล้าง (12%) ที่มาจากเรืออวนลากและเรือปั่นไฟที่เข้ามาทำประมงในบริเวณชายฝั่ง ปัญหาแหล่งน้ำเสื่อมโทรม (5%) ปัญหาการแย่งพื้นที่ทำประมง (4%) ปัญหาสัตว์น้ำมีราคาต่ำ (3%) ปัญหาต้นทุนการทำประมงสูง (2%) โดยเฉพาะราคาน้ำมันที่สูงขึ้น และปัญหาขาดแคลนเงินทุน (1%) ปัญหาวันหยุดตามเทศกาลต่างๆ (1%) เนื่องจากเป็นช่วงที่แพทย์หยุดทำการรับซื้อสัตว์น้ำสำหรับปัญหาของชาวประมงในแต่ละพื้นที่ มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน (ตารางที่ 28)

ตารางที่ 28 ปัญหาของชาวประมงในแต่ละพื้นที่ศึกษา

สภาพปัญหา	ชุมชนประมง							รวม
	แพชุมชนคนละ 2,000	แพขอนแก่น	แพคลองคูง	แพต้นหยดถึง	บ้านตะไค้ไส	บ้านปกบารา	บ้านหลอมเป็น	
1.สภาพทางทะเลและภูมิอากาศ	13	-	-	2	4	27	8	54
2.สัตว์น้ำมีน้อย	7	1	5	1	6	4	1	25
3.เครื่องมือประมงเสียหาย	2	-	-	6	7	2	7	24
4.เครื่องมือประมงทำลายล้าง	-	-	-	-	4	7	7	18
5.แหล่งน้ำเสื่อมโทรม	1	-	-	-	4	2	-	7
6.การแย่งพื้นที่ทำประมง	2	1	-	-	-	1	1	5
7.สัตว์น้ำมีราคาต่ำ	3	-	-	-	-	-	2	5
8.ต้นทุนการทำประมงสูง	1	-	-	1	-	-	1	3
9.ขาดแคลนเงินทุน	-	-	-	-	2	-	-	2
10.วันหยุดเทศกาล	2	-	-	-	-	-	-	2
11.อื่นๆ	1	-	-	-	-	-	-	1
รวม	32	2	5	10	27	43	27	146

4.9.4 ปัญหาการค้าสัตว์น้ำของแพชุมชนและแพเอกชน (กลุ่มตัวอย่าง)

สภาพปัญหาของแพชุมชนในพื้นที่ศึกษา พบว่า ปัญหาสภาพความแปรปรวนทางทะเลและภูมิอากาศ (47%) เป็นปัญหาสูงสุด รองลงมาคือคุณภาพสัตว์น้ำ (21%) ราคาสัตว์น้ำ (14%) การขนส่ง (7%) ปริมาณสัตว์น้ำมีน้อย (7%) การบริหารจัดการแพ (4%) ปัญหาที่เกิดขึ้นเมื่อจำแนกตามกลุ่มแพตัวอย่างแสดงในตารางที่ 29

ตารางที่ 29 สภาพปัญหาการจัดการของแพชุมชนและแพเอกชน (กลุ่มตัวอย่าง)

สภาพปัญหา	แพชุมชน					รวม
	แพชุมชน คนละ 2,000	แพขอนแก่น	แพคลองคูกึ่ง	แพต้นหยงกลิง	แพหยังระ	
1.สภาพความแปรปรวนทางทะเล และภูมิอากาศ	-	-	-	4	9	13
2.คุณภาพสัตว์น้ำ	-	-	-	6	-	6
3.ราคาสัตว์น้ำ	-	-	-	4	-	4
4.การขนส่ง	-	-	-	2	-	2
5.ปริมาณสัตว์น้ำมีน้อย	-	-	-	2	-	2
6.การบริหารจัดการแพ	-	-	-	1	-	1
รวม	0	0	0	19	9	28

หมายเหตุ : แพชุมชน คือ แพชุมชนคนละ 2,000 บาท แพขอนแก่น แพคลองคูกึ่ง และแพต้นหยงกลิง

แพเอกชน คือ แพหยังระ

4.10 สภาพเศรษฐกิจและสังคมของพ่อค้า-แม่ค้าสัตว์น้ำ ในจังหวัดสตูล (กลุ่มตัวอย่าง)

4.10.1 ค่าใช้จ่ายสำหรับการค้าของพ่อค้า-แม่ค้าสัตว์น้ำ ในจังหวัดสตูล (กลุ่มตัวอย่าง)

จากการบันทึกข้อมูลแบบต่อเนื่องในส่วนของการการค้าของพ่อค้า-แม่ค้าสัตว์น้ำในจังหวัดสตูล จำนวน 44 คน ระหว่างเดือนสิงหาคม 2553 ถึงเดือนตุลาคม 2553 พบว่า ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันประมาณ 479.40 บาท (ต่ำสุด 70.94 และสูงสุด 1,582.29 บาท) โดยยังไม่รวมค่าจ้างแรงงานและค่าสัตว์น้ำ ภาคผนวก ก-10

4.10.2 ปัญหาการค้าของพ่อค้า-แม่ค้าสัตว์น้ำ ในจังหวัดสตูล

ปัญหาของพ่อค้า-แม่ค้าในการซื้อขายสัตว์น้ำพบว่า สภาพภูมิอากาศ (25%) เป็นปัญหาหลัก เนื่องจากสถานที่ที่มีการซื้อขายสัตว์น้ำ ส่วนใหญ่เป็นแพตลาดสดที่ต้องมีพื้นที่โล่งจึงทำให้เมื่อมีฝนตกจะเกิดความลำบากมากขึ้นในการขนถ่ายสินค้า รองลงมาได้แก่สัตว์น้ำมีน้อย (22%) เนื่องจากชาวประมงจับสัตว์น้ำได้น้อยไม่พอต่อความต้องการ ปัญหาการขายสัตว์น้ำได้น้อย (18%) เป็นผลมาจากสภาพภูมิอากาศที่ไม่

เอื้ออำนวย และกำลังซื้อของผู้บริโภค ปัญหาต้นทุนสูง (14%) เนื่องจากน้ำมันเชื้อเพลิงมีราคาสูงทำให้ต้นทุนในการเดินทางไปซื้อขาย ขนส่งสัตว์น้ำสูงขึ้น นอกจากนี้ปัญหาเรื่องสัตว์น้ำมีราคาสูง(5%) เนื่องจากมีปริมาณน้อยจึงราคาสูงตาม ปัญหาคู่แข่งการตลาด(5%) ปัญหาการจัดการสัตว์น้ำ (4%) ปัญหาเงินทุนหมุนเวียน(2%) ปัญหาขนาดสัตว์น้ำไม่ตรงตามความต้องการ (2%) ปัญหาปริมาณน้ำน้อย (2%) ปัญหาคุณภาพสัตว์น้ำต่ำ (1%) ปัญหาชนิดสัตว์น้ำไม่ตรงตามความต้องการ และปัญหาตลาดที่มีจำนวนมากขึ้น ตามลำดับ

4.11 ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

ปริมาณสัตว์น้ำที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน พบว่ากลุ่มปลา มีปริมาณการขายมากที่สุด (73.66%) รองลงมาคือ กลุ่มปู (11.24%) กลุ่มกุ้ง (10.64%) กลุ่มหมึก (2.86%) กลุ่มลูกปลา (1.08%) กลุ่มกั้ง (0.51%) และไข่ปลา มีปริมาณการขายน้อยที่สุด (0.02%) โดยมีมูลค่าการขายสัตว์น้ำจากกลุ่มปลามากที่สุด (43.28%) รองลงมาคือ กลุ่มกุ้ง (32.12%) กลุ่มปู (16.74%) กลุ่มกั้ง (3.79%) กลุ่มหมึก (3.72%) และไข่ปลา มีมูลค่าการขายน้อยที่สุด (0.02%) (ตารางที่ 30)

ตารางที่ 30 ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

ประเภท	ปริมาณการขาย (กก.)	% ปริมาณการขาย	มูลค่าการขาย (บาท)	% มูลค่าการขาย
ปลา	10,914.79	73.66	347,328.60	42.35
กุ้ง	1,576.02	10.64	267,832.00	32.65
ปู	1,665.94	11.24	139,608.20	17.02
กั้ง	75.25	0.51	31,573.50	3.85
หมึก	423.85	2.86	31,039.40	3.78
ลูกปลา	159.30	1.08	2,726.00	0.33
ไข่ปลา	3.40	0.02	102.00	0.01
รวม	14,818.55	100.00	820,209.70	100.00

ข้อมูลปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้านในพื้นที่ศึกษาแยกชนิดสัตว์น้ำได้เป็น กลุ่มปลา กลุ่มกุ้ง กลุ่มปู กลุ่มกั้ง และกลุ่มหมึก

4.11.1 ปริมาณและมูลค่าปลาที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

ปริมาณปลาที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน พบว่าปลาทุ มีปริมาณการขายมากที่สุด (72.07%) รองลงมาคือ ปลาทู (10.48%) ปลากระเบน (5.78%) ปลาหลังเขียว (3.14%) ปลาลังโก้ (2.87%) ปลาจะละเม็ด (2.27%) ปลาเกวรา (1.38%) ปลาลัง (1.22%) ปลาจวด (0.42%) ปลาอินทรี มีปริมาณการขายน้อยที่สุด (0.37%) และกลุ่มปลาอื่นๆ (9.06%) โดยมีมูลค่าการขายปลาปลาทุมากที่สุด (48.31%) รองลงมาคือ ปลาทู (24.21%) ปลาจะละเม็ด (9.60%) ปลากระเบน (5.44%) ปลาเกวรา (4.12%) ปลาลังโก้ (4.12%) ปลาลัง (2.41%) ปลาหลังเขียว (0.78%) ปลาจวด (0.56%) ปลาอินทรี มีมูลค่าการขายน้อยที่สุด (0.45%) และกลุ่มปลาอื่นๆ (3.91%) (ตารางที่ 31)

ตารางที่ 31 ปริมาณและมูลค่าปลาที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

ประเภท	ปริมาณการขาย (กก.)	% ปริมาณการขาย	มูลค่าการขาย (บาท)	% มูลค่าการขาย
ปลาทุ	7,865.76	72.07	167,791.80	48.31
ปลาทู	1,143.50	10.48	84,086.35	24.21
ปลาจะละเม็ด	247.48	2.27	33,329.00	9.60
ปลากระเบน	631.40	5.78	18,901.00	5.44
ปลาเกวรา	151.00	1.38	14,313.10	4.12
ปลาลังโก้	313.40	2.87	14,305.00	4.12
ปลาลัง	133.45	1.22	8,371.40	2.41
ปลาหลังเขียว	342.20	3.14	2,707.40	0.78
ปลาจวด	46.15	0.42	1,960.75	0.56
ปลาอินทรี	40.45	0.37	1,562.80	0.45
ปลาอื่นๆ	988.70	9.06	13,574.15	3.91
รวม	10,914.79	100.00	347,328.60	100.00

จากปริมาณและมูลค่าของปลาแต่ละชนิดสามารถแยกขนาดของปลาแต่ละชนิดที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูลได้เป็น ขนาดของปลาทุ ปลาทราย ปลาจะละเม็ด ปลากระเบน ปลาเกวรา ปลาลังโก้ (ภาคผนวก ก -11)

4.11.2 ปริมาณและมูลค่ากุ้งที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

ปริมาณกุ้งที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้านพบว่ากุ้งขาว มีปริมาณการขายมากที่สุด (91.90%) รองลงมาคือ กุ้งหิน (3.52%) กุ้งหัวมัน (2.16%) กุ้งกุลาดำ (1.20%) กุ้งไข่ (0.87%) กุ้งหัวเรียว (0.18%) และกุ้งเขียว มีปริมาณการขายน้อยที่สุด (0.17%) โดยมีมูลค่าการขายกุ้งขาว มากที่สุด (97.10%) รองลงมาคือ กุ้งหิน (0.96%) กุ้งหัวมัน (0.96%) กุ้งกุลาดำ (0.61%) กุ้งไข่ (0.42%) กุ้งหัวเรียว (0.08%) และกุ้งเขียว มีมูลค่าการขายน้อยที่สุด (0.02%) (ตารางที่ 32)

ตารางที่ 32 ปริมาณและมูลค่ากุ้งที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้านในพื้นที่ศึกษา

ประเภท	ปริมาณการขาย (กก.)	%ปริมาณการขาย	มูลค่าการขาย (บาท)	% มูลค่าการขาย
กุ้งขาว	1,448.29	91.90	260,055.90	97.10
กุ้งหิน	55.45	3.52	2,582.00	0.96
กุ้งหัวมัน	34.08	2.16	2,153.60	0.80
กุ้งกุลาดำ	18.95	1.20	1,632.50	0.61
กุ้งไข่	13.75	0.87	1,128.00	0.42
กุ้งหัวเรียว	2.80	0.18	224.00	0.08
กุ้งเขียว	2.70	0.17	56.00	0.02
รวม	1,576.02	100.00	267,832.00	100.00

จากปริมาณและมูลค่าของกุ้งแต่ละชนิดสามารถแยกขนาดของกุ้งแต่ละชนิดที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูลได้เป็น ขนาดของกุ้งขาว กุ้งแสบัว และกุ้งกุลาดำ (ภาคผนวก ก -12)

4.11.3 ปริมาณและมูลค่าปูที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

ปริมาณปูที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน พบว่าปูม้า มีปริมาณการขายมากที่สุด (84.02%) รองลงมาคือ ปูแดง (12.88%) ปูнім (1.97%) ปูเสือ (0.96%) และปูไข่ มีปริมาณการขายน้อยที่สุด (0.17%) โดยมีมูลค่าการขายปูม้า มากที่สุด (93.86%) รองลงมาคือ ปูแดง (4.63%) ปูเสือ (0.64%) ปูнім (0.62%) และปูไข่มีมูลค่าการขายน้อยที่สุด (0.25%) (ตารางที่ 33)

ตารางที่ 33 ปริมาณและมูลค่าปูที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

ประเภท	ปริมาณการขาย (กก.)	% ปริมาณการขาย	มูลค่าการขาย (บาท)	% มูลค่าการขาย
ปูม้า	1,399.74	84.02	131,038.55	93.86
ปูแดง	214.50	12.88	6,460.40	4.63
ปูเสือ	16.00	0.96	892.50	0.64
ปูнім	32.90	1.97	866.75	0.62
ปูไข่	2.80	0.17	350.00	0.25
รวม	1,665.94	100.00	139,608.20	100.00

จากปริมาณและมูลค่าของปูสามารถแยกขนาดของปูแต่ละชนิดที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้านในพื้นที่ศึกษาได้เป็น ขนาดของปูม้า ปูเสือ (ภาคผนวก ก -13)

4.11.4 ปริมาณและมูลค่ากั้งตามขนาดที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

ปริมาณกั้งที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้านพบว่า กั้งใหญ่ มีปริมาณการขายมากที่สุด (80.47%) รองลงมาคือ กั้งเล็ก (19.07%) และกั้งกลาง มีปริมาณการขายน้อยที่สุด (0.47%) โดยมีมูลค่าการขายกั้งใหญ่ มากที่สุด (95.45%) รองลงมาคือ กั้งเล็ก (4.33%) และกั้งกลาง มีมูลค่าการขายน้อยที่สุด (0.22%) (ตารางที่ 34)

ตารางที่ 34 ปริมาณและมูลค่ากั้งที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูล

ประเภท	ปริมาณการขาย (กก.)	% ปริมาณการขาย	มูลค่าการขาย (บาท)	% มูลค่าการขาย
กั้งใหญ่	60.55	80.47	30,137.50	95.45
กั้งเล็ก	14.35	19.07	1,366.00	4.33
กั้งกลาง	0.35	0.47	70.00	0.22
รวม	75.25	100.00	31,573.50	100.00

4.11.5 ปริมาณและมูลค่าหมึกที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

ปริมาณหมึกที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้านพบว่าหมึกใหญ่ มีปริมาณการขายมากที่สุด (86.92%) รองลงมาคือ หมึกกลาง (5.38%) หมึกกระดอง (2.11%) หมึกเล็ก (1.63%) หมึกแม่ไก่ (1.44%) หมึกกบ (1.13%) หมึกจิ้ง (0.94%) และหมึกหอม มีปริมาณการขายน้อยที่สุด (0.45%) โดยมีมูลค่าการขายหมึกใหญ่มากที่สุด (93.27%) รองลงมาคือ หมึกกลาง (2.89%) หมึกกระดอง (1.50%) หมึกแม่ไก่ (0.98%) หมึกเล็ก (0.51%) หมึกหอม (0.51%) หมึกกบ (0.19%) และหมึกจิ้ง มีมูลค่าการขายน้อยที่สุด (0.16%) (ตารางที่ 35)

ตารางที่ 35 ปริมาณและมูลค่าหมึกที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

ประเภท	ปริมาณการขาย (กก.)	% ปริมาณการขาย	มูลค่าการขาย (บาท)	% มูลค่าการขาย
หมึกใหญ่	368.40	86.92	28,951.00	93.27
หมึกกลาง	22.80	5.38	896.00	2.89
หมึกกระดอง	8.95	2.11	464.15	1.50
หมึกแม่ไก่	6.10	1.44	305.00	0.98
หมึกเล็ก	6.90	1.63	157.50	0.51
หมึกหอม	1.90	0.45	157.00	0.51
หมึกกบ	4.80	1.13	57.75	0.19
หมึกจิ้ง	4.00	0.94	51.00	0.16
รวม	423.85	100.00	31,039.40	100.00

4.12 ปริมาณและมูลค่าการรับซื้อและขายสัตว์น้ำของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)

4.12.1 ปริมาณและมูลค่าการรับซื้อสัตว์น้ำของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)

ปริมาณสัตว์น้ำที่มีการรับซื้อ พบว่ากลุ่มปลา มีปริมาณการรับซื้อมากที่สุด (82.47%) รองลงมาคือ กลุ่มกุ้ง (8.69%) กลุ่มหมึก (5.48%) กลุ่มปู (2.22%) กลุ่มหอย (0.91%) ไข่ปลา (0.09%) สาหร่าย (0.08%) ลูกปลา (0.03%) และกลุ่มกิ้งมีปริมาณการรับซื้อน้อยที่สุด (0.03%) โดยมีมูลค่าการรับซื้อกลุ่มปลามากที่สุด (73.94%) รองลงมาคือ กลุ่มกุ้ง (14.76%) กลุ่มหมึก (5.86%) กลุ่มปู (4.60%) กลุ่มหอย (0.60%) ไข่ปลา (0.11%) กลุ่มกิ้ง (0.06%) สาหร่าย (0.05%) และลูกปลา มีปริมาณการรับซื้อน้อยที่สุด (0.02%) (ตารางที่ 36)

ตารางที่ 36 ปริมาณและมูลค่าการรับซื้อสัตว์น้ำของพ่อค้า-แม่ค้าในจังหวัดสตูล (กลุ่มตัวอย่าง)

ประเภท	ปริมาณการรับซื้อ (กก.)	% ปริมาณการรับซื้อ	มูลค่าการรับซื้อ (บาท)	% มูลค่าการรับซื้อ
ปลา	92,864.24	82.47	4,913,651.90	73.94
กุ้ง	9,789.84	8.69	981,059.66	14.76
หมึก	6,175.10	5.48	389,676.50	5.86
ปู	2,500.30	2.22	305,449.00	4.60
หอย	1,022.00	0.91	39,963.00	0.60
ไข่ปลา	100.00	0.09	7,325.00	0.11
กิ้ง	31.00	0.03	3,895.00	0.06
สาหร่าย	90.00	0.08	3,600.00	0.05
ลูกปลา	38.00	0.03	1,140.00	0.02
ผลรวม	112,610.48	100.00	6,645,760.06	100.00

จากข้อมูลสัตว์น้ำที่พ่อค้า-แม่ค้าในจังหวัดสตูลรับซื้อ สามารถแยกประเภทสัตว์น้ำตาม กลุ่มปลา กลุ่มกุ้ง กลุ่มหมึก กลุ่มหอย และกลุ่มปู ได้ดังนี้

4.12.1.1 ปริมาณและมูลค่าการรับซื้อปลาแต่ละชนิดของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)

ปริมาณการรับซื้อปลาพบว่า ปลาทุ มีปริมาณการรับซื้อมากที่สุด (22.78%) รองลงมาคือ ปลาแดง (8.16%) ปลาหางแข็ง (6.41%) ปลามง (6.00%) ปลาลัง (5.72%) ปลากะพง (5.40%) ปลาตาโต (4.57%) ปลาโอ (3.64%) และปลาจรวด มีปริมาณการรับซื้อน้อยที่สุด (2.37%) และปลาอื่นๆ (33.13%) โดยมีมูลค่าการรับซื้อปลาทุ (13.11%) มากที่สุด รองลงมาคือ ปลากะพง (12.83%) ปลามง (11.01%) ปลาแดง (7.58%) ปลาลัง

(6.27%) ปลาหางแข็ง (4.13%) ปลาดำโต (2.67%) ปลาดะมะ (2.54%) ปลาโอ (2.47%) และปลาจรวด มีมูลค่าการรับซื้อน้อยที่สุด (1.60%) และปลาอื่นๆ (35.80%) (ตารางที่ 37)

ตารางที่ 37 ปริมาณและมูลค่าการรับซื้อปลาแต่ละชนิดของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)

ประเภท	ปริมาณการรับซื้อ (กก.)	% ปริมาณการรับซื้อ	มูลค่าการรับซื้อ (บาท)	% มูลค่าการรับซื้อ
ปลาทู	21,156.50	22.78	644,045.00	13.11
ปลากะพง	5,016.80	5.40	630,345.00	12.83
ปลามัง	5,575.94	6.00	540,753.50	11.01
ปลาแดง	7,576.50	8.16	372,370.00	7.58
ปลาลัง	5,313.20	5.72	308,086.00	6.27
ปลาหางแข็ง	5,951.00	6.41	202,860.50	4.13
ปลาดำโต	4,241.50	4.57	131,154.00	2.67
ปลาดะมะ	1,689.90	1.82	124,837.00	2.54
ปลาโอ	3,377.10	3.64	121,485.50	2.47
ปลาจรวด	2,198.00	2.37	78,825.00	1.60
ปลาอื่นๆ	30,767.80	33.13	1,758,890.40	35.80
รวม	9,2864.24	100.00	4,913,651.90	100.00

4.12.1.2 ปริมาณและมูลค่าการรับซื้อกุ้งแต่ละชนิดของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)

ปริมาณการรับซื้อกุ้งพบว่ากุ้งขาวมีปริมาณการรับซื้อมากที่สุด(68.05%) รองลงมาคือกุ้งเลี้ยง (19.70%) กุ้งทะเล (8.67%) กุ้งกุลาดำ (3.43%) กุ้งหางดอก (0.06%) กุ้งก้ามกราม (0.06%) และกุ้งลาย มีปริมาณการรับซื้อน้อยที่สุด (0.03%) โดยมีมูลค่าการรับซื้อกุ้งขาวมากที่สุด (71.04%) รองลงมาคือ กุ้งเลี้ยง (15.35%) กุ้งทะเล (9.93%) กุ้งกุลาดำ (3.29%) กุ้งหางดอก (0.15%) กุ้งลาย (0.12%) และกุ้งก้ามกราม มีมูลค่าการรับซื้อน้อยที่สุด (0.11%) (ตารางที่ 38)

ตารางที่ 38 ปริมาณและมูลค่าการรับซื้อกุ้งแต่ละชนิดของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)

ประเภท	ปริมาณการรับซื้อ (กก.)	% ปริมาณการรับซื้อ	มูลค่าการรับซื้อ (บาท)	% มูลค่าการรับซื้อ
กุ้งขาว	6,661.80	68.05	696,991.00	71.04
กุ้งเลี้ยง	1,929.04	19.70	150,572.66	15.35
กุ้งทะเล	848.50	8.67	97,376.00	9.93
กุ้งกุลาดำ	336.00	3.43	32,320.00	3.29
กุ้งหางดอก	6.00	0.06	1,500.00	0.15
กุ้งลาย	3.00	0.03	1,200.00	0.12
กุ้งแม่น้ำ	5.50	0.06	1,100.00	0.11
รวม	9,789.84	100.00	981,059.66	100.00

4.12.1.3 ปริมาณและมูลค่าการรับซื้อหมึกแต่ละชนิดของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)

ปริมาณการรับซื้อหมึกพบว่า หมึกกล้วย มีปริมาณการรับซื้อมากที่สุด(94.68%) รองลงมาคือ หมึกฝอย (2.91%) หมึกหอม (1.06%) หมึกกระดอง (0.51%) หมึกแม่ไก่ (0.43%) และหมึกกบ (0.42%) มีปริมาณการรับซื้อน้อยที่สุดโดยมีมูลค่าการรับซื้อกล้วยมากที่สุด (95.57%) รองลงมาคือ หมึกฝอย (1.85%) หมึกหอม (1.46%) หมึกแม่ไก่ (0.47%) หมึกกระดอง (0.38%) และหมึกกบ มีมูลค่าการรับซื้อน้อยที่สุด (0.28%) (ตารางที่ 39)

ตารางที่ 39 ปริมาณและมูลค่าการรับซื้อหมึกแต่ละชนิดของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)

ประเภท	ปริมาณการรับซื้อ (กก.)	% ปริมาณการรับซื้อ	มูลค่าการรับซื้อ (บาท)	% มูลค่าการรับซื้อ
หมึกกล้วย	5,846.30	94.68	372,399.00	95.57
หมึกฝอย	180.00	2.91	7,200.00	1.85
หมึกหอม	65.30	1.06	5,670.00	1.46
หมึกแม่ไก่	26.30	0.43	1,841.00	0.47
หมึกกระดอง	31.20	0.51	1,486.50	0.38
หมึกกบ	26.00	0.42	1,080.00	0.28
รวม	6,175.10	100.00	389,676.50	100.00

4.12.1.4 ปริมาณและมูลค่าการรับซื้อหอยแต่ละชนิดของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)

ปริมาณการรับซื้อหอยพบว่าหอยโข่งทะเลมีปริมาณการรับซื้อมากที่สุด (33.86%) รองลงมาคือหอยตาแดง (29.35%) หอยแครง (21.33%) หอยโข่ง (6.36%) หอยมือเสือ (3.91%) หอยหวาน (1.96%) หอยชักน้ำ (1.76%) และหอยกะหย้า มีปริมาณการรับซื้อน้อยที่สุด (1.47%) โดยมีมูลค่าการรับซื้อหอยตาแดงมากที่สุด (46.92%) รองมาคือหอยแครง (20.42%) หอยโข่งทะเล (15.95%) หอยโข่ง (6.88%) หอยมือเสือ (6.76%) หอยชักน้ำ (1.26%) หอยหวาน (1.06%) และหอยกะหย้ามีมูลค่าการรับซื้อน้อยที่สุด (0.75%) (ตารางที่ 40)

ตารางที่ 40 ปริมาณและมูลค่าการรับซื้อหอยแต่ละชนิดของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)

ประเภท	ปริมาณการรับซื้อ (กก.)	% ปริมาณการรับซื้อ	มูลค่าการรับซื้อ (บาท)	% มูลค่าการรับซื้อ
หอยตาแดง	300.00	29.35	18,750.00	46.92
หอยแครง	218.00	21.33	8,160.00	20.42
หอยโข่งทะเล	346.00	33.86	6,374.00	15.95
หอยโข่ง	65.00	6.36	2,750.00	6.88
หอยมือเสือ	40.00	3.91	2,700.00	6.76
หอยชักน้ำ	18.00	1.76	504.00	1.26
หอยหวาน	20.00	1.96	425.00	1.06
หอยกะหย้า	15.00	1.47	300.00	0.75
รวม	1,022.00	100.00	39,963.00	100.00

4.12.1.5 ปริมาณและมูลค่าการรับซื้อปูแต่ละชนิดของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)

ปริมาณการรับซื้อปูพบว่าปูม้ามีปริมาณการรับซื้อมากที่สุด (82.52%) รองลงมาคือปูมะพร้าว (12.00%) และปูดำ มีปริมาณการรับซื้อน้อยที่สุด (5.48%) โดยมีมูลค่าการรับซื้อปูม้ามากที่สุด (86.64%) รองมาคือ ปูมะพร้าว (9.82%) และปูดำ มีมูลค่าการรับซื้อน้อยที่สุด (3.54%) (ตารางที่ 41)

ตารางที่ 41 ปริมาณและมูลค่าการรับซื้อปูแต่ละชนิดของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)

ประเภท	ปริมาณการรับซื้อ (กก.)	% ปริมาณการรับซื้อ	มูลค่าการรับซื้อ (บาท)	% มูลค่าการรับซื้อ
ปูม้า	2,063.30	82.52	264,649.00	86.64
ปูมะพร้าว	300.00	12.00	30,000.00	9.82
ปูดำ	137.00	5.48	10,800.00	3.54
รวม	2,500.30	100.00	305,449.00	100.00

4.12.2 ปริมาณและมูลค่าการขายสัตว์น้ำของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)

ปริมาณสัตว์น้ำที่มีการขาย พบว่ากลุ่มปลา มีปริมาณการขายได้มากที่สุด (81.73%) รองลงมาคือ กลุ่มกุ้ง (9.31%) กลุ่มหมึก (5.45%) กลุ่มปู (2.21%) กลุ่มหอย (0.86%) กลุ่มกิ้ง (0.23%) สาหร่าย (0.10%) ไข่ปลา (0.09%) และลูกปลา มีปริมาณการขายได้น้อยที่สุด (0.04%) โดยมีมูลค่าการขายกลุ่มปลามากที่สุด (71.79%) รองลงมาคือ กลุ่มกุ้ง (16.31%) กลุ่มหมึก (6.18%) กลุ่มปู (4.53%) กลุ่มหอย (0.53%) ไข่ปลา (0.13%) สาหร่าย (0.07%) และลูกปลา มีมูลค่าการขายได้น้อยที่สุด (0.02%) (ตารางที่ 42)

ตารางที่ 42 ปริมาณและมูลค่าการขายสัตว์น้ำของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)

ประเภทสัตว์น้ำ	ปริมาณการขาย (กก.)	% ปริมาณการขาย	มูลค่าการขาย (บาท)	% มูลค่าการขาย
ปลา	77,310.54	81.73	4,794,169.70	71.79
กุ้ง	8,804.60	9.31	1,089,137.50	16.31
หมึก	5,152.10	5.45	412,924.00	6.18
ปู	2,088.00	2.21	302,260.00	4.53
หอย	810.50	0.86	35,208.00	0.53
กิ้ง	213.00	0.23	29,525.00	0.44
ไข่ปลา	85.00	0.09	8,400.00	0.13
สาหร่าย	90.00	0.10	4,600.00	0.07
ลูกปลา	38.00	0.04	1,520.00	0.02
รวม	94,591.74	100	6,677,744.20	100.00

ข้อมูลสัตว์น้ำที่ขายได้ของพ่อค้า-แม่ค้าในจังหวัดสตูล แยกตามประเภทสัตว์น้ำได้เป็น กลุ่มปลา กลุ่มกุ้ง กลุ่มหมึก กลุ่มหอย กลุ่มปูดังนี้

4.12.2.1 ปริมาณและมูลค่าการขายปลาแต่ละชนิดของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)

ปริมาณการขายปลาพบว่าปลาทุ มีปริมาณการขายได้มากที่สุด(17.91%) รองลงมาคือ ปลาแดง (8.92%) ปลาหางแข็ง (6.63%) ปลาลัง (6.24%)ปลามง (6.05%) ปลาโอ (3.38%) ปลากะพง (2.92%) ปลาจรวด (2.57%) ปลาซาก (1.76%) และปลาดาทาน มีปริมาณการขายได้น้อยที่สุด (0.04%) และปลาอื่นๆ (43.58%) โดยมีมูลค่าการขายปลาทุมากที่สุด(12.75%) รองลงมาคือ ปลามง (11.03%) ปลาแดง (8.07%) ปลาลัง (7.29%) ปลากะพง (7.18%) ปลาหางแข็ง (4.50%) ปลาโอ (2.56%) ปลาจรวด (1.98%) ปลาซาก (1.70%) และปลา ดาทาน มีมูลค่าการขายได้น้อยที่สุด (0.03%) และปลาอื่นๆ (42.92%) (ตารางที่ 43)

ตารางที่ 43 ปริมาณและมูลค่าการขายปลาแต่ละชนิดของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)

ประเภทสัตว์น้ำ	ปริมาณการขาย (กก.)	% ปริมาณการขาย	มูลค่าการขาย (บาท)	% มูลค่าการขาย
ปลาทู	13,845.00	17.91	611,442.00	12.75
ปลามง	4,676.44	6.05	528,564.70	11.03
ปลาแดง	6,893.50	8.92	386,755.00	8.07
ปลาลัง	4,823.70	6.24	349,467.00	7.29
ปลากะพง	2,256.00	2.92	344,200.00	7.18
ปลาหางแข็ง	5,128.00	6.63	215,799.00	4.50
ปลาโอ	2,610.10	3.38	122,540.00	2.56
ปลาจาว	1,990.00	2.57	94,870.00	1.98
ปลาสาก	1,364.20	1.76	81,651.00	1.70
ปลาดาทหวาน	33.00	0.04	1,410.00	0.03
ปลาอื่นๆ	33,690.60	43.58	2,057,471.00	42.92
รวม	77,310.54	100.00	4,794,169.70	100.00

4.12.2.2 ปริมาณและมูลค่าการขายกุ้งแต่ละชนิดของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)

ปริมาณการขายกุ้งพบว่ากุ้งขาวมีปริมาณการขายได้มากที่สุด (72.47%) รองลงมาคือกุ้งเลี้ยง (15.01%) กุ้งทะเล (8.76%) กุ้งกุลาดำ (3.59%) กุ้งหางดอก (0.07%) กุ้งก้ามกราม (0.06%) และกุ้งลาย มีปริมาณการขายได้น้อยที่สุด (0.03%) โดยมีมูลค่าการขายกุ้งขาวมากที่สุด (74.45% รองมาคือ กุ้งเลี้ยง (12.23%) กุ้งทะเล (9.71%) กุ้งกุลาดำ (3.21%) กุ้งหางดอก (0.17%) กุ้งลาย (0.12%) และกุ้งก้ามกราม มีมูลค่าการขายได้น้อยที่สุด (0.11%) (ตารางที่ 44)

ตารางที่ 44 ปริมาณและมูลค่าการขายของกุ้งแต่ละชนิดที่พ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)

ประเภทสัตว์น้ำ	ปริมาณการขาย (กก.)	% ปริมาณการขาย	มูลค่าการขาย (บาท)	% มูลค่าการขาย
กุ้งขาว	6380.8	72.47	810,825.00	74.45
กุ้งเลี้ยง	1,322.00	15.01	133,247.50	12.23
กุ้งทะเล	771.30	8.76	105,785.00	9.71
กุ้งกุลาดำ	316.00	3.59	34,940.00	3.21
กุ้งหางดอก	6.00	0.07	1,800.00	0.17
กุ้งลาย	3.00	0.03	1,350.00	0.12
กุ้งก้ามกราม	5.50	0.06	1,190.00	0.11
รวม	8,804.60	100.00	1,089,137.50	100.00

4.12.2.3 ปริมาณและมูลค่าการขายหมึกแต่ละชนิดของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)

ปริมาณการขายหมึกพบว่า หมึกหอม มีปริมาณการขายได้มากที่สุด (93.21%) รองลงมาคือ หมึกกล้วย (2.51%) หมึกฝอย (2.91%) หมึกแม่ไก่ (0.51%) หมึกกระดอง (0.45%) และหมึกกบ มีปริมาณการขายได้น้อยที่สุด (0.41%) โดยมีมูลค่าการขายหมึกหอมมากที่สุด (94.47 %) รองลงมาคือ หมึกกล้วย (2.42%) หมึกฝอย (1.82%) หมึกแม่ไก่ (0.58%) หมึกกระดอง (0.38%) และหมึกกบ มีมูลค่าการขายได้น้อยที่สุด (0.34%) (ตารางที่ 45)

ตารางที่ 45 ปริมาณและมูลค่าการขายหมึกแต่ละชนิดของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)

ประเภทสัตว์น้ำ	ปริมาณการขาย (กก.)	% ปริมาณการขาย	มูลค่าการขาย (บาท)	% มูลค่าการขาย
หมึกหอม	4,802.50	93.21	390,069.00	94.47
หมึกกล้วย	129.10	2.51	10,010.00	2.42
หมึกฝอย	150.00	2.91	7,500.00	1.82
หมึกแม่ไก่	26.50	0.51	2,385.00	0.58
หมึกกระดอง	23.00	0.45	1,550.00	0.38
หมึกกบ	21.00	0.41	1,410.00	0.34
รวม	5,152.10	100.00	412,924.00	100.00

4.12.2.4 ปริมาณและมูลค่าการขายหอยแต่ละชนิดของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)

ปริมาณการขายหอยพบว่าหอยโข่งทะเลมีปริมาณการขายได้มากที่สุด (36.58%) รองลงมาคือ หอยแครง (25.66%) หอยตาแดง (24.68%) หอยโข่ง (3.70%) หอยมือเสือ (2.84%) หอยหวาน (2.47%) หอยชักน้ำ (2.22%) และหอยกะหย้า มีปริมาณการขายได้น้อยที่สุด (1.85%) โดยมีมูลค่าการขายหอยตาแดงมากที่สุด (39.34%) รองลงมาคือหอยแครง (24.26%) หอยโข่งทะเล (23.01%) หอยมือเสือ (5.45%) หอยโข่ง (2.84%) หอยชักน้ำ (2.04%) หอยหวาน (1.78%) และหอยกะหย้ามีมูลค่าการขายได้น้อยที่สุด (1.28%) (ตารางที่ 46)

ตารางที่ 46 ปริมาณและมูลค่าการขายหอยแต่ละชนิดของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)

ประเภทสัตว์น้ำ	ปริมาณการขาย (กก.)	% ปริมาณการขาย	มูลค่าการขาย (บาท)	% มูลค่าการขาย
หอยตาแดง	200.00	24.68	13,850.00	39.34
หอยแครง	208.00	25.66	8,540.00	24.26
หอยโข่งทะเล	296.50	36.58	8,103.00	23.01
หอยมือเสือ	23.00	2.84	1,920.00	5.45
หอยโข่ง	30.00	3.70	1,000.00	2.84
หอยชักน้ำ	18.00	2.22	720.00	2.04
หอยหวาน	20.00	2.47	625.00	1.78
หอยกะหย้า	15.00	1.85	450.00	1.28
รวม	810.50	100.00	35,208.00	100.00

4.12.2.5 ปริมาณและมูลค่าการขายปูแต่ละชนิดของพ่อค้าแม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)

ปริมาณการขายปู พบว่าปูม้ามีปริมาณการขายได้มากที่สุด (84.00%) รองลงมาคือปูมะพร้าว (14.37%) และปูดำ มีปริมาณการขายได้น้อยที่สุด (1.63%) มูลค่าการขายปูม้ามีมากที่สุด (85.94%) รองลงมาคือ ปูมะพร้าว (12.90%) และปูดำ มีมูลค่าการขายได้น้อยที่สุด (1.16%) (ตารางที่ 47)

ตารางที่ 47 ปริมาณและมูลค่าการขายปูแต่ละชนิดของพ่อค้า-แม่ค้า (กลุ่มตัวอย่าง)

ประเภทสัตว์น้ำ	ปริมาณการขาย (กก.)	% ปริมาณการขาย	มูลค่าการขาย (บาท)	% มูลค่าการขาย
ปูม้า	1,754.00	84.00	259,760.00	85.94
ปูมะพร้าว	300.00	14.37	39,000.00	12.90
ปูดำ	34.00	1.63	3,500.00	1.16
รวม	2,088.00	100.00	302,260.00	100.00

4.13 การซื้อขายสัตว์น้ำในตลาด จังหวัดสงขลา

ผลการสำรวจตลาดสัตว์น้ำในตลาดจังหวัดสงขลา 14 แห่ง แบ่งเป็นตลาดสด จำนวน 9 แห่ง (ตลาดสดพลาซ่า ตลาดสดกิมหยง ตลาดสดคลองเรียน ตลาดนัดเกาะหมี่ ตลาดนัดกองบิน 56 ตลาดสดไถ่ไถ่ ตลาดรถไฟอำเภอเมืองสงขลา ตลาดหาดใหญ่ใน และตลาดเกษตร มอ.) ห้างสรรพสินค้า 5 แห่ง (ห้างเทสโก้โลตัส ห้างคาร์ฟูร์ ห้างสยามเม็คโคร ห้างไดอาน่า ห้างโรบินสัน) จำนวน 292 ชุด โดยการสอบถามราคาสัตว์น้ำแต่ละชนิดเป็นรายวันแยกตามชนิดสัตว์น้ำที่มีการวางขายมีความถี่รวม 4,706 ตัวอย่าง พบว่าชนิดสัตว์น้ำในตลาดจังหวัดสงขลาที่มีมากที่สุดคือ ปลา (62.37 %) รองลงมาคือ กุ้ง (13.49 %) หมึก (13.45 %) ปู (6.76 %) หอย (3.36 %) แมงดาทะเล (0.32 %) และ กุ้ง (0.25 %) (ตารางที่ 48)

ตารางที่ 48 กลุ่มชนิดสัตว์น้ำในตลาดจังหวัดสงขลา

ชนิดสัตว์น้ำ	ความถี่ของการเก็บข้อมูลตัวอย่าง (ครั้ง)	% ความถี่ของการเก็บตัวอย่าง
ปลา	2,935	62.37
กุ้ง	635	13.49
หมึก	633	13.45
ปู	318	6.76
หอย	158	3.36
แมงดาทะเล	15	0.32
กุ้ง	12	0.25
รวม	4,706	100.00

ข้อมูลชนิดของสัตว์น้ำที่มีขายในจังหวัดสงขลา แยกตามประเภทของสัตว์น้ำเป็น กลุ่มปลา กลุ่มกุ้ง กลุ่มหมึก กลุ่มปู และกลุ่มหอย ได้ดังต่อไปนี้

4.13.1 ชนิดปลาในตลาดจังหวัดสงขลา

จากสอบถามชนิดสัตว์น้ำมีความถี่รวม 4,706 ตัวอย่าง พบว่า ปลาที่มีขายในตลาดจังหวัดสงขลา มีจำนวน 2,935 ตัวอย่าง โดยปลาทุเดี่ย มีขายมากที่สุด (13.15 %) รองลงมาคือ ปลากระบอก (8.96 %) ปลากระพงขาว (8.62 %) ปลาเกวรา (4.74 %) และปลาแซกกล้า (ปลาสิğun) (3.88 %) เป็นต้น (ตารางที่ 49)

ตารางที่ 49 ชนิดปลาในตลาดจังหวัดสงขลา

ชนิดปลา	ความถี่ของการเก็บข้อมูลตัวอย่าง(ครั้ง)	% ความถี่ของการเก็บตัวอย่าง
ปลาทุเดี่ย	386	13.15
ปลากระบอก	263	8.96
ปลากระพงขาว	253	8.62
ปลาเกวรา	139	4.74
ปลาแซกกล้า (ปลาสิğun)	114	3.88
ปลาทองเทียว	108	3.68
ปลาหัวอ่อน	103	3.51
ปลาขี้ตัง	95	3.24
ปลาทุแขก	89	3.03
ปลาอื่นๆ	1,385	47.19
รวม	2,935	100.00

4.13.2 ชนิดกุ้งในตลาดจังหวัดสงขลา

จากสอบถามชนิดสัตว์น้ำมีความถี่รวม 4,706 ตัวอย่าง พบว่า กุ้งที่มีขายในตลาดจังหวัดสงขลา มีจำนวน 635 ตัวอย่าง โดยกุ้งทะเลมีขายมากที่สุด (65.67 %) รองลงมาคือ กุ้งหางแดง (30.71 %) และกุ้งฝอย (3.62%) (ตารางที่ 50)

ตารางที่ 50 ชนิดกุ้งในตลาดจังหวัดสงขลา

ชนิดกุ้ง	ความถี่ของการเก็บข้อมูลตัวอย่าง(ครั้ง)	% ความถี่ของการเก็บตัวอย่าง
กุ้งทะเล	417	65.67
กุ้งหางแดง	195	30.71
กุ้งฝอย	23	3.62
รวม	635	100.00

4.13.3 ชนิดหมึกในตลาดจังหวัดสงขลา

จากสอบถามชนิดสัตว์น้ำมีความถี่รวม 4,706 ตัวอย่าง พบว่า หมึกที่มีขายในตลาดจังหวัดสงขลา มีจำนวน 633 ตัวอย่าง โดยหมึกกล้วย มีขายมากที่สุด (71.25 %) รองลงมาคือ หมึกไข่ (19.27 %) หมึกกระดอง (7.90 %) หมึกการ์ตูน (0.95 %) และหมึกคางคก (0.63 %) (ตารางที่ 51)

ตารางที่ 51 ชนิดหมึกในตลาดจังหวัดสงขลา

ชนิดหมึก	ความถี่ของการเก็บข้อมูลตัวอย่าง	% ความถี่ของการเก็บตัวอย่าง
หมึกกล้วย	451	71.25
หมึกไข่	122	19.27
หมึกกระดอง	50	7.90
หมึกการ์ตูน	6	0.95
หมึกคางคก	4	0.63
รวม	633	100.00

4.13.4 ชนิดปูในตลาดจังหวัดสงขลา

จากสอบถามชนิดสัตว์น้ำมีความถี่รวม 4,706 ตัวอย่าง พบว่า ชนิดปูที่มีขายในตลาดจังหวัดสงขลา มีจำนวน 318 ตัวอย่าง โดยปูดำเนื้อ มีขายมากที่สุด (39.94 %) รองลงมาคือปูม้า (33.33 %) และปูดำไข่ (26.73 %) (ตารางที่ 52)

ตารางที่ 52 ชนิดปูในตลาดจังหวัดสงขลา

ชนิดปู	ความถี่ของการเก็บข้อมูลตัวอย่าง (ครั้ง)	% ความถี่ของการเก็บตัวอย่าง
ปูดำเนื้อ	127	39.94
ปูม้า	106	33.33
ปูดำไข่	85	26.73
รวม	318	100.00

4.13.5 ชนิดหอยในตลาดจังหวัดสงขลา

จากสอบถามชนิดสัตว์น้ำมีความถี่รวม 4,706 ตัวอย่าง พบว่า ชนิดหอยที่มีขายในตลาดจังหวัดสงขลา มีจำนวน 158 ตัวอย่าง โดยหอยแครงมีขายมากที่สุด (33.54 %) รองลงมาคือ หอยแมลงภู่ (25.95 %) หอยลาย (20.89 %) หอยกะพง (8.86 %) หอยเชลล์ (5.70 %) และหอยกาบ (5.06 %) (ภาพที่ 53)

ตารางที่ 53 ชนิดหอยในตลาดจังหวัดสงขลา

ชนิดหอย	ความถี่ของการเก็บข้อมูลตัวอย่าง (ครั้ง)	% ผลรวมจำนวนตัวอย่าง
หอยแครง	53	33.54
หอยแมลงภู่	41	25.95
หอยลาย	33	20.89
หอยกะพง	14	8.86
หอยเชลล์	9	5.70
หอยกาบ	8	5.06
รวม	158	100.00

4.14 แหล่งที่มาของสัตว์น้ำในตลาดจังหวัดสงขลา

จากการสอบถามแหล่งที่มาของสัตว์น้ำมีความถี่รวม 4,706 ตัวอย่าง พบว่าแหล่งที่มาของสัตว์น้ำที่มาจากจังหวัดสงขลา มีจำนวนมากที่สุด (74.71%) รองลงมาคือสัตว์น้ำที่มาจากจังหวัดสตูล (12.03%) จังหวัดนครศรีธรรมราช (5.14%) จังหวัดระนอง (3.59%) จังหวัดปัตตานี (2.42%) จังหวัดสมุทรปราการ (1.53%) และจังหวัดพัทลุง (0.57%) (ตารางที่ 54)

ตารางที่ 54 แหล่งที่มาของสัตว์น้ำในตลาดจังหวัดสงขลา

แหล่งที่มา	ความถี่ของการเก็บตัวอย่าง (ครั้ง)	% ความถี่ของการเก็บตัวอย่าง
จ.สงขลา	3,516	74.71
จ.สตูล	566	12.03
จ.นครศรีธรรมราช	242	5.14
จ.ระนอง	169	3.59
จ.ปัตตานี	114	2.42
จ.สมุทรปราการ	72	1.53
จ.พัทลุง	27	0.57
รวม	4,706	100.00

ข้อมูลแหล่งที่มาของสัตว์น้ำที่มีขายในจังหวัดสงขลา เมื่อแยกประเภทของสัตว์น้ำตามแหล่งที่มาออกเป็นจากจังหวัดสงขลา จังหวัดสตูล จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดระนอง จังหวัดปัตตานี จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดพัทลุง ได้ดังต่อไปนี้

4.14.1 สัตว์น้ำจากจังหวัดสงขลา

จากข้อมูลแหล่งที่มาของสัตว์น้ำมีความถี่รวม 4,706 ตัวอย่าง พบว่า สัตว์น้ำจากจังหวัดสงขลาที่มีขายในตลาดจังหวัดสงขลา มีจำนวน 3,516 ตัวอย่าง โดยหมึกกล้วย (12.83%) มีขายมากที่สุด รองลงมาคือ กุ้งทะเล (11.86 %) กุ้งหางแดง(5.55%) ปลากระบอก(4.10 %) ปลาเกะเรา (3.73 %) หมึกไข่ (3.47 %) ปลาทองเทียว (3.07 %) ปูม้า (3.01%) ปลาหัวอ่อน (2.93 %) ปลากระพงขาว (2.90 %)และสัตว์น้ำอื่นๆ 1,637 (46.56 %) (ตารางที่ 55)

ตารางที่ 55 ชนิดสัตว์น้ำจากจังหวัดสงขลา

ชนิดสัตว์น้ำ	ความถี่ของการเก็บข้อมูลตัวอย่าง (ครั้ง)	% ความถี่ของการเก็บตัวอย่าง
หมึกกล้วย	451	12.83
กุ้งทะเล	417	11.86
กุ้งหางแดง	195	5.55
ปลากระบอก	144	4.10
ปลากูเร	131	3.73
หมึกไข่	122	3.47
ปลาทองเทียว	108	3.07
ปูม้า	106	3.01
ปลาหัวอ่อน	103	2.93
ปลากะพงขาว	102	2.90
สัตว์น้ำอื่นๆ	1,637	46.56
รวม	3,516.	100.00

4.14.2 สัตว์น้ำจากจังหวัดสตูล

จากข้อมูลแหล่งที่มาของสัตว์น้ำมีความถี่รวม 4,706 ตัวอย่าง พบว่า สัตว์น้ำจากจังหวัดสตูลที่มีขายในตลาดจังหวัดสงขลา มีจำนวน 3,516 ตัวอย่าง โดยปลาทุเรียนมีขายมากที่สุด (48.59 %) รองลงมาคือ ปลาเส็กกล้า (17.14%) ปลาทุเรียน (12.37%) ปลาดำเนื้อ (7.95%) ปลาตาโต (6.18%) ปลาข้างเหลือง (3.53%) ปลาเกสรินทร์ (2.30%) ปลาเคียวใหญ่ (0.88%) ปลาแดง (0.53%) ปลาตุก (0.35%) และปลาดำไข่ (0.18%) (ตารางที่ 56)

4.14.3 สัตว์น้ำจากจังหวัดนครศรีธรรมราช

จากข้อมูลแหล่งที่มาของสัตว์น้ำมีความถี่รวม 4,706 ตัวอย่าง พบว่า สัตว์น้ำจากจังหวัดนครศรีธรรมราชที่มีขายในตลาดจังหวัดสงขลา มีจำนวน 242 ตัวอย่าง โดยปลาทุเรียนมีขายในจังหวัดสงขลา มากที่สุดถึง (35.12 %) รองลงมาคือ ปลากระบอก (30.17%) ปลาเรียว (9.50%) ปลาทุเรียน (7.02%) ปลาเส็กกล้า (4.55%) ปลากูเร (3.31%) ปลาแรด (3.31%) ปลาเวียน (2.07%) ปลาเต้าเตี้ย (1.65%) ปลาเก๋า (1.24%) ปลาตาโต (1.24%) และปลาแดง (0.83%) (ตารางที่ 57)

ตารางที่ 56 ชนิดสัตว์น้ำจากจังหวัดสตูล

ชนิดสัตว์น้ำ	ความถี่ของการเก็บข้อมูลตัวอย่าง (ครั้ง)	% ความถี่ของการเก็บตัวอย่าง
ปลาทุเดี่ย	275	48.59
ปลาเซ็กกล้า (ปลาสิ่กุน)	97	17.14
ปลาทุแขก	70	12.37
ปูดำเนื้อ	45	7.95
ปลาตาโต	35	6.18
ปลาข้างเหลือง	20	3.53
ปลาเกสรินทร์	13	2.30
ปลาเตี้ย ใหญ่	5	0.88
ปลาแดง	3	0.53
ปลาคูก	2	0.35
ปูดำไข่	1	0.18
รวม	566	100.00

ตารางที่ 57 ชนิดสัตว์น้ำจากจังหวัดนครศรีธรรมราช

ชนิดสัตว์น้ำ	ความถี่ของการเก็บข้อมูลตัวอย่าง (ครั้ง)	% ความถี่ของการเก็บตัวอย่าง
ปลาทุเดี่ย	85	35.12
ปลากระบอก	73	30.17
ปลาเรียบ	23	9.50
ปลาทุแขก	17	7.02
ปลาเซ็กกล้า (ปลาสิ่กุน)	11	4.55
ปลากูรา	8	3.31
ปลาแรด	8	3.31
ปลาเวียน	5	2.07
ปลาเต้าเตี้ย	4	1.65
ปลาเก๋า	3	1.24
ปลาตาโต	3	1.24
ปลาแดง	2	0.83
รวม	242	100.00

4.14.4 สัตว์น้ำจากจังหวัดระนอง

จากข้อมูลแหล่งที่มาของสัตว์น้ำมีความถี่รวม 4,706 ตัวอย่าง พบว่า สัตว์น้ำจากจังหวัดระนองที่มีขายในตลาดจังหวัดสงขลา มีจำนวน 169 ตัวอย่าง โดยปลากระบอก มีขายมากที่สุด (27.22 %) รองลงมาคือปลาใบปอ (22.49 %) ปลากาบกล้วย (19.53 %) ปลานกแก้ว (11.24 %) ปลานวลจันทร์ (11.24 %) และปลาเกสรินทร์ (8.28 %) (ตารางที่ 58)

ตารางที่ 58 ชนิดสัตว์น้ำจากจังหวัดระนอง

ชนิดสัตว์น้ำ	ความถี่ของการเก็บข้อมูลตัวอย่าง (ครั้ง)	% ความถี่ของการเก็บตัวอย่าง
ปลากระบอก	46	27.22
ปลาใบปอ	38	22.49
ปลากาบกล้วย	33	19.53
ปลานกแก้ว	19	11.24
ปลานวลจันทร์	19	11.24
ปลาเกสรินทร์	14	8.28
รวม	169	100.00

4.14.5 สัตว์น้ำจากจังหวัดปัตตานี

จากข้อมูลแหล่งที่มาของสัตว์น้ำมีความถี่รวม 4,706 ตัวอย่าง พบว่า สัตว์น้ำจากจังหวัดปัตตานีที่มีขายในตลาดจังหวัดสงขลา มีจำนวน 114 ตัวอย่าง โดยปลากระพงขาวมีขายมากที่สุด (71.93%) รองลงมาคือปลากระพงแดง (8.77%) ปลากระพงเหลือง (7.89%) ปลาอังกื๋อ (7.89%) และปลากระพงดำ (3.51%) (ตารางที่ 59)

4.14.6 สัตว์น้ำจากจังหวัดสมุทรปราการ

จากข้อมูลแหล่งที่มาของสัตว์น้ำมีความถี่รวม 4,706 ตัวอย่าง พบว่า สัตว์น้ำจากจังหวัดสมุทรปราการที่มีขายในตลาดจังหวัดสงขลา มีจำนวน 72 ตัวอย่าง โดยปลากระพงขาวมีขายมากที่สุด (95.83 %) รองลงมาคือปลากระพงดำ (2.78%) และปลากระพงแดง (1.39 %) (ตารางที่ 60)

ตารางที่ 59 ชนิดสัตว์น้ำจากจังหวัดปัตตานี

ชนิดสัตว์น้ำ	ความถี่ของการเก็บข้อมูลตัวอย่าง (ครั้ง)	% ความถี่ของการเก็บตัวอย่าง
ปลากะพงขาว	82	71.93
ปลากะพงแดง	10	8.77
ปลากะพงเหลือง	9	7.89
ปลากะพงแดง	9	7.89
ปลากะพงดำ	4	3.51
ผลรวม	114	100.00

ตารางที่ 60 ชนิดสัตว์น้ำจากจังหวัดสมุทรปราการ

ชนิดสัตว์น้ำ	ความถี่ของการเก็บข้อมูลตัวอย่าง (ครั้ง)	% ความถี่ของการเก็บตัวอย่าง
ปลากะพงขาว	69	95.83
ปลากะพงดำ	2	2.78
ปลากะพงแดง	1	1.39
ผลรวม	72	100.00

4.14.7 สัตว์น้ำจากจังหวัดพัทลุง

จากข้อมูลแหล่งที่มาของสัตว์น้ำมีความถี่รวม 4,706 ตัวอย่าง พบว่า สัตว์น้ำจากจังหวัดพัทลุงที่มีขายในตลาดจังหวัดสงขลา มีจำนวน 27 ตัวอย่าง โดยปลาโทง (66.67 %) มีขายมากที่สุด รองลงมาคือ ปลาเรียว (18.52%) ปลาขี้ดงดำ (11.11 %) และปลาไท (3.70 %) (ตารางที่ 61)

ตารางที่ 61 ชนิดสัตว์น้ำจากจังหวัดพัทลุง

ชนิดสัตว์น้ำ	ความถี่ของการเก็บข้อมูลตัวอย่าง (ครั้ง)	% ความถี่ของการเก็บตัวอย่าง
ปลาโทง	18	66.67
ปลาเรียบ	5	18.52
ปลาจี่ตังดำ	3	11.11
ปลาไท	1	3.70
ผลรวม	27	100.00

4.15 วิธีการตลาดสัตว์น้ำของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูลถึงผู้บริโภค

4.15.1 วิธีการตลาดของปลาทุ

ปลาทุที่ชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูลจับได้ มีวิธีการจำหน่ายเข้าสู่การตลาดโดยแยกตามขนาดของปลาทุ 3 ขนาดคือ ปลาทุขนาดเล็ก ปลาทุขนาดกลาง และปลาทุขนาดใหญ่

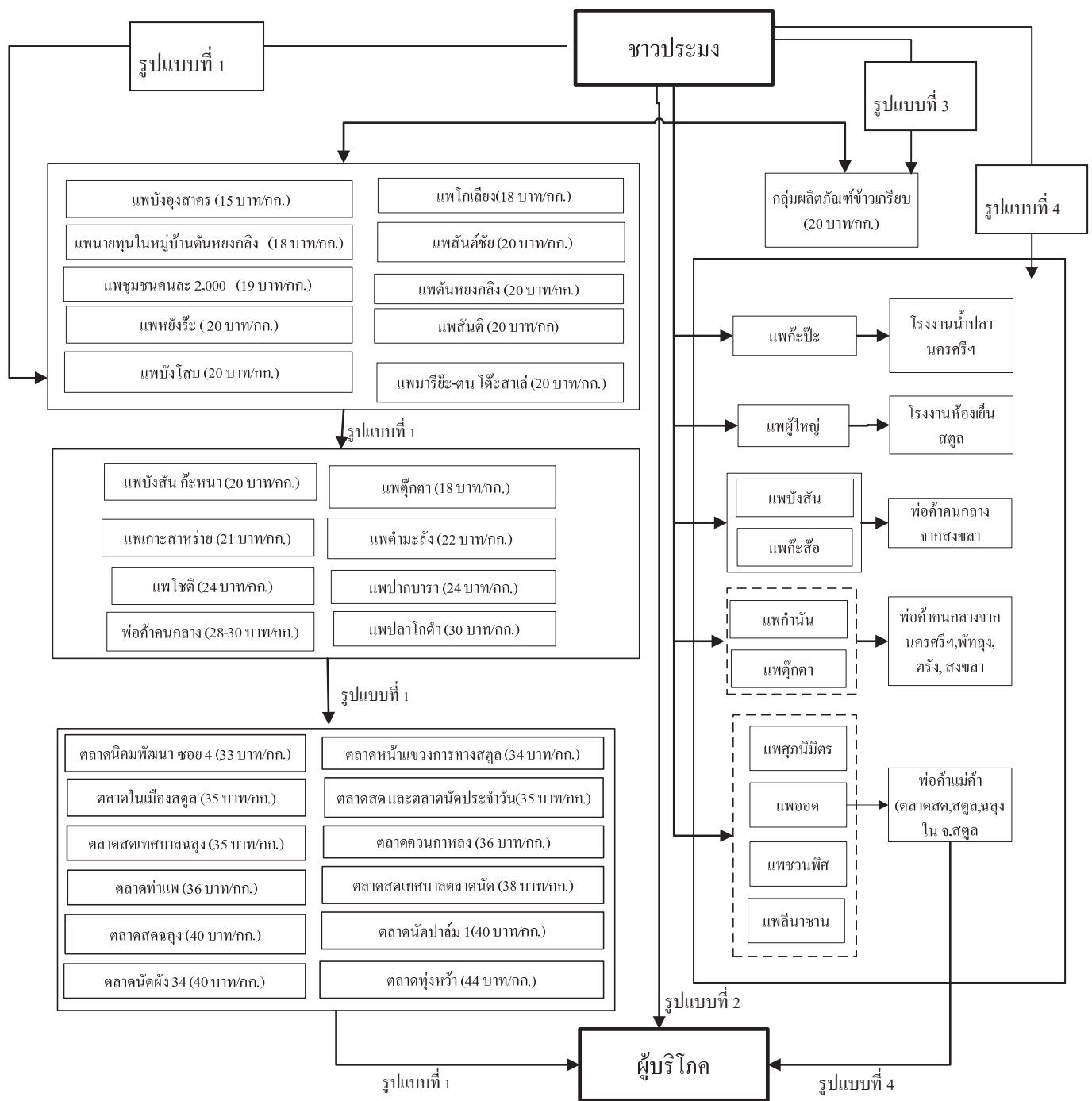
วิธีการตลาดของปลาทุขนาดเล็ก การจำหน่ายปลาทุขนาดเล็กเข้าสู่ตลาด มี 4 รูปแบบ (ภาพที่ 3) คือ

รูปแบบที่ 1 ชาวประมงนำปลาทุขนาดเล็กมาขายที่แพชุมชนและแพเอกชนขนาดเล็กในพื้นที่ และแพชุมชนและแพเอกชนขนาดเล็กในพื้นที่จะนำไปขายต่อให้กับแพปลาเอกชนขนาดใหญ่และพ่อค้าคนกลางที่มารับซื้อที่แพ จากนั้นพ่อค้าคนกลางจะนำมาจำหน่ายให้แม่ค้ารายย่อยในตลาดต่างๆ ทั้งตลาดสด ตลาดนัด ในพื้นที่จังหวัดสตูล

รูปแบบที่ 2 ชาวประมงนำสินค้ามาขายเอง โดยจะขายให้กับผู้บริโภคโดยตรง

รูปแบบที่ 3 ชาวประมงขายสินค้าให้กับกลุ่มผลิตภัณฑ์ข้าวเกรียบในพื้นที่

รูปแบบที่ 4 ชาวประมงขายสินค้าให้กับแพเอกชนขนาดใหญ่ เพื่อส่งไปยังตลาดต่างจังหวัด ได้แก่ แพกะปิจะส่งปลาทุขนาดเล็กขายไปโรงงานน้ำปลาจังหวัดนครศรีธรรมราช แพบังสันและแพกะสือขายสินค้าให้กับพ่อค้าคนกลางที่มารับซื้อจากจังหวัดสงขลา แพผู้ใหญ่จะส่งโรงงานห้องเย็นจังหวัดสตูล แพกำนันและแพตุ๊กตาส่งสินค้าให้กับพ่อค้าคนกลางที่มารับซื้อจากจังหวัดนครศรีธรรมราช พัทลุง ตรัง และสงขลา แพสุกนิมิต แพออก แพชวนพิศ และแพลีนาซานขายสินค้าให้กับพ่อค้าแม่ค้าที่มารับซื้อเพื่อนำไปขายในตลาดจังหวัดสตูล

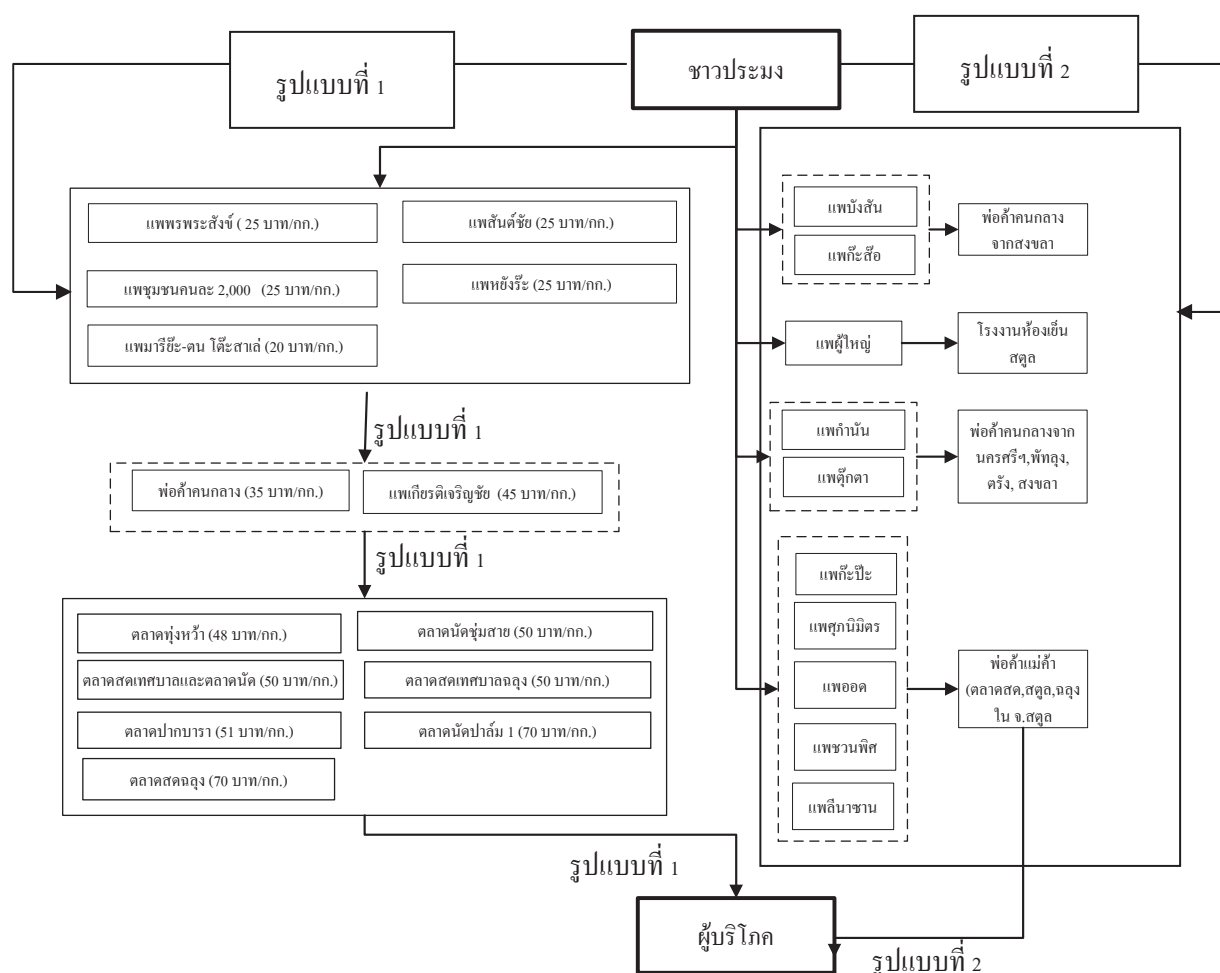

ภาพที่ 3 วิธีการตลาดปลาขนาดเล็กของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล

วิธีการตลาดของปลาทุขนาดกลาง การจำหน่ายปลาทุขนาดกลางเข้าสู่ตลาด (ภาพที่ 4) มี 2 รูปแบบ คือ

รูปแบบที่ 1 ชาวประมงนำปลาทุขนาดกลางมาขายที่แพชุมชนและแพเอกชนขนาดเล็กในพื้นที่ และแพชุมชนและแพเอกชนขนาดเล็กในพื้นที่จะนำไปขายต่อให้กับแพปลาเอกชนขนาดใหญ่ และพ่อค้าคนกลางที่มารับซื้อที่แพ จากนั้นพ่อค้าคนกลางจะนำมาจำหน่ายให้แม่ค้ารายย่อยในตลาดต่างๆ ทั้งตลาดสด ตลาดนัด ในพื้นที่จังหวัดสตูล

รูปแบบที่ 2 ชาวประมงขายสินค้าให้กับแพเอกชนขนาดใหญ่ เพื่อส่งไปยังตลาดต่างจังหวัด ได้แก่ แพบังสันและแพกะสือขายสินค้าให้กับพ่อค้าคนกลางที่มารับซื้อจากจังหวัดสงขลา แพผู้ใหญ่ส่งสินค้าไปโรงงานห้องเย็นในสตูล แพก้านันและแพตุ๊กตาส่งสินค้าให้กับพ่อค้าคนกลางที่มารับซื้อจากจังหวัด นครศรีธรรมราช พัทลุง ตรัง และสงขลา แพสุกนิมิตร แพออก แพกะปิยะแพชวนพิศ และแพลีนาขายสินค้าให้กับพ่อค้าแม่ค้าที่มารับซื้อเพื่อนำไปขายในตลาดจังหวัดสตูล

ภาพที่ 4 วิธีการตลาดปลาทุขนาดกลางของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล

วิธีการตลาดของปลาทุขนาดใหญ่ วิธีการตลาดของการจำหน่ายปลาทุขนาดใหญ๋เข้าสู่ตลาด มี

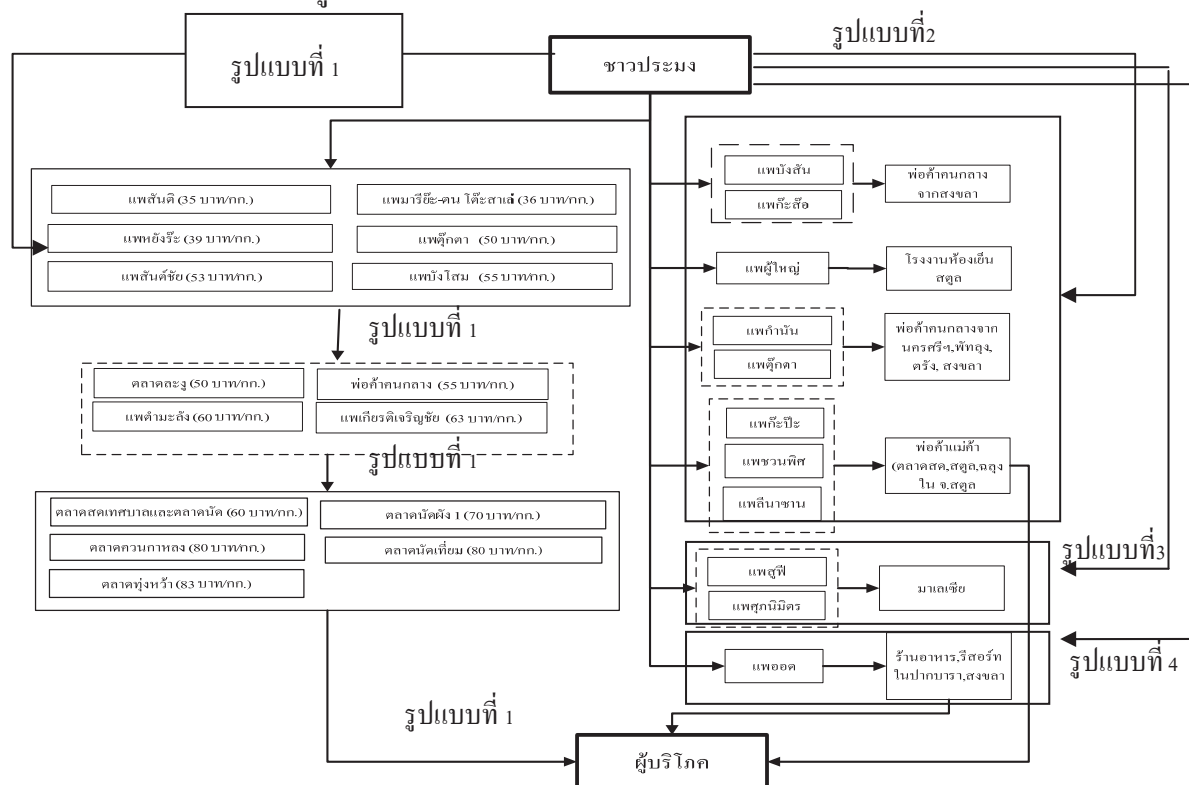
4 รูปแบบ (ภาพที่ 5) คือ

รูปแบบที่ 1 ชาวประมงนำปลาทุขนาดใหญ๋มาขายที่แพเอกชนขนาดเล็กในพื้นที่ จากนั้นแพเอกชนขนาดเล็กในพื้นที่จะนำไปขายให้กับแพปลาเอกชน ขนาดใหญ่ และพ่อค้าคนกลางที่มารับซื้อที่แพ จากนั้นพ่อค้าคนกลางก็นำมาจำหน่ายให้แม่ค้ารายย่อยในตลาดต่างๆ ทั้งตลาดสด ตลาดนัด ในพื้นที่จังหวัดสตูล

รูปแบบที่ 2 ชาวประมงขายสินค้าให้กับแพเอกชนในพื้นที่ เพื่อส่งไปยังตลาดต่างจังหวัด ได้แก่ แพบังสันและแพกะสีขายสินค้าให้กับพ่อค้าคนกลางที่มารับซื้อจากจังหวัดสงขลา แพผู้ใหญ่ส่งสินค้าไปโรงงานห้องเย็นในจังหวัดสตูล แพผู้ใหญ๋จะส่งเข้าโรงงานห้องเย็น แพก้านันและแพตุ๊กตาส่งสินค้าให้กับพ่อค้าคนกลางที่มารับซื้อจากจังหวัดนครศรีธรรมราช พัทลุง ตรัง และสงขลา แพกะปิยะ แพชวนพิศ และแพลีนาขายสินค้าให้กับพ่อค้าแม่ค้าที่มารับซื้อเพื่อนำไปขายในตลาดจังหวัดสตูล

รูปแบบที่ 3 ชาวประมงขายสินค้าให้กับแพเอกชนในพื้นที่ เพื่อส่งไปยังตลาดต่างประเทศ คือ แพลูฟี่และแพศุณนิมิตร ส่งสินค้าไปขายยังประเทศมาเลเซีย

รูปแบบที่ 4 ชาวประมงขายสินค้าให้กับแพเอกชนในพื้นที่ เพื่อส่งไปยังร้านอาหาร, รีสอร์ทในอำเภอปากบารา จังหวัดสตูล และในจังหวัดสงขลา

ภาพที่ 5 วิธีการตลาดปลาทุขนาดใหญ๋ของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล

4.15.2 วิธีการตลาดของปลาทราย

วิธีการจำหน่ายปลาทรายที่ชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูลจับได้เข้าสู่การตลาด มี 5 รูปแบบ (ภาพที่ 6) คือ

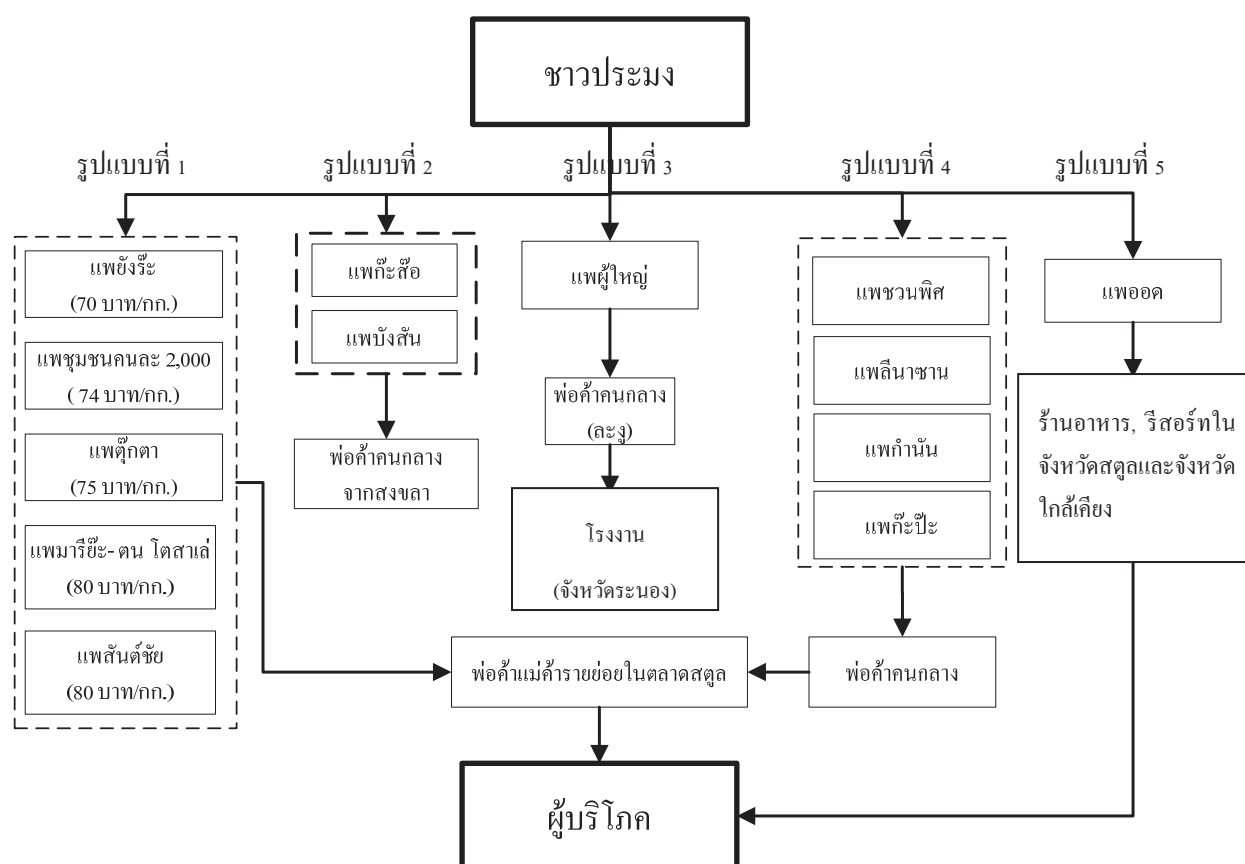
รูปแบบที่ 1 ชาวประมงนำปลาทรายมาขายที่แพชุมชนและแพเอกชนในพื้นที่ จากนั้นจะมีพ่อค้าแม่ค้าในพื้นที่จังหวัดสตูลมารับซื้อ เพื่อขายทั้งตลาดสด ตลาดนัด ในจังหวัดสตูล

รูปแบบที่ 2 ชาวประมงขายสินค้าให้กับแพเอกชนในพื้นที่ จากนั้นมีพ่อค้าคนกลางในจังหวัดสงขลามารับซื้อ

รูปแบบที่ 3 ชาวประมงขายสินค้าให้กับแพเอกชนในพื้นที่ แล้วมีพ่อค้าคนกลางมารับซื้อเพื่อนำไปส่งโรงงานในจังหวัดระนอง

รูปแบบที่ 4 ชาวประมงขายสินค้าให้กับแพเอกชนในพื้นที่ จากนั้นพ่อค้าคนกลางมารับซื้อที่แพเพื่อนำไปส่งต่อให้กับแม่ค้ารายย่อยที่ขายในตลาดจังหวัดสตูล

รูปแบบที่ 5 ชาวประมงขายสินค้าให้กับแพเอกชนในพื้นที่ จากนั้นแพเอกชนส่งสินค้าไปจำหน่ายที่ร้านอาหาร และรีสอร์ททั้งในจังหวัดสตูล และใกล้เคียง

ภาพที่ 6 วิธีการตลาดปลาทรายของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล

4.15.3 วิธีการตลาดของกุ้งขาว

กุ้งขาวที่ชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูลจับได้ มีวิธีการจำหน่ายเข้าสู่การตลาดโดยแยกตามขนาดของกุ้งขาว 3 ขนาดคือ กุ้งขาวขนาดเล็ก กุ้งขาวขนาดกลาง และกุ้งขาวขนาดใหญ่

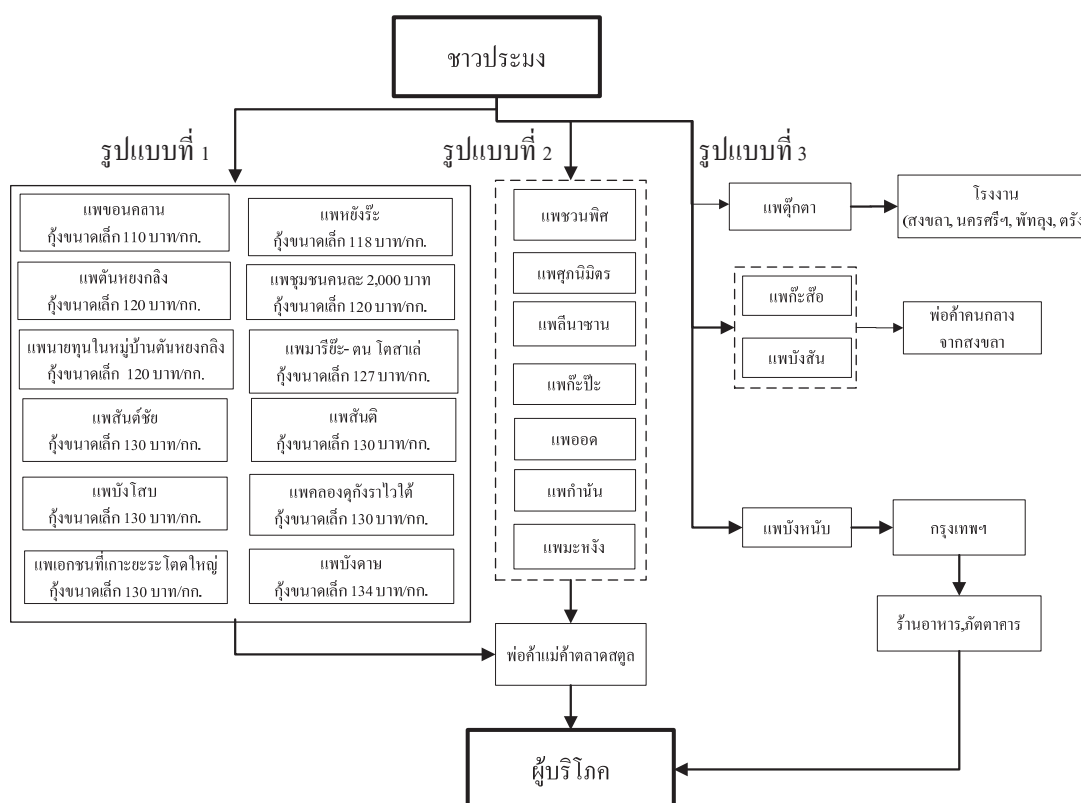
วิธีการตลาดของกุ้งขาวขนาดเล็ก

วิธีการตลาดของกุ้งขาวขนาดเล็กที่ชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูลจับได้เข้าสู่การตลาด (ภาพที่ 7) มี 3 รูปแบบ คือ

รูปแบบที่ 1 ชาวประมงนำสินค้ามาขายที่แพชุมชนและแพเอกชนขนาดเล็กในพื้นที่ จากนั้นจะมีพ่อค้า-แม่ค้าปลีกในจังหวัดสตูลมารับซื้อ เพื่อนำไปขายทั้งตลาดสด และตลาดนัด ในจังหวัดสตูล

รูปแบบที่ 2 ชาวประมงนำสินค้ามาขายที่แพเอกชน ซึ่งจะขายต่อให้กับพ่อค้าคนกลางมารับซื้อเพื่อนำไปส่งแม่ค้ารายย่อยในจังหวัดสตูล

รูปแบบที่ 3 ชาวประมงนำสินค้ามาขายแพเอกชนเพื่อนำส่งต่างจังหวัด ได้แก่ แพกึ่งสือและแพบังสันจะมีพ่อค้าคนกลางมารับซื้อถึงแพ แพตุ๊กตาจะส่งสินค้าไปเข้าโรงงานที่ จังหวัดนครศรีธรรมราช พัทลุง ตรัง และสงขลา แพบังหนับจะส่งสินค้าไปจำหน่ายให้พ่อค้าคนกลางที่กรุงเทพฯ เพื่อส่งสินค้าให้กับร้านอาหารและภัตตาคาร

ภาพที่ 7 วิธีการตลาดกุ้งขาวขนาดเล็กของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล

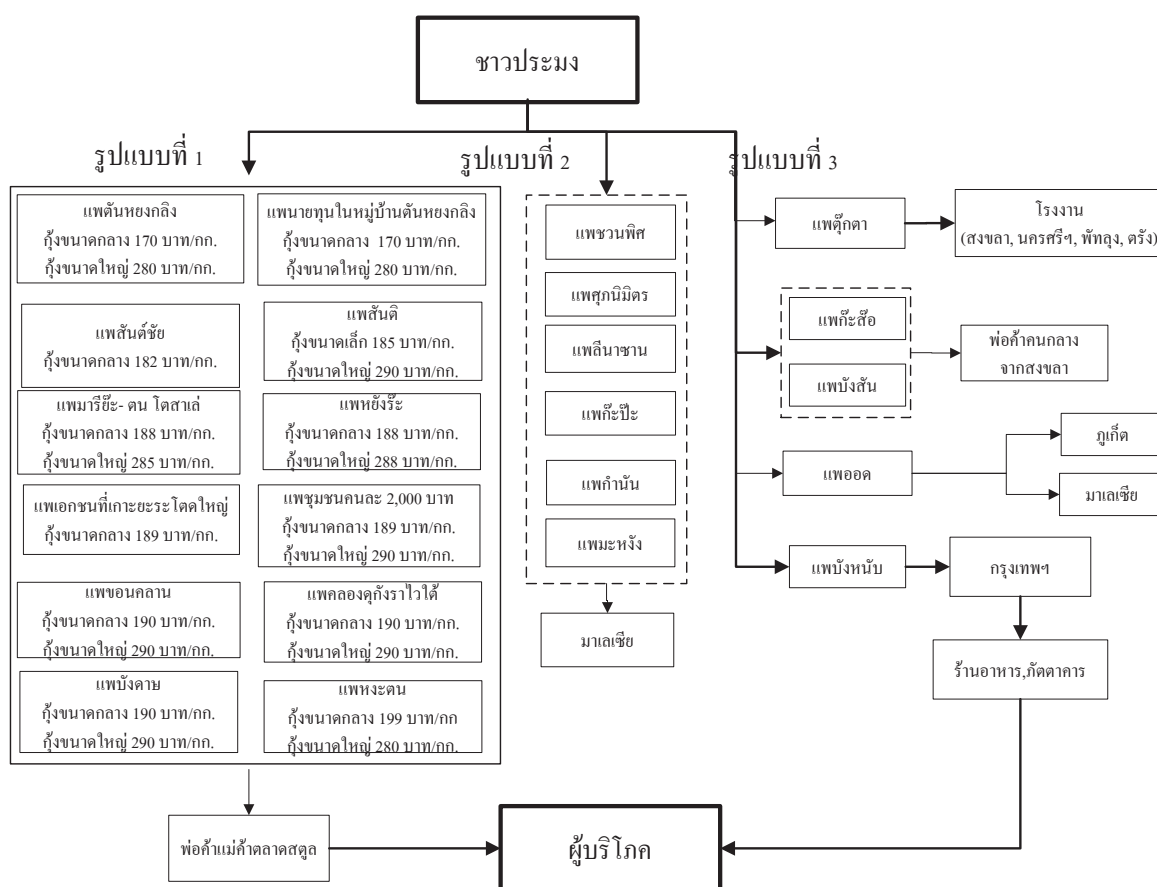
วิธีการตลาดของกุ้งขาวขนาดกลางและขนาดใหญ่

วิธีการตลาดของกุ้งขาวขนาดกลางและขนาดใหญ่ที่ชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูลจับได้เข้าสู่การตลาด (ภาพที่ 8) มี 3 รูปแบบ คือ

รูปแบบที่ 1 ชาวประมงนำสินค้ามาขายที่แพชุมชนและแพเอกชนในพื้นที่ จากนั้นจะมีพ่อค้าแม่ค้ารายย่อยในจังหวัดสตูลมารับซื้อ เพื่อนำไปขายในตลาดสด และตลาดนัด ในจังหวัดสตูล

รูปแบบที่ 2 ชาวประมงนำสินค้ามาขายที่แพเอกชน จากนั้นแพเอกชนจะส่งสินค้าไปขายประเทศมาเลเซีย โดยส่งทางเรือที่ท่าเทียบเรือตำละมัง จ.สตูล

รูปแบบที่ 3 ชาวประมงนำสินค้ามาขายแพเอกชนเพื่อนำส่งต่างจังหวัด ได้แก่ แพก๊ะสือและแพบังสันจะมีพ่อค้าคนกลางมารับซื้อถึงแพ แพตุ๊กตาจะส่งสินค้าไปเข้าโรงงานที่ จังหวัดนครศรีธรรมราช พัทลุง ตรัง และสงขลา เช่น แพออกนำกุ้งขาวพ่อค้าคนกลางเพื่อนำไปขายที่ตลาดภูเก็ต และส่งมาเลเซียในกรณีที่เหลือกุ้งในปริมาณมาก แพบังหนับจะส่งสินค้าไปให้พ่อค้าคนกลางที่กรุงเทพฯ เพื่อส่งสินค้าเข้าร้านอาหารและภัตตาคาร

ภาพที่ 8 วิธีการตลาดกุ้งขาวขนาดกลางและขนาดใหญ่ของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล

4.15.4 วิธีการตลาดของปทุม

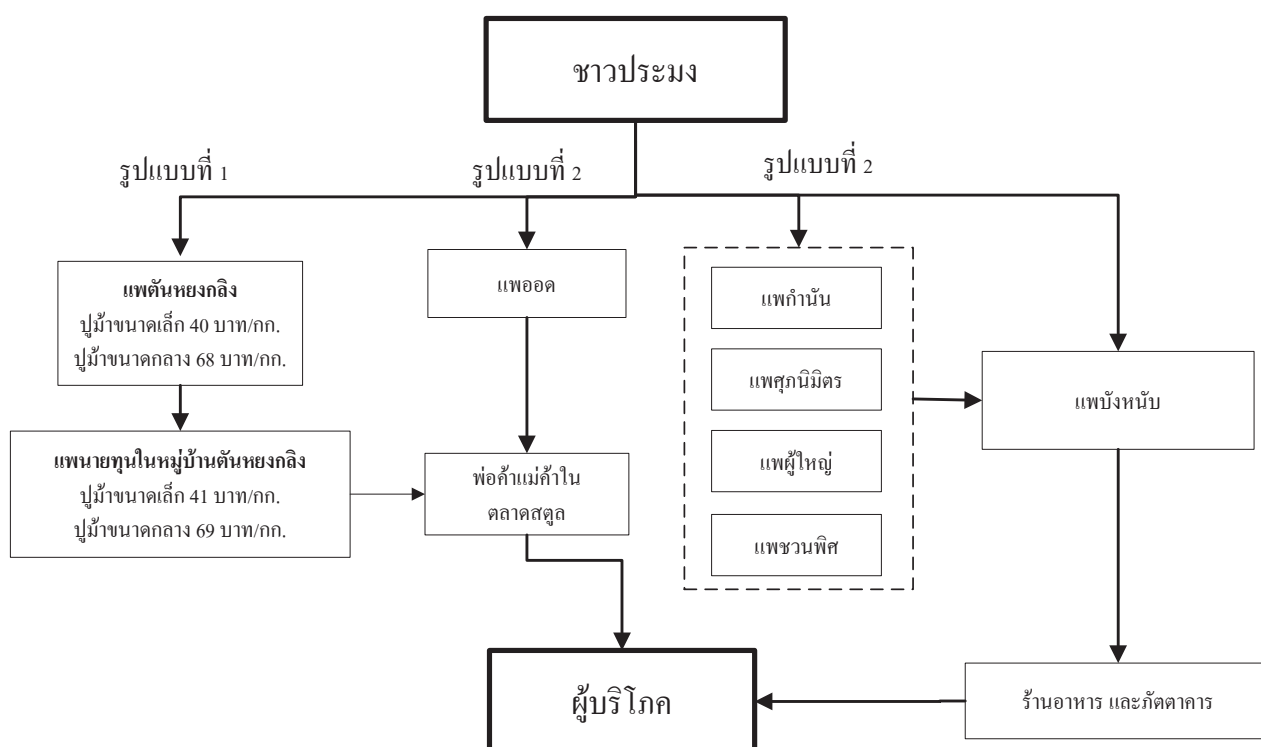
ปทุมที่ชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูลจับได้ มีวิธีการจำหน่ายเข้าสู่การตลาดโดยแยกตามสภาพความสดและขนาดของปทุมได้ 7 แบบ คือ ปทุมเป็นขนาดเล็ก ปทุมเป็นขนาดกลาง ปทุมเป็นขนาดใหญ่ ปทุมตายขนาดเล็ก ปทุมตายขนาดกลาง ปทุมตายขนาดใหญ่ และปทุมตายขนาดใหญ่พิเศษ

วิธีการตลาดของปทุมเป็นขนาดเล็กและขนาดกลาง

วิธีการตลาดของการจำหน่ายปทุมเป็นขนาดเล็กและขนาดกลางเข้าสู่ตลาด (ภาพที่ 9) มี 2 รูปแบบ คือ

รูปแบบที่ 1 ชาวประมงนำสินค้ามาขายที่แพปลาชุมชนในพื้นที่ จากนั้นแพปลาชุมชนในพื้นที่จะนำไปขายให้กับแพเอกชน ซึ่งจะมีพ่อค้าแม่ค้ารายย่อยมารับซื้อเพื่อนำไปขายในตลาดจังหวัดสตูล

รูปแบบที่ 2 ชาวประมงนำสินค้ามาขายที่แพปลาเอกชน บางแพปลาจะส่งสินค้าให้พ่อค้า-แม่ค้าไปขายในตลาดจังหวัดสตูล สำหรับแพเอกชนขนาดเล็กจะมาส่งสินค้าที่แพเอกชนขนาดใหญ่ เพื่อขายให้กับร้านอาหารและภัตตาคารในจังหวัดสตูล

ภาพที่ 9 วิธีการตลาดปทุมเป็นขนาดเล็กและขนาดกลางของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล

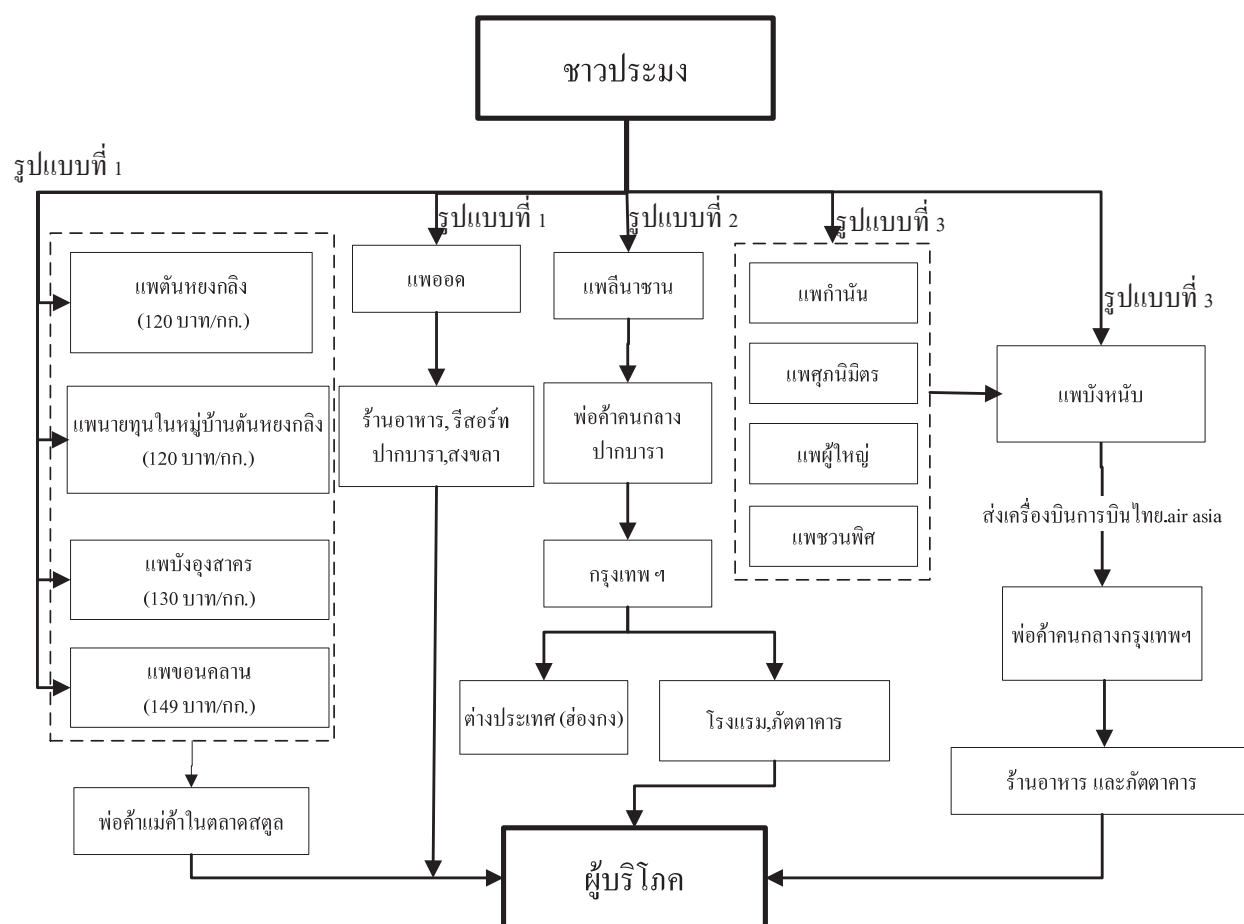
วิธีการตลาดของปูม้าเป็นขนาดใหญ่

วิธีการตลาดของการจำหน่ายปูม้าเป็นขนาดใหญ่เข้าสู่ตลาด (ภาพที่ 10) มี 2 รูปแบบ คือ

รูปแบบที่ 1 ชาวประมงนำสินค้ามาขายที่แพปลาชุมชนและแพเอกชนในพื้นที่ จากนั้นจะมีพ่อค้าแม่ค้ารายย่อยมารับซื้อเพื่อนำไปขายในตลาดจังหวัดสตูล

รูปแบบที่ 2 ชาวประมงนำสินค้ามาขายที่แพปลาเอกชน แพปลาเอกชนบางแพะจะส่งสินค้าให้พ่อค้า-แม่ค้ารายย่อยไปขายในตลาดจังหวัดสตูล แพปลาเอกชนบางแพะจะมีพ่อค้าคนกลางมารับซื้อเพื่อส่งไปกรุงเทพฯ ส่งตามร้านอาหารและภัตตาคาร

รูปแบบที่ 3 ชาวประมงนำสินค้ามาขายให้กับแพเอกชนทั้งรายเล็กและรายใหญ่ จากนั้นจะส่งให้แพเอกชนรายใหญ่เพื่อส่งไปให้พ่อค้าคนกลางที่กรุงเทพฯ โดยเครื่องบินจากตรังและหาดใหญ่ไปกรุงเทพฯ ส่งตามร้านอาหารและภัตตาคาร

ภาพที่ 10 วิธีการตลาดปูม้าเป็นขนาดใหญ่ของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล

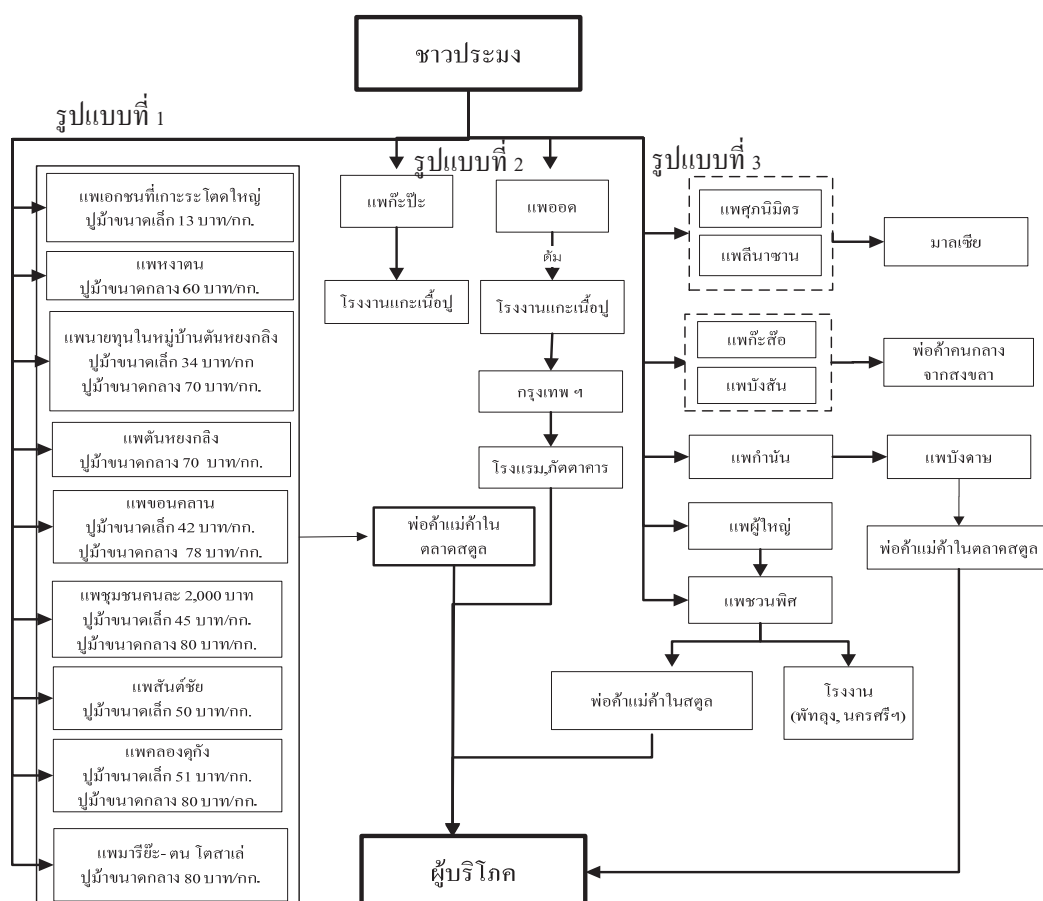
วิธีการตลาดของปูม้าตายขนาดเล็กและขนาดกลาง

วิธีการตลาดของการจำหน่ายปูม้าตายขนาดเล็กและขนาดกลางเข้าสู่ตลาด (ภาพที่ 11) มี 3 รูปแบบ คือ

รูปแบบที่ 1 ชาวประมงนำสินค้ามาขายที่แพชุมชนและแพเอกชนในพื้นที่ จากนั้นจะมีพ่อค้าแม่ค้ารายย่อยมารับซื้อเพื่อนำไปขายในตลาดจังหวัดสตูล

รูปแบบที่ 2 ชาวประมงนำสินค้ามาขายที่แพปลาเอกชน แพปลาจะส่งสินค้าเข้าโรงงาน และปูในจังหวัดสตูล บางแพจะต้มปูม้าก่อนแล้วส่งโรงงานแกะเนื้อปูก่อนส่งไปกรุงเทพฯ เพื่อจำหน่ายตามร้านอาหารและภัตตาคาร

รูปแบบที่ 3 ชาวประมงนำสินค้ามาขายที่แพปลาเอกชน เพื่อส่งจำหน่ายต่อ บางแพปลาจะส่งไปประเทศมาเลเซีย บางแพปลาจะมีพ่อค้าคนกลางจากจังหวัดสงขลามารับซื้อที่แพ ส่วนบางแพปลาจะส่งพ่อค้าแม่ค้าในตลาดจังหวัดสตูล และส่งโรงงานต่างจังหวัด (พัทลุง, นครศรีธรรมราช)

ภาพที่ 11 วิธีการตลาดปูม้าตายขนาดเล็กและขนาดกลางของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล

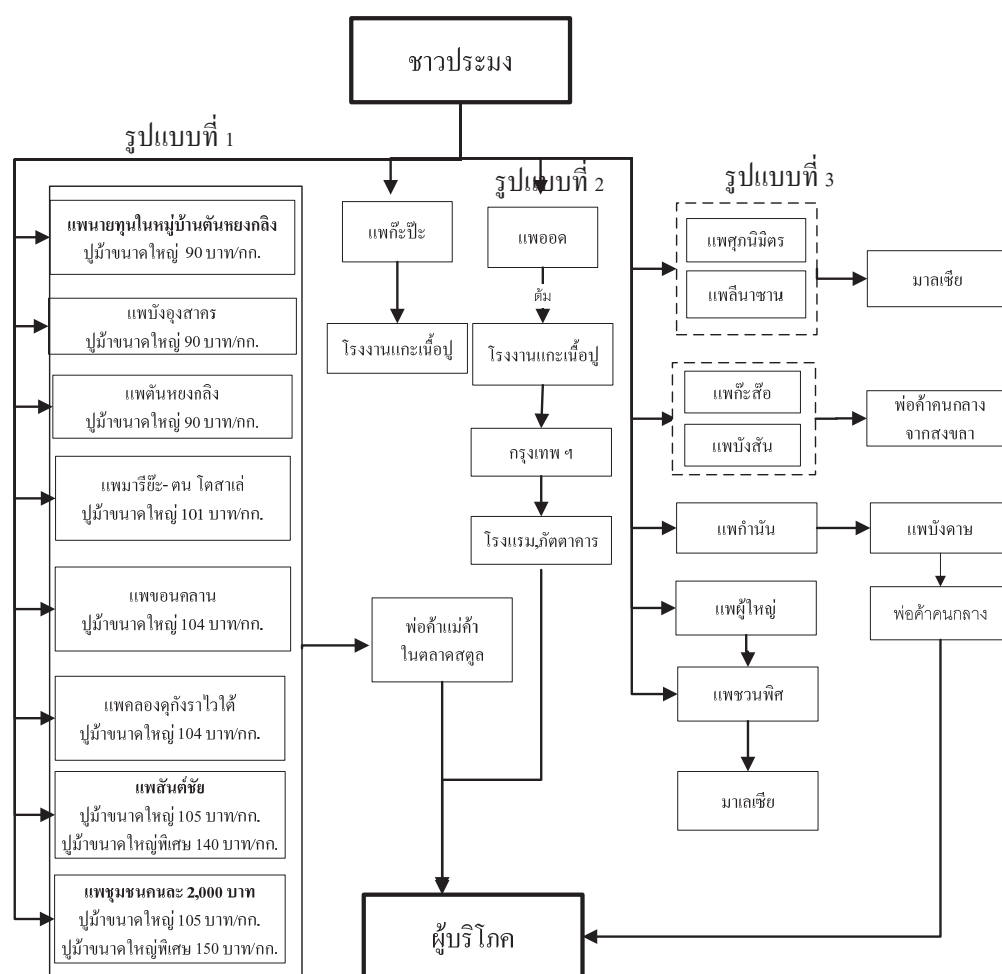
วิธีการตลาดของปูม้าตายขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ

วิธีการตลาดของการจำหน่ายปูม้าตายขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษเข้าสู่ตลาด (ภาพที่ 12) มี 3 รูปแบบ คือ

รูปแบบที่ 1 ชาวประมงนำสินค้ามาขายที่แพชุมชนและแพเอกชนในพื้นที่ จากนั้นจะมีพ่อค้าแม่ค้ารายย่อยมารับซื้อเพื่อนำไปขายในตลาดจังหวัดสตูล

รูปแบบที่ 2 ชาวประมงนำสินค้ามาขายที่แพปลาเอกชน แพปลาจะส่งสินค้าเข้าโรงงาน แกะเนื้อปูในจังหวัดสตูลบางแพะจะต้มปูมาก่อนแล้วส่งโรงงานแกะเนื้อปูก่อนส่งไปกรุงเทพฯ เพื่อจำหน่ายตามร้านอาหารและภัตตาคาร

รูปแบบที่ 3 ชาวประมงนำสินค้ามาขายที่แพปลาเอกชน เพื่อส่งจำหน่ายต่อเช่น แพชวนพิศจะคัดปูม้าตายเฉพาะขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษส่งประเทศมาเลเซียโดยตรง บางแพปลาจะมีพ่อค้าคนกลางจากสงขลามารับซื้อที่แพ ส่วนบางแพปลาจะส่งพ่อค้าแม่ค้าในตลาดจังหวัดสตูล

ภาพที่ 12 วิธีการตลาดปูม้าตายขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล

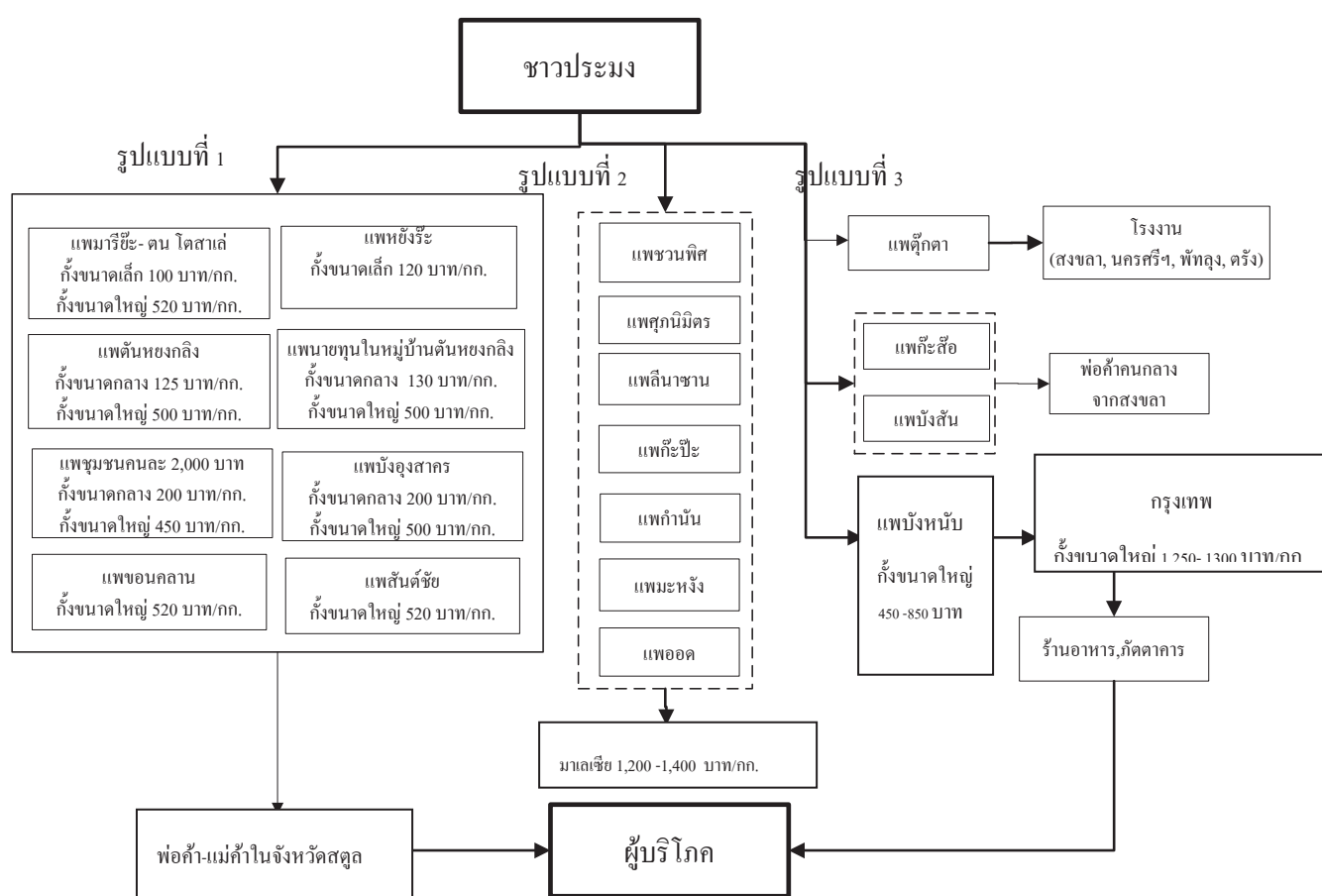
4.15.5 วิธีการตลาดของกั้ง

กั้งที่ชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูลจับได้ มีวิธีการจำหน่ายเข้าสู่การตลาด (ภาพที่ 13) มี 3 รูปแบบ คือ

รูปแบบที่ 1 ชาวประมงนำสินค้ามาขายที่แพปลาชุมชนและแพเอกชนขนาดเล็กในพื้นที่ จากนั้นจะมีพ่อค้า-แม่ค้ารายย่อยรับซื้อเพื่อนำไปขายในตลาดจังหวัดสตูล

รูปแบบที่ 2 ชาวประมงนำสินค้ามาขายที่แพปลาเอกชน เพื่อส่งออกประเทศมาเลเซีย

รูปแบบที่ 3 ชาวประมงนำกั้งซึ่งอยู่ในสภาพที่มีชีวิต (กั้งเป็น) มาขายที่แพปลาเอกชน เพื่อส่งไปจำหน่ายตามร้านอาหารและภัตตาคารในกรุงเทพ

ภาพที่ 13 วิธีการตลาดกั้งของชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล

4.16 ส่วนเหลือการตลาดของสัตว์น้ำจากชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูลจนถึงผู้บริโภค

ข้อมูลราคาสัตว์น้ำชนิดเด่นจากชาวประมงพื้นบ้าน แพชุมชน แพเอกชน และพ่อค้าแม่ค้าปลีก แสดงในตารางที่ 62

ตารางที่ 62 ส่วนเหลือการตลาดของสัตว์น้ำจากชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูลจนถึงผู้บริโภค

ชนิดสัตว์น้ำ	ราคา (บาท/กิโลกรัม)				
	แพชุมชน	แพเอกชน	พ่อค้าปลีก	ร้านอาหารทะเล	มาเลเซีย
ปลาทุ					
ปลาทุขนาดเล็ก	5	3-5	3-14	14-18	ไม่ได้ส่ง
ปลาทุขนาดกลาง	5	5	5-15	13-25	ไม่ได้ส่ง
ปลาทุขนาดใหญ่	5	5-10	10-15	10-23	20
กิ้ง					
กิ้งขนาดเล็ก	40	20	-	-	-
กิ้งขนาดกลาง	75	80	-	650	500
กิ้งขนาดใหญ่	50	100	-	650	500
กุ้งขาว					
กุ้งขาวขนาดเล็ก	10-13	30	20-30	30-40	40-60
กุ้งขาวขนาดกลาง	25	30	20-30	40	50-60
กุ้งขาวขนาดใหญ่	14-15	30	20-50	50	50-60
ปูม้าเป็น					
ปูม้าเป็นขนาดเล็ก	10-15	20-30	70	-	-
ปูม้าเป็นขนาดกลาง	14-60	30	50-80	100	-
ปูม้าเป็นขนาดใหญ่	20	50	50-80	100	-
ปูม้าตาย					
ปูม้าตายขนาดเล็ก	4-8	10	30	30	-
ปูม้าตายขนาดกลาง	10-18	20	30-60	20-40	-
ปูม้าตายขนาดใหญ่	5-16	20	30-60	20	-
ปลาทราย (เห็ดโคน)	20	20-40	40-60	50	-

4.17 ความต้องการสัตว์น้ำของโรงแรมต่างๆ ในจังหวัดสงขลา

จากการสำรวจความต้องการสัตว์น้ำของโรงแรมต่างๆ ในจังหวัดสงขลา จำนวน 10 โรงแรม พบว่ามีความต้องการสัตว์น้ำในขนาดและราคารับซื้อ แสดงในตารางที่ 63

ตารางที่ 63 ความต้องการสัตว์น้ำของโรงแรมต่างๆ ในจังหวัดสงขลา

โรงแรม สยามเซ็นเตอร์ ที่ตั้ง 25-35 ถนนพหลโยธิน 2 ต.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110				
ผู้ให้สัมภาษณ์ คุณ วุฒินันท์ พลมณีสว่างวงศ์ ตำแหน่งหัวหน้าก๊วก				
ลำดับ	ชนิดสัตว์น้ำ	ขนาด (ตัว/กก.)	ราคา (บาท)	แหล่งที่มา
1	เนื้อปลากะพง		200-240	ตลาดคลองรีชน
2	ปลากะพง ใหญ่	3-5 กก./ตัว	180-190	ตลาดคลองรีชน
3	ปลากะพง เล็ก	8-9 ขีด/ตัว	120-140	ตลาดคลองรีชน
4	ปลาสำลี		200-250	ตลาดคลองรีชน
5	กุ้งหางแดง	50 ตัว/กก.	220-240	ตลาดคลองรีชน
6	กุ้งเล็ก (แกะเนื้อ)		140-160	ตลาดคลองรีชน
โรงแรมพาราไดซ์ ที่ตั้ง 99 ถนนราษฎร์ยินดี ซ.เลื้อนอนุสรณ์ (เขต 8) อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ผู้ให้สัมภาษณ์ คุณธนวัฒน์ มัสมัน				
ลำดับ	ชนิดสัตว์น้ำ	ขนาด (ตัว/กก.)	ราคา (บาท)	แหล่งที่มา
1	ปลากะพงขาว	<7 ขีด/ตัว	220-230	ตลาดปลาซ่า
2	ปลากะพงขาว	5 กก./ตัว	180	ตลาดปลาซ่า
3	เนื้อปลาอึคุด	3 กก./ตัว	90	ตลาดปลาซ่า
4	ปลาขี้ด (รากา)	7-8 ขีด/ตัว	70	ตลาดปลาซ่า
5	ปลาดุก	6-7 ขีด/ตัว	50	ตลาดปลาซ่า
6	ปลาทาบิม	6-7 ขีด/ตัว	75-80	ตลาดปลาซ่า
7	กุ้งหางแดง		150	ตลาดปลาซ่า
8	กุ้งแกะเปลือก		140	ตลาดปลาซ่า
9	กุ้งทะเลสด เปลือกแข็ง		280-300	ตลาดปลาซ่า
10	หอยแมลงภู่แกะเปลือกแล้ว		40	ตลาดปลาซ่า
11	ปลาหมึกกล้วย ใหญ่		250	ตลาดปลาซ่า
โรงแรม วินสตาร์ ที่ตั้ง 54/7 ถนนวิภาวดี ต.หาดใหญ่ จ.สงขลา ผู้ให้สัมภาษณ์ คุณเจริญศรี เหมพันธ์ ตำแหน่ง ฝ่ายจัดซื้อ				
ลำดับ	ชนิดสัตว์น้ำ	ขนาด (ตัว/กก.)	ราคา (บาท)	แหล่งที่มา
1	ปลากะพง	7-8 ขีด/ตัว	130	ตลาดปลาซ่า
2	ปลากะพง	3 กก./ตัว	160	ตลาดปลาซ่า
3	ปลาหมึกหอม ใหญ่	3 ตัว/กก.	130	ตลาดปลาซ่า
4	ปลาหมึกหอม ใหญ่	7 ตัว/2 กก.	150	ตลาดปลาซ่า
5	ปลาดุก	4 ตัว/กก.	55	ตลาดปลาซ่า
6	ปลาช่อน	7-8 ขีด/ตัว	185	ตลาดปลาซ่า
7	ปลาชามะ		60	ตลาดปลาซ่า
8	ปลาสำลี	3 ตัว/กก.	230-250	ตลาดปลาซ่า
9	กุ้งหางแดง	30 ตัว/กก.	120-130	ตลาดปลาซ่า
10	กุ้งแม่น้ำ กลาง		200	ตลาดปลาซ่า

ตารางที่ 63 ความต้องการสัตว์น้ำของโรงแรมต่างๆ ในจังหวัดสงขลา (ต่อ)

โรงแรม ชารุระ แกรนด์วิว ที่ตั้ง 186 ถนนนิพัทธ์อุทิศ 3 อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ผู้ให้สัมภาษณ์ คุณสมศรี เกื้อทอง ตำแหน่ง checker				
ลำดับ	ชนิดสัตว์น้ำ	ขนาด	ราคา (บาท)	แหล่งที่มา
1	กุ้งก้ามกราม	13-15 ตัว/กก.	380	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
2	กุ้งแคะเล็ก (ทำทอดมัน)		140	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
3	กุ้งหางแดง	40-50 ตัว/กก.	170	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
4	กุ้งหางแดง	50-60 ตัว/กก.	145	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
5	กุ้งหางแดง	70-80 ตัว/กก.	135	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
6	เนื้อปูขาวก้อน		480	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
7	เนื้อปูก้อน		420	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
8	เนื้อปลากระพงขาว		280	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
9	เนื้อปลาชุก		80	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
10	เนื้อปลาน้ำดอกไม้		160	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
11	เนื้อปลาเล้งเขียว		190	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
12	เนื้อปลาอิคุด		170	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
13	ปลาทับทิม	7-8 ซีด/ตัว	100	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
14	ปลากระบอก	4-5 ตัว/กก.	280	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
15	ปลากระพงขาว	5-6 ซีด/ตัว	150	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
16	ปลากระพงขาว	7-8 ซีด/ตัว	150	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
17	ปลากระพงขาว	1 กก./ตัว	155	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
18	ปลากระพงขาว	1-1.2 กก./ตัว	155	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
19	ปลาเก๋าเล็ก	8-9 ซีด/ตัว	160	ร้าน ป.ปลา ตลาดพลาย
20	ปลาเก๋าใหญ่	1-1.5 ซีด/ตัว	165	ร้าน ป.ปลา ตลาดพลาย
21	เนื้อปลาอินทรี		240	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
22	ปลาช่อนคั้ด		165	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
23	ปลาชวาบะ		65	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
24	ปลาหาลาก		65	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
25	ปลาแดงใหญ่		80	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
26	ปลาตาโต		65	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
27	ปลาหูช้าง (เงง)		30	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
28	ปลาหูสด ใหญ่		70-90	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
29	ปลาชะชะสัดหัน		110	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
30	ปลาสาข่าง		30	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
31	ปลาหัวช้าง		50	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
32	ปลาชะงเค็ม		140	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
33	ปลาหมึกกล้วยใหญ่		145	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
34	ปลาหมึกกล้วยกลาง		110	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
35	ปลาอินทรีซี่	6-7 กก./ตัว	160	ร้าน ป.ปลา ตลาดพลาย
36	ปลาหมึกหอม ใหญ่		135	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
37	ปลาหมึกหอม กลาง		110	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
38	ปลาอินทรี	2 ตัว/กก.	180	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
39	ปลาอินทรีเค็ม		240	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
40	ปลาอิคุด		110	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
41	ปูม้าสด	3 ตัว/กก.	240	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
42	หอยลาย		65	ร้านพรชนก ตลาดพลาย
43	หัวปลากระพงคิเคื้อ		180	ร้านพรชนก ตลาดพลาย

ตารางที่ 63 ความต้องการสัตว์น้ำของโรงแรมต่างๆ ในจังหวัดสงขลา (ต่อ)

โรงแรมสิงห์โกสตันเพลส 16/1 5ถ.ผดุงภักดี อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110				
ผู้ให้สัมภาษณ์ คุณสนธิ แสงสงวน ตำแหน่งผู้จัดการทั่วไป				
ลำดับ	ชนิดสัตว์น้ำ	ขนาด	ราคา (บาท)	แหล่งที่มา
1	ปลากะพงขาว	0.7-1.0 กก./ตัว	330	ตลาดปลาซา
2	ปลากะพงขาวใหญ่			ตลาดปลาซา
3	กุ้งหางแดง	40 ตัว/กก.	160	ตลาดปลาซา
4	กุ้งเล็ก	140 ตัว/กก.	140	ตลาดปลาซา
5	กุ้งแม่น้ำ		350	ตลาดปลาซา
6	ปลาหมึกหอม		135	ตลาดปลาซา
7	ปูม้า		220	ตลาดปลาซา
8	ปลาช่อน		360	ตลาดปลาซา
9	ปลาเก๋า	0.7-1.0 กก./ตัว	380	ตลาดปลาซา
โรงแรมไดอิชิ ที่ตั้ง 29 ถ.ชัยยาอุตสาหกรรม 4 ต.หาดใหญ่ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา				
ผู้ให้สัมภาษณ์ คุณสุทิน สานินาจ ตำแหน่งกูก				
ลำดับ	ชนิดสัตว์น้ำ	ขนาด	ราคา (บาท)	แหล่งที่มา
1	กุ้งขาว	30 ตัว/กก.	300	ตลาดปลาซา
2	เนื้อปลากะพงขาว	5 กก./ตัว	160-180	ตลาดปลาซา
3	ปลากะพง	8 ชีด/ตัว	180	ตลาดปลาซา
4	กุ้งเล็กกะ		130	ตลาดปลาซา
5	หอยแมลงภู่กะ		40	ตลาดปลาซา
6	เนื้อปูแดง		300	ตลาดปลาซา
7	ปลาหมึกกระดอง (ตัวดำ)		130	ตลาดปลาซา
8	กุ้งก้ามกราม (ใหญ่)		300	ตลาดปลาซา
9	ปลาจะละเม็ดขาว	8-10 กก./ตัว	400-500	ตลาดปลาซา
โรงแรมโกสตันคราวน์ ปลาซา ที่ตั้ง 42-44 ถ.นิพัทธ์อุทิศ 3 อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110				
ผู้ให้สัมภาษณ์ คุณอารีย์ คงเทพ ตำแหน่ง ฝ่ายจัดซื้อ				
1	ปลากะพงขาว	7-8 ชีด/ตัว	130	ร้านยิยะ โรงแรมทัวร์ ตลาดปลาซา
2	เนื้อปลากะพงเนื้อ	5 กก./ตัว	170-175	ร้านยิยะ โรงแรมทัวร์ ตลาดปลาซา
3	ปลาเตาเตี้ย	1 กก.	550	ร้านยิยะ โรงแรมทัวร์ ตลาดปลาซา
4	ปลาลำลี	5-6 ชีด/ตัว	125-130	ร้านยิยะ โรงแรมทัวร์ ตลาดปลาซา
5	ปลาเก๋า	5-6 ชีด/ตัว	140-150	ร้านยิยะ โรงแรมทัวร์ ตลาดปลาซา
6	ปลาคอดลิ่แร่นื้อ		95	ร้านยิยะ โรงแรมทัวร์ ตลาดปลาซา
7	กุ้งกุลาดำ	35-40 ตัว/กก.	135-140	ร้านยิยะ โรงแรมทัวร์ ตลาดปลาซา
8	ปลาหมึกหอม (ตัว)		130	ร้านยิยะ โรงแรมทัวร์ ตลาดปลาซา

ตารางที่ 63 ความต้องการสัตว์น้ำของโรงแรมต่างๆ ในจังหวัดสงขลา (ต่อ)

โรงแรมไดมอนด์ ที่ตั้ง 62 ถ.นิพัทธ์อุทิศ 3 อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110 ผู้ให้สัมภาษณ์ แม่ครัว				
ลำดับ	ชนิดสัตว์น้ำ	ขนาด (ตัว/กก.)	ราคา (บาท)	แหล่งที่มา
1	เนื้อปลากะพง	4-5 กก./ตัว	150-180	ตลาดกิมหยง, พลาซ่า
2	ปลากะพงขาว	6-7 ขีด/ตัว	150	ตลาดกิมหยง, พลาซ่า
3	ปลาสำลี กลาง	6-7 ขีด/ตัว	250	ตลาดกิมหยง, พลาซ่า
4	ปลาเก๋า	6-7 ขีด/ตัว	280-300	ตลาดกิมหยง, พลาซ่า
5	กุ้งแม่น้ำ		250-300	ตลาดกิมหยง, พลาซ่า
6	กุ้งหางแดง	40-45 ตัว/กก.	180-200	ตลาดกิมหยง, พลาซ่า
7	ปลากะละเม็ด		250	ตลาดกิมหยง, พลาซ่า
8	ปลาหมึกกล้วย		100-120	ตลาดกิมหยง, พลาซ่า
9	ปูดำไข่		250-400	ตลาดกิมหยง, พลาซ่า
โรงแรมคริสตัส ที่ตั้ง 327 ถ.กาญจนวนิช อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110 คุณสุวิทย์ บัวไพจิตร ตำแหน่ง เชฟ				
ลำดับ	ชนิดสัตว์น้ำ	ขนาด (ตัว/กก.)	ราคา (บาท)	แหล่งที่มา
1	ปลากะพง	4-5 กก./ตัว	170-200	ตลาดสด
2	ปลากะพง	5-6 กก./ตัว	100-130	ตลาดสด
3	ปลาสำลี	4 ขีด	180	ตลาดสด
4	ปลากะบอก	2-3 ขีด		ตลาดสด
5	ปูม้า	3-4 ตัว/กก.		ตลาดสด
6	กุ้งหางแดง	42 ตัว/กก.		ตลาดสด
7	ปลาตุ๊ก	4-5 ตัว/กก.		ตลาดสด
โรงแรมหาดใหญ่ เซ็นเตอร์ ที่ตั้ง 25-35 ถ.นิพัทธ์อุทิศ 2 ต.หาดใหญ่ อ.หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110 คุณบุญพา ฝ่ายครัว				
ลำดับ	ชนิดสัตว์น้ำ	ขนาด (ตัว/กก.)	ราคา (บาท)	แหล่งที่มา
1	กุ้งแชบ๊วย	30 ตัว/กก.	250	ตลาดพลาซ่า
2	ปลากะพง	2 กก./ตัว	150	ตลาดพลาซ่า
3	เนื้อปูทะเล		350-400	ตลาดพลาซ่า
4	ปูม้า		120	ตลาดพลาซ่า
5	ปลาหมึกใหญ่		100	ตลาดพลาซ่า

4.18 ความต้องการสัตว์น้ำของโรงงานอุตสาหกรรม

จากการสำรวจความต้องการสัตว์น้ำของโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 98 โรงงาน มีโรงงานอุตสาหกรรมยินดีให้ข้อมูลจำนวน 15 โรงงาน และมีโรงงานจำนวน 12 โรงงานที่มีความต้องการสัตว์น้ำ โดยมีรายละเอียดของ ชนิด คุณภาพ ขนาด ปริมาณ และช่วงเวลาการรับซื้อ โดยไม่สามารถเปิดเผยราคาซื้อขายได้ รายละเอียดแสดงในตารางที่ 64

ตารางที่ 64 ความต้องการสัตว์น้ำของโรงงานอุตสาหกรรม

โรงงาน	ชนิดสัตว์น้ำ	ระดับคุณภาพ			ขนาด (ตัว/ก.ก.)	ปริมาณ (ก.ก.)	ช่วงระยะเวลา	
		ดี	ปานกลาง	ต่ำ			จากเดือน	ถึงเดือน
บริษัท สโกลล์ จำกัด	ปลาเบ็ดชนบีม		✓		(ซื้อเป็นเนื้อแกะแล้ว)	40,000	ม.ค.	ธ.ค.
	ปลาเนื้อขาว		✓		(ซื้อเป็นเนื้อแกะแล้ว)	10,400	ม.ค.	ธ.ค.
แพปลา นายประยทธ ปานประดิษฐ์	กุ้ง	✓			ไม่จำกัด	ไม่จำกัด	ม.ค.	ธ.ค.
บริษัท ห่วงเย็นโฮลดิ้ง จำกัด (มหาชน)	กุ้งลายน้ำตาล	✓			15-30	360,000	ม.ค.	ธ.ค.
	กุ้งแช่ขี้	✓			15-30	120,000	ม.ค.	ธ.ค.
	กุ้งลายดำ	✓			5-15	120,000	ม.ค.	ธ.ค.
บจก.อุตสาหกรรมห้วยห้วย หาดใหญ่	ปลาเหียน	✓			7-8	1,000 - 2,000	ม.ค.	ธ.ค.
บริษัท เอ็น เค ซีพี จำกัด	ปลาทุ่นแดงโม		✓		ทุกขนาด	19,000,000	ม.ค.	ธ.ค.
	ปลาทุ่นดำเหลือง		✓		ทุกขนาด	2,100,000	ม.ค.	ธ.ค.
บมจ. ทอปปิคอลแคนนิ่ง (ประเทศไทย)	ปลาทุ่น (ปลาโอ)	✓			ตัวละ 0.7 ก.ก. ขึ้นไป	ไม่จำกัด	ม.ค.	ธ.ค.
	ปลาหลังเขียว	✓			27 - 30	5 เมตริกตัน/วัน	ม.ค.	ธ.ค.
บริษัท เซาท์เทิร์น ซีฟู้ด โปรดักส์ จำกัด	ปลา	ไม่ระบุ			ไม่ระบุ	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ
	หมึก	ไม่ระบุ			ไม่ระบุ	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ
บริษัท คิงฟิชเชอร์โฮลดิ้งส์ จำกัด	หมึก	✓			คละขนาด	300 ตัน/เดือน	4	ธ.ค.
	กุ้งโอ๊ค	✓			คละขนาด	500 ตัน/เดือน	4	ธ.ค.
บริษัท เอส. เอส. โพรเซสซิง จำกัด	ปลาตาโต	✓	✓		8 - 10	200 ตัน	ม.ค.	ธ.ค.
	หมึกกล้วยดำ	✓	✓		10 - 45	60 ตัน	ม.ค.	ธ.ค.
	หมึกเจาะ	✓	✓		41 ตัว/ก.ก. ขึ้นไป	100 ตัน	ม.ค.	ธ.ค.
	ปลาเก๋า	✓			1-10	10 ตัน	ม.ค.	ธ.ค.
	ปลาทรายแดง	✓	✓		1-3	20 ตัน	ม.ค.	ธ.ค.
บริษัท กันดั้ ซีฟู้ด จำกัด	ปลาชนิดต่างๆ	✓	✓		20 - 30, 30 - 40, 40 - 50	20 - 30 ตัน	ม.ค.	ธ.ค.
ห่วงเย็นสินกัค	ปลาเกือบทุกชนิด	✓			ไม่จำกัด	ตามความต้องการของลูกค้า	ม.ค.	ธ.ค.
พจก. ทรัพย์วิวัฒน์ (1999)	หมึกกระดอง, หมึกสาย	ไม่ระบุ			ไม่ระบุ	ไม่ระบุ	ม.ค.	ธ.ค.
	กุ้ง	ไม่ระบุ			ไม่ระบุ	ไม่ระบุ	ม.ค.	ธ.ค.
	ปลาเก๋า	ไม่ระบุ			ไม่ระบุ	ไม่ระบุ	ม.ค.	ธ.ค.
	ปลาทรายแดง	ไม่ระบุ			ไม่ระบุ	ไม่ระบุ	ม.ค.	ธ.ค.
	ปลากะเบน	ไม่ระบุ			ไม่ระบุ	ไม่ระบุ	ม.ค.	ธ.ค.

4.19 ผลการประเมินการดำเนินงานของแพชุมชน

จังหวัดสตูลเป็นพื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรชายฝั่ง ชุมชนดำเนินชีวิตด้วยการพึ่งพิงทรัพยากรธรรมชาติรูปแบบต่างๆ เช่นการประมง ผลผลิตจากป่าโกงกาง และการท่องเที่ยว และด้วยคุณภาพของทรัพยากรประมงในพื้นที่นี้ ทำให้ชุมชนต่างๆ ประกอบอาชีพด้วยการพึ่งพิงทรัพยากรประมงในรูปแบบต่างๆ ตามเส้นทางจากทะเลจนถึงผู้บริโภค หรือจากการจับสัตว์น้ำของชาวประมงผ่านธุรกิจการค้ารายย่อย ระดับกลาง จนถึงผู้ประกอบการรายใหญ่ ก่อนถึงผู้บริโภค

ธุรกิจแพปลา เป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ช่วยเชื่อมต่อสินค้าจากชาวประมงถึงผู้บริโภค ส่วนใหญ่ดำเนินการโดยพ่อค้าที่มีเงินทุนมากพอสมควรถึงมาก ซึ่งในจังหวัดสตูลมีแพปลามากกว่า 160 แห่ง ที่ดำเนินการโดยพ่อค้า และแพชุมชนที่ดำเนินการโดยการรวมกลุ่มของชาวประมงจำนวน 6 แห่ง ซึ่งแพชุมชนเหล่านี้เกิดขึ้นที่บ้านขนคลาน เป็นที่น่าสังเกตว่าในขณะที่แพปลาเอกชนโดยทั่วไปประสบความสำเร็จ แต่แพชุมชนที่มีการจัดตั้งขึ้นส่วนใหญ่ดำเนินการธุรกิจด้วยความยากลำบาก และส่วนหนึ่งต้องยุติกิจการลง ดังนั้นรายงานในส่วนนี้ จึงเป็นความพยายามประเมินผลการประกอบการของแพชุมชน โดยเลือกแพตัวอย่างจำนวนสามแพจากบ้านขนคลาน คือ แพชุมชนบ้านขนคลาน แพชุมชนคนละ 2,000 และแพชุมชนคลองคู้ง ซึ่งเป็นแพที่ยังดำเนินการอยู่แต่สำหรับแพต้นหยงกลิง แม้ยังมีการดำเนินการอยู่แต่ไม่ได้นำมาประเมินในที่นี้ เนื่องจากไม่สามารถสืบค้นข้อมูลบางส่วนที่จำเป็นต่อการวิเคราะห์เพื่อประเมินผลได้

การวิเคราะห์เพื่อประเมินการดำเนินงานของแพชุมชนมีวัตถุประสงค์คือ

- (1) เพื่อศึกษาทบทวนผลการประกอบการของแพชุมชนจากการรวมตัวกันของชาวประมงพื้นบ้าน
- (2) เพื่อเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการกำหนดทิศทางของแพชุมชน ตลอดจนการจัดทำข้อเสนอแนะในการส่งเสริมแพชุมชนที่ดำเนินการโดยชาวประมงพื้นบ้านต่อไป

ในการวิเคราะห์ผลการประกอบการแพชุมชนในรายงานนี้ ได้เลือกศึกษาสามแพชุมชนด้วยกันคือ แพชุมชนคนละ 2000 แพชุมชนขนคลาน และแพชุมชนคลองคู้ง ด้วยทั้งสามแพนี้ยังมีการดำเนินกิจการอยู่ และมีความเป็นไปได้ที่จะสืบค้นข้อมูลในอดีตที่จำเป็นเพื่อการวิเคราะห์ อย่างไรก็ตามข้อมูลบางส่วนยากต่อการค้นหา ดังนั้นการประเมินมูลค่าในบางรายการจึงจำเป็นต้องใช้การประมาณค่าภายใต้ข้อสมมติที่เหมาะสม ดังจะกล่าวในรายละเอียดต่อไป

1. ข้อมูลเบื้องต้นและแหล่งเงินทุนของแต่ละแพชุมชนดังตารางที่ 65
2. รูปแบบการบริหารแพชุมชน ดังตารางที่ 66
3. รูปแบบการตลาดของแพชุมชน ดังตารางที่ 67
4. รายการต้นทุนและประโยชน์จากแพชุมชนข้อมูลในปี 2553 ดังตารางที่ 68
5. ปัญหาของแพชุมชน ดังตารางที่ 69

ตารางที่ 65 ข้อมูลเบื้องต้นและแหล่งเงินทุนของแต่ละแพชุมชน

รายการ	แพชุมชนคนละ 2,000	แพขอนแก่น	แพคลองคูกึ่ง
ข้อมูลเบื้องต้น			
ปีที่ก่อตั้งแพชุมชน	2545	2545	2548
การกำเนิดแพ			
การก่อตั้ง	การรวมตัวของชาวประมง	การรวมตัวของชาวประมง	การรวมตัวของชาวประมง
แรงบันดาลใจ	ปัญหาหนี้สิน	ปัญหาหนี้สิน	เสียเปรียบนายทุน
มีพี่เลี้ยง	ไม่มี	ไม่มี	ชมรมประมงพื้นบ้าน
สมาชิก			
จำนวนสมาชิกเริ่มต้น			
- สมาชิกร่วมระดมทุน (คน)	7-18	22-17	7
- สมาชิก (คน)	-	-	2
สมาชิกในปัจจุบัน (คน)	10	2	8
แหล่งที่มาของเงินทุน			
การร่วมลงทุนของสมาชิกในปีเริ่มต้น	2,000 บาท/คน	20,000 บาท/คน	2,000 บาท/คน
การได้รับความสนับสนุนจากองค์กรต่างๆ	14,210 /เวิร์ลแบงก์ 2550	ธกส ปี 2546 / กองทุน หมุนเวียนจากชมรมประมง พื้นบ้าน 2548 /เวิร์ลแบงก์ 2550	ไม่มีข้อมูล
เพิ่มเงินทุนจากสมาชิกในแต่ละปี	มี	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล

ตารางที่ 66 รูปแบบการบริหารจัดการแพชุมชน

การบริหารจัดการ	แพชุมชนคนละ 2,000	แพขอนแก่น	แพคลองคูกึ่ง
มีคณะกรรมการบริหาร	มี	มี	มี
สมาชิกเข้าใหม่ต้องจ่ายค่าบำรุงแพ	500 บาท/คน	ไม่มีข้อมูล	มี
มีการปันผล	6 เดือน/ครั้ง, ปี/ครั้ง	60% ของกำไรเข้ากองทุนแพ โดยแบ่งเป็น 1. เลี้ยงคืนสมาชิก 30% 2. ปันผล 18% 3. กันไว้เป็นทุนสำรอง 12%	มี
มีกองทุนหมุนเวียนช่วยเหลือสมาชิก	ไม่มีข้อมูล	40% ของกำไรเข้ากองทุนแพ	ไม่มีข้อมูล
มีกฎระเบียบ	ชัดเจน ห้ามสมาชิกขายสัตว์ น้ำให้แพอื่น	ชัดเจน	- สมัครใจเป็นสมาชิกแพ - ต้องมีเรือ เครื่องยนต์ - ไม่คิดหนี้แพอื่นๆ - ต้องชำระหนี้ก่อน ลาออก

ตารางที่ 67 รูปแบบการตลาดของแพชุมชน

การรับซื้อสัตว์น้ำ	แพชุมชนคนละ 2,000	แพขอนแก่น	แพคลองคูกึ่ง
สมาชิกแพ	8 ราย	2 ราย	8 ราย
ชาวประมงทั่วไป	มี	มี	3 ราย
การจำหน่าย			
พ่อค้า-แม่ค้า	พ่อค้า-แม่ค้า มาซื้อที่ แพ	พ่อค้าคนกลางในหมู่บ้านที่ให้ราคา สูงสุด (วันต่อวัน) พ่อค้า-แม่ค้าปลีก อื่นๆ	พ่อค้า-แม่ค้า มารับซื้อที่ แพ พ่อค้า-แม่ค้าปลีก อื่นๆ
ขายผู้บริโภคโดยตรง	มี	มี	ไม่มีข้อมูล
ที่เหลือขายให้แพอื่น	มี	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
การกำหนดราคา			
ราคาซื้อ	- ซื้อในราคาตลาด - ซื้อต่ำกว่าแพเจ้าแก (บางโอกาส)	ซื้อในราคาตลาด	ซื้อในราคาแพงกว่าแพ อื่นๆ เล็กน้อย (4-5 บ/กก)
ราคาขาย	ขายในราคาตลาด	ขายในราคาตลาด	ขายในราคาตลาด
ธุรกิจเกี่ยวเนื่อง			
อู่ซ่อมเครื่องยนต์เรือ	ไม่มี	ไม่มี	มี
ขายน้ำมัน	ไม่มี	ไม่มี	มี
ขายเครื่องมือประมง	ไม่มี	ไม่มี	มี

ตารางที่ 68 รายการต้นทุนและประโยชน์จากแพชชันข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแพ พ.ศ. 2553

รายการ	ตัวชี้วัด	แพชุมชน		
		ชุมชนคนละ	ขอนแก่น	คลองคูกั้ง
		2,000	(2545)	(2548)
(2545)				
ต้นทุน:				
1. การลงทุนเริ่มต้น				
- ค่าก่อสร้างโรงเรือน	- ค่าใช้จ่ายในการก่อสร้าง	10,000	20,000	270,000
- ที่ดิน	- ค่าเสียโอกาสที่ดิน	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
- พาหนะ	- การลงทุนในยานพาหนะ	ไม่มี	116,500	ไม่มี
2. อุปกรณ์ต่างๆ	การลงทุนในวัสดุอุปกรณ์	9,740	ไม่มีข้อมูล	10,280
3. ค่าบำรุงรักษาโรงเรือน	ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา	5%ของทุนเริ่มต้น	5%ของทุนเริ่มต้น	5%ของทุนเริ่มต้น
4. ค่าดำเนินงาน* (ค่าแรง และอื่นๆ)	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อปี	มี	มี	มี
5. การรับซื้อสัตว์น้ำ*	ปริมาณการรับซื้อสัตว์น้ำ	รายจ่ายซื้อสัตว์น้ำ	รายจ่ายซื้อสัตว์น้ำ	รายจ่ายซื้อสัตว์น้ำ
6. ธุรกิจเกี่ยวเนื่อง	การลงทุนในธุรกิจเกี่ยวเนื่อง	ไม่มี	50,000	ไม่มีข้อมูล
ประโยชน์ :				
7. รายรับจากสินค้าสัตว์น้ำ*	ปริมาณการขายและราคาสัตว์น้ำ	รายรับ	รายรับ	รายรับ
8. รายรับจากธุรกิจเกี่ยวเนื่อง	ปริมาณการให้บริการในธุรกิจเกี่ยวเนื่อง	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล

ตารางที่ 69 ปัญหาของแพชุมชน

ปัญหาที่ประสบ	แพชุมชนคนละ 2,000	แพขอนแก่น	แพคลองคูกัก
ด้านการตลาด	รับซื้อสัตว์น้ำในราคาต่ำกว่า แพเจ้าแก้ว	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
การให้บริการสมาชิก	- ไม่สามารถช่วยสมาชิกใน การจัดหาเครื่องมือเครื่องมือ ประมง - ปั่นผลให้สมาชิกน้อย (ใช้ในกิจการเพื่อสังคมมาก)	- ไม่สามารถช่วย สมาชิกในการจัดหา เครื่องมือประมง	ไม่มีข้อมูล
อื่นๆ	- สมาชิกไม่พอใจใน กฎระเบียบ (ห้ามสมาชิกขายสัตว์น้ำ ให้ผู้อื่น)	- สมาชิกไม่ปฏิบัติตาม กฎกติกาของกลุ่ม	- ถูกโกงสินค้าที่สั่งซื้อ - สัตว์น้ำในธรรมชาติ ลดลง

การประเมินค่าต้นทุน/ประโยชน์

การประเมินผลการประกอบการของแพชุมชนในครั้งนี้เป็นการประเมินทางการเงิน โดยรวบรวมรายการที่เป็นต้นทุน และรายรับที่เกิดขึ้นเป็นตัวเงินเท่านั้น การวิเคราะห์จะไม่เน้นรวมค่าเสียโอกาสที่ชุมชนไม่ได้จ่าย เช่นค่าที่ดินในการก่อตั้งโรงเรียน ในการประเมินค่าแต่ละรายการจะใช้มูลค่าตลาดในท้องถิ่น และการวิเคราะห์จะดำเนินการภายใต้ข้อสมมติดังต่อไปนี้

1. ค่าแรงงานจะใช้ค่าเฉลี่ยของค่าแรงงานในงานท้องถิ่นในการทำธุรกิจประมงของชาวบ้านโดยเฉลี่ยจาก 15 วัน (ในช่วงการเก็บข้อมูล) เป็นเงิน 220 บาท/วัน
2. ค่าบำรุงรักษาโรงเรียนและพาหนะ กำหนดให้มีตั้งแต่ปีที่ห้าเป็นต้นไป โดยคิดร้อยละ 5 ของการลงทุนเริ่มต้น
3. กรณีแพคลองคูกักซึ่งมีธุรกิจเกี่ยวเนื่องกับการทำประมงร่วมด้วย เช่น การขายน้ำมัน และอุปกรณ์ประมง ในการคิดต้นทุนในการทำแพส่วนของโรงเรียน และพาหนะจะนำมาคิดในส่วนของธุรกิจแพเพียงร้อยละ 50 ของต้นทุนทั้งหมด
4. ปริมาณสัตว์น้ำ ราคา และรายได้จากการขายผลผลิต ประเมินการจากข้อมูลการบันทึกการซื้อขายสัตว์น้ำของแต่ละแพในช่วงที่ทำการศึกษา

5. จำนวนวันที่แพเปิดทำการในหนึ่งปี จะประมาณการโดยนำสัดส่วนของจำนวนวันที่แพเปิดทำการกับจำนวนวันทั้งหมดที่ออกเก็บข้อมูลมาคำนวณเทียบเคียง(และพิจารณาปรับตามความเหมาะสม) และกำหนดให้จำนวนวันในการเปิดแพทำการในช่วงก่อนปี พ.ศ. 2551 มากกว่าช่วงปี พ.ศ. 2552-2553 ร้อยละ 5 (โดยประมาณ) ซึ่งสรุปได้ดังนี้

การเปิดทำการเฉลี่ย (วัน/ปี)	ก่อนปี 2551	ปี 2552-2553
แพชุมชนคนละ 2,000	287	305
แพชุมชนขอนแก่น	100	135
แพชุมชนคลองคูกึ่ง	256	274

6. กำไรจากการขายสัตว์น้ำโดยเฉลี่ยทุกชนิดรวมกันกิโลกรัมละ 4 บาท
 7. การวิเคราะห์ไม่รวมธุรกิจเกี่ยวเนื่องกับแพชุมชน เช่นการขายน้ำมัน การอุปกรณ์ประมง

เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน

การศึกษาได้เลือกใช้มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value : NPV) ในการวิเคราะห์ และเนื่องจากการประกอบการของแพชุมชนทั้งสามแพได้เริ่มดำเนินการมาแล้วในอดีต ซึ่งได้มีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นในปีต่างๆ กัน และด้วยข้อจำกัดในด้านความไม่สมบูรณ์เกี่ยวกับข้อมูลราคาปัจจัยการผลิตและข้อมูลราคาผลผลิตสัตว์น้ำที่ซื้อขายในการประกอบธุรกิจของแพในแต่ละปี การศึกษานี้จึงใช้ราคา ณ ปี พ.ศ.2553 การสัมภาษณ์จากผู้ประกอบการแพชุมชน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์มูลค่ามูลค่าปัจจุบันสุทธิเพื่อเปรียบเทียบกันในปี พ.ศ. 2553

สรุปผลการประกอบการแพชุมชน

ผลการวิเคราะห์การประกอบการของแพชุมชน (ตารางที่ 70) พบว่าทั้งสามแพชุมชนให้ผลแตกต่างกันดังนี้

แพชุมชนคนละ 2,000 มีผลประกอบการเป็นที่น่าสนใจคือจากผลการดำเนินงานที่ผ่านมามีมูลค่าปัจจุบันสุทธิเป็นบวก และหากพิจารณาเฉพาะต้นทุนผันแปรแล้วกิจการแพจะมีผลได้สุทธิเฉลี่ยเดือนละประมาณ 3,700 บาท

แพชุมชนขอนแก่น มีผลประกอบการไม่เป็นที่น่าพอใจคือมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิเป็นลบ หากพิจารณาเฉพาะต้นทุนผันแปรแล้วกิจการแพขาดทุนเดือนละประมาณ 380 บาท

แพชชุมชนคลองคู้ง มีผลประโยชน์การเป็นลบ เนื่องจากมีต้นทุนคงที่สูงมาก และจะเป็นบวกหากพิจารณาเฉพาะต้นทุนผันแปร โดยมีผลได้สุทธิเฉลี่ยเดือนละประมาณ 430 บาท

จากกรณีตัวอย่างทั้งสามแพชชุมชนนี้ จะเห็นว่าแพชชุมชนคนละ 2000 และแพชคลองคู้ง เป็นแพชที่มีศักยภาพที่จะดำเนินการได้โดยมีผลตอบแทนสุทธิที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์เชิงพัฒนาของแพชชุมชนได้ ส่วนแพชขอนแก่นนั้น ถึงแม้จะมีผลตอบแทนสุทธิเป็นลบ แต่จะพบว่าแพชเปิดทำการต่อปีก่อนข้างน้อย ดังนั้นหากบริหารจัดการให้สามารถเปิดวันทำการได้มากขึ้นก็จะเป็นแพชที่สามารถดำเนินการได้

ตารางที่ 70 ผลการประกอบการแพชชุมชน

รายการ	แพชชุมชน		
	ชุมชนคนละ 2,000	ขอนแก่น	คลองคู้ง
	ปี พ.ศ. 2545 - 2553	ปี พ.ศ. 2545 - 2553	ปี พ.ศ. 2548 - 2553
NPV(ต้นทุนรวม)	382,656.1	-137,896.1	-305,348.3
NPV(เฉพาะต้นทุนผันแปร)	396,877.1	-40,837.7	31,120.8
NPV/เดือน(เฉพาะต้นทุนผันแปร)	3,674.8	-378.1	432.2

บทที่ 5 สรุปและวิจารณ์

5.1 ความเป็นมาของแพชุมชนในจังหวัดสตูล

ในอดีตบ้านขนคลานเป็นชุมชนชายฝั่งที่ผู้คนในชุมชนยึดอาชีพรับจ้างทำหลุมถ่าน และการเผาถ่านเป็นอาชีพหลักในการดำรงชีวิต การที่คนในชุมชนไปรับจ้างตัดไม้เผาถ่านจะได้รับการดูแลเรื่องอาหาร รวมถึงการเจ็บป่วยจากนายจ้างหรือเจ้าแก่ จนเกิดเป็นระบบอุปถัมภ์โดยเจ้าแก่ขึ้นในชุมชน แม้ว่าสัมปทานการตัดไม้เผาถ่านถูกยกเลิกไปแล้ว แต่ระบบอุปถัมภ์ก็ยังคงผูกพันต่อมา การดำเนินชีวิตของคนในชุมชนได้ปรับเปลี่ยนมาทำการประมงเป็นอาชีพหลัก และยังจำเป็นต้องกู้ยืมเงินจากนายทุนเพื่อจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการทำประมง จึงทำให้ชาวประมงยังคงต้องพึ่งพิงนายทุนตลอดมา ด้วยภาระหนี้สินกับนายทุนทำให้ชาวประมงต้องขายปลาให้กับนายทุนเพื่อใช้หนี้ ดังนั้นการขายปลาของชาวประมงจึงตกอยู่ภายใต้การควบคุมของนายทุน แนวคิดการจัดตั้งแพชุมชนโดยการรวมกลุ่มกันของชาวประมงพื้นบ้านนี้ เป้าหมายหลักคือการพยายามปลดปล่อยตนเองจากนายทุนของชาวประมงพื้นบ้าน

วันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2545 “แพชุมชนบ้านขนคลาน” หมู่ 3 เริ่มดำเนินการ มีการกำหนดกฎระเบียบการบริหารจัดการแพชุมชน และมีการสร้างโรงเรือนของแพขึ้น การให้บริการของแพชุมชน คือ (1) รับซื้อผลสัตว์น้ำจากสมาชิกชาวประมงพื้นบ้าน และนำผลผลิตสัตว์น้ำส่งไปยังตลาดหรือเจ้าแก่วันต่อวัน (2) การขายน้ำมัน (เบนซินและดีเซล) เพื่อใช้ในการทำประมงให้กับสมาชิก และ (3) การจัดซื้อเครื่องมือประมงให้กับสมาชิกที่เป็นชาวประมง

กลางปี พ.ศ.2546 ชมรมชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูลมาร่วมลงหุ้นกับแพชุมชนบ้านขนคลานจำนวน 10,000 บาท และได้มีการปรับเปลี่ยนหุ้นจาก 20,000 บาท/หุ้น เป็น 1,000 บาทต่อหุ้น เพื่อเปิดโอกาสให้กับชาวประมงพื้นบ้านในชุมชนที่ยังไม่เป็นสมาชิกได้เข้าร่วมมาลงหุ้นเป็นสมาชิกกับแพชุมชน ในช่วงปี 2547 ได้มีการปรับหุ้นใหม่อีกครั้งเป็น 100 บาท/หุ้น เพื่อให้บุคคลทั่วไปที่ไม่ใช่ชาวประมงที่ต้องการเป็นสมาชิกแต่มีเงินไม่มากเช่น เด็ก กลุ่มผู้หญิง สามารถเข้าร่วมเป็นสมาชิกได้

ในระหว่างการทำงานช่วงแรกของแพชุมชนบ้านขนคลานที่ค่อยๆ เติบโตขึ้น ผู้ใหญ่บ้านในหมู่ 3 ซึ่งเดิมเป็นผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับการจัดตั้งแพชุมชน เห็นว่าการทำแพชุมชนนี้สามารถสร้างรายได้และมีประโยชน์ จึงรวบรวมสมาชิกในหมู่บ้านที่มีเรือประมงและไม่มีหนี้สินกับนายทุนจำนวน 7 คน มาลงหุ้นคนละ 2,000 บาท จัดตั้ง “แพชุมชนคนละ 2,000” ขึ้นอีก 1 แพ ที่บ้านขนคลานในเดือนพฤษภาคม พ.ศ.2545

กลางปี พ.ศ. 2547 มีการรวมกลุ่มจัดตั้ง “แพกลุ่มออมทรัพย์ชาวประมงพื้นบ้าน” ขึ้นที่บ้านขนคลาน หมู่ 3 อีกหนึ่งกลุ่ม ซึ่งพัฒนามาจากกลุ่มออมทรัพย์ชาวประมงพื้นบ้านในชุมชน เพื่อเป็นแหล่งรายได้

ของกลุ่มออมทรัพย์อีกแห่งหนึ่ง และเพื่อรับซื้อผลผลิตจากชาวประมงพื้นบ้านที่เป็นสมาชิกกลุ่มออมทรัพย์

วันที่ 26 ธันวาคม 2547 ชาวประมงพื้นบ้านได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ “สึนามิ” เครือข่ายฟื้นฟูชุมชนชายฝั่งอันดามัน (Save Andaman Network : SAN) ภายใต้การสนับสนุนจากเครือข่ายซิเมนต์ไทย ได้เข้ามาช่วยเหลือสนับสนุนการฟื้นฟูทรัพยากรชายฝั่งแก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และได้มีการจัดตั้งกลุ่ม “แพกลางดุกัง” หมู่ 2 ตำบลขนคลาน อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล ขึ้นใน ปี พ.ศ.2548 โดยมีวัตถุประสงค์เดียวกันกับแพชุมชนบ้านขนคลาน

ในช่วงปี พ.ศ. 2548 มีการประชุมเพื่อกำหนดทิศทางและวางแผนการทำงานในระยะยาวของชมรมชาวประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล ได้กำหนดแผนงานไว้ 3 ประการคือ (1) เห็นชอบให้มีแพกลางเพื่อรองรับผลผลิตของชาวประมงพื้นบ้าน (2) ให้การช่วยเหลือในด้านอุปกรณ์การประมงและเป็นแม่ข่ายในด้านร้านค้าสวัสดิการของชาวประมงพื้นบ้าน (3) การวางแผนระยะยาวให้ชาวประมงพื้นบ้านสามารถยืนหยัดได้ด้วยตนเอง

แนวคิดการจัดตั้งแพกลางจึงเริ่มขึ้น เนื่องจากแพชุมชนทั้งหมดเกิดขึ้นที่บ้านขนคลาน จึงกำหนดให้แพกลางตั้งอยู่ที่บ้านขนคลาน โดยกำหนดให้แพชุมชนบ้านขนคลาน หมู่ 3 เป็นศูนย์กลางในการดูแลแพกลาง และเปิดดำเนินการในปี พ.ศ. 2549 โดยมีแพชุมชนจำนวน 4 แพ ดังกล่าวข้างต้นรวมตัวเป็นแพกลาง มีการสร้างโรงเรือนแพกลางโดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากเครือข่ายฟื้นฟูชุมชนชายฝั่งอันดามัน มีการกำหนดรูปแบบการบริหาร เกณฑ์การจัดสรรผลกำไรชัดเจน

แพกลางดำเนินการไปได้เพียง 5 เดือน ได้มีการประชุมสรุปผลการดำเนินงานของแพกลาง (มีนาคม พ.ศ. 2550) และสรุปได้ว่าการดำเนินงานไม่อยู่ในภาวะที่น่าพอใจ เนื่องจากแพชุมชนเครือข่ายไม่พอใจราคาที่แพกลางเสนอให้ ทำให้แพชุมชนที่เป็นสมาชิกแพกลาง นำสัตว์น้ำไปส่งแหล่งรับซื้ออื่น และมีการตกลงให้ยุติแพกลาง ทำให้แพกลางต้องยุติลง สมาชิกแพชุมชนกลับไปดำเนินงานตามแนวทางของตนตามเดิม ขณะเดียวกันแพกลุ่มออมทรัพย์ชาวประมงพื้นบ้านก็ยุติการดำเนินการลงไปด้วย

ปัจจุบันเหลือแพชุมชนที่ดำเนินการอยู่สี่แพ คือ แพชุมชนบ้านขนคลาน แพชุมชนคนละ 2,000 แพ ชุมชนคลองดุกัง และแพชุมชนตันหยกกลิง การดำเนินการของแพชุมชนในระยะต่อมาไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรด้วยเหตุผลหลายประการประกอบกัน

5.2 ข้อสังเกตเบื้องต้นต่อแพชุมชนจังหวัดสตูล

พัฒนาการของแพชุมชนในจังหวัดสตูล เริ่มต้นใกล้เคียงกันคือระหว่างปี พ.ศ.2545-2549 ในช่วงเวลาที่ผ่านมาของแพชุมชนเหล่านี้ จัดว่าเป็นช่วงของการเรียนรู้ประสบการณ์ เนื่องจากการออกทะเลทำการประมงจับสัตว์น้ำต้องลงทุนพร้อมกับค่าอุปกรณ์ น้ำมันทำให้ต้องใช้ต้นทุนสูง และการที่ชาวประมงส่วนใหญ่ไม่มีเงินออม ทำให้เกิดแรงจูงใจในการทำแพชุมชนเพื่อการพึ่งพาตนเองแทนการพึ่งพิงนายทุน

แหล่งทุนในการทำแพ ส่วนใหญ่มาจากการลงขันกันเอง และบางส่วนได้รับการสนับสนุนจากกองทุน/มูลนิธิ/สถาบันการเงินในบางโอกาส

การบริหารจัดการแพชุมชนส่วนใหญ่ใช้กระบวนการกลุ่มในการบริหาร มีการกำหนดระเบียบปฏิบัติร่วมกัน และการจัดสรรรายรับให้สมาชิกตามเกณฑ์ที่กำหนด

ถึงแม้ชาวประมงจะเป็นเจ้าของสินค้าที่เป็นผลผลิตจากธรรมชาติที่ได้มาจากทะเล เป็นสินค้าคุณภาพที่ยังสดก็ยังคงเป็นความต้องการของผู้บริโภค ชาวประมงผู้เป็นเจ้าของสินค้าคุณภาพนี้ ควรได้รับราคาที่ดีเป็นผลตอบแทน การดำเนินธุรกิจแพชุมชนโดยชาวประมงจึงเป็นความพยายามจัดการเพื่อให้ได้ส่วนแบ่งราคาที่สูงขึ้น ซึ่งมีข้อเด่นและข้อจำกัดหลายประการดังนี้

- **ข้อเด่น** ของสินค้าสัตว์น้ำในมือชาวประมงมีความสดจากธรรมชาติซึ่งเป็นจุดแข็ง แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นสินค้าที่อายุสั้นเสียง่าย ต้องอาศัยการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ข้อจำกัดของสินค้าจึงเป็นทั้งข้อเด่น และ**ข้อด้อย**ในตัวเดียวกันสำหรับชาวประมง
- **จุดอ่อน** สำคัญในการบริหารจัดการแพชุมชนของชาวประมงคือ **การขาดประสบการณ์**ในการทำธุรกิจของผู้รับผิดชอบกิจการแพและสมาชิก ทำให้มีระบบบริหารที่กำหนดขึ้นไม่ชัดเจนและไม่ยืดหยุ่น เช่น ห้ามไม่ให้สมาชิกขายผลผลิตให้กับแหล่งอื่น ซึ่งสร้างความกดดันให้สมาชิก ทำให้สมาชิกบางคนไม่ยอมทำตามกติกา สมาชิกบางคนทนกับสถานะกดดันไม่ได้ลาออกไป ไปขายเสรีแทนที่จะผูกติดกับแพ และเป็นต้นเหตุให้มีการผิดใจกัน
- **อุปสรรคที่สำคัญ** ที่ชาวประมงจะต้องเผชิญคือ การ**ไม่มีเครือข่ายทางการตลาด** ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องอาศัยทั้งทักษะและเวลาในการสะสมฝึกฝน นอกจากนี้ชาวประมงต้องเผชิญกับความไม่แน่นอนของปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถกำหนดได้ เช่น ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรทางทะเล ทำให้สัตว์น้ำหายากขึ้น และปัจจัยด้านราคาตลาดที่ไม่สามารถควบคุมได้

อย่างไรก็ตามจากการศึกษาพบว่าเส้นทางของสินค้าสัตว์น้ำจากจังหวัดสตูลที่ขึ้นจากทะเลไปถึงผู้บริโภคในหลายจังหวัด โดยมีราคาเพิ่มขึ้นตลอดเส้นทาง และหลายชั้นก่อนจะไปถึงผู้บริโภค ความนิยมสินค้าสัตว์น้ำจากจังหวัดสตูลและส่วนเหลือจากการตลาดของสินค้าสัตว์น้ำจึงเป็นโอกาสของการพัฒนาแพชุมชน

5.3 ข้อเสนอแนะ

ศักยภาพของแพชุมชน

จากการวิเคราะห์ผลการประกอบการของแพชุมชนที่พบว่า กิจกรรมแพชุมชนที่ดำเนินการโดยชาวประมงเป็นกิจการที่มีศักยภาพในการดำเนินการโดยเฉพาะแพขนาดเล็กที่ไม่มีภาระต้นทุนคงที่มากนัก และเพื่อให้การประกอบการประสบความสำเร็จและมีอุปสรรคน้อยที่สุด การส่งเสริมธุรกิจแพชุมชนโดยชาวประมงพื้นบ้านจึงควรดำเนินการดังนี้

- ขนาดแพชุมชนควรเป็นขนาดเล็ก เพื่อลดภาระต้นทุนคงที่ และลดภาระการบริหารจัดการ ในสถานะปัจจุบันยังไม่ควรมีแพกลาง การพัฒนาแพกลางอาจจะเป็นไปได้ในอนาคตภายหลังที่แพชุมชนขนาดเล็กมีความเข้มแข็งขึ้น
- ชาวประมงควรได้รับการส่งเสริมความรู้และเพิ่มประสบการณ์การในด้านบริหารจัดการเชิงระบบ การบริหารงานบุคคล การตลาด การเงิน รวมถึงความรู้ด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การทำงานร่วมกัน การควบคุมคุณภาพผลผลิต เป็นต้น ด้วยการฝึกอบรมและการศึกษาบทเรียนจากแพที่ประสบความสำเร็จ
- การสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกทั้งรัฐบาล และกลุ่มองค์กรต่างๆ ควรให้ความสำคัญในด้านการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ต่างๆ และควรระมัดระวังการสนับสนุนที่แทรกแซงกลไกทางธุรกิจแพชุมชนของชาวประมง
- ส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายทางการตลาดที่สอดคล้องกับศักยภาพและธรรมชาติของพื้นที่ ระหว่างชาวประมง กับพ่อค้า-แม่ค้า ให้สามารถประกอบอาชีพร่วมกันในชุมชนได้
- ส่งเสริมความรู้ในด้านเทคโนโลยีการถนอมรักษาสินค้าทะเลตามหลักวิชาการและภูมิปัญญาพื้นบ้าน รวมถึงการแปรรูปสินค้า
- ควรทำตลาดสัตว์น้ำของแพชุมชน เช่น กุ้งเป็น ปลากระพงเป็น ปลาเก๋าเป็น โดยส่งตลาดต่างประเทศโดยตรง ทำให้ราคาสัตว์น้ำสูงขึ้น

กล่าวได้ว่าแพชุมชนที่ดำเนินการโดยชาวประมงพื้นบ้านที่จังหวัดสตูลนี้ ยังอยู่ในช่วงของการเริ่มต้นและอยู่ในระหว่างการลองผิดลองถูก การสรุปบทเรียน และการเข้าใจในธุรกิจแพชุมชน และธรรมชาติของแพที่ดำเนินการโดยชุมชนจะสามารถทำให้แพชุมชนของชาวประมงปรับตัวอยู่รอดได้ และจะเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยให้ชาวประมงได้ส่วนแบ่งราคาเพิ่มขึ้น

บรรณานุกรม

- กรมประมง. (ม.ป.ป.ก). การสร้างเรือไฟเบอร์กลาส ชัยพัฒนา-กาชาดไทย. ใน กรมประมงกระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สืบค้นเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2552, จาก <http://www.fisheries.go.th/marine/Boat/GRP/GRP.HTM>.
- กรมประมง. (ม.ป.ป.ก). เครื่องมือประมงทะเลที่สำคัญของจังหวัดสตูล. ใน กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สืบค้นเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2552, จาก <http://www.fisheries.go.th/ms-satun/fishing%20gear.htm>.
- กรมประมง. (2550). ผลผลิตหมู่บ้านประมงทะเลปี 2548. กลุ่มวิจัยและวิเคราะห์สถิติการประมง ศูนย์สารสนเทศ เอกสารฉบับที่ 2/2550. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- กังวาลย์จันทร์ โชติ. (2539). การส่งเสริมการประมง. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กรุงเทพธุรกิจ. (2550, ตุลาคม 22). แพลตฟอร์มชน....อนาคตที่วาดไว้. ใน กรุงเทพธุรกิจ. สืบค้นเมื่อ 17 พฤศจิกายน 2552 จาก http://www.bangkokbiznews.com/2007/10/22/WW06_0602_news.php?newsid=194059.
- กรุงเทพธุรกิจ. (2551ก, มิถุนายน 3).เทศบาลตำบลรัชฎา พัฒนาการท่องเที่ยวส่งเสริมประมงพื้นบ้าน. ใน ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขานุการกรม กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สืบค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2552, จาก http://www.fisheries.go.th/fish/pr/newspaper_detail.php?news_id=406.
- กรุงเทพธุรกิจ. (2551ข, สิงหาคม 17). นำร่องเรือใบทำประมง ทางรอดสู่น้ำมันแพง. ใน ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขานุการกรม กรมประมงกระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สืบค้นเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2552, จาก http://www.fisheries.go.th/fish/pr/newspaper_detail.php?news_id=676.
- กรุงเทพธุรกิจ. (2551ค, มีนาคม 19).สั่งลดน้ำมันม่วง 2 บาท/ลิตรอู่ประมงพื้นบ้าน. ใน ส่วนเศรษฐกิจการประมง กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2552, จาก http://fishco.fisheries.go.th/fisheconomic/fish_news18.php.
- กำพล ลอยขึ้น และเพิ่มศักดิ์ เพ็งมาก. (2548).สถานะสังคม-เศรษฐกิจ การประมง และความคิดเห็นต่อการจัดการประมงโดยชุมชน ของชาวประมงพื้นบ้าน เกาะบุโหลนดอน จังหวัดสตูล. ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเลฝั่งอันดามัน กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- ข่าวสด. (2551ก, กรกฎาคม 24). หนุนเลี้ยงปลากะชังแทนออกเรือ. ใน ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขานุการกรม กรมประมงกระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สืบค้นเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2552, จาก http://www.fisheries.go.th/fish/pr/newspaper_detail.php?news_id=612.
- ข่าวสด. (2551ข, ตุลาคม 4). ประมงพื้นบ้านจืดน้ำกร่อยวิถีชีวิตประมง ร้องถึงนายกฯ แก้ไขสัมปทานชุดเจาะปิโตรเลียม. ใน ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขานุการกรม กรมประมงกระทรวงเกษตรและ

สหกรณ์. สืบค้นเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2552, จาก http://www.fisheries.go.th/fish/pr/newspaper_detail.php?news_id=822.

ข่าวสด. (2551ก, ตุลาคม 15). **ถกประมงพื้นบ้านไว้ที่อยู่-การศึกษา**. ใน ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการกรม กรมประมงกระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สืบค้นเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2552, จาก http://www.fisheries.go.th/fish/pr/newspaper_detail.php?news_id=851.

ข่าวสด. (2551ง, พฤศจิกายน 6). **ประมงเกาะลันตาร้องจังหวัด-ไวยเรือกุ้งโดนจับแหก**. ใน สำนักวิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่ง กรมประมงกระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สืบค้นเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2552, จาก <http://www.coastalaqua.com/webboard/index.php?topic=2018.0>.

เครือข่ายพื้นที่ตำบลท่าศาลา. (2551, เมษายน). **กลุ่มอนุรักษ์ประมงพื้นบ้าน : การจัดการทรัพยากรโดยชุมชน**. ใน โอเคเนชั่น. สืบค้นเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2552, จาก <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=239453>.

จันทร์เพ็ญ ชิดเชื้อ. (2543). **การมีส่วนร่วมของชาวประมงพื้นบ้านในการจัดการประมงโดยชุมชน กรณีศึกษา : อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง**. สารนิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชารัฐกิจเกษตร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

จินตนา เกื้อหนุน. (2544). **สถานการณ์ประมงพื้นบ้านหลังการประกาศใช้มติคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2542**. ภาคนิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐกิจเกษตร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

จิรพรรณ อัญญะโพธิ์. (2551, เมษายน). **รักเรือรักษ์ทะเล : ความอยู่รอดชาวเลอันดามัน**. ใน บริษัท ไทยคู - แบรินด์เอจ โฮลดิ้ง จำกัด. สืบค้นเมื่อ 5 มกราคม 2553, จาก <http://www.brandage.com/Modules/DesktopModules/Article/ArticleDetail.aspx?tabID=2&ArticleID=1061&ModuleID=21&GroupID=495>.

ชาว์ริณา พรหมปลอด. (2545). **การวิเคราะห์ส่วนเหลือจากการตลาดปลาทะเล : กรณีศึกษาขององค์การสะพานปลา จังหวัดปัตตานี**. ภาคนิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชารัฐกิจเกษตร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ชุกีรี หะยีสาแม, ช่างรงค์ อมรสกุล, อัญชลี กล้าเพชรและสุลวานี สารเฟ. (2542). **สถานะทางเศรษฐกิจและการจัดการทรัพยากรประมงของชุมชนประมงพื้นบ้านในจังหวัดปัตตานี**. โครงการจัดตั้งสถาบันสมุทรรัฐเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

ฐานเศรษฐกิจ. (2551, กุมภาพันธ์ 7). **ประมงร้องรัฐบาลใหม่ช่วยด่วน เจอสารพัดมรสุมถล่มมากกว่า 5 ปี จนถอดใจจอดเรือทิ้งแล้วกว่า 5 พันลำ**. ใน มารีนเนอร์ไทยดอทคอม. สืบค้นเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2552, จาก <http://www.marinerthai.com/forum/index.php?topic=2067.msg5303>

- ฐานเศรษฐกิจออนไลน์. (2551, มีนาคม 17).เอกชนกระบี่รัฐเจรจาเรือประมง ขอจัดสรรสินค้าสัตว์น้ำขาย
ในจังหวัดบึง.ใน สำนักวิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่ง กรมประมง. สืบค้นเมื่อ 19 พฤศจิกายน
2552, จาก <http://www.coastalaqua.com/webboard/index.php?topic=1131.0>.
- ฐิติรัชต์ ไม่เรียง. (2547). การวิเคราะห์ระบบการตลาดสัตว์น้ำในอำเภอเมือง จังหวัดสตูล. สารนิพนธ์วิทยา
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจเกษตร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ณัฐารัตน์ ปภาวสิทธิ์. (2534). ผลกระทบของการเสื่อมสภาพของป่าชายเลนต่อชาวประมงพื้นบ้าน.
วารสารประชากรศาสตร์, 7 (1). หน้า 37-45.
- เดลินิวส์. (2551, พฤศจิกายน 10).พิทักษ์สัตว์น้ำทางทะเลและชายฝั่ง ดึงประมงพื้นบ้านร่วมป้องกัน
ส่วนรวม. ใน ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการกรม กรมประมง กระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์. สืบค้นเมื่อ 15 ธันวาคม 2552, จาก http://www.fisheries.go.th/fish/pr/newspaper_detail.php?news_id=937.
- เดลินิวส์. (2552ก, พฤศจิกายน 22). ประมงพื้นบ้านชุมชุม เร่ง บ.จ่ายเงินค่าชดเชย. ใน ฝ่ายประชาสัมพันธ์
สำนักงานเลขาธิการกรม กรมประมงกระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สืบค้นเมื่อ 17 พฤศจิกายน
2552, จาก http://www.fisheries.go.th/fish/pr/newspaper_detail.php?news_id=2119.
- เดลินิวส์. (2552ข, พฤศจิกายน 28). ยันมีหลักฐานมัด บ.น้ำมันทิ้งสารพิษ. ใน เดลินิวส์. สืบค้นเมื่อ
17 พฤศจิกายน 2552, จาก
<http://www.dailynews.co.th/newstartpage/index.cfm?page=content&categoryID=561&contentID=34544>
- เทียนฉาย กิระนันท์. (2530). แผนโครงการและงบประมาณ อีกแนวทางหนึ่งสำหรับการจัดการทรัพยากรทาง
เศรษฐกิจ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไทยโพสต์. (2551, มิถุนายน 8).คดีหมายเลขดำ ศาลปกครองนครศรีธรรมราช ที่ 22/2551 กรณีแนวเขตห้าม
อวนลากอวนรุน จ.กระบี่. ใน ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการกรม กรมประมงกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์. สืบค้นเมื่อ 17 พฤศจิกายน 2552, จาก
http://www.fisheries.go.th/fish/pr/newspaper_detail.php?news_id=431.
- ไทยรัฐ. (2551, กุมภาพันธ์ 19).ประมงโจร. ใน ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการกรม กรมประมง
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สืบค้นเมื่อ 17 พฤศจิกายน 2552, จาก http://www.fisheries.go.th/fish/pr/newspaper_detail.php?news_id=52.
- นิรนาม. (2543). เรืออวนรุนและประมงพื้นบ้าน : เหตุผลที่ชาวประมงพื้นบ้านเสนอให้ยกเลิกเครื่องมืออวน
รุนทั่วประเทศ. แลใต้ 11 (75) หน้า 3-11.

- แนวหน้า.(2551, มีนาคม 20). **อุ้มประมงลดราคาน้ำมันม่วง**.ใน ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขานุการกรม กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สืบค้นเมื่อ 18 ธันวาคม 2552, จาก http://www.fisheries.go.th/fish/pr/newspaper_detail.php?news_id=175.
- บ้านเมือง. (2551, มิถุนายน 29). **วิกฤติธุรกิจประมงตรังบาน**. ใน ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขานุการกรม กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สืบค้นเมื่อ 17 พฤศจิกายน 2552, จาก http://www.fisheries.go.th/fish/pr/newspaper_detail.php?news_id=505.
- บุญเลิศ ผาสุก. (2530). **อนาคตประมงไทย : รายงานผลการสัมมนาร่วมภาครัฐบาลและภาคเอกชน**. ศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้.
- ประพันธ์ สีดำ. (2548, ธันวาคม 16). **หุบชีวิตประมงพื้นบ้าน สร้างตลาดกลางสัตว์น้ำที่ตำบลคลองเคียน**. ใน สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน). สืบค้นเมื่อ 27 ธันวาคม 2552, จาก http://www.codi.or.th/index.php?option=com_content&task=view&id=559&Itemid=2.
- ประสาธน์ มีเต็ม. (ม.ป.ป.). **เรื่องเล่าจากสงขลา : ปัญหาปลากะตักปั่นไฟ**. ใน มูลนิธิโกลดิมทอง. สืบค้นเมื่อ 27 ธันวาคม 2552, จาก http://www.komol.com/autopage/show_page.php?t=29&s_id=7&d_id=7&page=6&start=1.
- ประสิทธิ์ ตงยั้งศิริ. (2545). **การวางแผนและการวิเคราะห์โครงการ**. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ผู้จัดการรายวัน. (2552, มิถุนายน 1). **ชุมชนประมงพื้นบ้านนราฯ ร่วมฟื้นฟูทรัพยากรท้องทะเล**. ใน ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขานุการกรม กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สืบค้นเมื่อ 8 ธันวาคม 2552, จาก http://www.fisheries.go.th/fish/pr/newspaper_detail.php?news_id=1553.
- ฝ่ายประชาสัมพันธ์. (2551, ตุลาคม 20). **อนาคตสินค้าสัตว์น้ำไทยสดใส รัสเซียสั่งนำเข้าเพิ่มหลังกรมประมงส่งผู้แทนเจรจา**. ใน ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สืบค้นเมื่อ 1 มกราคม 2553, จาก <http://www.nicaonline.com/webboard/index.php?topic=9780.0>.
- พงพัฒน์ บุญชูวงศ์. (2539). **โครงสร้างทางสังคม-เศรษฐกิจ ของชุมชนขนาดเล็ก และแนวความคิดเชิงนโยบายในการจัดการประมงโดยชุมชน**. กองเศรษฐกิจการประมง กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- พงพัฒน์ บุญชูวงศ์ และกฤตา ขวัญมิ่ง. (2535). **เศรษฐกิจการทำประมงพื้นบ้านบริเวณอ่าวปากพนัง : ทางเลือกในการประกอบอาชีพประมงกับการจัดการประมงชายฝั่ง**. รายงานการสัมมนาวิชาการประจำปี 2535. กองนโยบายและแผนงานประมง กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- พีระ อ่าวสมบุญ, อุทัย แก้วเนิน และจริยา ฤทธิสमान. (2547). **การประมงชายฝั่งในเขตจังหวัดระนอง**. สำนักวิจัยและพัฒนาประมงทะเล กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

- เพิ่มศักดิ์ เฟิงมาก, จันทรทิพย์ บันลือเดช และศศิณีนนทพันธ์. (2544). **เครื่องมือประมงทะเลพื้นบ้านในจังหวัดสตูล**. สถานีประมงทะเลจังหวัดสตูล กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- โพสดีทุเคย์. (2551, สิงหาคม 25). **เกาะช้างไวยเรืออวนลากูกรัศมี 3 กม..** ใน ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขานุการกรม กรมประมงกระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สืบค้นเมื่อ 17 พฤศจิกายน 2552, จาก http://www.fisheries.go.th/fish/pr/newspaper_detail.php?news_id=694.
- ภาคภูมิ เนติโพธิ์. (2542). **สภาพการทำประมงและการจัดการทรัพยากรประมงของชาวประมงพื้นบ้านในชุมชนประมงบ้านทุ่งรีน ตำบลสาคร อำเภอกาบัง จังหวัดสตูล**. ปัญหาพิเศษทางการพัฒนาการเกษตร หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาการเกษตร คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ภูเก็ตนิวส์. (2552, พฤศจิกายน 7). **โรงพยาบาลกรุงเทพภูเก็ตรับอาสาสมัครปั่น EM Ball**. ใน ภูเก็ตนิวส์. สืบค้นเมื่อ 14 มกราคม 2553, จาก <http://phuketnews.blogspot.com/2009/11/em-ball.html>.
- มติชน. (2551, กันยายน 11). **ประมง 3 อำเภอสงขลากว่าพัน ประท้วงร้องจ่ายค่าเสียโอกาส**. ใน ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขานุการกรม กรมประมงกระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สืบค้นเมื่อ 17 พฤศจิกายน 2552, จาก http://www.fisheries.go.th/fish/pr/newspaper_detail.php?news_id=748.
- มูลนิธิกาญจนนิกะ. (ม.ป.ป.). **งานการตลาด**. ใน มูลนิธิกาญจนนิกะ. สืบค้นเมื่อ 23 ธันวาคม 2552, จาก <http://kanchanapisek.or.th/kp12/project-plan/marketing/marketing-main.htm>.
- มูลนิธิเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน. (2548). **พื้นที่ชีวิต พื้นฟูชุมชน หลังสึนามิ รายงานความก้าวหน้า 6 เดือน (มกราคม-มิถุนายน 2548)**. เครือข่ายความร่วมมือฟื้นฟูชุมชนชายฝั่งอันดามัน.
- สถานีประมงทะเลจังหวัดสตูล. (ม.ป.ป.). **แหล่งทำการประมงที่สำคัญของจังหวัดสตูล**. ใน สถานีประมงทะเลจังหวัดสตูล. สืบค้นเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2552, จาก <http://www.satundof.satunprovince.net/fishing%20ground.html>.
- สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง. (2552, พฤศจิกายน 16). **ชาวประมงพื้นบ้านออกหาจับสัตว์น้ำมาขายหารายได้จนเจ็จครอบครัว**. ใน สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง. สืบค้นเมื่อ 25 พฤศจิกายน 2552, จาก <http://www.nicaonline.com/webboard/index.php?topic=14503.msg16755>.
- สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง. (ม.ป.ป.). **แพลตฟอร์มชุมชนบ้านคูซูด**, เอกสารเผยแพร่ สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งสำนักวิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่งกรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- สนอง ดิประดิษฐ์, ประคอง สุคนธจิตต์, เพ็ญพรรณ ชูติวิสุทธิ, วิโรจน์ มานะมันชัยพรและนิรันดร์ งามเกิด. (2550). **วิถีชีวิตของชาวประมงพื้นบ้าน จังหวัดสมุทรสงคราม**. วารสารร่วมพฤษ, 25 (2) หน้า 47-76.

สมาพันธ์ชาวประมงพื้นบ้านภาคใต้. (2550ก, มิถุนายน 12). ประมงพื้นบ้านสนับสนุนข้อตกลงสมัชชาคนจนยื่นหนังสือถึงนายกฯ ผ่านผู้ว่าฯ จังหวัดสตูล. ใน ไทยเอ็นจีโอ. สืบค้นเมื่อ 14 มกราคม 2553, จาก http://www.thaingo.org/board_2/view.php?id=769.

สมาพันธ์ชาวประมงพื้นบ้านภาคใต้. (2550ข, ธันวาคม 6). ชาวประมงพื้นบ้านในภาคใต้ สภาพปัญหาภัยข้อเสนอเชิงนโยบาย. ใน ไทยเอ็นจีโอ. สืบค้นเมื่อ 14 มกราคม 2553, จาก <http://www.thaingo.org/writer/view.php?id=596>.

สยามรัฐ. (2551ก, พฤษภาคม 23). นครสงขลาเร่งผลักดันช่วยเหลือชาวประมงยุคน้ำมันแพง. ใน ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการกรม กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สืบค้นเมื่อ 27 พฤศจิกายน 2552, จาก http://www.fisheries.go.th/fish/pr/newspaper_detail.php?news_id=376.

สยามรัฐ. (2551ข, สิงหาคม 7). ชาวทรายทองโยนากุ้งลอบทิ้งน้ำเสีย. ใน ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการกรม กรมประมงกระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สืบค้นเมื่อ 17 พฤศจิกายน 2552, จาก http://www.fisheries.go.th/fish/pr/newspaper_detail.php?news_id=661.

สยามรัฐ. (2551ค, พฤศจิกายน 20). โวยกรมเจ้าท่าไล่ที่ชาวบ้าน. ใน ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการกรม กรมประมงกระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สืบค้นเมื่อ 17 พฤศจิกายน 2552, จาก http://www.fisheries.go.th/fish/pr/newspaper_detail.php?news_id=994.

สำนักข่าวแลใต้. (2541). สมาพันธ์ชาวประมงพื้นบ้านขอร่วมจัดการทรัพยากร. แลใต้ 9 (47) หน้า 10-14.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (ม.ป.ป.). พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490. ใน กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สืบค้นเมื่อ 18 พฤศจิกายน 2552, จาก <http://www.fisheries.go.th/fpo-ayutthaya/law2490.html>.

สำนักงานนโยบายและแผนพัฒนา. (2553, มกราคม 7). เมืองตรังตั้งทีมแก้ปัญหาชาวประมง. ใน สำนักงานนโยบายและแผนพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. สืบค้นเมื่อ 7 มกราคม 2553, จาก http://www.onep.go.th/index.php?option=com_content&task=view&id=607&Itemid=85.

สำนักงานประมงจังหวัดปัตตานี. (ม.ป.ป.). โครงการจ้างงานชาวประมงพื้นบ้านในฤดูมรสุม ปี 2551. ใน สำนักงานประมงจังหวัดปัตตานี กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สืบค้นเมื่อ 18 พฤศจิกายน 2552, จาก http://www.fisheries.go.th/fpo-pattani/organization/project_2550/each/index_labor.html.

ศุภัญญา ประเสริฐ. (2550). ผลกระทบของการบุกรุกพื้นที่ป่าชายเลนที่ส่งผลต่อชาวประมงพื้นบ้าน : กรณีศึกษาตำบลเกาะลิบง อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง. สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจเกษตร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

- สุจารี ไชยบุญ. (2551, ตุลาคม 16). สมัชชาสมาพันธ์ประมงพื้นบ้าน (2) ตอน นิยาม “ชาวประมงพื้นบ้าน”. ใน องค์การความร่วมมือเพื่อการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอันดามัน. สืบค้นเมื่อ 19 พฤศจิกายน 2552, จาก <http://www.wetlandthai.org/news/a21.html>.
- สุณีย์ บุญกำเนิด.(2541). การจัดการทรัพยากรประมงของชุมชนประมงขนาดเล็ก : กรณีศึกษาชุมชนแหลมโพธิ์ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สุนันทา นิลเพชร. (2543). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติของชาวประมงพื้นบ้านชายฝั่งทะเลจังหวัดกระบี่และตรัง. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สุรัตน์ อัดตะ. (2552, สิงหาคม 27). เลี้ยงนวลจันทร์ทะเลเชิงพาณิชย์ อีกหนึ่งทางเลือกชาวประมงชายฝั่ง. ใน สำนักวิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่ง กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สืบค้นเมื่อ 28 พฤศจิกายน 2552, จาก <http://www.coastal-aqua.com/webboard/index.php?topic=3348.0>.
- องค์การสะพานปลา. (ม.ป.ป.ก). แผนงานที่สำคัญขององค์การสะพานปลา. ใน องค์การสะพานปลา กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สืบค้นเมื่อ 25 ธันวาคม 2552, จาก http://document.fishmarket.co.th/plan_key.htm.
- องค์การสะพานปลา. (ม.ป.ป.ช). สะพานปลากรุงเทพ. ใน องค์การสะพานปลา กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สืบค้นเมื่อ 25 ธันวาคม 2552, จาก <http://document.fishmarket.co.th/site/bangkok.html>.
- อัมพร แก้วหนู. (2545, มกราคม 18). ประมงพื้นบ้านในยุคแห่งชิงทรัพยากร. ใน สำนักข่าวประชาธรรม. สืบค้นเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2552, จาก http://www.newspnn.com/detail.htm?code=a_18012002_01.
- อศินัย มั่นประสิทธิ์, ทวีเกียรติ อมรปิยะกฤษณ์, นพพรมานะจิตต์, นครศ ชะสุข, วีระศักดิ์ ยิ่งยวด และทศพร มิ อริโมโต. (2549). การศึกษาและทดลองใช้โป๊ะเชือกเพื่อพัฒนาการจัดการประมงชายฝั่งอย่างยั่งยืนในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ : กรณีศึกษาในประเทศไทย.การประชุมวิชาการประมงประจำปี 2549, กรมประมงร่วมกับศูนย์พัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้วันที่ 25-27 กรกฎาคม 2549 ณ ห้องประชุมกรมประมง.
- อำพร เสาวพงษ์. (2535). การตลาดของสินค้าสัตว์น้ำและสินค้าสัตว์น้ำแปรรูปจากประมงขนาดเล็กและฟาร์มกึ่งบริเวณอ่าวปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช. กองนโยบายและแผนงานประมง กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- อำรอน ปะดุกา. (2551).แพชุมชน... “พื้นชีวิตชาวประมงพื้นบ้านขอนแก่น”. โครงการศึกษาองค์ความรู้ชุมชนต้นแบบ “ชุมชนประมงพื้นบ้านภาคใต้” กรณีศึกษา : บ้านขอนแก่น หมู่ที่ 3 ตำบลขอนแก่น อำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล. สมาคมรักษ์ทะเลไทย โครงการพัฒนาศักยภาพสมาพันธ์

ชาวประมงพื้นบ้านภาคใต้ Oxfam GB (ประเทศไทย) สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์กรมหาชน).

ASTV ผู้จัดการออนไลน์. (2551, มิถุนายน 15). **ชาวเรือพบทางรอด ประมูลสัตว์น้ำแข่งขันราคาหนีพ่อค้าคนกลางเอาเปรียบ**. ใน ASTV ผู้จัดการออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 19 พฤศจิกายน 2552, จาก <http://www.manager.co.th/Local/ViewNews.aspx?NewsID=9510000069919>.

ASTV ผู้จัดการออนไลน์. (2552ก, มกราคม 6). **‘ชาวเล’ สแน็กสดจากทะเล นึกกรอบเจาะตลาดไฮเอนด์**. ใน สำนักวิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่ง กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สืบค้นเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2552, จาก <http://www.coastalaqua.com/webboard/index.php?topic=2525.0>.

ASTV ผู้จัดการออนไลน์. (2552ข, พฤศจิกายน 9). **ชาวภูเก็ตร่วมอนุรักษ์หอยทะเล-พะยูน ปั่น EM Ball โยนใส่หอยทะเลคืนความสมบูรณ์**. ใน ภูเก็ตออนไลน์. สืบค้นเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2552, จาก http://www.phuketall.com/news/Phuketnews-2009-11-09_04.php.

ASTV ผู้จัดการออนไลน์. (2552ค, พฤศจิกายน 16). **ผู้ว่าฯ สงขลาสั่งหน่วยงานรัฐตรวจ “นิวกอสตอล” ปล่อน้ำเสียลงทะเล**. ใน ASTV ผู้จัดการออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 17 พฤศจิกายน 2552, จาก <http://www.manager.co.th/asp-bin/mgrview.aspx?NewsID=952,0000138499>.

ASTV ผู้จัดการออนไลน์. (2552ง, ธันวาคม 8). **“พรานทะเล” ปรับเกมรุก พร้อมปรุงเทคโนโลยี โรงงานผักปิ่น “พรานไฟพร”**. ใน ASTV ผู้จัดการออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 16 ธันวาคม 2552, จาก <http://www.manager.co.th/asp-bin/mgrview.aspx?NewsID=952,0000149266>.

ASTV ผู้จัดการออนไลน์. (2552จ, ธันวาคม 23). **เรือประมงไทยที่ทำประมงในกัมพูชาจอดเรือหน้าเกาะกูด 300 ลำ รอกัมพูชาเปิดน่านน้ำ**. ใน กองประมงต่างประเทศ กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. สืบค้นเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2552, จาก http://74.125.153.132/custom?q=cache:ZD4FKC_qNskJ:www.fisheries.go.th/foreign/index.php%3Foption%3Dcom_content%26view%3Dcategory%26layout%3Dblog%26id%3D18%26Itemid%3D44+%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A1%E0%B8%87%E0%B8%9E%E0%B8%B7%E0%B9%89%E0%B8%99%E0%B8%9A%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%99&cd=47&hl=th&ct=clnk.

Boardman, A.E., Greenberg, D.H., Vining, A.R., and Weimer, D.L., 2006. Cost-Benefit Analysis: Concepts and Practice. 3rd ed. New Jersey: Prentice-Hall.

Stamatopoulos, C. (2002). **Sample-based fishery surveys : A technical handbook**. FAO Fisheries Technical Paper. No. 425. Rome, FAO.

Stamatopoulos, C. (2004). **Safety in sampling : Methodological notes**. FAO Fisheries Technical Paper. No. 454. Rome, FAO.

- Tugsinavisuitti, S. (1992). The **Distribution Infrastructure for Fisheries Products In Pak Phanang Bay, Nakhon Si Thammarat, 1991**. Asian Fisheries Social Science Research Network : Kasetsart University. Department of Agriculture and Resource Economics Faculty of Economics and Business Administration. Kasetsart University. Bangkok Thailand.
- Villareal, L.V., Kelleher, V. and Tietze, U. (eds.). (2004). Guidelines on the collection of demographic and socio-economic information on fishing communities for use in coastal and aquatic resources management. FAO Fisheries Technical Paper. No. 439. Rome, FAO.

ภาคผนวก ก-1 ตารางแสดงรายชื่อบริษัทการปกครองส่วนท้องถิ่นและเทศบาลของจังหวัดสตูล

[illegible]

ภาคผนวก ก-2 ราคาซื้อขายสัตว์น้ำของแพปลาชุมชนของชาวชุมชนตำบลลูกซัด
อำเภอสติงพระ จังหวัดสงขลา

ราคาซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำ

ชนิดของสัตว์น้ำ	ราคาซื้อสัตว์น้ำ (บาท / กก.)	ราคาขาย (บาท / กก.)
กุ้งก้ามกราม (ใหญ่, เป็น)	330	370
กุ้งก้ามกราม (ใหญ่, ตาย)	280	300
กุ้งก้ามกราม (กลาง, เป็น)	230	260
กุ้งก้ามกราม (กลาง, ตาย)	200	220
กุ้งก้ามกราม (ฝอยใหญ่, เป็น)	160	170
กุ้งก้ามกราม (ฝอยใหญ่, ตาย)	150	160
กุ้งก้ามกราม (ฝอยเล็ก, เป็น/ตาย)	120	130
ปลาดุกทะเล	90	100
ปลาช่อน, ชะโด (ใหญ่)	75	80
ปลาช่อน, ชะโด (กลาง/เล็ก)	50	55
ปลากระบอก, ปลาชีตัง	210	230
ปลานิล (ใหญ่)	40	50
ปลานิล (กลาง)	20	25
ปลาโสด (ตะเพียน)	20	25
ปลาหัวโม่ (ใหญ่)	30	35
ปลาหัวโม่ (เล็ก)	20	25
ปลากดเหลือง	100	120
กุ้งกุลาดำ (10 ตัว/กก.)	320	340
กุ้งกุลาดำ (15 ตัว/กก.)	280	300
กุ้งกุลาดำ (30 ตัว/กก.)	170	180

หมายเหตุ : ราคาอาจมีการเปลี่ยนแปลงตามสถานะเศรษฐกิจ

ที่มา : สถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง (ม.ป.ป.)

ภาคผนวกที่ ก-3 จำนวนของเครื่องมือประมงพื้นบ้านที่มีในจังหวัดสตูล

ลำดับ	เครื่องมือ	อ.ท่าแพ	อ.ทุ่งหว้า	อ.เมือง	อ.ละงู	รวม
1	อวนลอยกุ้ง	24	178	799	816	1,817
2	อวนลอยปลาทุ	234	229	381	583	1,428
3	ไขปุดำ / ลอบปุดำ	486	436	30	175	1,127
4	ไขปุม้า / ลอบปุม้า	80	387	185	385	1,037
5	อวนจมปู	97	79	466	132	774
6	อวนลอยปลากระบอก	170	62	229	291	752
7	หยองปุดำ	17	6	324	110	457
8	อวนลอยปลากระเรา(ปลานางิน)	-	-	443	9	452
9	อวนลอยปลาทราย(ปลามอหลอด)	-	-	-	417	417
10	โป๊ะน้ำตื้น	10	236	27	134	407
11	อวนลอยปู	-	20	285	47	352
12	ลอบปลากระรัง / ไขปลากระรัง (ปลาเก๋)	-	270	40	22	332
13	ไขหมึก / ลอบหมึก	-	94	-	231	324
14	โพงพาง	172	107	21	18	318
15	แห	89	142	-	80	311
16	อวนลอยกุ้ง	-	-	306	-	306
17	อวนลอยปลากระพง	50	216	20	10	296
18	อวนลอยปลาจะละเม็ด	-	17	107	103	227
19	อวนปิดอ่าว	79	22	50	62	213
20	คราดหอยขาว (หอยปะ / หอยกะยัม)	100	-	100	-	200
21	หยองปุม้า	-	-	198	-	198
22	สวิงตักปลา (สองไฟ)	-	-	-	190	190
23	อวนลอยปลาทราย	100	81	-	-	181
24	แรวปุดำ	-	67	10	100	177
25	ลอบปลากระรัง / ไขปลากระรัง (ปลาเก๋)	170	-	-	-	170
26	เบ็ดราว	9	132	11	16	168
27	ซีหรีงกุ้งเคย (รุนกุ้งเคย)	4	50	40	29	123
28	จมวก (สองปลา)	10	-	-	100	110
29	หยองกุ้ง	-	-	105	-	105
30	อวนลอยปลาโคก(ปลาบาสี)	-	-	104	-	104
31	อวนล้อมชักน้ำตื้น (อวนตาหิ)	-	100	-	-	100
32	อวนลอยปลาจวด	100	-	-	-	100
33	อวนทับตลิ่ง	-	70	-	-	70
34	โป๊ะน้ำลึก	-	43	-	25	68
35	เบ็ดสาย	24	10	10	17	61
36	ราวหมึกสาย	-	-	60	-	60
37	อวนลอยปลากระรัง(ปลาเก๋)	-	30	-	23	53
38	ไขกั้ง	-	-	50	-	50
39	สวิงตักปลา	-	-	50	-	50
40	อวนถ่วง	7	19	-	15	41
41	อวนติดตา	30	-	-	-	30
42	อวนรุน	-	-	30	-	30
43	ไขปลาใหญ่	-	-	-	25	25
44	ลอบปลาดุกทะเล	-	25	-	-	25
45	ครอบกุ้งกุลาดำ(โละกุ้งกุลาดำ)	-	20	-	-	20
46	อวนลอยปลาลัง	-	20	-	-	20
47	อวนลอยปลาหลังเขียว	-	5	-	15	20
48	อวนลอยปลาอื่นๆ	20	-	-	-	20
49	อวนลากเดี่ยว เรือเล็ก	-	-	18	-	18
50	อวนล้อมชักน้ำตื้น	15	-	-	-	15
51	บ่วงตักปลาไหลทะเล	10	-	-	-	10
52	หาหอยดำแดง	-	-	10	-	10
53	อวนลอยปลากระเบน	-	-	10	-	10
54	อวนลอยปลาอินทรี	-	-	-	10	10
55	ไขหมึก	6	-	-	-	6
56	เบ็ดราวปลากระเบน	-	-	3	3	6
57	ลอบปลาอื่นๆ	-	-	5	-	5
58	ลอบหอยหมาก	-	-	-	5	5
59	อวนล้อมติดปลาทุ	-	-	-	5	5

ภาคผนวกที่ ก-4 จำนวนของเครื่องมือประมงพื้นบ้านที่มีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสตูล

ส่วนการปกครอง ท้องถิ่นชนิดของ เครื่องมือประมง		อบต. ควนขัน		อบต.เกาะสาหร่าย						อบต. ตันหยงโป			อบต. เจ๊ะบิลัง						อบต. คำมะดัง			อบต.ปูลู			เทศบาลตำบลเจ๊ะบิลัง				รวม
		ม.4	ม.6	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	ม.5	ม.6	ม.1	ม.2	ม.3	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	ม.5	ม.6	ม.2	ม.3	ม.1	ม.2	ม.3	ชุมชน บ่อหลวง ก้าวหน้า	ชุมชน ประมง	ชุมชน บนควน ตอนล่าง	ชุมชน บ้านนา		
1	อวนลอยปลากะบอก	70	15		5		10									29												100	229
2	อวนลอยปลากะพง											20																20	
3	อวนลอยปลาทุ			50	5	30	20			100										30	40		2	100	3		1	381	
4	อวนลอยปลากูรา (ปลานาเงิน)			10	100	10	50			100		7	100						10	8	10				30	7	1	443	
5	อวนลอยปลากะเบน					10																						10	
6	อวนลอยปลาโลก (ปลาบาสี)																					4	100					104	
7	อวนลอยปลาจะละเม็ด						80	20	7																			107	
8	อวนลอยกุ้ง			80		80		30	72	100	20	15		100				10	10	50	16			100	80	33	3	799	
9	อวนลอยกั้ง									100		50								6	90	60						306	
10	อวนลอยปู							50			60						15				90	60			10			285	
11	อวนจมนปู			100	100	100	100									29			30							7		466	
12	อวนปิดอ่าว												7				43											50	
13	อวนรุน	30																										30	
14	อวนลากเดี่ยว เรือเล็ก																		10	6					2			18	
15	ไชปูดำ / ลอบปูดำ															30												30	
16	ไชปูม้า / ลอบปูม้า		60	10					4		5	25				60	20										1	185	
17	ไชกั้ง		25									25																50	
18	ลอบปลากะรัง / ไชปลากะรัง (ปลาเก๋า)			10		20	5														5							40	
19	ลอบปลาอื่นๆ																		5									5	
20	หอยงปูดำ						30							100			71					50	40			33		324	
21	หอยงปูม้า													100					5		10	50				33		198	
22	หอยงกั้ง											10				60		5	30									105	
23	เบ็ดราว			4		4															3							11	
24	เบ็ดราวปลากะเบน						3																					3	
25	เบ็ดสาย				10																							10	
26	ราวหมึกสาย						60																					60	
27	แร้วปูดำ						10																					10	
28	โป๊ะน้ำตื้น				20																					7		27	
29	คราดหอยขาว (หอยปะ / หอยกะอัม / หอยหวาน)				100																							100	
30	โพงพาง										15								3							3		21	
31	สวิงตักปลา																50											50	
32	หาหอยคำแดง																								10			10	
33	ซิหริงกุ้งเคย (รุนกุ้งเคย)																									40		40	

ภาคผนวกที่ ก-5 จำนวนของเครื่องมือประมงพื้นบ้านที่มีในเขตอำเภอละงู จังหวัดสตูล

ส่วนการปกครอง ท้องถิ่นชนิดของ เครื่องมือประมง	อบต.กำแพง					อบต. ละงู						อบต.ปากน้ำ							อบต. เหมมสน						เทศบาลตำบล กำแพง		รวม
	ม.2	ม.5	ม.8	ม.9	ม.10	ม.1	ม.2	ม.7	ม.8	ม.14	ม.18	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	ม.5	ม.6	ม.7	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	ม.5	ม.6	ชุมชน ประชา บ้าน	ชุมชน เทศบาล 1	
1 อวนลอยปลาระบอก		100	20	45					100	2						14									10		291
2 อวนลอยปลากะพง											10																10
3 อวนลอยปลาทุ				9		100	3		50	5		50	80			16	100		10			25	40		80	15	583
4 อวนลอยปลาหลังเขียว													10			5											15
5 อวนลอยปลาทราย (ปลาหมอ)						100	10	14		9	7	95	5			7	100	30			30			10			417
6 อวนลอยปลาทุรา (ปลานาเงิน)								3		6																	9
7 อวนลอยปลากะรัง (ปลาเก๋า)								3															20				23
8 อวนลอยปลาจะละเม็ด								3											100								103
9 อวนลอยปลาอินทรี											10																10
10 อวนลอยกุ้ง							10	9		71	5	50	10		100		100	30	100	100	30	100		80	6	15	816
11 อวนลอยปู												7											40				47
12 อวนจมนปู							10	6		11				40				30		30					5		132
13 อวนล้อมติดปลาทุ								5																			5
14 อวนปักอ่าว	5		10	45					1		1																62
15 อวนถ่วง												3		10		2											15
16 แห									5																75		80
17 ไช้ปูดำ / ลอบปูดำ			10						8		50					50		30	15					7		5	175
18 ไช้ปูม้า / ลอบปูม้า						50	30				50										55	100		100			385
19 ไช้หมึก / ลอบหมึก						50	70	28		18	10		10	30											15		231
20 ลอบปลากะรัง / ไช้ปลากะรัง (ปลาเก๋า)									8		7	7															22
21 ไช้ปลาใหญ่														10					15								25
22 ลอบหอยหมาก																								5			5
23 หอยงปูดำ	10	100																									110
24 เบ็ดราว							5							5		6											16
25 เบ็ดราวปลากะเบน									3																		3
26 เบ็ดสาย				10					2					5													17
27 แร้วปูดำ		100																									100
28 โป๊ะน้ำคั้น							6	7				11								8	60	2		40			134
29 โป๊ะน้ำลึก												7												18			25
30 โพงทาง							3		8		7																18
31 สวิงตักปลา (ส่องไฟ)					90				100																		190
32 จมวก (ส่องปลา)		100																									100
33 ซิ่วริงกุ้งเคย (รุนกุ้งเคย)	15									14																	29

ภาคผนวกที่ ก-6 จำนวนของเครื่องมือประมงพื้นบ้านที่มีในเขตอำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล

ส่วนการปกครอง ท้องถิ่นชนิดของ เครื่องมือประมง	อบต. นาทอน				อบต. ขอนคูลาน				อบต. ทุ่งนุหลั่ง					เทศบาลตำบลทุ่งหว้า			รวม
	ม.1	ม.4	ม.5	ม.7	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	ม.5	ชุมชน ทำอ้อย	ชุมชน บ้าน ท่าเรือ	ชุมชน ใน บ้าน	
1 อวนลอยปลากะบอก										5				40		17	62
2 อวนลอยปลากะพง			30	50							29	70	20			17	216
3 อวนลอยปลาทุ				30	30		20	10	7	2		30			100		229
4 อวนลอยปลาลัง						20											20
5 อวนลอยปลาหลังเขียว						5											5
6 อวนลอยปลาทราย					20		30	5						16		10	81
7 อวนลอยปลากะรัง (ปลาเก๋า)												30					30
8 อวนลอยปลาจะละเม็ด						10	5	2									17
9 อวนลอยกุ้ง				15	60	40	50	5		8							178
10 อวนลอยปู						20											20
11 อวนจมนปู							10	40		29							79
12 อวนปิดอ่าว		18											4				22
13 อวนหับคลั่ง													4	36		30	70
14 อวนถ่วง						5		2						12			19
15 อวนล้อมชักน้ำตื้น (อวนดาโห๊ะ)	100																100
16 แห	75													50		17	142
17 ไชปูดำ / ลอบปูดำ	30	9	60	50	20							40	40	80	100	7	436
18 ไชปูม้า / ลอบปูม้า					20		50	10	4	17	86	100			100		387
19 ไชหมึก / ลอบหมึก					20	30	30	10	4								94
20 ลอบปลากะรัง / ไชปลากะรัง (ปลาเก๋า)									45		18		20	20	100	67	270
21 ลอบปลาคูกทะเล	25																25
22 หอยปูดำ										6							6
23 เบ็ดราว			30	90						12							132
24 เบ็ดสาข			10														10
25 แร่วปูดำ																67	67
26 โป๊ะน้ำตื้น	45								39	15	17	50			70		236
27 โป๊ะน้ำลึก				1					6	6		30					43
28 ครอบกุ้งกุลาคำ (โล๊ะกุ้งกุลาคำ)				20													20
29 โพงพาง									90		17						107
30 ซิหริงกุ้งเคย (รุนกุ้งเคย)																50	50

ภาคผนวกที่ ก-7 จำนวนของเครื่องมือประมงพื้นบ้านที่มีในเขตอำเภอท่าแพ จังหวัดสตูล

ส่วนการปกครอง ท้องถิ่นชนิดของเครื่องมือประมง		อบต. ท่าแพ			อบต. สาคร						อบต. ท่าเรือ				
		ม.5	ม.6	ม.7	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	ม.5	ม.6	ม.8	ม.2	ม.3	ม.4	รวม
1	อวนลอยปลาระบอก				100	3			7	43	17				170
2	อวนลอยปลากะพง						3			21	6		20		50
3	อวนลอยปลาทุ				100	8	100		10	5	11				234
4	อวนลอยปลาทราย				100										100
5	อวนลอยปลาจวด				100										100
6	อวนลอยปลาอื่นๆ			20											20
7	อวนลอยกุ้ง					8	8	2		6					24
8	อวนจมนปู				40		8	2		13	34				97
9	อวนปีค่อว	43									6	30			79
10	อวนล้อมชักน้ำตื้น								15						15
11	อวนถ่วง	7													7
12	อวนติดตา													30	30
13	แห								20	10	29			30	89
14	ไขปูดำ / ลอบปูดำ	50	85	30		10	17		15	32	57	70	80	40	486
15	ไขปูม้า / ลอบปูม้า				80										80
16	ไขหมึก										6				6
17	ลอบปลากะรัง / ไขปลากะรัง (ปลาเก๋า)		15	30		17		17			91				170
18	ลอบปลาอื่นๆ														0
19	หอยงปูดำ						17								17
20	เบ็ดราว					3				6					9
21	เบ็ดสาย								10	5	9				24
22	บ่วงดักปลาไหลทะเล			10											10
23	แร้วปูดำ														0
24	โป๊ะน้ำตื้น					2				8					10
25	คราดหอยขาว (หอยปะ / หอยกะฮัม / หอยหวาน)				100										100
26	โพงพาง				5	42	8	17	80		20				172
27	ฉมวก (ต๋องปลา)			10											10
28	ซิหรีงกุ้งเคย (รุนกุ้งเคย)						4								4

ภาคผนวก ก-8 ปัญหาของการทำประมงพื้นบ้านของจังหวัดสตูลแยกตามพื้นที่

ปัญหาของการทำประมงพื้นบ้านที่พบ			มีการ ลักลอบทำ อวนรุน/ อวนลาก/ อวนพับ ดิ่ง/อวน	ใช้ยา เบื่อ ปลา/ ระเบิด ทำให้ สัตว์ พิการ	สัตว์น้ำ ลด น้อยลง เนื่องจาก ทรัพยากร	มีการใช้ อวนดำ ในการ จับสัตว์ น้ำทำ ให้อัตรา การจับ สัตว์น้ำ ลดลง	ราคา สัตว์น้ำ ต่ำ เนื่องจาก ถูก พ่อค้า คนกลาง	ต้นทุน ได้ ไม่ แน่นอน สูง ขึ้น	ขาด แหล่ง เงินทุน ไม่ มี คน รับ ซื้อ	ผลจาก สินค้า ที่ มี ราคา ต่ำ เนื่องจาก การ นำเข้า จาก ต่างประเทศ	ขาด ประมง ขนาดเล็ก และ การ ดูแล รักษา ทรัพยากร	ขาด ประมง ขนาดใหญ่ และ การ ดูแล รักษา ทรัพยากร	หน่วย งาน รับ ซื้อ สินค้า จาก เรือ พาณิชย์ ขนาดใหญ่	แย่ง พื้นที่ ทำ ประมง กัน เอง	มีการ ปล่อย น้ำ ทิ้ง จาก เรือ ประมง	มี การ ปล่อย น้ำ ทิ้ง จาก เรือ ประมง	ถูกจับ เพราะ บั้ง แห ผิด กฎหมาย	ไม่มี สิ่ง บ่งชี้ แนว เขต ทำ ประมง	มี ซาก เครื่องมือ ประมง ที่ ชำรุด	ไม่ มี พื้นที่ ทำ ประมง
อำเภอ	อบต./ เทศบาล ตำบล	หมู่บ้าน/ ชุมชน	บึงคลอง/ เรือปั่นไฟ ปลาเค็ม	น้ำเค็ม จาก ทะเล	สัตว์น้ำ หาย ไป	อวนดำ จับ สัตว์น้ำ ผิด กฎหมาย	พ่อค้า คนกลาง	ต้นทุน สูง ขึ้น	ขาด แหล่ง เงินทุน ไม่ มี คน รับ ซื้อ	ผลจาก สินค้า ที่ มี ราคา ต่ำ เนื่องจาก การ นำเข้า จาก ต่างประเทศ	ขาด ประมง ขนาดเล็ก และ การ ดูแล รักษา ทรัพยากร	ขาด ประมง ขนาดใหญ่ และ การ ดูแล รักษา ทรัพยากร	หน่วย งาน รับ ซื้อ สินค้า จาก เรือ พาณิชย์ ขนาดใหญ่	แย่ง พื้นที่ ทำ ประมง กัน เอง	มีการ ปล่อย น้ำ ทิ้ง จาก เรือ ประมง	มี การ ปล่อย น้ำ ทิ้ง จาก เรือ ประมง	ถูกจับ เพราะ บั้ง แห ผิด กฎหมาย	ไม่มี สิ่ง บ่งชี้ แนว เขต ทำ ประมง	มี ซาก เครื่องมือ ประมง ที่ ชำรุด	ไม่ มี พื้นที่ ทำ ประมง
เมือง	อบต. ควนขัน	ม.4	✓																	
		ม.6	✓	✓																
	อบต. เกาะสาหร่าย	ม.1	✓	✓	✓	✓	✓	✓												
		ม.2	✓	✓	✓	✓	✓													
		ม.3	✓	✓	✓	✓	✓													
		ม.4			✓		✓			✓										
		ม.5					✓				✓									
		ม.6										✓	✓							
	อบต. ตันหยงโป	ม.1	✓																	
		ม.2	✓		✓			✓												
		ม.3	✓											✓						
	อบต. เจ๊ะบิลัง	ม.1	✓				✓								✓					
		ม.2																		
		ม.3	✓																	
		ม.4	✓	✓																
		ม.5	✓		✓										✓					
		ม.6	✓																	
	อบต. ดามังละ	ม.2	✓						✓									✓		
		ม.3	✓				✓											✓		
		ม.1	✓				✓			✓								✓		
	อบต.ปูยู	ม.2			✓		✓		✓									✓		
		ม.3			✓		✓		✓									✓		
		ม.3			✓		✓		✓									✓		
	เทศบาล ตำบล เจ๊ะบิลัง	ชุมชน บ่อ หลวง แก้วหน้า	✓		✓		✓													
		ชุมชน ประมง			✓		✓													
		ชุมชน บนควน ดอนล่าง	✓	✓	✓		✓								✓					
		ชุมชน บ้านนา			✓		✓		✓							✓	✓			

ภาคผนวก ก-8 ปัญหาของการทำประมงพื้นบ้านของจังหวัดสตูลแยกตามพื้นที่ (ต่อ)

ปัญหาของการทำประมงพื้นบ้านที่พบ			มีการลักลอบทำ	ใช้ยาเบื่อ	สัตว์น้ำลด	มีการใช้อวนตาถี่	ราคาสัตว์น้ำ	ต้นทุน	ขาดแหล่ง	ขาด	ขาดจาก	ขาดการส่งเสริม	ชาวประมงขาดจิต	ขาดการควบคุม	หน่วยงานราชการ	แย่งพื้นที่	มีการปล่อยน้ำ	มีการปล่อยน้ำ	มีการปล่อยน้ำ	ถูกจับ	ไม่มีสิ่ง	มีจาก	ไม่มีที่
			อวนรุน/อวนลาก/อวนพับ	ปลา/กระเบน/สัตว์น้ำ	เนื่องจากสัตว์น้ำ	น้ำทำ	น้ำทำ	ไม่	ไม่	ไม่มี	จาก	จาก	จาก	จาก	จาก	จาก	จาก	จาก	จาก	จาก	จาก	จาก	จาก
อำเภอ	อบต./เทศบาลตำบล	หมู่บ้าน/ชุมชน	ปิดคลอง/เรือปั่นไฟ	น้ำทอ	เลื่อม	น้ำทอ	น้ำทอ	น้ำทอ	น้ำทอ	น้ำทอ	น้ำทอ	น้ำทอ	น้ำทอ	น้ำทอ	น้ำทอ	น้ำทอ	น้ำทอ	น้ำทอ	น้ำทอ	น้ำทอ	น้ำทอ	น้ำทอ	
ท่าเทพ	อบต.ท่าเทพ	ม.5			✓																		
		ม.6			✓					✓													
		ม.7												✓									
	อบต.สาคร	ม.1							✓	✓													
		ม.2			✓			✓										✓					
		ม.3																					
		ม.4			✓													✓					
		ม.5			✓																		
		ม.6																✓	✓				
	อบต.ท่าเรือ	ม.8	✓															✓					
		ม.2			✓					✓													
ละงู	อบต.ลำเตง	ม.3																					
		ม.4																					
		ม.2			✓																		
		ม.5	✓																				
		ม.8			✓																		
	อบต.ละงู	ม.1	✓							✓	✓			✓	✓								
		ม.2	✓		✓											✓							
		ม.7			✓																		
		ม.8								✓													
		ม.14	✓		✓												✓	✓					
	อบต.ปากน้ำ	ม.18			✓																		
		ม.1	✓					✓													✓	✓	
		ม.2	✓															✓					
		ม.3	✓																				
		ม.4			✓																		
	อบต.แหลมสน	ม.5			✓																		
		ม.6	✓																				
		ม.1						✓	✓	✓													
		ม.2	✓					✓		✓	✓							✓					
		ม.3						✓		✓													
	เทศบาลตำบลกำแพง	ม.4	✓							✓												✓	
		ม.5																					
		ม.6																				✓	
		ชุมชนประชา			✓													✓	✓				
		บ้าน																					
ทุ่งหว้า	อบต.นาทอน	ชุมชน																					
		ตำบล																					
		ตำบล																					
		ตำบล																					
		ตำบล																					
	อบต.ขอมกลาน	ตำบล																					
		ตำบล																					
		ตำบล																					
		ตำบล																					
		ตำบล																					
	อบต.ทุ่งหว้า	ตำบล																					
		ตำบล																					
		ตำบล																					
		ตำบล																					
		ตำบล																					
	เทศบาลตำบลทุ่งหว้า	ชุมชน	✓	✓	✓																		
		ชุมชน																					
		บ้าน								✓	✓												
		ตำบล																					
		ชุมชน	✓		✓													✓					

ภาคผนวก ก-9 ข้อมูลพื้นฐานโรงงานอุตสาหกรรมสัตว์น้ำและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

โรงงาน	บริษัทดีส์โกบอลส์ จำกัด	แฟมิลานาประมูท ปามประดิษฐ์	บริษัทห่อเป็นโซลัดมี หัดใหญ่ จำกัด (มหาชน)	บจก. อุตสาหกรรมห้วง น้ำใหญ่	บริษัท เบน เค ซีฟรีย จำกัด	มมจ. หอมปิคอลแดนนิ่ง (ประเทศไทย)	บริษัท เซาท์เอร์น ซีฟู้ด โปรดักส์ จำกัด	บริษัท ดิงพีชเออร์โวล ดิงส์ จำกัด
ที่ตั้ง	39 ถ.พ่งเสา 1 ต. หัดใหญ่ อ.หัดใหญ่ จ. สงขลา 90110	65/1 ม.1 ร.วัดชนม อ. สิงหนคร จ.สงขลา 90330	4/2 ม.3 ต.สาหมัดใหญ่- จะนะ (เอเซีย) ต.นาหมอม อ.นาหมอม จ.สงขลา 90310	3/2 ม.4 ถ.กาญจนาภิเษ ค.คองส์ อ.หัดใหญ่ จ. สงขลา 90110	96/25 ม.7 ช.สวนเร็น ต. คองส์ อ.หัดใหญ่ จ. สงขลา 90110	1/1 ม.2 ถ.กาญจนาภิเษ ค.ท่งใหญ่ อ.หัดใหญ่ จ. สงขลา 90110	20/1 ม.3 ค.คลองดัดะนา อ.หัดใหญ่ จ.สงขลา 90110	24,26 ซ.1 ถ.ราษฎร์พิ ติ อ.เมืองสงขลา จ. สงขลา 90000
ชื่อเจ้าของโรงงาน	นายพิพัฒน์ ซื่อสัตย์สิน	นายประเทษ ปามประดิษฐ์	นายชาญชัย เตลาเทพ พิทักษ์	ไม่ระบุ	นายเกษมไกร โสรัตน์มะ พันธ์	(บริษัทมหาชน)	นายสุเทพ ไชยธานี	นายเดชา ศรีระเดชา
ประเภทกิจการ	ผลิตอาหารแปรรูป	แฟมิลานาประมูทเล็ก	ผลิตสินค้าอาหารทะเล (ทั้ง กึ่ง) และเป็น แซ่แข็ง เพื่อ การส่งออก	ปลาปรุงรสทอด ขนมันึ่งป สำหรับห่ออาหารทอด	ผลิตอาหารทะเลแช่แข็ง ส่งออก	อุตสาหกรรมอาหารทะเล บรรจุภัณฑ์ป้องกัน	ผลิต แปรรูป และส่งออก อาหารทะเลแช่แข็ง	ผลิตและจำหน่ายอาหาร ทะเลแช่แข็งเพื่อการส่งออก
ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์	นายพิพัฒน์ ซื่อสัตย์สิน	นายประเทษ ปามประดิษฐ์	นายมนตรี พันธ์โสภณสวัสดิ์	ไม่ระบุ	นายสมบูรณ์ โสรัตน์มะพันธ์	นายฉวีร์ สุวรรณภณี Senior Manager of Operation	นายสุเทพ ไชยธานี	นางอุบลวรรณ เป่งช่วย
ตำแหน่งของผู้ให้สัมภาษณ์	กรรมการผู้จัดการ	เจ้าของแพ	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ	รองกรรมการผู้จัดการ	กรรมการผู้จัดการ	กรรมการผู้จัดการ	ผู้จัดการโรงงาน
อายุของผู้ให้สัมภาษณ์ (ปี)	52	49	46	ไม่ระบุ	37	40	46	53
ระดับการศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์	ปริญญาตรี/ปวส. พหุ	ปริญญาตรี/ปวส. พหุ	ปริญญาตรี/ปวส. พหุ	ปริญญาตรี/ปวส. พหุ	สูงกว่าปริญญาตรี พหุ	สูงกว่าปริญญาตรี พหุ	ปริญญาตรี/ปวส. พหุ	สูงกว่าปริญญาตรี พหุ
ประสบการณ์ในการดำเนินงาน (ปี)	25	15	22	20	12	18	7	28
สาเหตุที่เิดดำเนินการโรงงาน	รายได้ดี	เพื่อนชักชวน	สืบทอดกิจการจากบรรพ บุรุษ/ญาติ พี่น้อง	สืบทอดกิจการจากบรรพ บุรุษ/ญาติ พี่น้อง	สืบทอดกิจการจากบรรพ บุรุษ/ญาติ พี่น้อง	ผู้ให้สัมภาษณ์เป็นพนักงาน บริษัท	ชำนาญและมีประสบการณ์ ที่ทำงานเดิม	รายได้ดี
แหล่งความรู้ในการดำเนินงาน	1. บรรพบุรุษ/ญาติ พี่น้อง 2. เรียนรู้ด้วยตนเอง	เรียนด้วยตนเอง	บรรพบุรุษ/ญาติ พี่น้อง	บรรพบุรุษ/ญาติ พี่น้อง	2. เรียนรู้ด้วยตนเอง 3. ที่ปรึกษาธุรกิจ	เรียนจบสาขาที่เกี่ยวข้อง	ชาวต่างชาติผู้ร่วมทุน	
เมื่อที่ก่อตั้งโรงงาน	2 งาน 83 ต.รวา ของตนเอง	3 งาน เช่า	50 ไร่ ของตนเอง	1 ไร่ ของตนเอง	17 ไร่ ของตนเอง	ไม่ระบุ	3 ไร่ ของตนเอง	7 ไร่ ของตนเอง
สถานการณ์เป็นเจ้าของที่ตั้งโรงงาน								
กรณีที่ดินมีสิทธิ์เช่าที่ดิน (บาท/เดือน)		10,000						
บุคคลากรของโรงงาน (คน)		16	1,100	23	1,150	2,500	110	750
พนักงานประจำ		2	400	3	200	400	85	100
พนักงานรายวัน		14	700	20	950	2,100	25	650
รายได้ของโรงงานต่อเดือน (บาท)	1,000,001 - 5,000,000	100,001 - 200,000	5,000,001 - 10,000,000	ไม่ระบุ	>10,000,000	>10,000,000	5,000,001 - 10,000,000	5,000,001 - 10,000,000
รายจ่ายของโรงงานต่อเดือน (บาท)	1,000,001 - 5,000,000	100,001 - 200,000	5,000,001 - 10,000,000	ไม่ระบุ	>10,000,000	>10,000,000	5,000,001 - 10,000,000	5,000,001 - 10,000,000
ภาวะการมีหนี้สิน	มี	มี	ไม่มี	มี	มี	มี	มี	มี
ในกรณีที่มีหนี้สิน แหล่ง และจำนวนเงินที่เป็น หนี้ (บาท) คือ	ไม่ระบุ	ธ.ก.ส. 600,000 บาท		ไม่ระบุ	ธนาคารพาณิชย์อื่นๆ ยกเว้น ธ.ก.ส. 150,000,000 บาท	ไม่ระบุ	ธนาคารพาณิชย์อื่นๆ ยกเว้น ธ.ก.ส. 15,000,000 บาท	ไม่ระบุ
สาเหตุการเป็นหนี้	ใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน	ใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน		ใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน	ใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน	การลงทุนกิจการ	1.การลงทุนกิจการ 2. ใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน	การลงทุนกิจการ
ผู้ที่รับผิดชอบค่าใช้จ่าย คือ	พ่อค้าผู้รวบรวมในหมู่บ้าน	1. แฟมมอชน 2. โรงงานในพื้นที่	1. ชาวประมง 2. แพเอกชน	พ่อค้าส่ง แพเอกชน	บริษัทจ้างวัด	แพเอกชน	1. ชาวประมง 2. แพเอกชน	1. พ่อค้าส่ง 2. แพเอกชน
สถานที่ในการซื้อสัตว์น้ำ	รับซื้อที่โรงงานของตนเอง	1. แฟมมอชน ต.ม่วงงาม 2. บ.ไทยยูเนียน	1. แฟมมอชน บริษัท ดริ้งไทเวิร์ดมี จ.ตรัง 2. สะพานปลา จ.สงขลา, จ.สราษบุรีธานี และ จ. ระนอง	แฟมมอชน (ไม่ระบุที่ตั้ง)	ทำเรือนำลึกลับสงขลา	รับซื้อที่โรงงานของตนเอง	1. รับซื้อที่โรงงานของตนเอง 2. แฟมมอชน (ไม่ระบุ ที่ตั้ง) 3. สะพานปลา (ไม่ระบุที่ตั้ง)	สะพานปลา จ.สงขลา, จ. ระนอง จ.นครศรีธรรมราช และ จ.ปัตตานี

ภาคผนวก ก-9 ข้อมูลพื้นฐานโรงงานอุตสาหกรรมสัตว์น้ำและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

โรงงาน	บริษัทลิโบริกับอลด์ จำกัด	แปลภาษามะพุทธ ปานประดิษฐ์	บริษัทห้องเป็นโยธิต้องมหาดใหญ่ จำกัด (มหาชน)	บจก.ลดสถานการณ์ทวังมหาดใหญ่	บริษัท เอ็ม เค ซีฟรีย จำกัด	บมจ. หรือปิโกลเคมมิ่ง (ประเทศไทย)	บริษัท เซาท์เทอร์น ซีฟู้ดโปรดักส์ จำกัด	บริษัท ลิฟฟิงเจอร์ไฮลด์ิงส์ จำกัด
จังหวัดที่เป็นแหล่งรับซื้อสัตว์น้ำ	สงขลา	สงขลา	ระนอง, สุราษฎร์ธานี และสงขลา	สงขลา	ไม่ระบุ	สตูล, สงขลา และ ปัตตานี	ระนอง, สตูล, สงขลา และ ปัตตานี	ระนอง, นครศรีธรรมราช, สงขลา และ ปัตตานี
วิธีการซื้อสัตว์น้ำ	ตามพันธะสัญญา	ดอรองราคา	1.ประมูล 2.ดอรองราคา	ตามราคาที่กำหนด	ดอรองราคา	ดอรองราคา	1.ดอรองราคา 2.ตามพันธะสัญญา	1.ประมูล 2.ดอรองราคา
เกณฑ์การกำหนดราคารับซื้อสัตว์น้ำ	ราคาสะพานปลา	คุณภาพสัตว์น้ำ	คุณภาพสัตว์น้ำ	ราคาสะพานปลา	ขนาด, ชนิด และสภาวะตลาด ร่วมกัน	ผลตอบแทนที่ต้องการ	1.ราคาสะพานปลา 2.คุณภาพสัตว์น้ำ	1.ราคาสะพานปลา 2.คุณภาพสัตว์น้ำ
ลักษณะการซื้อสัตว์น้ำ	ซื้อเมื่อถึงเกาะแล้วจากแม่ค้า	ดละขนาด	คัดตามขนาด	ดละขนาด	คัดตามขนาด	คัดตามขนาด	คัดตามขนาด	ทั้งคัดตามขนาด และดละขนาด
รูปแบบการจ่ายเงินค่าสัตว์น้ำ	เงินสด โดยมีระยะเวลาในการชำระ 30 วัน	เงินสด	เงินสด	เงินสด	เงินสด	เงินสด	เงินสด โดยมีระยะเวลาในการชำระ 30-45 วัน	เงินสด โดยมีระยะเวลาในการชำระ 7 วัน
ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไข สัตว์น้ำ (คุณภาพและปริมาณ)	คุณภาพไม่คงที่ และมีปริมาณไม่แน่นอน ทำให้หาลายชนิดที่เป็นวัตถุดิบยากขึ้น	ไม่มี	คุณภาพของสัตว์น้ำไม่ดีพอ คือ ไม่สด สภาพเปลือกไม่สมบูรณ์ และบางชนิดมีปริมาณเนื้อน้อยลดความต้องการ	สัตว์น้ำมีปริมาณน้อยลงทำให้ผู้ซื้อต้องมีการแข่งขันกันมากขึ้น	ปริมาณสัตว์น้ำลดลงในแง่ที่ความต้องการเพิ่มมากขึ้น	ปริมาณของสัตว์น้ำไม่มีความแน่นอน	ไม่มี	คุณภาพสัตว์น้ำไม่ดี เนื่องจากขาดความพร้อมขาดการดูแลรักษาคุณภาพหลังการรับ ทำให้ขายไม่ได้ราคา นอกจากนี้ปริมาณสัตว์น้ำในธรรมชาติมีน้อยลงเป็นจำนวนมากเนื่องจาก การจับมากเกินไป
แนวทางแก้ไข	ใช้สุรินแทน หรือหันไปใช้วัตถุดิบอื่น เช่น เนื้อไก่แช่แข็ง	ไม่มี	เลือกซื้อโดยคัดคุณภาพจากหลายพื้นที่ และสัตว์น้ำที่คุณภาพไม่ดีสั่งคืน	ไม่มี	จัดหาวัตถุดิบประเภทอื่นเพิ่มเพื่อทดแทน	มีเครือข่ายอื่น ที่สามารถส่งปลาทดแทนได้ในกรณีที่ขาด	ไม่มี	คุณภาพสัตว์น้ำหลังการรับ และมีการอนุรักษ์สัตว์น้ำอย่างจริงจัง โดยเฉพาะในฤดูวางไข่ และการให้อาหารดำ เป็นต้น
ราคา								
ปัญหาและอุปสรรค	ราคาสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง	ไม่มี	ราคาลาดต่ำสู่ระดับโลก ภายในประเทศมีการขึ้น-ลง สูงมาก ทำให้การซื้อขายเพื่อการส่งออกมีปัญหา	ราคาสัตว์น้ำแพงขึ้น	ราคามีความผันผวนสูงตามสภาพตลาด และฤดูกาล	ไม่มี	ไม่มี	ทั้งที่สิ้นค้าคุณภาพดี มีความสด และมีขนาดใหญ่ ควรจะจำหน่ายได้ราคาสูง แต่ผู้รับซื้อไม่มีความ
แนวทางแก้ไข	หาวิธีการต่างๆ ในการลดต้นทุน และพยายามหาวิธีการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า	ไม่มี	เลือกซื้อเฉพาะส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับตลาดผู้บริโภค	ไม่มี	จัดทำ Stock และติดตามการเปลี่ยนแปลงราคาอย่างใกล้ชิด	ไม่มี	ไม่มี	ควบคุมคุณภาพให้ได้ อยู่เสมอ เพื่อให้ผู้รับซื้อ หรือคนกลางไม่สามารถกดราคาได้
เงินทุน								
ปัญหาและอุปสรรค แนวทางแก้ไข	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
อื่นๆ								
ปัญหาและอุปสรรค	ไม่มี	ไม่มี		ไม่มี	แรงงานขาดแคลนและด้วยคุณภาพ เนื่องจากทางเลือกในอาชีพอื่นๆ	ไม่มี	ไม่มี	ขาดความรู้ในการบริหาร รายได้และรายจ่าย ทำให้มีหนี้จุกจิก
แนวทางแก้ไข	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	สร้างความสัมพันธ์ในองค์กร และเห็นสวัสดิการและรายได้ให้เป็นการจูงใจ	ไม่มี	ไม่มี	ให้ความรู้และปลูกจิตสำนึก

ภาคผนวก ก-9 ข้อมูลพื้นฐานโรงงานอุตสาหกรรมสัตว์น้ำและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

โรงงาน	บริษัท เอส. เอส. ไฟรส์ เซ็มฟีด จำกัด	บริษัท กั้นดั่งซีฟีด จำกัด	ห้องเป็นสินค้า	หลัก. ครังใหม่วิวัฒน์ (1999)	โรงงานลูกชิ้นปลาอุบลรัตน์	แพคเกจ	ไทยอินเตอร์เนชั่นแนล ซีฟีด จำกัด
ที่ตั้ง	70/5 ม.3 ถ.เก่าแสง-จะนะ ต.เขาพระงาม อ.เมืองสงขลา จ.สงขลา 90000	59 ถ.กิดัคณ ต.กั้นดั่ง อ.กั้นดั่ง จ.ตรัง 92110	509 ม.3 ต.ดามะสัง อ.เมืองสตูล จ.สตูล 91000	111 ถ.คลองภาษี ต.กั้นดั่ง อ.กั้นดั่ง กั้นดั่ง จ.ตรัง 92110	105/4 ม.2 ต.เกาะยอ อ.เมืองสงขลา จ.สงขลา 90100	66/1 ม.3 ถ.ปาด ต.บางเป้า อ.กันดั่ง จ.ตรัง 92110	53 ซ.เสาวฤทธิ์ ถ.เวียงขุม ต.บอยาง อ.เมืองสงขลา จ.สงขลา 90000
ชื่อเจ้าของโรงงาน	นายไพฑูย์ دمشฎิถกุล	นายเกรียงศักดิ์ เศรษฐีวรพันธ์	นายมานิตย์ กริวัธ	นายดรงค์ปรกรณ์ พรพิมลรัตน์	นายสันติ จันทรมิภา	นายอนุวัต ดำรัตนชัย	นายทวีศักดิ์ เสาศระกุล
ประเภทกิจการ	ห้องเย็นแช่เยือกแข็งอาหารทะเล	แปรรูปอาหารทะเลแช่เยือกแข็ง	ผลิตอาหารทะเลแช่แข็ง	ซื้อ-ขายส่งสัตว์น้ำ	ผลิตลูกชิ้นปลา	ผลิตลูกชิ้นปลา	อุตสาหกรรมกุ้งแช่แข็ง
ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์	นางวันดี ศรีพัฒน์	นายพิกาน โด่งดั่ง	นายจ่าน สุมิไชยะ	นางสาวรุ่งฤดี ปิยะผล	นายสันติ จันทรมิภา	นางวิลาวัลย์ แซ่ด่าน	นางอภิญา วะดี
ตำแหน่งของผู้ให้สัมภาษณ์	หัวหน้าสำนักงานกลาง	ผู้จัดการโรงงาน	ผู้จัดการโรงงาน	พนักงานบัญชี	เจ้าของโรงงาน	พนักงาน	ผช.ผจก. ฝ่ายผลิต
อายุของผู้ให้สัมภาษณ์ (ปี)	52	49	38	ไม่ระบุ	42	51	36
ระดับการศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์	ปริญญาตรี/ปวส.	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	ปริญญาตรี/ปวส.	ปริญญาตรี/ปวส.	ปริญญาตรี/ปวส.	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	ปริญญาตรี/ปวส.
ศาสนา	พุทธ	พุทธ	พุทธ	พุทธ	พุทธ	พุทธ	พุทธ
ประสบการณ์ในการดำเนินโรงงาน (ปี)	16	20	11	30	10	15	17
รายละเอียดเปิดดำเนินการโรงงาน	สืบทอดกิจการจากบรรพบุรุษ/ญาติ พี่น้อง	ไม่ระบุ	สืบทอดกิจการจากบรรพบุรุษ/ญาติ พี่น้อง	รายได้	รายได้	สืบทอดกิจการจากบรรพบุรุษ/ญาติ พี่น้อง	เพื่อนชักชวน และเห็นว่ารายได้ดี
แหล่งความรู้ในการดำเนินงานโรงงาน	บรรพบุรุษ/ญาติ พี่น้อง	1.เรียนรู้ด้วยตนเอง 2.ที่ปรึกษาธุรกิจ	บรรพบุรุษ/ญาติ พี่น้อง	1.เพื่อน 2.เรียนรู้ด้วยตนเอง 3.หน่วยงานราชการแนะนำ 4.ที่ปรึกษาธุรกิจ	1.บรรพบุรุษ/ญาติ พี่น้อง 2.เพื่อน 3.เรียนรู้ด้วยตนเอง	บรรพบุรุษ/ญาติ พี่น้อง	1.เพื่อน 2.เรียนรู้ด้วยตนเอง 3.หน่วยงานราชการแนะนำ 4.ที่ปรึกษาธุรกิจ
เนื้อที่ที่ตั้งโรงงาน	ไม่ระบุ	70 ไร่	6 ไร่ 2 งาน	ไม่ระบุ	1 งาน	3 ไร่	4 ไร่
สถานะการเป็นเจ้าของที่ดินที่โรงงาน	เช่า	ของตนเอง	ของตนเอง	ของตนเอง	ของตนเอง	ของตนเอง	เช่า
กรณีเช่าที่ดิน มีอัตราค่าเช่าคือ (บาท/เดือน)							150,000
บุคลากรของโรงงาน (คน)							
พนักงานทั้งหมด	500	208	50	100	5	5	30
พนักงานประจำ	100	92	50	50		0	23
พนักงานรายวัน	400	116	0	50		5	7
รายได้ของโรงงานต่อเดือน (บาท)	>10,000,000	ไม่ระบุ	1,000,001 - 5,000,000	>10,000,000	200,001 - 500,000	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ
รายจ่ายของโรงงานต่อเดือน (บาท)	>10,000,000	ไม่ระบุ	1,000,001 - 5,000,000	>10,000,000	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ
ภาวะการหนีสิน	มี	ไม่ระบุ	มี	มี	ไม่ระบุ	ไม่มี	ไม่ระบุ
ในกรณีที่หนีสิน แหล่ง และจำนวนเงินที่เป็นหนี้ (บาท) คือ	ธนาคารพาณิชย์อื่นๆ ยกเว้น ธ.ก.ส. 80,000,000 บาท	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ		ไม่ระบุ
สาเหตุการเป็นหนี้	ใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน	ไม่ระบุ	1.การลงทุนกิจการ 2.ใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ		ไม่ระบุ
ผู้ขายสัตว์น้ำให้ คือ	1.พ่อค้าส่ง 2.แพือกขน	1.พ่อค้าส่ง 2.แพือกขน	1.พ่อค้าส่ง 2.พ่อค้าส่ง 3.ชาวประมง 4.แพือกขน	1.พ่อค้าส่ง 2.ชาวประมง 3.แพือกขน	1.พ่อค้าส่ง 2.แพือกขน	แพือกขน	พ่อค้าส่ง
สถานที่ในการซื้อสัตว์น้ำ	1.แพปลาเอกขน จ.สงขลา, จ.ระนอง จ.มิดธานี และ จ.สตูล 2.สะพานปลา จ.สงขลา และ จ.มิดธานี	1.รับซื้อที่โรงงานของตนเอง 2.แพปลาเอกขน (ไม่ระบุที่ใด)	รับซื้อที่โรงงานของตนเอง	1.รับซื้อที่โรงงานของตนเอง 2.แพปลาเอกขน (ไม่ระบุที่ใด)	รับซื้อที่โรงงานของตนเอง	แพปลาเอกขน (ไม่ระบุที่ใด)	รับซื้อที่โรงงานของตนเอง

ภาคผนวก ก-9 ข้อมูลพื้นฐานโรงงานอุตสาหกรรมสัตว์น้ำและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

โรงงาน	บริษัท เอส. เอส. โฟรส เชนฟู้ด จำกัด	บริษัทกันดั้มชีฟู้ด จำกัด	ห้องเย็นสินค้า	หลัก. ตรังไทยวิวัฒน์ (1999)	โรงงานลูกชิ้นปลาอบบล รัตน์	แพคเกจ	ไทยอินเตอร์เนชั่นแนล ชีฟู้ด จำกัด
จังหวัดที่เป็นแหล่งรับซื้อสัตว์น้ำ	ระนอง, นครศรีธรรมราช, ภูเก็ต, สตูล, ตรัง, สงขลา และ บิดธานี	ระนอง, นครศรีธรรมราช, ภูเก็ต, สตูล, ตรัง และ สงขลา	ชุมพร, ระนอง, สุราษฎร์ธานี , นครศรีธรรมราช, พังงา, ภูเก็ต, สตูล, กระบี่, ตรัง, สงขลา, บิดธานี และ นราธิวาส	นครศรีธรรมราช, สตูล, กระบี่, ตรัง และ สงขลา	สงขลา	ตรัง	ไม่ระบุ
วิธีการซื้อสัตว์น้ำ	ต่อรองราคา	ต่อรองราคา	1.ประมูล 2.ต่อรองราคา	1.ประมูล 2.ตามพันธะสัญญา	ตามพันธะสัญญา	ต่อรองราคา	ต่อรองราคา
เกณฑ์การกำหนดราคารับซื้อสัตว์น้ำ	1.ราคาสะพานปลา 2.ตามผู้ขายแจ้ง	คุณภาพสัตว์น้ำ	1.ราคาสะพานปลา 2.คุณภาพสัตว์น้ำ	1.ราคาสะพานปลา 2.คุณภาพสัตว์น้ำ	คุณภาพสัตว์น้ำ	ไม่ระบุ	1.ราคาสะพานปลา 2.คุณภาพสัตว์น้ำ
ลักษณะการซื้อสัตว์น้ำ	คละขนาดตามคุณภาพสัตว์ น้ำ	คัดตามขนาด	ทั้งคัดตามขนาด และคละ ขนาด	ทั้งคัดตามขนาด และคละ ขนาด	คัดตามขนาด	ไม่ระบุ	คัดตามขนาด
รูปแบบการจ่ายเงินค่าสัตว์น้ำ	เงินเชื่อ โดยมีระยะเวลาใน การชำระ 10 วัน	ทั้งเงินสด และเงินเชื่อ	เงินสด 30% และเงินเชื่อ 70%	เงินสด	เงินสด	เงินเชื่อ	เงินเชื่อ โดยมีระยะเวลาใน การชำระ 7 วัน
ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไข สัตว์น้ำ (คุณภาพและปริมาณ)	ไม่มี	สัตว์น้ำในพื้นที่ จ.ตรัง และ พื้นที่ใกล้เคียงมีปริมาณลด น้อยลง	สัตว์น้ำมีน้อย	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
แนวทางการแก้ไข	ไม่มี	จัดหาสัตว์น้ำจากพื้นที่ จังหวัดอื่นๆ เพิ่มขึ้น เพื่อให้ มีสัตว์น้ำเพียงพอต่อการผลิต	ทำแหล่งที่อยู่ออาศัยเพิ่ม เช่น การวางปะการังเทียม	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
ราคา							
ปัญหาและอุปสรรค	ไม่มี	สัตว์น้ำราคาสูงขึ้น และมี ความผันผวนของราคาใน แต่ละช่วงสูงมาก	สัตว์น้ำราคาสูงขึ้น ผู้ประกอบการมีการแข่งขัน กันมากขึ้น โดยมีพ่อค้าคน กลางเป็นผู้กำหนดราคา	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
แนวทางการแก้ไข	ไม่มี	จัดซื้อในราคาที่สามาร ยอมรับได้ตามต้นทุนการ ผลิตที่มีอยู่	ให้ขายปริมาณขายตรงสู่ โรงงาน โดยไม่ต้องผ่าน พ่อค้าคนกลาง	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
เงินทุน							
ปัญหาและอุปสรรค	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
แนวทางการแก้ไข	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
อื่นๆ							
ปัญหาและอุปสรรค	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
แนวทางการแก้ไข	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี

ภาคผนวก ก-10 ค่าใช้จ่ายในการค้าของพ่อค้า-แม่ค้าสัตว์น้ำในจังหวัดสตูล (กลุ่มตัวอย่าง)

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด
จำนวนวันที่บันทึกจริง (วัน)	19.50	35.00	1.00
จำนวนวันที่หยุดทำการค้า (วัน)	2.93	16.00	0.00
จำนวนวันที่ทำการค้า (วัน)	16.66	28.00	1.00
การจ้างแรงงานเฉลี่ยต่อวัน			
1. แรงงานบริหาร			
จำนวน (คน/วัน)	0.41	2.71	0.00
ค่าจ้าง (บาท/คน/วัน)	33.89	300.00	0.00
ค่าจ้างรวม (บาท/วัน)	64.18	600.00	0.00
2. แรงงานทำบัญชี			
จำนวน (คน/วัน)	0.23	1.00	0.00
ค่าจ้าง (บาท/คน/วัน)	6.06	200.00	0.00
ค่าจ้างรวม (บาท/วัน)	6.06	200.00	0.00
3. แรงงานเช็ดจำนวน/คัดขนาดสัตว์น้ำ			
จำนวน (คน/วัน)	0.22	1.06	0.00
ค่าจ้าง (บาท/คน/วัน)	11.32	200.00	0.00
ค่าจ้างรวม (บาท/วัน)	12.34	200.00	0.00
4. แรงงานขนถ่ายสัตว์น้ำ			
จำนวน (คน/วัน)	0.22	1.29	0.00
ค่าจ้าง (บาท/คน/วัน)	17.16	207.14	0.00
ค่าจ้างรวม (บาท/วัน)	20.44	257.14	0.00
5. แรงงานขายสัตว์น้ำ			
จำนวน (คน/วัน)	0.55	2.04	0.00
ค่าจ้าง (บาท/คน/วัน)	51.00	314.29	0.00
ค่าจ้างรวม (บาท/วัน)	73.76	600.00	0.00
6. แรงงานที่ทำงานทุกประเภทคละกัน			
จำนวน (คน/วัน)	0.40	3.00	0.00
ค่าจ้าง (บาท/คน/วัน)	24.69	200.00	0.00
ค่าจ้างรวม (บาท/วัน)	42.10	457.14	0.00
7.แรงงานดองปลา			
จำนวน (คน/วัน)	0.02	0.67	0.00
ค่าจ้าง (บาท/คน/วัน)	0.72	31.67	0.00
ค่าจ้างรวม (บาท/วัน)	0.72	31.67	0.00
รวม			
จำนวน (คน/วัน)	2.03	9.29	0.00
ค่าจ้าง (บาท/คน/วัน)	121.77	1,171.43	0.00
ค่าจ้างรวม (บาท/วัน)	210.46	1,857.14	0.00
ค่าใช้จ่ายในการค้าสัตว์น้ำเฉลี่ยต่อวัน (บาท/วัน)			
1. ค่าน้ำแข็ง	127.98	400.00	0.00
2. ค่าเกลือ	3.49	55.00	0.00
3. ค่าน้ำมันรถ	225.82	750.00	0.00
4. ค่าเช่ารถ	31.47	714.29	0.00
5. ค่าถุงบรรจุ	62.31	300.00	0.00
6. ค่าเช่าที่+รวม	22.35	100.80	0.00
7. ค่าอื่นๆ	5.97	160.00	0.00
รวม	479.40	1,582.29	70.94

หมายเหตุ ค่าใช้จ่ายในที่นี้ยังไม่รวมค่าสัตว์น้ำ

ภาคผนวก ก-11 ปริมาณและมูลค่าปลาแต่ละขนาดที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

11.1 ปริมาณและมูลค่าปลาแต่ละขนาดที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

ปริมาณปลาที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้านพบว่าปลาทุเล็ก มีปริมาณการขายมากที่สุด (74.03 %) รองลงมาคือ ปลาทุกลาง (10.59 %) ปลาทุสาว (10.50%) ปลาทุใหญ่ (3.40 %) ปลาทุจู้ (1.41%) และปลาทุไม่ระบุขนาด (0.06 %) มีปริมาณการขายน้อยที่สุด โดยมีมูลค่าของปลาทุเล็กมากที่สุด (66.41 %) รองลงมาคือ ปลาทุสาว (14.07 %) ปลาทุกลาง (11.91 %) ปลาทุใหญ่ (6.97%) ปลาทุจู้ (0.63 %) และปลาทุไม่ระบุขนาด (0.01 %) มีมูลค่าการขายน้อยที่สุด (ตารางที่ ก-11.1)

ตารางที่ ก-11.1 ปริมาณและมูลค่าปลาแต่ละขนาดที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

ชนิดสัตว์น้ำ	ปริมาณการขาย		มูลค่าการขาย	
	(กก.)	%ปริมาณการขาย	(บาท)	% มูลค่าการขาย
ปลาทุเล็ก	5,823.20	74.03	111,434.40	66.41
ปลาทุสาว	826.20	10.50	23,601.00	14.07
ปลาทุกลาง	832.66	10.59	19,990.50	11.91
ปลาทุใหญ่	267.70	3.40	11,693.90	6.97
ปลาทุจู้	111.00	1.41	1,052.00	0.63
ปลาทุไม่ระบุขนาด	5.00	0.06	20.00	0.01
ผลรวม	7,865.76	100.00	167,791.80	100.00

11.2 ปริมาณและมูลค่าปลาทรายที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

ปริมาณปลาทรายที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน เป็นปลาทราย มีปริมาณการขายมากที่สุด 1105.20 กก. (96.65%) และปลาทรายลาย 38.30 กก. (3.35%) มีปริมาณการขายน้อยที่สุด โดยมีมูลค่าการขายปลาทรายเท่ากับ 82,468.35 บาท (98.08%) และปลาทรายลายเท่ากับ 1,618.00 บาท (1.92%)

11.3 ปริมาณและมูลค่าปลาจะละเม็ดแต่ละขนาดที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

ปริมาณปลาจะละเม็ดที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน พบว่าปลาจะละเม็ดเล็ก มีปริมาณการขายมากที่สุด (42.67%) รองลงมาคือ ปลาจะละเม็ดจู้ (23.68%) ปลาจะละเม็ดใหญ่ (14.79%) ปลาจะละเม็ดกลาง (11.51%) ปลาจะละเม็ดฟอย (6.95%) ปลาจะละเม็ดขาน้ำลึก (0.20%) และปลาจะละเม็ดดำ (0.20%)

มีปริมาณการขายน้อยที่สุด โดยมีมูลค่าปลาจะละเม็ดเล็กมากที่สุด (42.72%) รองลงมาคือ ปลาจะละเม็ดใหญ่ (28.67%) ปลาจะละเม็ดกลาง (13.66%) ปลาจะละเม็ดจิว (12.41%) ปลาจะละเม็ดฝอย (2.06%) ปลาจะละเม็ดขาวน้ำลึก (ปลาเต้าเตี้ย) (0.42%) และปลาจะละเม็ดดำ (0.08%) มีมูลค่าการขายน้อยที่สุด (ตารางที่ 10)

ตารางที่ ก-11.3 ปริมาณและมูลค่าปลาจะละเม็ดแต่ละขนาดที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน
(กลุ่มตัวอย่าง)

ชนิดสัตว์น้ำ	ปริมาณการขาย		มูลค่าการขาย (บาท)	% มูลค่าการ ขาย
	(กก.)	%ปริมาณการขาย		
ปลาจะละเม็ดเล็ก	105.60	42.67	14,236.80	42.72
ปลาจะละเม็ดใหญ่	36.60	14.79	9,553.90	28.67
ปลาจะละเม็ดกลาง	28.48	11.51	4,553.80	13.66
ปลาจะละเม็ดจิว	58.60	23.68	4,134.50	12.41
ปลาจะละเม็ดฝอย	17.20	6.95	685.00	2.06
ปลาจะละเม็ดขาว	0.50	0.20	140.00	0.42
ปลาจะละเม็ดดำ	0.50	0.20	25.00	0.08
ผลรวม	247.48	100.00	33,329.00	100.00

11.4 ปริมาณและมูลค่าปลากะเบนที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

ปริมาณปลากะเบนที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้านเป็นปลากะเบนมีปริมาณการขายมากที่สุด 625.60 กก. (99.08%) และปลากะเบนดอก 5.80 กก. (0.92%) มีปริมาณการขายน้อยที่สุด โดยมีมูลค่าการขายปลากะเบนเท่ากับ 18,756.00 บาท (99.23%) และปลากะเบนดอกเท่ากับ 145.00 บาท (0.77%)

11.5 ปริมาณและมูลค่าปลากูราแต่ละขนาดที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

ปริมาณปลากูรา(ปลาละหิน/ปลานางิน) ที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้านเป็นปลากูรา ขนาดใหญ่ มีปริมาณการขายมากที่สุด 99.90 กก. (66.16%) รองลงมาคือ ปลากูราขนาดกลาง 29.49 กก. (19.47%) และปลากูราขนาดเล็ก 21.70 กก. (14.37%) มีปริมาณการขายน้อยที่สุด โดยมีมูลค่าการขายปลากูราขนาดใหญ่ มากที่สุด 11,519 .00 บาท (80.48%) รองลงมาคือ ปลากูราขนาดกลาง 1,800.00 บาท (12.58 %) และปลากูรา ขนาดเล็ก 994.00 บาท (6.94%) มีมูลค่าการขายน้อยที่สุด

11.6 ปริมาณและมูลค่าปลาลิงโก้แต่ละขนาดที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

ปริมาณปลาลิงโก้ที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้านพบว่า ปลาลิงโก้ใหญ่ มีปริมาณการขายมากที่สุด 282.20 กก. (90.04%) และกลุ่มปลาลิงโก้เล็ก 31.20 กก. (9.96%) มีปริมาณการขายน้อยที่สุด โดยมีมูลค่าการขายปลาลิงโก้ใหญ่เท่ากับ 13,418.00 บาท (93.80%) และปลาลิงโก้เล็กเท่ากับ 887.00 บาท (6.20%)

ภาคผนวก ก -12 ปริมาณและมูลค่ากุ้งแต่ละขนาดที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

12.1 ปริมาณและมูลค่ากุ้งขาวแต่ละขนาดที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

ปริมาณกุ้งขาวที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูลพบว่ากุ้งขาวกลาง / กุ้งขาว B มีปริมาณการขายมากที่สุด (48.04%) รองลงมาคือ กุ้งขาวเล็ก / กุ้งขาว C (32.28%) กุ้งขาวใหญ่ / กุ้งขาว A (18.09%) กุ้งขาวจิ๋ว (1.24%) และกุ้งขาวฝอย (0.35%) มีปริมาณการขายน้อยที่สุด โดยมีมูลค่าการขายกุ้งขาวกลาง / กุ้งขาว B มากที่สุด (49.80%) รองลงมาคือ กุ้งขาวใหญ่ / กุ้งขาว A (28.22%) กุ้งขาวเล็ก / กุ้งขาว C (21.57%) กุ้งขาวจิ๋ว (0.35%) และกุ้งขาวฝอย (0.06%) มีมูลค่าการขายน้อยที่สุด (ตารางที่ ก-12.1)

ตารางที่ ก-12.1 ปริมาณและมูลค่ากุ้งขาวแต่ละขนาดที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

ชนิดสัตว์น้ำ	ปริมาณการขาย		มูลค่าการขาย	
	(กก.)	%ปริมาณการขาย	(บาท)	% มูลค่าการขาย
กุ้งขาวกลาง / กุ้งขาว B	695.83	48.04	129,515.60	49.80
กุ้งขาวใหญ่ / กุ้งขาว A	262.02	18.09	73,389.80	28.22
กุ้งขาวเล็ก / กุ้งขาว C	467.44	32.28	56,100.50	21.57
กุ้งขาวจิ๋ว	18.00	1.24	900.00	0.35
กุ้งขาวฝอย	5.00	0.35	150.00	0.06
ผลรวม	1,448.29	100.00	260,055.90	100.00

12.2 ปริมาณและมูลค่ากุ้งกุลาดำแต่ละขนาดที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

ปริมาณกุ้งกุลาดำที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน พบว่ากุ้งกุลาดำจิ๋ว มีปริมาณการขายมากที่สุด (80.74%) รองลงมาคือ กุ้งกุลาดำฝอย (13.19%) และกุ้งกุลาดำใหญ่ (6.07 %) มีปริมาณการขายน้อยที่สุด โดยมีมูลค่าการขายกุ้งกุลาดำจิ๋ว (71.85%) มากที่สุด รองลงมาคือ กุ้งกุลาดำใหญ่ (24.17%) และกุ้งกุลาดำฝอย (3.98%) มีมูลค่าการขายน้อยที่สุด (ตารางที่ ก-13.2)

ตารางที่ ก-12.2 ปริมาณและมูลค่ากุ้งกุลาดำแต่ละขนาดที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

ชนิดสัตว์น้ำ	ปริมาณการขาย		มูลค่าการขาย	
	(กก.)	%ปริมาณการขาย	(บาท)	% มูลค่าการขาย
กุ้งกุลาดำจิ๋ว	15.30	80.74	1,173.00	71.85
กุ้งกุลาดำใหญ่	1.15	6.07	394.50	24.17
กุ้งกุลาดำฝอย	2.50	13.19	65.00	3.98
ผลรวม	18.95	100.00	1,632.50	100.00

ภาคผนวก ก -13 ปริมาณและมูลค่าปูม้าแต่ละชนิดที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

13.1 ปริมาณและมูลค่าปูม้าแต่ละขนาดที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

ปริมาณปูม้าที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้านพบว่า ปูม้าตาย_ใหญ่ มีปริมาณการขายมากที่สุด (42.83%) รองลงมาคือ ปูม้าเป็น_ใหญ่ / ปูม้า (เป็น_A) (19.31%) ปูม้าตาย_กลาง (13.73%) ปูม้าเป็น_กลาง / ปูม้า (เป็น_B) (10.99%) ปูม้าตาย_เล็ก (10.42%) ปูม้าเป็น_เล็ก (1.79%) และปูม้าตาย_ใหญ่พิเศษ (0.92%) มีปริมาณการขายน้อยที่สุดโดยมีมูลค่าการขายปูม้า ตาย_ใหญ่ (47.35%) มากที่สุด รองลงมาคือ ปูม้าเป็น_ใหญ่ / ปูม้า (เป็น_A) (27.14%) ปูม้าตาย_กลาง (10.76%) กลุ่มปูม้าเป็น_กลาง / ปูม้า (เป็น_B) (8.10%) ปูม้าตาย_เล็ก (4.41%) ปูม้าตาย_ใหญ่พิเศษ (1.47%) และปูม้าเป็น_เล็ก (0.77%) มีมูลค่าการขายน้อยที่สุด (ตารางที่ ก-13.1)

ตารางที่ ก-13.1 ปริมาณและมูลค่าปูม้าแต่ละขนาดที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

ปริมาณการขาย				
ชนิดสัตว์น้ำ	(กก.)	%ปริมาณการขาย	มูลค่าการขาย (บาท)	% มูลค่าการขาย
ปูม้าตาย_ใหญ่	599.47	42.83	62,047.50	47.35
ปูม้าเป็น_ใหญ่	270.32	19.31	35,565.30	27.14
ปูม้าตาย_กลาง	192.25	13.73	14,100.00	10.76
ปูม้าเป็น_กลาง	153.90	10.99	10,612.25	8.10
ปูม้าตาย_เล็ก	145.90	10.42	5,777.00	4.41
ปูม้าตาย_ใหญ่พิเศษ	12.90	0.92	1,932.50	1.47
ปูม้าเป็น_เล็ก	25.00	1.79	1,004.00	0.77
ผลรวม	1,399.74	100.00	131,038.55	100.00

13.2 ปริมาณและมูลค่าปูเสื่อแต่ละขนาดที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน(กลุ่มตัวอย่าง)

ปริมาณปูเสื่อที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้านพบว่าปูเสื่อเป็น มีปริมาณการขายมากที่สุด (68.13%) รองลงมาคือ ปูเสื่อเป็น_ใหญ่พิเศษ (16.25%) และปูเสื่อตาย (15.63%) มีปริมาณการขายน้อยที่สุดโดยมีมูลค่าการขายปูเสื่อ เป็น (61.01%) มากที่สุด รองลงมาคือ ปูเสื่อเป็น_ใหญ่พิเศษ (29.24%) และปูเสื่อตาย (9.75%) มีมูลค่าการขายน้อยที่สุด (ตารางที่ ก-14.2)

ตารางที่ ก-13.2 ปริมาณและมูลค่าปุ๋ยแต่ละขนาดที่มีการขายของชาวประมงพื้นบ้าน (กลุ่มตัวอย่าง)

ชนิดสัตว์น้ำ	ปริมาณการขาย		มูลค่าการขาย	
	(กก.)	%ปริมาณการขาย	(บาท)	% มูลค่าการขาย
ปุ๋ยเป็น	10.90	68.13	544.50	61.01
ปุ๋ยเป็น_ใหญ่พิเศษ	2.60	16.25	261.00	29.24
ปุ๋ยตาย	2.50	15.63	87.00	9.75
รวม	16.00	100.00	892.50	100.00

ภาคผนวก ข-1 แบบสอบถามข้อมูลภาพรวมครัวเรือนประมงพื้นบ้าน จ.สตูลสำหรับองค์การบริหารส่วน
ตำบลหรือเทศบาล

แบบสอบถามข้อมูลภาพรวมครัวเรือนประมงพื้นบ้าน จ.สตูล
สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาล
โครงการวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุมชน กรณีศึกษาของชาวประมงพื้นบ้าน จังหวัดสตูล

ชื่อ อบต.นายก อบต.เบอร์โทร.....

1. กรุณากรอกข้อความให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด ทั้งนี้หากในข้อใดท่านไม่มีข้อมูล โปรดระบุ “ไม่มีข้อมูล” และ
ทำเครื่องหมาย ✓ ใน ☐ หน้าชื่อชุมชนที่มีการทำประมงพื้นบ้าน

1.1 ชื่อหมู่บ้าน.....ผู้ใหญ่บ้าน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.1.1 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.1.2 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.1.3 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.1.4 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....

1.2 ชื่อหมู่บ้าน.....ผู้ใหญ่บ้าน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.2.1 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.2.2 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.2.3 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.2.4 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....

1.3 ชื่อหมู่บ้าน.....ผู้ใหญ่บ้าน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.3.1 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.3.2 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.3.3 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.3.4 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....

1.4 ชื่อหมู่บ้าน.....ผู้ใหญ่บ้าน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.4.1 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.4.2 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.4.3 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.4.4 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....

1.5 ชื่อหมู่บ้าน.....ผู้ใหญ่บ้าน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.5.1 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.5.2 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.5.3 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.5.4 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....

1.6 ชื่อหมู่บ้าน.....ผู้ใหญ่บ้าน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.6.1 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.6.2 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.6.3 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.6.4 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....

1.7 ชื่อหมู่บ้าน.....ผู้ใหญ่บ้าน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.7.1 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.7.2 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.7.3 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.7.4 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....

1.8 ชื่อหมู่บ้าน.....ผู้ใหญ่บ้าน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.8.1 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.8.2 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.8.3 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.8.4 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....
☐ 1.8.5 ชื่อชุมชน.....ประธานชุมชน.....เบอร์โทร.....

10. ปัญหาหลักของอาชีพประมงพื้นบ้านที่พบในเขตนี้

- 10.1.....
10.2.....
10.3.....
10.4.....
10.5.....

11. ในหมู่บ้านมีการรวมกลุ่มเพื่อแปรรูปสัตว์น้ำหรือไม่

☐ 11.1 ไม่มี

☐ 11.2 มี (โปรดระบุชื่อกลุ่มและชนิดของสัตว์น้ำที่แปรรูป).....

.....
.....
.....
.....
.....

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ลงชื่อ..... (ผู้ให้ข้อมูล)

(.....)

...../...../.....

ลงชื่อ..... (ผู้บันทึกข้อมูล)

(.....)

...../...../.....

ภาคผนวก ข-2แบบสอบถามข้อมูลภาพรวมครัวเรือนประมงพื้นบ้าน จ.สตูลสำหรับหมู่บ้าน

แบบสอบถามข้อมูลภาพรวมครัวเรือนประมงพื้นบ้าน จ.สตูล
สำหรับหมู่บ้าน
โครงการวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุมชน กรณีศึกษาของชาวประมงพื้นบ้าน จังหวัดสตูล

กรุณากรอกข้อความ หรือทำเครื่องหมาย ✓ ใน ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด ทั้งนี้หากในข้อใดท่านไม่มีข้อมูล โปรดระบุ “ไม่มีข้อมูล”

1. ชื่อหมู่บ้าน.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
2. จำนวนครัวเรือนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ.....ครัวเรือน
3. จำนวนประชากรทั้งหมด.....คน 3.1 ชาย.....คน 3.2 หญิง.....คน
4. ประชากรนับถือศาสนา
 - 4.1 อิสลาม.....%
 - 4.2 พุทธ.....%
 - 4.3 คริสต์.....%
 - 4.4 อื่นๆ.....%
5. สถานที่สำคัญในชุมชน
 - 5.1 โรงเรียน.....แห่ง
 - 5.2 วัด.....แห่ง
 - 5.3 มัสยิด.....แห่ง
 - 5.4 สถานีอนามัย.....แห่ง
 - 5.5 ลานเอนกประสงค์.....แห่ง
 - 5.6 ลานกีฬา.....แห่ง
 - 5.7 สวนสาธารณะ.....แห่ง
 - 5.8 กุโบร์.....แห่ง
 - 5.9 หอเดือนกษัตริย์.....แห่ง
 - 5.10 ศูนย์เด็กเล็ก.....แห่ง
 - 5.11 แหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญในชุมชนของท่านมีอะไรบ้าง (โปรดระบุ)
 - 5.11.1
 - 5.11.2
 - 5.11.3
 - 5.12 อื่นๆ(โปรดระบุ)แห่ง
6. อาชีพของประชากรในพื้นที่
 - 6.1 อาชีพหลัก(อาชีพที่ทำรายได้หลักให้แก่ครัวเรือน)
 - 6.1.1 ประมง (เป็นเจ้าของ).....ครัวเรือน
 - 6.1.2 รับจ้างทำประมง.....ครัวเรือน
 - 6.1.3 รับจ้างทั่วไป.....ครัวเรือน
 - 6.1.4 เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ.....ครัวเรือน
 - 6.1.5 ค้าขาย.....ครัวเรือน
 - 6.1.6 ทำนา.....ครัวเรือน
 - 6.1.7 ทำสวน.....ครัวเรือน
 - 6.1.8 เลี้ยงสัตว์.....ครัวเรือน
 - 6.1.9 อื่นๆ (โปรดระบุ)ครัวเรือน
 - 6.2 อาชีพรอง
 - 6.2.1 ประมง (เป็นเจ้าของ).....ครัวเรือน
 - 6.2.2 รับจ้างทำประมง.....ครัวเรือน
 - 6.2.3 รับจ้างทั่วไป.....ครัวเรือน
 - 6.2.4 เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ.....ครัวเรือน
 - 6.2.5 ค้าขาย.....ครัวเรือน
 - 6.2.6 ทำนา.....ครัวเรือน
 - 6.2.7 ทำสวน.....ครัวเรือน
 - 6.2.8 เลี้ยงสัตว์.....ครัวเรือน
 - 6.2.9 อื่นๆ (โปรดระบุ)ครัวเรือน
7. เครื่องมือทำประมงที่นิยมใช้ภายในหมู่บ้านมีดังนี้(ตามเอกสารแนบท้าย)
 - 7.1.....คิดเป็น.....%
 - 7.2.....คิดเป็น.....%
 - 7.3.....คิดเป็น.....%
 - 7.4.....คิดเป็น.....%
 - 7.5.....คิดเป็น.....%
 - 7.6.....คิดเป็น.....%
8. จำนวนเรือประมงพื้นบ้านในเขตหมู่บ้านมีทั้งหมด.....ลำ
9. ชนิดของเรือประมงพื้นบ้าน
 - 9.1 เรือไม่มีเครื่องยนต์ / เรือแจว จำนวน.....ลำ
 - 9.2 เรือยนต์หางยาว จำนวน.....ลำ
 - 9.3 เรือยนต์เครื่องยนต์กลางลำ จำนวน.....ลำ
 - 9.4 อื่นๆ(โปรดระบุ)..... จำนวน.....ลำ
10. สถานที่ในการค้าขายสัตว์น้ำ
 - 10.1 แพชุมชน จำนวน.....แห่ง
 - 10.1.1
 - 10.1.2

10.2 แพลตเอกชน จำนวน.....แห่ง

สถานที่ตั้ง 10.2.1
10.2.2
10.2.3

10.3 สะพานปลา จำนวน.....แห่ง

สถานที่ตั้ง 10.3.1
10.3.2
10.3.3

10.4 ตลาดนัด จำนวน.....แห่ง

สถานที่ตั้ง 10.4.1 วันที่มีนัด.....
10.4.2 วันที่มีนัด.....
10.4.3 วันที่มีนัด.....

11. โรงงานที่เปิดดำเนินการกิจการด้านสัตว์น้ำ จำนวน.....แห่ง

11.1 สถานที่ตั้ง.....
11.2 สถานที่ตั้ง.....
11.3 สถานที่ตั้ง.....

12. ปัญหาหลักของอาชีพประมงพื้นบ้านที่พบในเขตนี้

12.1.....
12.2.....
12.3.....

13. ในหมู่บ้านมีการรวมกลุ่มเพื่อแปรรูปสัตว์น้ำหรือไม่

☐ 13.1 ไม่มี

☐ 13.2 มี (โปรดระบุชื่อกลุ่มและชนิดของสัตว์น้ำที่แปรรูป).....
.....
.....
.....
.....

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ลงชื่อ..... (ผู้ให้ข้อมูล)
(.....)
...../...../.....

ลงชื่อ..... (ผู้บันทึกข้อมูล)
(.....)
...../...../.....

ภาคผนวก ข-3 แบบสอบถามสำหรับชาวประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูล

แบบสอบถาม สำหรับชาวประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูล โครงการวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุมชน กรณีศึกษาของชาวประมงพื้นบ้าน จังหวัดสตูล

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.
ชื่อ – สกุล ผู้ให้สัมภาษณ์.....
ที่อยู่ บ้านเลขที่.....หมู่บ้าน.....ตำบล.....อำเภอ.....

โปรดกรอกข้อมูล หรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปทางเศรษฐกิจและสังคม

1. เพศ ☐ 1.1 ชาย ☐ 1.2 หญิง
2. อายุ.....ปี
3. ระดับการศึกษา
☐ 3.1 ไม่ได้ศึกษา ☐ 3.2 ประถมศึกษา ☐ 3.3 มัธยมศึกษาตอนต้น
☐ 3.4 มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. ☐ 3.5 ปริญญาตรี / ปวส. ☐ 3.6 สูงกว่าปริญญาตรี
4. ศาสนา
☐ 4.1 อิสลาม ☐ 4.2 พุทธ ☐ 4.3 คริสต์ ☐ 4.4 อื่นๆ.....
5. สถานภาพ
☐ 5.1 โสด ☐ 5.2 สมรส ☐ 5.3 หย่าร้าง ☐ 5.4 ม่าย
6. ภูมิลำเนา
☐ 6.1 ที่อยู่ปัจจุบัน
☐ 6.2 ย้ายมาจากหมู่บ้าน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
7. ในกรณีที่ท่านย้ายมาจากที่อื่น ท่านอาศัยอยู่ในหมู่บ้านนี้เป็นเวลาปี
8. อาชีพหลัก (อาชีพที่ทำรายได้หลักให้แก่ครัวเรือน)
☐ 8.1 ประมง (เป็นเจ้าของ) ☐ 8.2 รับจ้างทำประมง ☐ 8.3 รับจ้างทั่วไป
☐ 8.4 เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ☐ 8.5 ค้าขาย ☐ 8.6 ทำนา
☐ 8.7 ทำสวน ☐ 8.8 เลี้ยงสัตว์ ☐ 8.9 อื่นๆ (โปรดระบุ).....
9. อาชีพรอง (สามารถเลือกได้ไม่เกิน 2 ข้อ)
☐ 9.1 ประมง (เป็นเจ้าของ) ☐ 9.2 รับจ้างทำประมง ☐ 9.3 รับจ้างทั่วไป
☐ 9.4 เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ☐ 9.5 ค้าขาย ☐ 9.6 ทำนา
☐ 9.7 ทำสวน ☐ 9.8 เลี้ยงสัตว์ ☐ 9.9 อื่นๆ (โปรดระบุ).....
10. สมาชิกที่อยู่ในครอบครัวปัจจุบันทั้งหมด.....คน
 10.1 จำนวนสมาชิกที่ประกอบอาชีพประมงพื้นบ้านคน
 10.2 จำนวนสมาชิกที่ประกอบอาชีพอื่น.....คน
 10.3 จำนวนสมาชิกที่ไม่มีรายได้.....คน
 ประกอบด้วย เด็ก.....คน ผู้สูงอายุ.....คน ผู้พิการ.....คน ผู้ป่วย
 เรือจ้าง.....คน ผู้ว่างงาน.....คน
11. ท่านมีที่ดินเป็นของตนเองหรือไม่
☐ 11.1 ไม่มี ☐ 11.2 มีประมาณ.....ไร่งาน.....ตารางวา
12. รายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (ไม่หักค่าใช้จ่าย)
 12.1 รายได้จากอาชีพหลัก
☐ 12.1.1 ต่ำกว่า 3,000 บาท ☐ 12.1.2 3,000 – 5,000 บาท ☐ 12.1.3 5,001 – 8,000 บาท
☐ 12.1.4 8,001 – 12,000 บาท ☐ 12.1.5 12,001 – 17,000 บาท ☐ 12.1.6 17,001 – 23,000 บาท
☐ 12.1.7 23,001 – 30,000 บาท ☐ 12.1.8 30,001 – 50,000 บาท ☐ 12.1.9 50,001 – 70,000 บาท
☐ 12.1.10 70,001 – 100,000 บาท ☐ 12.1.11 สูงกว่า 100,000 บาท
 12.2 รายได้จากอาชีพรอง
☐ 12.2.1 ต่ำกว่า 3,000 บาท ☐ 12.2.2 3,000 – 5,000 บาท ☐ 12.2.3 5,001 – 8,000 บาท
☐ 12.2.4 8,001 – 12,000 บาท ☐ 12.2.5 12,001 – 17,000 บาท ☐ 12.2.6 17,001 – 23,000 บาท
☐ 12.2.7 23,001 – 30,000 บาท ☐ 12.2.8 30,001 – 50,000 บาท ☐ 12.2.9 50,001 – 70,000 บาท

☐ 12.2.10 70,001 – 100,000 บาท ☐ 12.2.11 สูงกว่า 100,000 บาท

13. รายจ่ายทั้งหมดของครัวเรือนต่อเดือน

☐ 13.1 ต่ำกว่า 3,000 บาท	☐ 13.2 3,000 – 5,000 บาท	☐ 13.3 5,001 – 8,000 บาท
☐ 13.4 8,001 – 12,000 บาท	☐ 13.5 12,001 – 17,000 บาท	☐ 13.6 17,001 – 23,000 บาท
☐ 13.7 23,001 – 30,000 บาท	☐ 13.8 30,001 – 50,000 บาท	☐ 13.9 50,001 – 70,000 บาท
☐ 13.10 70,001 – 100,000 บาท	☐ 13.11 สูงกว่า 100,000 บาท	

14. ครัวเรือนของท่านมีการออมทรัพย์หรือไม่

- ☐ 14.1 ไม่มี ☐ 14.2 มี
☐ 14.2.1 ธ.ก.ส.	บาท
☐ 14.2.2 ธนาคารพาณิชย์อื่นๆ	บาท
☐ 14.2.3 สหกรณ์ต่างๆ	บาท
☐ 14.2.4 กลุ่มออมทรัพย์	บาท
☐ 14.2.5 สมาชิกแชร์	บาท
☐ 14.2.6 อื่นๆ (โปรดระบุ).....	บาท

15. ครัวเรือนของท่านมีการระดมเงินหรือไม่

- ☐ 15.1 ไม่มี ☐ 15.2 มี
☐ 15.2.1 ธ.ก.ส.	บาท
☐ 15.2.2 ธนาคารพาณิชย์อื่นๆ	บาท
☐ 15.2.3 สหกรณ์ต่างๆ	บาท
☐ 15.2.4 กองทุนต่างๆ ของหมู่บ้าน	บาท
☐ 15.2.5 กลุ่มออมทรัพย์	บาท
☐ 15.2.6 องค์การสะพานปลาจังหวัดสตูล	บาท
☐ 15.2.7 แก้วแก้วแพคเกจ	บาท
☐ 15.2.8 นายทุนเงินกู้	บาท
☐ 15.2.9 สมาชิกแชร์	บาท
☐ 15.2.10 ญาติ	บาท
☐ 15.2.11 เพื่อน	บาท
☐ 15.2.12 อื่นๆ (โปรดระบุ).....	บาท

16. สาเหตุของการเป็นหนี้เพื่อ

☐ 16.1 ค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน	☐ 16.2 ค่าการศึกษานูตริ
☐ 16.3 ค่าที่อยู่อาศัย	☐ 16.4 ค่ารักษาพยาบาล
☐ 16.5 ค่าใช้จ่ายในการประกอบอาชีพ	☐ 16.6 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 สภาพการทำประมงพื้นบ้าน

1. ท่านประกอบอาชีพประมงพื้นบ้านมาแล้วเป็นระยะเวลา.....ปี
2. ครัวเรือนของท่านมีทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับกิจการประมงเหล่านี้หรือไม่ จำนวนเท่าใด

รายการทรัพย์สิน	ไม่มี	มี	จำนวน
2.1 เรือ			
2.2 รอยยนต์			
2.3 รถจักรยานยนต์			
2.4 รถจักรยานยนต์สามล้อพ่วง			
2.5 รถจักรยาน			
2.6 วิถี			
2.7 โทรศัพท์			
2.8 เครื่องเล่นวีซีดี			
2.9 ตู้แช่ปลา			
2.10 ตู้เย็น			
2.11 ลังแช่ปลา			
2.12 โทรศัพท์มือถือ			
2.13 วิทยุสื่อสาร			
2.14 เครื่องอัดอากาศ (เครื่องลม)			
2.15 เรดาร์			
2.16 เอลโค ชาวันเดอร์/ โซนาร์			
2.17 เครื่องรับสัญญาณดาวเทียม			

2.18 GPS			
2.19 อื่นๆ(โปรดระบุ).....			

3. ท่านทำประมงโดยใช้เรือ

- ☐ 3.1 เรือไม่มีเครื่องยนต์ / เรือแจว จำนวน.....ลำ ยาว.....เมตร กว้าง.....เมตร
- ☐ 3.2 เรือยนต์หางยาว จำนวน.....ลำ ยาว.....เมตร กว้าง.....เมตร
- ☐ 3.3 เรือยนต์เครื่องยนต์กลางลำ จำนวน.....ลำ ยาว.....เมตร กว้าง.....เมตร

4. เครื่องยนต์ของเรือที่ท่านใช้คือ (ตอบได้หลายข้อ)

- ☐ 4.1 เครื่องดีเซล ยี่ห้อ..... ขนาด.....แรงม้า
- ยี่ห้อ..... ขนาด.....แรงม้า
- ยี่ห้อ..... ขนาด.....แรงม้า
- ☐ 4.2 เครื่องเบนซิน ยี่ห้อ..... ขนาด.....แรงม้า
- ยี่ห้อ..... ขนาด.....แรงม้า
- ยี่ห้อ..... ขนาด.....แรงม้า
- ☐ 4.3 อื่นๆ(โปรดระบุ) ยี่ห้อ..... ขนาด.....แรงม้า

5. แรงงานในการทำประมงของท่านได้จากแหล่งใด

- ☐ 5.1 บุคคลในครอบครัว จำนวน.....คน
- ☐ 5.2 จ้างแรงงานในท้องถิ่น จำนวน.....คน
- ☐ 5.3 จ้างแรงงานต่างด้าว จำนวน.....คน

6. รายจ่ายของครัวเรือน

- ☐ 6.1 ค่าใช้จ่ายในการครองชีพ
- 6.1.1 ค่าอาหารบาท/เดือน
- 6.1.2 ค่าจ้างเลี้ยงดูบุตร(ถ้ามี)บาท/เดือน
- 6.1.3 ค่าการศึกษาบุตรบาท/เดือน
- 6.1.4 ค่าน้ำบาท/เดือน
- 6.1.5 ค่าไฟบาท/เดือน
- 6.1.6 ค่าโทรศัพท์บาท/เดือน
- 6.1.7 ค่าเช่าบ้าน (ถ้ามี) / ค่าเช่าที่บาท/เดือน
- 6.1.8 ค่ายารักษาโรคบาท/เดือน
- 6.1.9 ค่าน้ำมันรถบาท/เดือน
- 6.1.10 ค่าภาษีสังคมบาท/เดือน
- 6.1.11 ค่าเสื้อผ้าบาท/เดือน
- 6.1.12 ค่าระหนี้บาท/เดือน
- 6.1.13 ค่านันทนาการบาท/เดือน
- 6.1.14 อื่นๆ.....บาท/เดือน
- ☐ 6.2 ค่าใช้จ่ายในการทำประมง
- 6.2.1 ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงเรือบาท/เดือน
- 6.2.2 ค่าน้ำแข็งบาท/เดือน
- 6.2.3 ค่าจ้างแรงงาน(ถ้ามี)บาท/เดือน
- 6.2.4 ค่าไต่หุ่ย (ของกินของใช้ส่วนตัว)บาท/เดือน
- 6.2.5 ค่าการดูแลรักษาและซ่อมบำรุงเรือ ปีละ.....ครั้ง ครั้งละ.....บาท
- 6.2.6 ค่าการดูแลรักษาและซ่อมบำรุงเครื่องยนต์ ปีละ.....ครั้ง ครั้งละ.....บาท
- 6.2.7 ค่าเปลี่ยนน้ำมันเครื่อง ปีละ.....ครั้ง ครั้งละ.....บาท
- 6.2.8 ค่าการดูแลอุปกรณ์ช่วยทำการประมง ปีละ.....ครั้ง ครั้งละ.....บาท
- (โซนาร์ชาวนเดอร์, วิทยุสื่อสาร, หม้อแบตเตอรี่ ฯลฯ)
- 6.2.9 อื่นๆ (โปรดระบุ)บาท/เดือน
-บาท/เดือน
-บาท/เดือน

7. เครื่องมือใดบ้างที่ท่านใช้ทำการประมง ราคาของเครื่องมือชนิดนั้นๆ ช่วงเวลาในการใช้เครื่องมือชนิดนั้นๆ ทำประมง และจำนวนสัตว์น้ำที่ท่าน

จับได้จากการใช้เครื่องมือชนิดนั้นๆ เป็นเช่นไร (ตอบได้หลายข้อ)

ลำดับ ที่	ชนิดเครื่องมือประมง	ขนาด	จำนวน	ราคา (บาท/ หน่วย)	ฤดูกาลทำประมง		จำนวนวัน เฉลี่ยที่ทำ ประมงใน แต่ละเดือน	ปริมาณสัตว์ น้ำที่จับได้ใน แต่ละเดือน (กก.)	จำนวน แรงงาน (คน)
					เดือนที่ เริ่ม	เดือนที่ สิ้นสุด			
7.1	อวนลากแคระ (โปรตะรุชนิดสัตว์น้ำ หลักที่จับได้)	ตาอวน.....ชม.	ปาก						
7.2	คราดหอยขาว (หอยกะชัม/หอยปะ/หอย หวาน)	ระยะห่างระหว่าง ซี่คราด.....ชม.	ปาก						
7.3	คราดหอยคราง/หอยแครง	ระยะห่างระหว่าง ซี่คราด.....ชม.	ปาก						
7.4	เก็บหอยกะพง								
7.5	ราวหมักสาย/นอหยา	ยาว.....เมตร	ราว						
7.6	แห (โปรตะรุชนิดสัตว์น้ำ หลักที่จับได้)	ตาอวน.....ชม.	ปาก						
7.7	อวนล้อมติดปลาทุ	ตาอวน.....ชม.	พื้น						
7.8	อวนล้อมปลาหลังเขียว	ตาอวน.....ชม.	พื้น						
7.9	อวนล้อมปลาจวด 3 เขียว	ตาอวน.....ชม.	พื้น						
7.10	อวนลอยปลาทุ	ตาอวน.....ชม.	พื้น						
7.11	อวนลอยปลาอินทรี	ตาอวน.....ชม.	พื้น						
7.12	อวนลอยปลาชะละเม็ด	ตาอวน.....ชม.	พื้น						
7.13	อวนลอยปลากระบอก	ตาอวน.....ชม.	พื้น						
7.14	อวนลอยปลาทุเร	ตาอวน.....ชม.	พื้น						
7.15	อวนลอยปลาพะพงขาว	ตาอวน.....ชม.	พื้น						
7.16	อวนลอยปลาสี่เหลี่ยม (ตะหลังเหลี่ยม)	ตาอวน.....ชม.	พื้น						
7.17	อวนลอยปลาทราย (กระทุ้งน้ำ)	ตาอวน.....ชม.	พื้น						
7.18	อวนลอยปลาทราย (ไม่กระทุ้งน้ำ)	ตาอวน.....ชม.	พื้น						
7.19	อวนลอยปลาอื่นๆ (โปรตะ รุชนิด)	ตาอวน.....ชม.	พื้น						
7.20	อวนลอยกุ้ง	ตาอวน.....ชม.	พื้น						
7.21	อวนลอยกุ้ง	ตาอวน.....ชม.	พื้น						
7.22	อวนลอยปู	ตาอวน.....ชม.	พื้น						
7.23	อวนลอย.....	ตาอวน.....ชม.	พื้น						
7.24	อวนจมปู	ตาอวน.....ชม.	พื้น						
7.25	โป๊ะน้ำตื้น (โปรตะรุ ชนิดสัตว์น้ำที่จับได้)	อวนก้นถุง.....ชม.	ลูก						
7.26	โป๊ะน้ำลึก (โปรตะรุชนิด สัตว์น้ำที่จับได้)	อวนล้อมโป๊ะ.....ชม.	ลูก						

ลำดับ ที่	ชนิดเครื่องมือประมง	ขนาด	จำนวน	ราคา (บาท/ หน่วย)	ฤดูกาลทำประมง		จำนวนวัน เฉลี่ยที่ทำ ประมงใน แต่ละเดือน	ปริมาณสัตว์น้ำ ที่จับได้ในแต่ละ เดือน (กก.)	จำนวน แรงงาน (คน)
					เดือนที่เริ่ม	เดือนที่ สิ้นสุด			
7.27	โป๊ะยก (จันทา)	อวนก้นถุง.....ชม.	ลูก						
7.28	โพงพางหลัก	ดาอวน.....ชม.	ปาก						
7.27	โป๊ะยก (จันทา)	อวนก้นถุง.....ชม.	ลูก						
7.29	ลอบปลา	ดาอวน.....ชม.	ลูก						
		ดาอวน.....ชม.	ลูก						
		ดาอวน.....ชม.	ลูก						
7.30	ลอบลูกปลากะรัง	ดาอวน.....ชม.	ลูก						
7.31	ลอบปูม้าพับได้	ดาอวน.....ชม.	ลูก						
7.32	ลอบหมึก	ดาอวน.....ชม.	ลูก						
7.33	แร้วปูม้า (หยองปัก)	ดาอวน.....ชม.	ลูก						
7.34	แร้วปูดำ (หยองปัก)	ดาอวน.....ชม.	ลูก						
7.35	หยองกง	ดาอวน.....ชม.	ลูก						
7.36	ไซหมึกหอม	ดาอวน.....ชม.	ลูก						
7.37	ไซหมึกกระดอง	ดาอวน.....ชม.	ลูก						
7.38	ไซปูดำ	ดาอวน.....ชม.	ลูก						

ลำดับ ที่	ชนิดเครื่องมือประมง	ขนาด	จำนวน	ราคา (บาท/ หน่วย)	ฤดูกาลทำประมง		จำนวนวัน เฉลี่ยที่ทำ ประมงใน แต่ละเดือน	ปริมาณสัตว์ น้ำที่จับได้ใน แต่ละเดือน (กก.)	จำนวน แรงงาน (คน)
					เดือนที่เริ่ม	เดือนที่ สิ้นสุด			
7.39	ไซปูม้า	คาอวน.....ชม. ไซกว้าง.....ม. ไซยาว.....ม.	ลูก						
7.40	เบ็ดราว (โปรตะบุษนิคสัตว์ น้ำที่จับได้)								
	1.....	เบอร์.....	สาย						
	2.....	เบอร์.....	สาย						
	3.....	เบอร์.....	สาย						
7.41	เบ็ดสาย (โปรตะบุษนิคสัตว์ น้ำที่จับได้)								
	1.....	เบอร์.....	สาย						
	2.....	เบอร์.....	สาย						
	3.....	เบอร์.....	สาย						
7.42	อวนรุน (โปรตะบุษนิคสัตว์ น้ำที่จับได้)								
	1.....	คาอวน.....ชม.	ปาก						
	2.....	คาอวน.....ชม.	ปาก						
	3.....	คาอวน.....ชม.	ปาก						
7.43	ระวะ (ซิหรีง) (โปรตะบุษนิคสัตว์น้ำที่จับ ได้)								
	1.....	คาอวน.....ชม.	ปาก						
	2.....	คาอวน.....ชม.	ปาก						
	3.....	คาอวน.....ชม.	ปาก						
7.44	อวนปิดอ่าว (อวนทับดลิ่ง) (โปรตะบุษนิคสัตว์น้ำที่จับ ได้)								
	1.....	คาอวน.....ชม. ยาว.....ม.							
	2.....	คาอวน.....ชม. ยาว.....ม.							
	3.....	คาอวน.....ชม. ยาว.....ม.							
7.45	อวนล้อมชักน้ำขึ้น (โปรตะบุษนิคสัตว์น้ำที่จับ ได้)								
	1.....	คาอวน.....ชม. ยาว.....ม.							
	2.....	คาอวน.....ชม. ยาว.....ม.							
	3.....	คาอวน.....ชม. ยาว.....ม.							
7.46	อื่นๆ (โปรตะบุษนิคสัตว์น้ำ ที่จับได้)								
	1.....								
	2.....								
	3.....								

8. ท่านมีวิธีการใดในการจัดการต่อผลผลิตสัตว์น้ำที่จับได้

- ☐ 8.1 บริโภคเอง ☐ 8.2 ขาย
☐ 8.3 ทั้งบริโภคและขาย โดยบริโภคเอง.....% และขาย.....%

9. ท่านขายสัตว์น้ำในรูปแบบใด

- ☐ 9.1 สต ☐ 9.2 แปรรูปอย่างง่าย ระบุ.....
☐ 9.3 ทั้ง 2 รูปแบบ

10. ท่านขายสัตว์น้ำที่ใด

- ☐ 10.1 แพชุมชน ☐ 10.2 แพปลาเอกชน ☐ 10.3 ตลาด(โปรตุเกส).....
☐ 10.4 สะพานปลา ☐ 10.5 ส่งโรงงาน ☐ 10.6 ที่บ้าน
☐ 10.7 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

11. ท่านขายสัตว์น้ำให้ใคร(สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 11.1 พ่อค้าคนกลางในหมู่บ้าน ☐ 11.2 พ่อค้าคนกลางนอกหมู่บ้าน
☐ 11.3 ขายให้ผู้บริโภคโดยตรง ☐ 11.4 แพปลาเอกชน
☐ 11.5 โรงงานแปรรูปสัตว์น้ำ ☐ 11.6 แพชุมชน
☐ 11.7 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

12. ลักษณะการขายสัตว์น้ำของท่านเป็นเช่นไร

- ☐ 12.1 ขายโดยเสรี ☐ 12.2 ขายประจำโดยไม่มีข้อผูกพัน ☐ 12.3 ขายประจำโดยมีข้อผูกพัน

13. ถ้าหากท่านขายสัตว์น้ำโดยเป็นการขายประจำและมีข้อผูกพันท่านได้รับประโยชน์ใดจากการขายลักษณะนั้นบ้าง

- ☐ 13.1 ได้เงินสด ☐ 13.2 ได้เครดิตสิ่งของในการทำประมง
☐ 13.3 สามารถยืมเครื่องมือประมงได้ ☐ 13.4 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

14. ใครเป็นผู้กำหนดราคาขายสัตว์น้ำ

- ☐ 14.1 ชาวประมง ☐ 14.2 พ่อค้าหรือผู้ซื้อ
☐ 14.3 ชาวประมงและพ่อค้าตกลงร่วมกัน ☐ 14.4 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

15. หากท่านเป็นผู้กำหนดราคาในการขายสัตว์น้ำแต่ละชนิด ท่านใช้หลักเกณฑ์ใดในการกำหนดราคา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 15.1 เทียบราคาปัจจุบันจากราคาตลาด ☐ 15.2 ความสด
☐ 15.3 ขนาด ☐ 15.4 ปริมาณที่จับได้
☐ 15.5 ฤดูกาล ☐ 15.6 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

16. ท่านเป็นสมาชิกของกลุ่มแปรรูปสัตว์น้ำหรือไม่

- ☐ 16.1 ไม่ใช่
☐ 16.2 ใช่ (โปรดระบุชื่อกลุ่มและชนิดของสัตว์น้ำที่แปรรูป).....
.....

17. หากท่านเป็นสมาชิกกลุ่มแปรรูปสัตว์น้ำ ท่านเข้าร่วมกลุ่มเนื่องจากเหตุผลใด(เรียงลำดับตามความสำคัญ)

- มีผู้ชักชวน
..... คาดว่าจะทำให้เกิดรายได้เพิ่ม
..... คิดว่าจะทำให้เกิดผลดีต่อชุมชน
..... อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถาม

ลงชื่อ..... (ผู้ให้ข้อมูล)
(.....)
...../...../.....

ลงชื่อ..... (ผู้บันทึกข้อมูล)
(.....)
...../...../.....

ภาคผนวก ข-4 แบบสอบถามผู้ประกอบการธุรกิจสัตว์น้ำในจังหวัดสตูล

แบบสอบถาม
สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจสัตว์น้ำในจังหวัดสตูล
โครงการวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุมชน กรณีศึกษาของชาวประมงพื้นบ้าน จังหวัดสตูล

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ชื่อ – สกุล ผู้ให้สัมภาษณ์.....

ที่อยู่ บ้านเลขที่.....หมู่บ้าน.....ตำบล.....อำเภอ.....

สัตว์น้ำที่ค้าขาย.....

โปรดกรอกข้อมูล หรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปทางเศรษฐกิจและสังคม

1. เพศ ☐ 1.1 ชาย ☐ 1.2 หญิง
2. อายุ.....ปี
3. ระดับการศึกษา
☐ 3.1 ไม่ได้ศึกษา ☐ 3.2 ประถมศึกษา
☐ 3.3 มัธยมศึกษาตอนต้น ☐ 3.4 มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.
☐ 3.5 ปริญญาตรี / ปวส. ☐ 3.6 สูงกว่าปริญญาตรี
4. ศาสนา
☐ 4.1 อิสลาม ☐ 4.2 พุทธ ☐ 4.3 คริสต์ ☐ 4.4 อื่นๆ.....
5. สถานภาพ
☐ 5.1 โสด ☐ 5.2 สมรส ☐ 5.3 หย่าร้าง ☐ 5.4 ม่าย
6. ภูมิลำเนา
☐ 6.1 ที่อยู่ปัจจุบัน
☐ 6.2 ย้ายมาจากหมู่บ้าน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
7. ในกรณีที่ท่านย้ายมาจากที่อื่น ท่านอาศัยอยู่ในหมู่บ้านนี้เป็นเวลาปี
8. อาชีพหลัก (อาชีพที่ทำรายได้หลักให้แก่ครัวเรือน)
☐ 8.1 ค้าสัตว์น้ำ โดยเป็นผู้รวบรวมในหมู่บ้าน ☐ 8.2 ค้าส่งสัตว์น้ำ
☐ 8.3 ค้าปลีกสัตว์น้ำ ☐ 8.4 ประมง (เป็นเจ้าของ)
☐ 8.5 รับจ้างทำประมง ☐ 8.6 รับจ้างทั่วไป
☐ 8.7 เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ☐ 8.8 ค้าขายทั่วไป
☐ 8.9 ทำนา ☐ 8.10 ทำสวน
☐ 8.11 เลี้ยงสัตว์ ☐ 8.12 อื่นๆ(โปรดระบุ).....
9. อาชีพรอง(สามารถเลือกตอบได้ไม่เกิน 2 ข้อ)
☐ 9.1 ค้าสัตว์น้ำ โดยเป็นผู้รวบรวมในหมู่บ้าน ☐ 9.2 ค้าส่งสัตว์น้ำ
☐ 9.3 ค้าปลีกสัตว์น้ำ ☐ 9.4 ประมง (เป็นเจ้าของ)
☐ 9.5 รับจ้างทำประมง ☐ 9.6 รับจ้างทั่วไป
☐ 9.7 เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ☐ 9.8 ค้าขายทั่วไป
☐ 9.9 ทำนา ☐ 9.10 ทำสวน
☐ 9.11 เลี้ยงสัตว์ ☐ 9.12 อื่นๆ(โปรดระบุ).....
10. สมาชิกที่อยู่ในครอบครัวปัจจุบันทั้งหมด.....คน
10.1 จำนวนสมาชิกที่ประกอบธุรกิจค้าสัตว์น้ำคน
10.2 จำนวนสมาชิกที่ประกอบอาชีพอื่น.....คน
10.3 จำนวนสมาชิกที่ไม่มีรายได้.....คน
ประกอบด้วย เด็ก.....คน ผู้สูงอายุ.....คน ผู้พิการ.....คน
ผู้ป่วยเรื้อรัง.....คน ผู้ว่างงาน.....คน
11. ท่านมีที่ดินเป็นของตนเองหรือไม่

☐ 11.1 ไม่มี ☐ 11.2 มี ประมาณ.....ไร่.....งาน.....ตารางวา

12. รายได้ของครัวเรือนต่อเดือน (ไม่หักค่าใช้จ่าย)

12.1 รายได้จากอาชีพหลัก

☐ 12.1.1 ต่ำกว่า 3,000 บาท	☐ 12.1.2 3,000 – 5,000 บาท	☐ 12.1.3 5,001 – 8,000 บาท
☐ 12.1.4 8,001 – 12,000 บาท	☐ 12.1.5 12,001 – 17,000 บาท	☐ 12.1.6 17,001 – 23,000 บาท
☐ 12.1.7 23,001 – 30,000 บาท	☐ 12.1.8 30,001 – 50,000 บาท	☐ 12.1.9 50,001 – 70,000 บาท
☐ 12.1.10 70,001 – 100,000 บาท	☐ 12.1.11 สูงกว่า 100,000 บาท	

12.2 รายได้จากอาชีพรอง

☐ 12.2.1 ต่ำกว่า 3,000 บาท	☐ 12.2.2 3,000 – 5,000 บาท	☐ 12.2.3 5,001 – 8,000 บาท
☐ 12.2.4 8,001 – 12,000 บาท	☐ 12.2.5 12,001 – 17,000 บาท	☐ 12.2.6 17,001 – 23,000 บาท
☐ 12.2.7 23,001 – 30,000 บาท	☐ 12.2.8 30,001 – 50,000 บาท	☐ 12.2.9 50,001 – 70,000 บาท
☐ 12.2.10 70,001 – 100,000 บาท	☐ 12.2.11 สูงกว่า 100,000 บาท	

13. รายจ่ายทั้งหมดของครัวเรือนต่อเดือน

☐ 13.1 ต่ำกว่า 3,000 บาท	☐ 13.2 3,000 – 5,000 บาท	☐ 13.3 5,001 – 8,000 บาท
☐ 13.4 8,001 – 12,000 บาท	☐ 13.5 12,001 – 17,000 บาท	☐ 13.6 17,001 – 23,000 บาท
☐ 13.7 23,001 – 30,000 บาท	☐ 13.8 30,001 – 50,000 บาท	☐ 13.9 50,001 – 70,000 บาท
☐ 13.10 70,001 – 100,000 บาท	☐ 13.11 สูงกว่า 100,000 บาท	

14. ครัวเรือนของท่านมีการออมทรัพย์หรือไม่

- ☐ 14.1 ไม่มี ☐ 14.2 มี
☐ 14.2.1 ธ.ก.ส.	บาท
☐ 14.2.2 ธนาคารพาณิชย์อื่นๆ	บาท
☐ 14.2.3 สหกรณ์ต่างๆ	บาท
☐ 14.2.4 กลุ่มออมทรัพย์	บาท
☐ 14.2.5 สมาชิกแชร์	บาท
☐ 14.2.6 อื่นๆ (โปรดระบุ).....	บาท

15. ครัวเรือนของท่านมีภาระหนี้สินหรือไม่

- ☐ 15.1 ไม่มี ☐ 15.2 มี
☐ 15.2.1 ธ.ก.ส.	บาท
☐ 15.2.2 ธนาคารพาณิชย์อื่นๆ	บาท
☐ 15.2.3 สหกรณ์ต่างๆ	บาท
☐ 15.2.4 กองทุนต่างๆ ของหมู่บ้าน	บาท
☐ 15.2.5 กลุ่มออมทรัพย์	บาท
☐ 15.2.6 นายทุนเงินกู้	บาท
☐ 15.2.7 สมาชิกแชร์	บาท
☐ 15.2.8 ญาติ	บาท
☐ 15.2.9 เพื่อน	บาท
☐ 15.2.10 อื่นๆ (โปรดระบุ).....	บาท

16. สาเหตุของการเป็นหนี้เพื่อ

☐ 16.1 ค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน	☐ 16.2 ค่าการศึกษานูร
☐ 16.3 ค่าที่อยู่อาศัย	☐ 16.4 ค่ารักษาพยาบาล
☐ 16.5 ค่าใช้จ่ายในการประกอบอาชีพ	☐ 16.6 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 สภาพการตลาด ปัจจัยการตลาด และต้นทุนการตลาด

1. ท่านมีประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจค้าสัตว์น้ำมาแล้วเป็นเวลา.....ปี

2. สาเหตุที่ท่านตัดสินใจประกอบอาชีพค้าสัตว์น้ำ

☐ 2.1 รายได้ดี	☐ 2.2 สืบทอดกิจการจากบรรพบุรุษ / ญาติ พี่น้อง
☐ 2.3 หน่วยงานราชการแนะนำ	☐ 2.4 เพื่อนชักชวน
☐ 2.5 อื่นๆ (โปรดระบุ).....	

3. ท่านได้ความรู้ในการประกอบธุรกิจการค้าสัตว์น้ำจาก

☐ 3.1 บรรพบุรุษ / ญาติ พี่น้อง	☐ 3.2 เรียนรู้ด้วยตนเอง
☐ 3.3 หน่วยงานราชการแนะนำ	☐ 3.4 เพื่อน
☐ 3.5 ที่ปรึกษาธุรกิจ	☐ 3.6 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. ทรัพย์สินในการประกอบธุรกิจค้าขายสัตว์น้ำของท่าน

ลำดับที่	รายการ	ราคาซื้อ (เฉลี่ย/หน่วย)	จำนวน (หน่วย)	มูลค่ารวม (บาท)	อายุ การใช้งาน (ปี)	สัดส่วนในการใช้งานค้า สัตว์น้ำที่ผ่านมา (%)
4.1	รถยนต์ 4 ล้อ					
4.2	รถยนต์ 6 ล้อ					
4.3	รถยนต์ 10 ล้อ					
4.4	รถจักรยานยนต์					
4.5	รถจักรยานยนต์สามล้อพ่วง					
4.6	รถซาเล้ง					
4.7	รถเข็น					
4.8	รถเข็นกระบะ					
4.9	กระบะสัตว์น้ำ					
4.10	ถังน้ำแข็ง (ถังพลาสติก)					
4.11	ถาดวางปลาขาย					
4.12	ตาข่าย					
4.13	ร่ม					
4.14	อาคารสำนักงาน, สถานที่					
4.15	ห้องเย็น ขนาด.....ตัน					
4.16	อุปกรณ์สำนักงานรวม					
4.17	โทรศัพท์					
4.18	วิทยุสื่อสาร					
4.19	อื่นๆ(ถ้ามี โปรดระบุ).....					
						

5. ค่าใช้จ่ายในการประกอบธุรกิจค้าขายสัตว์น้ำของท่าน

ลำดับที่	รายการ	ราคา (บาท/เดือน)
5.1	ค่าน้ำแข็งที่ใช้แช่ปลา	
5.2	ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง	
5.3	ค่าน้ำ	
5.4	ค่าไฟฟ้า	
5.5	ค่าโทรศัพท์ / โทรสาร (แฟกซ์)	
5.6	ค่าซ่อมแซมอุปกรณ์	
5.7	ค่าวัสดุสำนักงาน	
5.8	ค่าเช่าพื้นที่	
5.9	ค่าเช่ารถ	
5.10	อื่นๆ (ถ้ามี โปรดระบุ).....	
		

6. การใช้แรงงานในการค้าสัตว์น้ำของท่าน

ลำดับที่	กิจกรรม	แรงงานในครัวเรือน		แรงงานจ้าง	
		จำนวน (คน)	เวลา (ชม./คน/วัน)	จำนวน (คน)	ค่าจ้าง (บาท/คน/วัน)
6.1	แรงงานบริหาร				
6.2	แรงงานเช็กจำนวน / คัดขนาดสัตว์น้ำ				
6.3	แรงงานขนปลา				
6.4	แรงงานขายปลา				
6.5	อื่นๆ (โปรดระบุ).....				

7. ท่านซื้อสัตว์น้ำจากใคร(โปรดระบุ ชื่อ-สกุล, ที่อยู่)

- ☐ 7.1 พ่อค้าผู้รวบรวมในหมู่บ้าน.....
- ☐ 7.2 พ่อค้าส่ง.....
- ☐ 7.3 ชาวประมงพื้นบ้าน.....
- ☐ 7.4 ชาวประมงพาณิชย์ขนาดใหญ่.....

- ☐ 7.5 อื่นๆ
8. สถานที่ในการซื้อสัตว์น้ำของท่านคือ(โปรดระบุที่อยู่)
- ☐ 8.1 สำนักงานของตนเอง
- ☐ 8.2 แพรชุมชน
- ☐ 8.3 แพรปลาเอกชน
- ☐ 8.4 สะพานปลา
- ☐ 8.5 ตลาด
- ☐ 8.6 อื่นๆ
9. วิธีการในการซื้อสัตว์น้ำของท่านคือ
- ☐ 9.1 ประมูล ร้อยละ
- ☐ 9.2 ต่อรองราคา ร้อยละ
- ☐ 9.3 ตามข้อตกลง ร้อยละ
- ☐ 9.4 ประจํา (ไม่มีข้อผูกพัน) ร้อยละ
- ☐ 9.5 อื่นๆ (โปรดระบุ)..... ร้อยละ
10. ในการกำหนดราคาการรับซื้อสัตว์น้ำ ท่านใช้สิ่งใดเป็นเกณฑ์
- ☐ 10.1 ราคาสะพานปลา ☐ 10.2 ประกาศของรัฐบาล
- ☐ 10.3 ผลตอบแทนที่ต้องการ ☐ 10.4 คุณภาพของสัตว์น้ำ
- ☐ 10.5 อื่นๆ(โปรดระบุ).....
11. ลักษณะการซื้อสัตว์น้ำแต่ละชนิด ท่านทำอย่างไร
- ☐ 11.1 คัดตามขนาด ☐ 11.2 คละขนาด ☐ 11.3 อื่นๆ.....
12. ท่านขายสัตว์น้ำให้แก่ใคร
- ☐ 12.1 พ่อค้าผู้รวบรวมในหมู่บ้าน คิดเป็น%
- ☐ 12.2 พ่อค้าส่ง คิดเป็น%
- ☐ 12.3 พ่อค้าปลีก คิดเป็น%
- ☐ 12.4 ผู้บริโภค คิดเป็น%
- ☐ 12.5 โรงงาน คิดเป็น%
- ☐ 12.6 ส่งออกต่างประเทศ (โปรดระบุประเทศ)..... คิดเป็น%
- ☐ 12.7 อื่นๆ (โปรดระบุ)..... คิดเป็น%
13. ท่านขายสัตว์น้ำที่ไหน(โปรดระบุที่อยู่)
- ☐ 13.1 ที่สำนักงานของท่าน
- ☐ 13.2 แพรชุมชน
- ☐ 13.3 แพรปลาเอกชน
- ☐ 13.4 ตลาด
- ☐ 13.5 ส่งโรงงาน
- ☐ 13.6 สะพานปลา.....
- ☐ 13.7 อื่นๆ.....
14. ใครเป็นผู้กำหนดราคาขาย
- ☐ 14.1 ราคาตามตลาดทั่วไป
- ☐ 14.2 ผู้ซื้อ
- ☐ 14.3 กำหนดเองโดยคิดจากผลตอบแทนที่ต้องการ
- ☐ 14.4 กำหนดราคาาร่วมกันกับผู้ซื้อ
- ☐ 14.5 ประกาศของรัฐบาล
- ☐ 14.6 อื่นๆ (โปรดระบุ).....
15. ท่านทราบราคาขายมาก่อนหรือไม่
- ☐ 15.1 ไม่ทราบ ☐ 15.2 ทราบจาก.....
16. ราคาขายจริงเมื่อเปรียบเทียบกับราคาที่ทราบมาเป็นอย่างไ
- ☐ 16.1 ราคาขายสูงกว่าราคาที่ทราบ ☐ 16.2 ราคาขายเท่ากับราคาที่ทราบ ☐ 16.3 ราคาขายต่ำกว่าราคาที่ทราบ
17. ลักษณะการขายสัตว์น้ำของท่าน
- ☐ 17.1 คัดเกรดตามขนาด ☐ 17.2 คละขนาด ☐ 17.3 อื่นๆ.....
18. ลักษณะการจ่ายเงินซื้อสัตว์น้ำของท่าน
- ☐ 18.1 เงินสดทั้งหมด ☐ 18.2 เงินเชื่อทั้งหมด ระยะเวลาในการชำระ.....วัน
- ☐ 18.3 เงินสดร้อยละ..... เงินผ่อนร้อยละ.....

19. ลักษณะการรับเงินจากการขายสัตว์น้ำของท่าน

- ☐ 19.1 เงินสดทั้งหมด ☐ 19.2 เงินเชื่อทั้งหมด ระยะเวลาในการชำระ.....วัน
☐ 19.3 เงินสดร้อยละ..... เงินผ่อนร้อยละ.....

20. ลักษณะการขายสัตว์น้ำของท่านเป็นไปในรูปแบบใด(สามารถตอบได้มากกว่า 1 แบบ)

- ☐ 20.1 ประมูล ร้อยละ.....
☐ 20.2 ต่อรองราคา ร้อยละ.....
☐ 20.3 ตามข้อตกลง ร้อยละ.....
☐ 20.4 ประจำ(ไม่มีข้อผูกพัน) ร้อยละ.....
☐ 20.5 อื่นๆ (โปรดระบุ)..... ร้อยละ.....

21. ท่านคิดว่ามีปัญหา อุปสรรค และแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการประกอบธุรกิจซื้อ-ขายสัตว์น้ำอย่างไร

ประเภทของปัญหา	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางการแก้ไขปัญหา
21.1 สัตว์น้ำ (คุณภาพและปริมาณ)	21.1.1 ผลผลิตสัตว์น้ำในตลาดไม่เพียงพอ	
	21.1.2 ผลผลิตสัตว์น้ำในตลาดมีมาก	
	21.1.3 หาชนิดสัตว์น้ำที่ต้องการไม่ได้	
	21.1.4 มีสัตว์น้ำที่หลากหลายชนิด แต่มีปริมาณน้อย	
	21.1.5 สัตว์น้ำไม่ค่อยมีคุณภาพ คือ	
	21.1.6 อื่นๆ (โปรดระบุ).....	
	21.1.7	
21.2 ราคา	21.2.1 การติดราคาระหว่างผู้ประกอบการประเภทเดียวกัน	
	21.2.2 อื่นๆ (โปรดระบุ).....	
21.3 เงินทุน	21.3.1 เงินทุนสำรองมีน้อย	
	21.3.2 จำขิ้นเงินเชื่อล่าช้า	
	21.3.3 อื่นๆ (โปรดระบุ).....	

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถาม

ลงชื่อ..... (ผู้ให้ข้อมูล)
 (.....)
/...../.....

ลงชื่อ..... (ผู้บันทึกข้อมูล)
 (.....)
/...../.....

ภาคผนวก ข-5 แบบสอบถามสำหรับโรงงานอุตสาหกรรมสัตว์น้ำและภาคส่วนการผลิตสัตว์น้ำที่เกี่ยวข้อง

แบบสอบถาม

สำหรับโรงงานอุตสาหกรรมสัตว์น้ำและภาคส่วนการผลิตสัตว์น้ำที่เกี่ยวข้อง

โครงการวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุมชน กรณีศึกษาของชาวประมงพื้นบ้าน จังหวัดสตูล

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.
 ชื่อ – สกุล ผู้ให้สัมภาษณ์.....ตำแหน่ง.....
 ชื่อโรงงาน.....
 ชื่อ – สกุล เจ้าของโรงงาน.....
 ประเภทของโรงงาน.....
 ที่ตั้ง เลขที่..... หมู่..... ซอย..... ถนน..... ตำบล..... อำเภอ.....

โปรดกรอกข้อมูล หรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. อายุ.....ปี

2. ระดับการศึกษา

☐ 2.1 ไม่ได้ศึกษา

☐ 2.2 ประถมศึกษา

☐ 2.3 มัธยมศึกษาตอนต้น

☐ 2.4 มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.

☐ 2.5 ปริญญาตรี / ปวส.

☐ 2.6 สูงกว่าปริญญาตรี

3. ศาสนา

☐ 3.1 อิสลาม

☐ 3.2 พุทธ

☐ 3.3 คริสต์

☐ 3.4 อื่นๆ.....

4. สถานภาพ

☐ 4.1 โสด

☐ 4.2 สมรส

☐ 4.3 หย่าร้าง

☐ 4.4 ม่าย

5. ภูมิลำเนา

☐ 5.1 ที่อยู่ปัจจุบัน

☐ 5.2 ย้ายมาจากหมู่บ้าน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

6. ในกรณีที่ท่านย้ายมาจากที่อื่น ท่านอาศัยอยู่ในหมู่บ้านนี้เป็นเวลาปี

7. ท่านมีประสบการณ์ในการดำเนินงานโรงงานมาแล้วเป็นเวลา.....ปี

8. สาเหตุที่ท่านตัดสินใจเปิดดำเนินการ

☐ 8.1 รายได้ดี

☐ 8.2 สืบทอดกิจการจากบรรพบุรุษ / ญาติ พี่น้อง

☐ 8.3 เพื่อนชักชวน

☐ 8.4 หน่วยงานราชการแนะนำ

☐ 8.5 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

9. ท่านได้ความรู้ในการดำเนินการโรงงานจาก

☐ 9.1 บรรพบุรุษ / ญาติ พี่น้อง

☐ 9.2 เพื่อน

☐ 9.3 เรียนรู้ด้วยตนเอง

☐ 9.4 หน่วยงานราชการแนะนำ

☐ 9.5 ที่ปรึกษาธุรกิจ

☐ 9.6 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

10. ที่ดินที่ตั้งโรงงานมีเนื้อที่ทั้งหมด.....ไร่.....งาน.....ตารางวา

11. ที่ดินที่ตั้งโรงงานเป็นของท่านเองหรือไม่

☐ 11.1 ใช่

☐ 11.2 ไม่ใช่ค่าเช่า.....บาท/เดือน หรือบาท/ปี

12. จำนวนบุคลากรในโรงงาน.....คน

☐ 12.1 พนักงานประจำ.....คน

☐ 12.2 พนักงานรายวัน.....คน

13. รายได้ของโรงงานต่อเดือน

☐ 13.1 ต่ำกว่า 10,000 บาท

☐ 13.2 10,000 – 15,000 บาท

☐ 13.3 15,001 – 20,000 บาท

☐ 13.4 20,001 – 30,000 บาท

☐ 13.5 30,001 – 50,000 บาท

☐ 13.6 50,001 – 100,000 บาท

☐ 13.7 100,001 – 200,000 บาท

☐ 13.8 200,001 – 500,000 บาท

☐ 13.9 500,001 – 1,000,000 บาท

☐ 13.10 1,000,001 – 5,000,000 บาท

☐ 13.11 5,000,001 – 10,000,000 บาท

☐ 13.12 มากกว่า 10,000,000 บาท

14. รายจ่ายของโรงงานต่อเดือน

☐ 14.1 ต่ำกว่า 10,000 บาท

☐ 14.2 10,000 – 15,000 บาท

☐ 14.3 15,001 – 20,000 บาท

☐ 14.4 20,001 – 30,000 บาท

☐ 14.5 30,001 – 50,000 บาท

☐ 14.6 50,001 – 100,000 บาท

☐ 14.7 100,001 – 200,000 บาท

☐ 14.8 200,001 – 500,000 บาท

- ☐ 14.9 500,001 – 1,000,000 บาท ☐ 14.10 1,000,001 – 5,000,000 บาท
☐ 14.11 5,000,001 – 10,000,000 บาท ☐ 14.12 มากกว่า 10,000,000 บาท

15. โรงงานของท่านมีการหนี้สินหรือไม่

- ☐ 15.1 ไม่มี ☐ 15.2 มี
- ☐ 15.2.1 ธ.ก.สบาท
☐ 15.2.2 ธนาคารพาณิชย์อื่นๆบาท
☐ 15.2.3 สหกรณ์ต่างๆบาท
☐ 15.2.4 นายทุนเงินกู้บาท
☐ 15.2.5 ญาติบาท
☐ 15.2.6 เพื่อนบาท
☐ 15.2.7 อื่นๆ (โปรดระบุ).....บาท

16. สาเหตุของการเป็นหนี้เพื่อ

- ☐ 16.1 การลงทุนกิจการ ☐ 16.2 เป็นเงินทุนหมุนเวียน
☐ 16.3 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

17. ท่านซื้อสัตว์น้ำจากใคร (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 17.1 พ่อค้าผู้รวบรวมในหมู่บ้าน ☐ 17.2 พ่อค้าส่ง ☐ 17.3 ชาวประมง
☐ 17.4 แพรเอกชน ☐ 17.5 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

18. สถานที่ในการซื้อสัตว์น้ำของท่านคือ(สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ และ โปรดระบุที่อยู่)

- ☐ 18.1 รับซื้อที่โรงงานของตนเอง
☐ 18.2 รับซื้อที่แพชุมชน.....
☐ 18.3 รับซื้อที่แพปลาเอกชน.....
☐ 18.4 รับซื้อที่สะพานปลา.....
☐ 18.5 ออกไปรับซื้อตามหมู่บ้าน.....
☐ 18.6 อื่นๆ

19. ท่านรับซื้อปลาจากจังหวัดใดบ้าง

- ☐ 19.1 ชุมพร ☐ 19.2 ระนอง ☐ 19.3 สุราษฎร์ธานี ☐ 19.4 นครศรีธรรมราช
☐ 19.5 พังงา ☐ 19.6 ภูเก็ต ☐ 19.7 สตูล ☐ 19.8 กระบี่
☐ 19.9 ตรัง ☐ 19.10 พัทลุง ☐ 19.11 สงขลา ☐ 19.12 ปัตตานี
☐ 19.13 ยะลา ☐ 19.14 นราธิวาส

20. วิธีการในการซื้อสัตว์น้ำของท่านคือ

- ☐ 20.1 ประมูล ☐ 20.2 ตีอรรถราคา ☐ 20.3 ตามพันธสัญญา
☐ 20.4 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

21. ในการกำหนดราคาการรับซื้อสัตว์น้ำ ท่านใช้สิ่งใดเป็นเกณฑ์

- ☐ 21.1 ราคาสะพานปลา ☐ 21.2 ประกาศของรัฐบาล
☐ 21.3 ผลตอบแทนที่ต้องการ ☐ 21.4 คุณภาพของสัตว์น้ำ
☐ 21.5 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

22. ลักษณะการซื้อสัตว์น้ำของท่าน

- ☐ 22.1 คัดตามขนาด ☐ 22.2 คัดขนาด ☐ 22.3 อื่นๆ.....

23. สัตว์น้ำที่ท่านต้องการมีชนิดอะไรบ้าง คุณภาพเป็นอย่างไร ขนาดเท่าใด และปริมาณเท่าไร และช่วงเวลาใดที่ต้องการ

ลำดับที่	ชนิด	ระดับคุณภาพ			ขนาด (ตัว/กก.)	ปริมาณ(กก.)	ช่วงระยะเวลา	
		ดี	ปาน กลาง	ต่ำ			จาก (เดือน)	ถึง (เดือน)
23.1								
23.2								
23.3								
23.4								
23.5								

24. ลักษณะการจ่ายเงินค่าสัตว์น้ำของท่านเป็นรูปแบบใด

- ☐ 24.1 เงินสดทั้งหมด ☐ 24.2 เงินเชื่อทั้งหมด ระยะเวลาในการชำระ.....วัน
☐ 24.3 เงินสดร้อยละ..... เงินผ่อนร้อยละ.....

25. ท่านคิดว่ามีปัญหา อุปสรรค และแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการดำเนินการโรงงานอย่างไร

ประเภทของปัญหา	ปัญหาและอุปสรรค	แนวทางการแก้ไขปัญหา
25.1 สัตว์น้ำ (คุณภาพและปริมาณ)		
25.2 ราคา		
25.3 เงินทุน		
25.4 อื่นๆ (โปรดระบุ)		

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถาม

ลงชื่อ..... (ผู้ให้ข้อมูล)
(.....)
...../...../.....

ลงชื่อ..... (ผู้บันทึกข้อมูล)
(.....)
...../...../.....

ภาคผนวก ข-6แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของประชากรในจังหวัดสตูล

แบบสอบถาม
ข้อมูลพื้นฐานของประชากรในจังหวัดสตูล
โครงการวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุมชน กรณีศึกษาของชาวประมงพื้นบ้าน จังหวัดสตูล

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ชื่อ – สกุล ผู้ให้สัมภาษณ์.....

ที่อยู่ บ้านเลขที่.....หมู่บ้าน.....ตำบล.....อำเภอ.....

โปรดกรอกข้อมูล หรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ ☐ 1.1 ชาย ☐ 1.2 หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ระดับการศึกษา

☐ 3.1 ไม่ได้ศึกษา

☐ 3.2 ประถมศึกษา

☐ 3.3 มัธยมศึกษาตอนต้น

☐ 3.4 มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.

☐ 3.5 ปริญญาตรี / ปวส.

☐ 3.6 สูงกว่าปริญญาตรี

4. ศาสนา

☐ 4.1 อิสลาม

☐ 4.2 พุทธ

☐ 4.3 คริสต์

☐ 4.4 อื่นๆ.....

5. สถานภาพ

☐ 5.1 โสด

☐ 5.2 สมรส

☐ 5.3 หย่าร้าง

☐ 5.4 ม่าย

6. ภูมิลำเนา

☐ 6.1 ที่อยู่ปัจจุบัน

☐ 6.2 ย้ายมาจากหมู่บ้าน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

7. ในกรณีที่ท่านย้ายมาจากที่อื่น ท่านอาศัยอยู่ในหมู่บ้านนี้เป็นเวลาปี

8. อาชีพหลัก(อาชีพที่ทำรายได้หลักให้แก่ครัวเรือน)

☐ 8.1 ประมง (เป็นเจ้าของ)

☐ 8.2 รับจ้างทำประมง

☐ 8.3 รับจ้างทั่วไป

☐ 8.4 เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

☐ 8.5 ค้าขาย

☐ 8.6 ทำนา

☐ 8.7 ทำสวน

☐ 8.8 เลี้ยงสัตว์

☐ 8.9 อื่นๆ(โปรดระบุ).....

9. อาชีพรอง (สามารถเลือกตอบได้ไม่เกิน 2 ข้อ)

☐ 9.1 ประมง (เป็นเจ้าของ)

☐ 9.2 รับจ้างทำประมง

☐ 9.3 รับจ้างทั่วไป

☐ 9.4 เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

☐ 9.5 ค้าขาย

☐ 9.6 ทำนา

☐ 9.7 ทำสวน

☐ 9.8 เลี้ยงสัตว์

☐ 9.9 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

10. สมาชิกที่อยู่ในครอบครัวปัจจุบันทั้งหมด.....คน

☐ 10.1 จำนวนสมาชิกที่สร้างรายได้ให้ครอบครัวคน

☐ 10.2 จำนวนสมาชิกที่ไม่มีรายได้.....คน

ประกอบด้วย เด็ก.....คน

ผู้สูงอายุ.....คน

ผู้พิการ.....คน

ผู้ป่วยเรื้อรัง.....คน

ผู้ว่างงาน.....คน

11. ท่านมีที่ดินเป็นของตนเองหรือไม่

☐ 11.1 ไม่มี ☐ 11.2 มี ประมาณ.....ไร่.....งาน.....ตารางวา

12. รายได้ของครัวเรือนต่อเดือน

12.1 รายได้จากอาชีพหลัก

☐ 12.1.1 ต่ำกว่า 3,000 บาท

☐ 12.1.2 3,000 – 5,000 บาท

☐ 12.1.3 5,001 – 8,000 บาท

☐ 12.1.4 8,001 – 12,000 บาท

☐ 12.1.5 12,001 – 17,000 บาท

☐ 12.1.6 17,001 – 23,000 บาท

☐ 12.1.7 23,001 – 30,000 บาท

☐ 12.1.8 30,001 – 50,000 บาท

☐ 12.1.9 50,001 – 70,000 บาท

☐ 12.1.10 70,001 – 100,000 บาท

☐ 12.1.11 สูงกว่า 100,000 บาท

12.2 รายได้จากอาชีพรอง

☐ 12.2.1 ต่ำกว่า 3,000 บาท

☐ 12.2.2 3,000 – 5,000 บาท

☐ 12.2.3 5,001 – 8,000 บาท

☐ 12.2.4 8,001 – 12,000 บาท

☐ 12.2.5 12,001 – 17,000 บาท

☐ 12.2.6 17,001 – 23,000 บาท

- ☐ 12.2.7 23,001 – 30,000 บาท
☐ 12.2.9 50,001 – 70,000 บาท
☐ 12.2.11 สูงกว่า 100,000 บาท

- ☐ 12.2.8 30,001 – 50,000 บาท
☐ 12.2.10 70,001 – 100,000 บาท

13. รายจ่ายของครัวเรือนต่อเดือน

☐ 13.1 ต่ำกว่า 3,000 บาท	☐ 13.2 3,000 – 5,000 บาท
☐ 13.3 5,001 – 8,000 บาท	☐ 13.4 8,001 – 12,000 บาท
☐ 13.5 12,001 – 17,000 บาท	☐ 13.6 17,001 – 23,000 บาท
☐ 13.7 23,001 – 30,000 บาท	☐ 13.8 30,001 – 50,000 บาท
☐ 13.9 50,001 – 70,000 บาท	☐ 13.10 70,001 – 100,000 บาท
☐ 13.11 สูงกว่า 100,000 บาท	

14. ครัวเรือนของท่านมีการออมทรัพย์หรือไม่

- ☐ 14.1 ไม่มี ☐ 14.2 มี
☐ 14.2.1 ข.ก.ส.	บาท
☐ 14.2.2 ธนาคารพาณิชย์อื่นๆ	บาท
☐ 14.2.3 สหกรณ์ต่างๆ	บาท
☐ 14.2.4 กลุ่มออมทรัพย์	บาท
☐ 14.2.5 สมาชิกแชร์	บาท
☐ 14.2.6 อื่นๆ (โปรดระบุ).....	บาท

15. ครัวเรือนของท่านมีการหนี้สินหรือไม่

- ☐ 15.1 ไม่มี ☐ 15.2 มี
☐ 15.2.1 ข.ก.ส.	บาท
☐ 15.2.2 ธนาคารพาณิชย์อื่นๆ	บาท
☐ 15.2.3 สหกรณ์ต่างๆ	บาท
☐ 15.2.4 กองทุนต่างๆ ของหมู่บ้าน	บาท
☐ 15.2.5 กลุ่มออมทรัพย์	บาท
☐ 15.2.6 องค์การสะพานปลาจังหวัดสตูล	บาท
☐ 15.2.7 เจ้าแม่แพเอกชน	บาท
☐ 15.2.8 นายทุนเงินกู้	บาท
☐ 15.2.9 สมาชิกแชร์	บาท
☐ 15.2.10 ญาติ	บาท
☐ 15.2.11 เพื่อน	บาท
☐ 15.2.12 อื่นๆ (โปรดระบุ).....	บาท

16. สาเหตุของการเป็นหนี้เพื่อ

☐ 16.1 ค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน	☐ 16.2 ค่าการศึกษาบุตร
☐ 16.3 ค่าที่อยู่อาศัย	☐ 16.4 ค่ารักษาพยาบาล
☐ 16.5 ค่าเครื่องมือประกอบอาชีพ	☐ 16.6 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถาม

ลงชื่อ..... (ผู้ให้ข้อมูล)
 (.....)
/...../.....

ลงชื่อ..... (ผู้บันทึกข้อมูล)
 (.....)
/...../.....

ภาคผนวก ข -7แบบสอบถามข้อมูลการทำประมงพื้นบ้านของสมาชิกแพชุมชน

เล่มที่ _____ / _____
ข้อมูลการทำประมงพื้นบ้าน
ของสมาชิกแพ _____
ประจำเดือน _____
ชื่อ-สกุล ผู้ให้ข้อมูล _____
เบอร์โทรศัพท์ _____
สถานที่ติดต่อผู้ให้ข้อมูล
บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ บ้าน _____
ตำบล _____ อำเภอ _____
จังหวัดสตูล รหัสไปรษณีย์ _____

ส่วนที่ 1

ข้อมูลเรือและเครื่องยนต์เรือที่ใช้ในการทำประมงพื้นบ้าน(กรอกครั้งเดียว ตลอดระยะเวลาการบันทึก)

ข้อมูลเกี่ยวกับเรือ

1. ชื่อเรือที่ใช้ทำประมง คือ _____
2. ขนาดความยาวของเรือ คือ _____
3. ขนาดความกว้างของเรือ คือ _____
4. เรือเป็นเรือของท่านเองหรือไม่? ☐ ก. ใช่ ☐ ข. ไม่ใช่ โดยมีค่าเช่าคิดเป็น _____ บาท/เดือน
5. หากเรือเป็นของท่านเอง ราคาเรือคือ _____ บาท

ข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องยนต์เรือที่ใช้

1. เครื่องยนต์ยี่ห้อ _____ รุ่น _____
2. ขนาดของเครื่องยนต์ _____ แรงม้า
3. ใช้น้ำมัน _____
4. เครื่องยนต์เป็นของท่านหรือไม่? ☐ ก. ใช่ ☐ ข. ไม่ใช่โดยเป็นของ _____

ส่วนที่ 2

ข้อมูลการทำประมงพื้นบ้าน ประจำวันที่ _____ เดือน _____ ปี _____

1. วันนี้ท่านได้ออกไปทำประมงหรือไม่? ☐ ก. ได้ออก ☐ ข. ไม่ได้ ออก เนื่องจาก _____
2. วันนี้ท่านทำประมงรวมทั้งสิ้น _____ ชั่วโมง โดยช่วงเวลาในการทำประมงของท่าน คือ _____ น. ถึง _____ น.
3. วันนี้ท่านทำประมงในบริเวณใด (โปรดเลือกระบุตำแหน่งจากแผนที่ประกอบ) _____
4. วันนี้มีผู้ท่อกออกไปทำประมงร่วมกับท่าน _____ คน โดยเป็น ☐ ก.แรงงานในครัวเรือน _____ คน ☐ ข.แรงงานจ้าง _____ คน
5. ค่าใช้จ่ายในการออกเรือไปทำประมงของท่านในวันนี้ ประกอบด้วย
☐ ก.ค่าน้ำมันเรือ _____ บาท ☐ ข.ค่าน้ำแข็ง _____ บาท ☐ ค.ค่าจ้างแรงงานทำประมง (ถ้ามี) _____ บาท

☐ ง.ค่าอาหาร (รวมถึงลูกเรือด้วยหากท่านเป็นผู้จ่าย) _____ บาท

☐ จ.อื่นๆ _____ บาท

6. เครื่องมือที่ท่านใช้ในการทำประมงในวันนี้ คือ

ก. _____ ขนาด _____ จำนวน _____
ข. _____ ขนาด _____ จำนวน _____
ค. _____ ขนาด _____ จำนวน _____
ง. _____ ขนาด _____ จำนวน _____
จ. _____ ขนาด _____ จำนวน _____

7. สัตว์น้ำที่ท่านจับได้มีชนิดอะไรบ้าง และท่านมีการบริหารจัดการสัตว์น้ำแต่ละชนิดอย่างไร?

(1) ชนิดสัตว์น้ำ	(2) ขนาด (กิโลกรัม/ก.ก.)	(3) น้ำหนักของสัตว์ น้ำที่จับได้ ทั้งหมด (ก.ก.)	(4) น้ำหนักของ สัตว์น้ำที่เก็บไว้ บริโภคเอง (ก.ก.)	(5) น้ำหนักของ สัตว์น้ำที่ขาย (ก.ก.)	(6) ราคาขาย (บาท/ก.ก.)	(7) ผู้รับซื้อสัตว์น้ำ (ดูรายละเอียดที่หมายเหตุ)
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						

หมายเหตุ: จากตารางในข้อ 7 ช่องที่ (7) ให้ท่านเลือกตัวเลือกตัวอักษร ก-ข จากข้างล่างนี้ไปกรอกโดยที่

ก หมายถึง พ่อค้าคนกลางในหมู่บ้าน

ข หมายถึง พ่อค้าคนกลางนอกหมู่บ้าน

ค หมายถึง ผู้บริโภคโดยตรง

ง หมายถึง แพปลาเอกชน(โปรดระบุชื่อแพด้วย)

จ หมายถึง โรงงานแปรรูปสัตว์น้ำ (โปรดระบุชื่อโรงงานด้วย)

ฉ หมายถึง แพชุมชน(โปรดระบุชื่อแพด้วย)

ช หมายถึง อื่นๆ (โปรดระบุสถานที่ หรือชื่อกลุ่มผู้รับซื้อด้วย)

8. ปัญหาและอุปสรรคในการทำประมงของท่านวันนี้ คือ _____

ภาคผนวก ข-8แบบสอบถามข้อมูลการค้ำสัตว์น้ำของแพปลา

เล่มที่ ____ / ____	
ข้อมูลการค้ำสัตว์น้ำ(สำหรับแพ)	
ประจำเดือน _____	
แพ _____	
ชื่อ-สกุล ผู้กรอกข้อมูล _____	
เบอร์โทรศัพท์ _____	
ที่ตั้งแพ	
บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____	บ้าน _____
ตำบล _____	อำเภอ _____
จังหวัด _____	รหัสไปรษณีย์ _____

ข้อมูลการค้ำสัตว์น้ำ ประจำเดือน _____ ปี _____

ค่าใช้จ่ายในการค้ำสัตว์น้ำประจำเดือนนี้

รายการ	ราคา (บาท/เดือน)
1 ค่าน้ำ	
2 ค่าไฟฟ้า	
3 ค่าเช่าสำนักงาน/อาคาร/ที่ดิน/พื้นที่ขาย	
4 ค่าเช่ารถยนต์	
5 ค่าเช่ารถจักรยานยนต์	
6 ค่าวัสดุสำนักงาน	
7 ค่าโทรศัพท์/โทรสาร/Internet	
8 ค่าบำรุงรักษา/ซ่อมแซม ยานพาหนะ	
9 ค่าบำรุงรักษา/ซ่อมแซม อุปกรณ์สำนักงาน	
10 ค่าบำรุงรักษา/ซ่อมแซม อุปกรณ์ในการค้ำสัตว์น้ำ	
11 ค่าตอบแทนกรรมการบริหารแพ	
12 อื่นๆ.....	

ข้อมูลการค้าสัตว์น้ำ ประจำวันที่ _____ เดือน _____ ปี _____

ค่าจ้างแรงงาน (ถ้ามี)

ประเภทของงาน	จำนวน คน	ค่าจ้าง (บาท/คน/วัน)	รวม (บาท/วัน)
1 งานบริหาร			
2 งานจัดทำบัญชี			
3 งานเช็กจำนวน/คัดขนาดสัตว์น้ำ			
4 งานขนถ่ายสัตว์น้ำ			
5 งานขายสัตว์น้ำ			
6 ทำงานทุกประเภทละกัน			
7 อื่นๆ.....			

ค่าใช้จ่ายในการค้าสัตว์น้ำในวันนี้

รายการ	ราคา (บาท/วัน)
1 น้ำแข็งที่ใช้แช่สัตว์น้ำ	
2 เกลือ	
3 ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงรถ (ในการขนส่ง)	
4 ค่าอุ้งบรรจุสัตว์น้ำขาย	
5 อื่นๆ.....	
.....	

การขายสัตว์น้ำ

ชนิด ที่	ชนิดสัตว์น้ำ	ขนาด (ตัว/ก.ก.)	การขาย		
			ปริมาณ ขาย (ก.ก.)	ราคาขาย (บาท/ก.ก.)	แหล่งที่ขาย

สัตว์น้ำอื่นๆ ที่ผู้บริโภครต้องการซื้อในวันนี้
แต่แพไม่มีขาย

ชนิด ที่	ชนิดสัตว์น้ำ	ขนาด (ตัว/ก.ก.)	จำนวน (ก.ก.)

*การรับซื้อสัตว์น้ำสามารถบันทึกได้จากบิลของแพ

รายได้จากธุรกิจอื่นๆที่แพประกอบกิจการ

ลำดับที่	ประเภท	รายได้ (บาท)

ปัญหาและอุปสรรคในการซื้อ - ขายสัตว์น้ำ

ข้อที่	ปัญหาและอุปสรรค

ส่วนที่1 หน้าปก

ข้อมูลแพ _____	
ที่ตั้งแพ	
บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ บ้าน _____	
ตำบล _____ อำเภอ _____	
จังหวัด _____ รหัสไปรษณีย์ _____	
เบอร์ติดต่อ _____ โทรสาร _____	

ส่วนที่ 2 รายละเอียด

แพ.....

1. ได้มีการจัดตั้งแพขึ้นมาในปี.....

2. รายละเอียดเพิ่มเติมของการจัดตั้ง

แพ.....

.....
.....
.....

3. ในช่วงเริ่มต้นจัดตั้งแพมีสมาชิก จำนวน.....คน และปัจจุบันแพมีสมาชิก จำนวนคน

4. การเปลี่ยนแปลงจำนวนสมาชิกแพตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน (สาเหตุ และจำนวน ที่มีการเปลี่ยนแปลง).....

.....
.....
.....

5. แพมีใบอนุญาตในการประกอบกิจการแฟปลาหรือไม่ ☐ มี ☐ ไม่มี

6. แหล่งที่มาของเงินทุนในการดำเนินงานแพ

คือ.....

.....
.....

7. ทรัพย์สินของแพ

ทรัพย์สิน	จำนวน	ราคา/หน่วย (บ./หน่วย)	ราคารวม (บ.)	อายุการใช้งาน (ปี)	ปีที่ซื้อ
1 ที่ดิน(.....ไร่.....งาน.....ตร.ว.)					
2 สำนักงาน/อาคาร (ค่าก่อสร้าง)					
3 ห้องเย็น ขนาด.....ตัน					

4	รถยนต์ 4 ล้อ				
5	รถยนต์ 6 ล้อ				
6	รถยนต์ 10 ล้อ				
7	รถจักรยานยนต์				
8	รถจักรยานยนต์สามล้อพ่วง				
9	รถซาเล้ง				
10	รถเข็น				
11	กระบะใส่สัตว์น้ำ				
12	ลังน้ำแข็ง				
13	ถาด				
14	ถังน้ำ				
15	ถังขยะ				
16	ตาชั่ง				
17	วิทยุสื่อสาร				
18	โทรศัพท์				
19	เครื่องโทรสาร				
20	คอมพิวเตอร์				
21	เครื่องพิมพ์				
22	เครื่องพิมพ์ดีด				
23	อื่นๆ				

8. แพมมีรูปแบบการบริหารอย่างไร (การจัดสรรเงินหมุนเวียน เงินปันผล เงินสวัสดิการ ค่าตอบแทนกรรมการบริหารแพ และเงินที่ใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ในชุมชน)

.....

9. โดยเฉลี่ยแล้วผู้ที่มาขายสัตว์น้ำให้แพประกอบด้วย สมาชิกแพ..... และชาวประมงทั่วไป.....

10. แพมีวิธีในการรับซื้อสัตว์น้ำอย่างไร (เรียงลำดับขั้นตอน)

.....

11. เมื่อรับซื้อสัตว์น้ำมาแล้ว แพมีวิธีในการบริหารจัดการสัตว์น้ำนั้นต่อไปอย่างไร (เรียงลำดับขั้นตอน)

.....

12. เมื่อรับซื้อสัตว์น้ำมาแล้ว แพมีวิธีการใดในการเก็บรักษาสัตว์น้ำให้คงคุณภาพไว้มากที่สุด

.....

13. หากแพขายสัตว์น้ำไม่หมดในวันนั้น แพมีวิธีการใดในการเก็บรักษาสัตว์น้ำให้คงคุณภาพมากที่สุด เพื่อเก็บไว้ขายในวันต่อไป

.....

14. แพมีวิธีในการบริหารราคาซื้อ-ขายสัตว์น้ำอย่างไร

.....

15. แพมีวิธีการจัดการอย่างไรกับสัตว์น้ำที่ขายไม่หมด

.....

16. นอกจากลูกค้าผู้รับซื้อสัตว์น้ำจากแพประจำแล้ว แพมีการขายสัตว์น้ำให้กับลูกค้าผู้รับซื้อสัตว์น้ำจากแพรายใหม่ๆ บ้างหรือไม่

☐ มี ☐ ไม่มี

17. หากแพขายสัตว์น้ำให้ลูกค้ารายใหม่ๆ ด้วย แพมีวิธีการอย่างไรในการติดต่อเพื่อหาลูกค้ารายใหม่ๆ

.....

.....

18. ในช่วงที่สัตว์น้ำของแพมีจำนวนไม่พอกับความต้องการของลูกค้าผู้รับซื้อสัตว์น้ำจากแพแต่ละราย แพมีวิธีการใดในการจะตัดสินใจว่าควร
จะขายให้ลูกค้าแพรายใด และแพมีวิธีการในการปฏิเสธลูกค้ารายอื่นอย่างไร

.....

.....

19. นอกจากการซื้อ-ขายสัตว์น้ำแล้ว แพดำเนินธุรกิจอื่นใดอีกบ้าง

.....

.....

20. ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของการดำเนินงานแพมีอะไรบ้าง

.....

.....

21. ปัจจุบันแพได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานหรือองค์กรใดบ้าง(ในรูปแบบใด การสนับสนุนจำนวนเท่าไร และให้การสนับสนุนตั้งแต่
เมื่อไร)

.....

.....

22. สถานะของแพในปัจจุบันอยู่ในเกณฑ์ใด ☐ ดี ☐ ปานกลาง ☐ ค่อนข้างแย่ ☐ แย่ ☐ เลิกกิจการ

23. หากแพเลิกกิจการไปแล้ว สาเหตุของการเลิกกิจการเนื่องจากอะไร

.....

.....

24. รายละเอียดเพิ่มเติม

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ให้ข้อมูล

()

...../...../.....

ลงชื่อ.....ผู้กรอกข้อมูล

()

...../...../.....

ภาคผนวก ข -10แบบสอบถามข้อมูลการค้าสัตว์น้ำสำหรับพ่อค้าแม่ค้าสัตว์น้ำ

ข้อมูลพ่อค้า-แม่ค้าสัตว์น้ำ

- ชื่อ – สกุลเบอร์โทรศัพท์.....
- ที่อยู่ ☐ ที่เดียวกับที่ระบุในบัตรประชาชน ☐ ที่อยู่จริง ซึ่งเป็นคนละที่กับที่ระบุในบัตรประชาชน
ที่อยู่ บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....บ้าน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
- เงินทุน เงินทุนเริ่มดำเนินการ.....บาท เงินทุนหมุนเวียน.....บาท/เดือน
* หากการระดมเงินทุนหมุนเวียนเป็น “บาท/รอบการซื้อขาย” มีระยะเวลา.....วัน

- ที่ดิน อาคารสำนักงาน และห้องเย็น

รายการ	ราคาซื้อ / ราคาก่อสร้าง (บาท)	อายุการใช้งาน (ปี)
1 ที่ดิน(.....ไร่.....งาน.....ตร.วา)		
2 สำนักงาน/อาคาร (ค่าก่อสร้าง)		
3 ห้องเย็น ขนาด.....ตัน		

- ทรัพย์สินอื่นๆ (ยกเว้น ที่ดิน อาคารสำนักงาน และห้องเย็น) ที่ใช้ในการค้าขายสัตว์น้ำ

รายการ	จำนวน	ราคา/หน่วย (บาท)	ราคารวม (บาท)	อายุการใช้งาน (ปี)
1 รถยนต์ 4 ล้อ				
2 รถยนต์ 6 ล้อ				
3 รถยนต์ 10 ล้อ				
4 รถจักรยานยนต์				
5 รถจักรยานยนต์สามล้อพ่วง				
6 รถซาเล้ง				
7 รถเข็น				
8 กระบะใส่สัตว์น้ำ				
9 สลึงน้ำแข็ง				
10 ถาด				
11 ถังน้ำ				
12 ถังขยะ				
13 คาชั่ง				
14 วิทยุสื่อสาร				
15 โทรศัพท์				
16 เครื่องโทรสาร				
17 คอมพิวเตอร์				
18 เครื่องพิมพ์				
19 เครื่องพิมพ์ดีด				

- รายได้.....
.....
.....

- การซื้อขายสัตว์น้ำ.....

ลำดับที่	ชื่อ/กลุ่ม และสถานที่ของผู้ขาย	%การรับซื้อ	สถานที่ที่ทำการรับซื้อสัตว์น้ำ

8. การขายสัตว์น้ำ.....

ลำดับที่	ชื่อ/กลุ่ม และสถานที่อยู่ของผู้ซื้อ	%การขาย	สถานที่ทำการขายสัตว์น้ำ

9. ท่านมีวิธีการคัดเลือกผู้ที่จะขายสัตว์น้ำให้แก่ท่านอย่างไร โปรดอธิบาย.....

10. ท่านมีวิธีการตรวจสอบคุณภาพสัตว์น้ำในการรับซื้ออย่างไร โปรดอธิบาย.....

11. หากท่านขายสัตว์น้ำไม่หมดในวันนั้นๆ ท่านมีวิธีการใดในการเก็บรักษาสัตว์น้ำเพื่อให้คงคุณภาพไว้มากที่สุด เพื่อขายในวันต่อๆ ไป โปรดอธิบาย.....

12. สัตว์น้ำสดที่ท่านไม่นำไปขายแล้ว ท่านนำไปทำอะไร.....

13. ปัญหาและอุปสรรคในการค้าขายสัตว์น้ำ.....

14. รายละเอียดเพิ่มเติม.....

15. ตารางเวลาการประกอบอาชีพค้าขายสดวันนี้

เวลา (น.)	01.00	02.00	03.00	04.00	05.00	06.00	07.00	08.00	09.00	10.00	11.00	12.00	13.00	14.00	15.00	16.00	17.00	18.00	19.00	20.00	21.00	22.00	23.00	24.00
วัน	02.00	03.00	04.00	05.00	06.00	07.00	08.00	09.00	10.00	11.00	12.00	13.00	14.00	15.00	16.00	17.00	18.00	19.00	20.00	21.00	22.00	23.00	24.00	01.00
จันทร์																								
อังคาร																								
พุธ																								
พฤหัสบดี																								
ศุกร์																								
เสาร์																								
อาทิตย์																								

ลงชื่อ.....ผู้กรอกข้อมูล

()

วันที่...../...../.....

ภาคผนวก ข -11แบบสอบถามข้อมูลการค้ำสัตว์น้ำสำหรับพ่อค้าแม่ค้าสัตว์น้ำ (logbook)

ส่วนที่ 1 ปก

เล่มที่ ____ / ____

ข้อมูลการค้ำสัตว์น้ำ(สำหรับพ่อค้า-แม่ค้าสัตว์น้ำ)

ประจำเดือน _____

ชื่อ-สกุล ผู้ให้ข้อมูล _____

เบอร์โทรศัพท์ _____

สถานที่ติดต่อผู้ให้ข้อมูล

บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ บ้าน _____

ตำบล _____ อำเภอ _____

จังหวัด _____ รหัสไปรษณีย์ _____

ส่วนที่ 2 รายละเอียด

ข้อมูลการค้ำสัตว์น้ำประจำเดือน _____ ปี _____

ค่าใช้จ่ายในการค้ำสัตว์น้ำประจำเดือน _____ ปี _____

รายการ	ราคา (บาท/เดือน)
1 ค่าน้ำ	
2 ค่าไฟฟ้า	
3 ค่าเช่าสำนักงาน/อาคาร/ที่ดิน/พื้นที่ขาย	
4 ค่าวัสดุสำนักงาน	
5 ค่าโทรศัพท์/โทรสาร/Internet	
6 ค่าบำรุงรักษา/ซ่อมแซม ยานพาหนะ	
7 ค่าบำรุงรักษา/ซ่อมแซม อุปกรณ์สำนักงาน	
8 ค่าบำรุงรักษา/ซ่อมแซม อุปกรณ์ในการค้ำสัตว์น้ำ	
9 อื่นๆ.....	
.....	

ข้อมูลการค้ำสัตว์น้ำ ประจำวันที่ _____ เดือน _____ ปี _____

ค่าจ้างแรงงาน (ถ้ามี)

ประเภทของงาน	จำนวน คน	ค่าจ้าง (บาท/คน/วัน)	รวม (บาท/วัน)
1 งานบริหาร			
2 งานจัดทำบัญชี			
3 งานเช็กจำนวน/คัดขนาดสัตว์น้ำ			
4 งานขนถ่ายสัตว์น้ำ			
5 งานขายสัตว์น้ำ			
6 ทำงานทุกประเภทคละกัน			
7 อื่นๆ.....			
.....			

ค่าใช้จ่ายในการค้ำสัตว์น้ำในวันนี้

รายการ	ราคา (บาท/วัน)
1 น้ำแข็งที่ใช้แช่สัตว์น้ำ	
2 เกลือ	
3 ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงรถ (ในการขนส่ง)	
4 ค่าเช่ารถ	
5 ค่าถุงบรรจุสัตว์น้ำขาย	
6 อื่นๆ.....	
.....	
.....	
.....	

การซื้อขายสัตว์น้ำ

ชนิดที่	ชนิดสัตว์น้ำ	ขนาด (ตัว/ก.ก.)	การซื้อ			การขาย		
			ปริมาณรับซื้อ (ก.ก.)	ราคารับซื้อ (บาท/ก.ก.)	แหล่งที่รับซื้อ	ปริมาณขาย (ก.ก.)	ราคาขาย (บาท/ก.ก.)	แหล่งที่ขาย

สัตว์น้ำอื่นๆ ที่ผู้บริโภคต้องการซื้อในวันนี้แต่ไม่มีขาย

ชนิดที่	ชนิดสัตว์น้ำ	ขนาด (ตัว/ก.ก.)	จำนวน (ก.ก.)

ปัญหาและอุปสรรคในการซื้อ-ขายสัตว์น้ำ

ข้อที่	ปัญหาและอุปสรรค

ภาพ

1. ชื่อตลาด/ทาง.....
2. ประเภทของกิจการ.....
3. ชื่อ – สกุล ผู้ให้ข้อมูลเบอร์โทรศัพท์.....
4. ราคาสัตว์น้ำ แหล่งที่มา

ลำดับ	ชนิดสัตว์น้ำ	ขนาด	ราคา (บาท/กก)	แหล่งที่มา

ลงชื่อ.....ผู้กรอกข้อมูล

(.....)
...../...../.....

ภาคผนวก ข-13 แบบสอบถามสำหรับโรงงานอุตสาหกรรม

ข้อมูลโรงงานสัตว์น้ำ

1. ชื่อโรงงาน.....
2. ประเภทของกิจการ.....
3. ชื่อ – สกุล ผู้ให้ข้อมูลเบอร์โทรศัพท์.....
4. ที่ตั้งโรงงาน เลขที่.....หมู่ที่.....บ้าน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
5. การซื้อสัตว์น้ำ(ให้นักวิจัยเช็คเปอร์เซ็นต์เทียบกับแหล่งรับซื้อ ในตารางการซื้อ-ขายสัตว์น้ำ ใน Logbook ด้วย)

ลำดับที่	ชื่อ/กลุ่ม และสถานที่ของผู้ขาย	%การรับซื้อ	สถานที่ที่ทำการรับซื้อสัตว์น้ำ

6. โรงงานมีวิธีการคัดเลือกผู้ที่จะขายสัตว์น้ำให้แก่โรงงานอย่างไร (เช่น รู้จักเป็นการส่วนตัว / เป็นเจ้าประจำ / เปลี่ยนไปเรื่อยๆ ตามคุณภาพสัตว์น้ำที่มี / มีกระผูกพันต่างๆ เป็นต้น).....
.....
7. ในการซื้อสัตว์น้ำ โรงงานคิดค่าขนส่งสัตว์น้ำรวมกับค่าสัตว์น้ำเลยหรือไม่? ☐ คิดรวม ☐ คิดแยก
8. หากมีการคิดค่าขนส่งสัตว์น้ำแยกจากค่าสัตว์น้ำ ใครเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ และหากโรงงานเป็นผู้รับผิดชอบ โรงงานมีวิธีการคิดค่าขนส่งสัตว์น้ำอย่างไร
.....
9. โรงงานมีวิธีการตรวจสอบคุณภาพสัตว์น้ำในการรับซื้ออย่างไร.....
.....
10. โรงงานใช้วิธีการใดในการเก็บรักษาสัตว์น้ำเพื่อให้คงคุณภาพไว้มากที่สุด ก่อนเข้าสู่กระบวนการผลิต.....
11. โรงงานมีวิธีการจัดการอย่างไรต่อสัตว์น้ำที่ไม่ผ่านการคัดเลือกเพื่อเข้าสู่กระบวนการผลิต.....
.....
12. ปัญหาและอุปสรรคในการรับซื้อสัตว์น้ำของโรงงานมีอะไรบ้าง
.....
.....
13. รายละเอียดเพิ่มเติม.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้ให้ข้อมูล
(.....)
...../...../.....

ลงชื่อ.....ผู้กรอกข้อมูล
(.....)
...../...../.....

ภาคผนวก ค

ตารางกิจกรรมการดำเนินงานของโครงการฯ
และผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินงาน

1. ตารางกิจกรรมการดำเนินงานของโครงการฯ

กิจกรรม	ปี 2552						ปี 2553										ปี 2554			
	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.
1. สำรวจพื้นที่เตรียมอุปกรณ์ และจัดทำแบบสอบถาม	←-→		←-→																	
2. การจัดเก็บข้อมูลจำนวนครัวเรือนชาวประมงพื้นบ้าน ผู้ประกอบการธุรกิจสัตว์น้ำ (แพปลา พ่อค้าปลีก พ่อค้าส่ง) โรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับสัตว์น้ำที่จับ ได้จากชาวประมงพื้นบ้านในจังหวัดสตูล		←-→		←-→				←-→												
3. จัดเก็บข้อมูลสภาพชุมชนของชาวประมงพื้นบ้านจากพื้นที่ตัวอย่าง 7 ชุมชน		←-→		←-→				←-→												
4. การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพชุมชน จำนวนครัวเรือนชาวประมงพื้นบ้าน ผู้ประกอบการธุรกิจสัตว์น้ำ โรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดสตูล			←-→	←-→			←-→													
5. จัดทำบัญชีโครงการและรายการการวิจัย เพื่อรายงานความก้าวหน้า			←-→				←-→													
6. การจัดเก็บข้อมูลปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ แหล่งทำการประมงของชาวประมงพื้นบ้านในช่วงลมมรสุมตะวันตกเฉียงเหนือ			←-→	←-→			←-→							←-→						
7. การจัดเก็บข้อมูลส่วนเหลือการตลาด ช่องทางการตลาด ปริมาณความต้องการสัตว์น้ำของพ่อค้าปลีก-ส่ง แพปลา โรงงานอุตสาหกรรม ผู้บริโภค ในจังหวัดสตูลและใกล้เคียง			←-→	←-→			←-→							←-→						←-→

หมายเหตุ ←-----→ หมายถึง แผนการดำเนินงานที่วางไว้ในข้อเสนอโครงการ

←-----→ หมายถึง การดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริง

2. ผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินงาน

รายงานผลการวิจัยที่ได้รับ (Output) ตลอดโครงการฯ

Output		ในกรณีล่าช้า (ผลสำเร็จไม่ถึง 100%) ให้ท่านระบุสาเหตุ และการแก้ไขที่ท่านดำเนินการ
กิจกรรมในข้อเสนอโครงการ / หรือจากการปรับเปลี่ยน	ผลสำเร็จ (%)	
1. จัดเก็บข้อมูลสถิติราคาและปริมาณของสัตว์น้ำ ณ ตลาดกลางขององค์การสะพานปลาทั่วประเทศ ซึ่งเป็นข้อมูลสถิติจากกรมประมง	100%	-
2. สัมภาษณ์ครัวเรือนของชาวประมงพื้นบ้าน, ผู้ประกอบการธุรกิจสัตว์น้ำ และโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดสตูล	100%	-
3. จัดเก็บข้อมูลสภาพชุมชนประมงพื้นบ้านจังหวัดสตูล (7 พื้นที่ศึกษา)	100%	-
4. จัดทำระบบจัดเก็บข้อมูลปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ของชาวประมงพื้นบ้าน และดำเนินการเก็บข้อมูลค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของชาวประมงพื้นบ้านและพ่อค้าคนกลาง โดยใช้การสัมภาษณ์และแบบสอบถาม	100%	-
5. จัดประชุมเพื่อทำความเข้าใจในกระบวนการจัดเก็บข้อมูลปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ให้กับชาวประมงกลุ่มเป้าหมายที่เป็นสมาชิกแพชุมชน	100%	-
6. เก็บข้อมูลค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของชาวประมงพื้นบ้าน, พ่อค้าคนกลาง และแพ โดยใช้การสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม	100%	-
7. เก็บข้อมูลการเปลี่ยนแปลงการซื้อขายสัตว์น้ำ, ความต้องการสัตว์น้ำที่มีการเปลี่ยนแปลงในฤดูลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือโดยใช้การสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม	100%	-
8. ติดตามวิธีการตลาดสัตว์น้ำ จากแพลตฟอร์มอย่างจนถึงผู้บริโภค	100%	-
9. วิเคราะห์ข้อมูลการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสัตว์น้ำ, ราคาสัตว์น้ำ และความต้องการสัตว์น้ำของผู้บริโภคและโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง	100%	-
10. นำเสนอข้อมูลให้ชาวประมงพื้นบ้าน	100%	-
11. จัดเวทีระดมความคิดเห็นในแนวทางการบริหารแพชุมชน โดยใช้ข้อมูลจากการวิจัยเป็นข้อมูลพื้นฐาน	100%	-

ลงนาม.....

(ผศ.ดร.จารุณี เชี่ยววารีสังข์)

วันที่.....